

Cô Gái Của Những Năm Tháng Ấy

Contents

Cô Gái Của Những Năm Tháng Ấy	1
1. Chương 1: Cảm Xúc Thuở Ban Đầu	2
2. Chương 2: Lần Đầu Cầm Cưa	3
3. Chương 3: Tổ Tình Bằng Máu	5
4. Chương 4: Những Kẻ Đang Yêu	8
5. Chương 5: Ra Mắt	10
6. Chương 6: Một Lần Và Mãi Mãi	13
7. Chương 7: Ghen	17
8. Chương 8: Để Mai Tính	20
9. Chương 9: Biến Cố	23
10. Chương 10: An Ủi	25
11. Chương 11: Tự Thú	27
12. Chương 12: Lén Lút	30
13. Chương 13: No	32
14. Chương 14: Về Quê	35
15. Chương 15: Tuần Trăng Mật Sớm	38
16. Chương 16: Quyết Định	43
17. Chương 17: Giảng Xé	46
18. Chương 18: Trông Người Ốm	49
19. Chương 19: Đỏ Và Đen	53
20. Chương 20: Gọi Bác Sĩ	57
21. Chương 21: Lên Đại Học	61
22. Chương 22: Hai Năm	65
23. Chương 23: Ngoại Truyện 1: Gương Vỡ Lại Lành	68
24. Chương 24: Ngoại Truyện 2: Úp Sọt	73
25. Chương 25: Bữa Tối	77
26. Chương 26: Món Quà Đặc Biệt	80
27. Chương 27: Sinh Nhật Kiểu Vụng Trộm	85
28. Chương 28: Người Cha Già	89
29. Chương 29: Bể Tắc	92
30. Chương 30: Lời Hứa	96

Cô Gái Của Những Năm Tháng Ấy

Giới thiệu

Chào các bác, em nằm vùng cũng khá là lâu rồi, cũng đọc kha khá truyện trên diễn đàn của rồi nên nay mạn phép góp v

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-gai-cua-nhung-nam-thang-ay>

1. Chương 1: Cảm Xúc Thuở Ban Đầu

Người ra thường bảo thời học sinh là thời kì đẹp nhất của mỗi người. Tuổi mới lớn ngây ngô, yêu hết mình, chơi hết mình, chưa phải lo toan về cơm áo gạo tiền. Ai cũng nghĩ như thế nhưng thường sự thật không màu hồng như thế.

Tôi gặp em vào một buổi chiều tà, nói nghe lãng mạn thế thôi chứ thật ra là chiều hôm đó tôi đi đá bóng về có lượn qua hàng bánh mì quen thuộc tranh thủ lót dạ vì buổi trưa ăn hơi ít. Ấn tượng đầu tiên của tôi về em là một cô bé tóc dài ngang lưng hơi hơi xoăn kèm theo cặp kính cận, sau lưng em là một cái đàn ghita, có lẽ lúc đó em vừa đi học đàn về. Tôi đứng chờ ra nhìn em đến nỗi cô Năm bán bánh mì phải gọi mấy lần mới giật mình trả tiền. Đợi em đi xa rồi tôi mới dám mon men hỏi cô Năm:

- Má có biết con bé vừa nãy đeo cái đàn không? Trời đất ơi, con gái nhà ai xinh dữ dội vậy.

- À con L đó hả. Mà tính của nó sao mà hỏi?

- Nhìn con nhỏ đó thằng nào chả thích hả má.

Cô Năm phá lên cười rồi nhìn tôi từ đầu đến chân. “ Cái tướng mày nhìn cũng được, cao ráo sáng sủa nhưng không có cửa đâu con trai”, cô tùm tùm rồi bảo với tôi thế. “Sao má lại nói thế” tôi tò mò hỏi ngược lại, chả có nhẽ con nhỏ này có gu lạ à hay thích mấy thằng hàn xẻng ẻo lả. Cô năm lại cười rồi bảo tôi:

- Tao lạ gì nó chứ, hàng xóm nhà tao mà. Mấy lần tao nghe nó bảo nó cái gu của nó là ngoan hiền học giỏi chút.chút. Chứ cái cỡ nghịch ngợm cục súc như mày còn lâu nó mới thêm

Hóa ra là thế, nhưng chả nhẽ tôi lại không có cửa thật à. Ngẫm nghĩ lại một chút về lời cô Năm nói cũng đúng, cái thằng tôi mười mấy năm đi học lần cuối cùng được cái danh hiệu học sinh giỏi chắc là cái hồi lớp 1. Còn cái nghịch ngợm thì khỏi nói, thanh niên trai tráng phải có tí năng động chứ. ờ thì công nhận tôi cũng hay bày trò nghịch, thỉnh thoảng cũng bị bêu lên trước toàn trường vì tội đá vỡ kính cửa hay đánh nhau. Thôi bỏ đi tính sau, tôi nghĩ thế rồi phi về nhà vì trời cũng đã muộn rồi. Vừa vào đến cửa đã thấy ba tôi đang cho mấy con chim ăn, chả hiểu mấy con chim đó có cái gì hay ho mà suốt ngày thấy ổng chăm bẵm. Sơ qua về gia đình tôi cho các bạn biết thì trên tôi có một thằng a và một bà chị, tôi là con út. Ba tôi trước có hợp với mấy ông chủ lập cái công ty nho nhỏ nên kinh tế gia đình cũng gọi là ổn ổn, má tôi thì ở nhà lo cơm nước thôi. Ông anh cả tôi thì hơn tôi tận 14 tuổi lận vì ba tôi ngoài 30 mới lấy má. Ông anh cả thì ngày xưa cũng lêu lổng lắm, dạo đó ba má tôi bận nên không để ý được. 20 tuổi đã vào trại, ba tôi chạy chọt mãi mới ra được, cũng hên là mấy năm nay ổng tu tâm dưỡng tính, cũng làm việc xã hội nhưng điệu thấp hơn trước, nói chung là cũng ổn hơn rồi. Bà chị thì hơn tôi 9 tuổi, lấy chồng cũng mấy năm rồi thành ra giờ nhà cũng chỉ có tôi với ba má. Buổi tối của tôi đơn giản lắm, rửa bát xong thì lên phòng ngồi học. nói là ngồi học chứ thật ra tôi ngồi đọc truyện chat chit trên trời dưới đất với lũ bạn.

Đang mê mẩn với mấy em idol jav nhật thì tiếng má tôi gọi vọng vào;

- Mày có dậy đi học không đấy? 6 rưỡi rồi.

- Dạ con dậy ngay đây.

Đúng là đang phê thì dứt dây đàn, tôi khó chịu ngồi dậy rồi đi tắm, cái thói quen tắm sáng này tôi giữ từ lúc lên lớp 8, mồ hôi của tôi ra khá là nhiều nên ngủ dậy thường phải đi tắm. Xách con wave cũ của ba tôi ra rồi phi đến trường, nay dậy muộn nên còn chưa kịp cả ăn sáng. Trường tôi thì cấm học sinh đi xe máy đi học nhưng mấy cái đó chỉ dọa tụi trẻ con thôi, đi đến gần trường rồi tấp vào cái quán nước quen thuộc gửi xe. Tôi chạy hồng hộc lên lớp thì đã thấy con sao đỏ đứng chinh inh ở cửa lớp rồi. Khẽ cười cầu tài tôi nhả răng bảo nó:

- Sao hôm nay nhìn em xinh đẹp lạ thường vậy M?

- Vì anh lại đi muộn đó.

*** má con nhỏ không nể nang gì đóp ngay cho tôi một câu. Nhưng kể ra nó cũng xinh thật, xinh kiểu cá tính mà hơi dữ đó. “Thôi tha cho a đi mà, qua anh bạn nhớ em nên hôm nay dậy hơi muộn” tôi cố làm cái vẻ mặt buồn buồn chân tình hết mức. con nhỏ nhìn chằm chằm nhìn đến nỗi tôi phải xua tay đuổi tôi: “ Đủ rồi đó cha nội, anh làm em lợm giọng quá”.

Thế là thoát rồi đó,tôi tót vào giữa cái bàn cuối nơi có 2 đứa đang ngồi sẵn. Thằng T bạn thân tôi còn đang giấu giấu hộp xôi dưới ngăn bàn,thỉnh thoảng lại cúi xuống nhai nhồm nhoàm. “ *** má mày có cần chét đỏi vậy không” tôi vỗ vào đầu nó. Thằng bé đang ăn dở quả trứng mà giật mình tí nghẹn. “dmm làm lol gì mà đi muộn thế, đêm qua quay tay quá sức à” nó vừa vỗ vỗ ngực vừa chửi lại tôi. “ừ đúng rồi đó tao đang tương tự” tôi nói với vẻ mặt của những kẻ đang yêu. “ Ghê nha mày,em nào đủ sức làm bạn tao mất ăn mất ngủ vậy” con A ngồi bên phải tôi hóng hót sang. Đang định trả lời nó thì một cái bóng đi từ lớp bên cạnh sang làm tôi đứng hình. Trời ơi đó là em L, hôm nay thứ 2 đổi lịch chấm sao đỏ nên nó chấm lớp A1 cạnh bên lớp tôi. Vẫn cái khuôn mặt trắng trẻo và cái cặp kính cận đáng yêu đó, hôm nay mới kịp để ý là em cao thật chắc phải đến mét 63 64 gì đó và dáng ẻm đẹp thiệt. Đến giờ tôi vẫn chưa thấy đứa con gái nào có cái hông nở và đẹp như nó hết trơn.. “ lau dãi đi mày” thằng Thành bàn trên khẽ vỗ vào mặt làm tôi sực tỉnh ra. Cái lúc đó tôi mới hiểu được cái gì gọi là tình yêu giờ đánh à lộn sét đánh. “Đúng là cái thằng chưa biết mùi gái, mới thế mà đã mất hết cả hồn rồi. Mà cũng phải, em L đẹp vậy thì cũng đúng thôi” thằng T cảm khái vỗ vai tôi. Tôi quyết định rồi, nhất định phải tán được L. Cười cầu tài rồi nhìn thằng T,tôi trưng ra cái bộ mặt nịnh nọt của kẻ tiểu nhân:

- Đại ca biết con nhỏ đó hả?

- Đẹp nhất nhì khối 10 mới vào đó mày. Cả cái trường này thằng nào chả biết nó, à mà khoan có mày không biết.

- Dữ vậy sao? Thế con nhỏ đó học lớp nào? Nhà ở đâu? Có người yêu chưa? Bla bla...

Tôi hỏi một tràng dài khiến thằng T phải xua tay bịt mồm lại. “ *** má đủ rồi nghe mày”. Sau một hồi túm lấy nó dò hỏi thì tôi cũng đã biết sơ sơ về em L. Học lớp 10a3,nhà ở abc, chưa nghe thấy đã từng yêu ai vì nhỏ này hầu như chỉ biết đi học và về nhà. Nhưng cuối cùng thằng T vẫn chốt cho tôi một câu là “mày đéo tán được nó đâu”. Cũng như hôm qua hỏi cô Năm, thằng T bảo con nhỏ này thích loại ngoan hiền mà lại học giỏi hơn nữa phải cao hơn nó. Ngoài cái cao hơn nó ra thì tôi hơi thiếu 2 cái còn lại vì tôi học ngu bỏ mẹ hơn nữa lại còn thuộc thành phần cá biệt cần chú ý.

Không biết trường các bạn thế nào chứ trường tôi tiết thứ 2 mới là chào cờ. Trời tháng 10 mà phải ngồi giữa cái nắng thế này thì bố thằng nào mà chịu được chứ, tôi làu bàu khế chửi thầm mấy thằng cha bên đoàn nói nhanh lên để còn vào lớp thì chợt nhận ra em đang ngồi ở cuối lớp bên cạnh. Giờ tôi mới nhớ ra là sao đỏ phải ngồi cạnh lớp chấm điểm suốt giờ chào cờ. Mon men chạy xuống cuối hàng để ngắm em cho dễ. Đang say sưa phê pha với bao ý nghĩ bấn thủ trong đầu khi nhìn ẻm thì đột nhiên em quay sang nhìn tôi, cái mặt tôi lúc đó chắc cũng cỡ như vừa hốc qua gần chục chén rượu vậy, đồ lợm lên kèm ánh mắt như thằng ăn cắp bị bắt tận tay. Tôi cố rặn ra cái nụ cười dễ nhìn nhất nhưng trong lúc đó có lẽ nó giống với mếu hơn. Em chỉ cười kiểu nhẹ nhàng chắc cũng có pha chút xấu hổ khi bị người khác nhìn chằm chằm rồi quay sang nói chuyện tiếp với con nhỏ ngồi cạnh. Tôi gần như bị say vì nụ cười khi đó của em, nụ cười của một cô bé 16 tuổi, trong sáng pha chút xấu hổ khi bị nhìn trộm. Từ cái giây phút thấy nụ cười đó tôi đã quyết định rồi, em sẽ phải là của tôi.

2. Chương 2: Lần Đầu Cầm Cờ

Sau một hồi dò hỏi từ thằng T bạn tôi đến cả mấy con bé lớp 10 cùng lớp với em thì tôi cũng đã biết khá được thông tin. Em đúng chất là một cô gái ngoan hiền lành hiền hình, từ trước đến giờ chưa nghe vụ có cặp kè với thằng nào cả. Thằng T bảo có lẽ do gia đình em khá nghiêm nên chưa có thằng nào tiếp cận được vả lại nghe chừng tiêu chuẩn của em khá là cao. Con gái mà,cái tuổi 16 mộng mơ, đứa nào mà chả mơ đến một thằng soái ca nhưng đa số những đứa đó thường bị mấy cái thằng chả ra gì như tôi ăn sạch,ví dụ như em chẳng hạn. Tất nhiên đó là cái chuyện sau này, thành quả của cả một quá trình tán gái đầy máu và nước mắt của cái thằng tôi đây. Hồi đó tụi tôi cũng có điện thoại và thịnh hành facebook rồi. Nhưng cái khó là làm sao được em add fb, đó mới là vấn đề. Chắc các bạn đã nghe câu “ Gặp người muốn chăm sóc cả đời nhưng lại không được em add facebook rồi chứ nhỉ”. Cái câu đó chuẩn luôn với thằng tôi lúc này, gửi lời mời đã mấy ngày nhưng vẫn chưa thấy em đồng ý. Tôi nhận ra rằng cái cách này quá là tầm thường và

không có xài được với em. Sau vài ngày vắt óc suy nghĩ thì cuối cùng tôi cũng tìm ra cách. Lần đầu gặp em tôi nhớ lúc đó là em đi học đàn về thì phải, nếu trên trường không chung lớp được thì đi học đàn chắc chắn được. Lại tiếp tục lần la dò hỏi, cuối cùng tôi cũng tìm được lớp học đàn của em. Lớp đó của một ông thầy cỡ 40 tuổi gì đó, nghe đâu ông có chân trong trường âm nhạc nhưng dạy ngoài kiếm thêm. Lúc ba má tôi nghe tôi nói muốn đi học đàn, mặt ông bà ấy kiểu như nhìn thằng nào đó giống con của họ chứ không phải cái thằng cục súc suốt ngày chỉ biết ứnh lộn (trong trường tôi cũng ứnh lộn thuộc dạng có số ví cái tướng to như con trâu kèm cái tính nóng như lửa). Ba tôi ổng vỗ vai mặt lo lắng dặn dò:

- Mày đi học đàn chứ đừng có đập đàn vô đầu thầy giáo nghe con.

Má tôi liếc ổng với hai con mắt hình viên đạn;

- Ông đừng có nghĩ con tui giống ông với cái thằng cả nghe. Cuối cùng cái nhà này cũng đẻ ra được một đứa có tâm hồn yêu âm nhạc (bả nói như kiểu thằng anh tôi không phải con trai bả ấy J))

“Dạ ba má cứ tin tưởng con, con muốn đi học thật mà.” Tôi tự tin đáp trong cái vẻ mặt không tin được của ông già và ánh mắt tràn đầy hi vọng của má. Giờ mà nói con tính đi học đàn chỉ để cưa con nhỏ trong cái lớp đó thôi chắc ông bà dễ máu lên não mà tức giận lắm. Chiều hôm sau tôi lượn qua cái shop nhạc cụ tính xách cái đàn tạm tạm về để đi cưa gái à lộn đi hoạt động nghệ thuật mới đúng. Đang ngó nghiêng với cái đồng đàn treo trên giá thì chợt một bóng hình làm tôi xao xuyến mấy ngày hôm nay đã xuất hiện, còn ai khác ngoài em cơ chứ. Thấy em nói chuyện với bà chị bán hàng thì có vẻ như dây đàn của em bị đứt nên kiếm cái thay thế. Đang vắt óc chưa biết làm thế nào để làm quen với em thì đột nhiên đầu tôi nảy số, nghĩ đến lời thằng anh tôi hay xạo đột trước. “muốn cưa gái thì không phải cứ lao đến xin số là được, phải tạo tình huống nào đấy để nhất định nó phải mở mồm ra nói chuyện với mày” nguyên xi lời nó nói đó. Tôi giả vờ lúi húi xem xét mấy cái dây đàn rồi đột nhiên lùi lại lúc em đang đi tới. kết quả khỏi nói cũng biết, do tôi va vào hơn nữa đang đeo cái đàn nặng nên ngã luôn xuống sàn. Cơ hội đây rồi, tôi thẳm nhử rồi rí rít xin lỗi em, tranh thủ đỡ cánh tay em đứng lên. Làn da em trắng bóc không chút tì vết, tay tôi khê nâng cánh tay em mà ngỡ như đang cầm vào một tấm lụa trắng mát lạnh vậy, đã thế hôm nay em còn mặc cái quần sooc ngắn, phân nửa cặp đùi trắng bóc nõn nà của em đang phơi ra trước mặt khiến tôi phê khỏi cần nói. Vừa đỡ em, tôi vừa xin lỗi:

- Xin lỗi bạn, mình không cố ý. Bạn có làm sao không?

Không có gì đâu ạ. Em không sao đâu.

Chắc tại lúc đó vẻ mặt tôi trông có vẻ lo lắng lắm nên em mới vội nói như thế để trấn an. Chợt tôi thấy vẻ mặt em hơi sưng ra, có lẽ vì nhận ra tôi là người hôm trước nhìn trộm em trong tiết chào cờ hôm trước.

- Mình xin lỗi. chắc tại mình hơi tập trung chọn đàn nên mới không để ý như vậy.

- À ra vậy, thế anh đã chọn được cây đàn nào ưng ý chưa?

- Cũng chưa bạn ạ. Mình muốn đi học đàn nên tính mua một cây nhập môn mà chưa có kinh nghiệm nên chưa chọn được.

- Ờ,em cũng mới tập đàn nè. Để em chọn giúp anh nha. Mới bắt đầu tập đàn thì chắc cũng mua một cây giống em thôi.

Đây đúng là điều mà tôi đang mong đợi nhất rồi. Thành thật đi theo em chọn một cây đàn màu nâu rồi chạy ra thanh toán tiền. Vừa đeo đàn tôi vừa tranh thủ bắt chuyện tiếp với em.

- Cảm ơn bạn nhé, may mà có bạn chứ mình cũng không biết đâu mà lần nữa.

- Có gì đâu a hihi. Mà em nhỏ tuổi hơn anh mà. Xưng bạn vậy kì lắm.tô

Tôi khê cười với em rồi nói:

- Vậy hả? nhìn em quen quá. Em đang học trường X phải không nhỉ?

- Đúng rồi đó. Mà anh không nhận ra e huh? Thế mà hôm trước có người nhìn em chăm chăm đó.

Tôi khê giật mình, em đúng là một cô gái lấu lỉnh. Ngượng ngùng khê gãi đầu, tôi giả vờ như thật:

- ừ nhỉ. Tại lúc em ngã làm anh cuống quá nên chưa có nhìn kĩ được em.

Tả qua cho các bạn lần nữa về em nhé. Em cao khoảng mét 63, tóc hơi xoăn dài ngang lưng, lúc này em mặc một cái áo phong bó, ngực em tầm khoảng 87 gì đó. Ấn tượng nhất với tôi là eo của em rất nhỏ nhưng hông và mông lại nở và khê cong lên, chân em thì khỏi phải nói, Ngọc Trinh cũng chỉ được đến thế thôi, nó dài và lại trắng không tí vết. Dưới là chiếc quần sooc ngắn và đôi giày thể thao, nhìn em xinh xắn kiểu năng động lắm. Chưa đợi em trả lời tôi đã vội nói tiếp:

- Giờ em có rảnh không? Anh mời em một chén trà sữa coi như trả ơn vụ chọn đàn với vụ hôm trước nhé.

- Hừm... Cũng được ạ. Giờ em cũng đang rảnh.

Em khê nghiêng đầu suy nghĩ rồi trả lời tôi. Liếc nhìn thấy em đang đi con xe điện loại mà không có bàn đạp ấy, tôi thầm nghĩ chắc nhà em cũng có điều kiện lắm nhỉ. Đến quán trà sữa, tôi và em nói đủ thứ chuyện, vậy là cuối cùng cũng xong bước đầu tiên rồi – làm quen và coi như là chính thức biết về em. Thậm chí tôi còn giả vờ chưa biết học đàn ở đâu để em giới thiệu đến lớp học đàn của em. Hôm nay đúng là một ngày thành công ngoài mong đợi của tôi. Chiều tối hôm sau, tôi nhờ em dẫn vào lớp học đàn cùng để coi như xin thầy chính thức được vào lớp. Nói chung là một cái lớp học đàn tư thì mọi thứ dễ dàng lắm. Nhờ có cái cớ đi học đàn chung nên tôi và em có nhiều dịp để đi cùng nhau lắm, tần suất đi chơi chung rồi đi ăn uống cũng ngày một nhiều lên. Tôi nhận ra rằng em cũng có một chút gì đó cảm tình với tôi, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén mà. Có lẽ em cũng nhận ra tình cảm của tôi dành cho em vì ánh mắt tôi nhìn em luôn ngập ngừng, rồi những cử chỉ ân cần của tôi mỗi khi đi cùng em.

Bẵng đi hơn một tháng, tiết trời lúc này đã lạnh hơn trước, điều này chẳng có tác dụng quái gì với tôi ngoài việc làm tôi ngủ dậy muộn hơn kèm theo đó là đi học trễ nhiều hơn. Như mọi lần đi học muộn sau khi chơi game đến nửa đêm khác, tôi uể oải xách ba lô lên lớp, chợt một cái mông quen không tả được đập vào mắt khiến tôi tỉnh ngủ. Làm gì còn ai khác ngoài em nữa chứ, hóa ra hôm nay đến lượt em chấm điểm lớp tôi. Lần đầu tiên sau bao nhiêu ngày tháng đi học muộn tôi mới có cảm giác sợ trở lại. Có lẽ là ngại vì tôi đang cố xây dựng một mối quan hệ với em chẳng. Lúc tôi nhận ra em cũng là lúc em nhìn thấy tôi, cố gắng nở một nụ cười như mếu chưa kịp nói gì thì em đã mắng tôi:

- Lại chơi game muộn rồi. Em dặn anh phải đi ngủ sớm cơ mà.

Tôi cười trừ với vẻ mặt biết lỗi nhưng bọn bạn tôi đã chợt nhận ra điều khác thường trong câu nói của em. “ôi giờ ơi, tẩm ngấm mà chết voi nhá. Bạn H nhà tao có người yêu rồi chúng mày ơi”- thằng T gào lên trong phấn khích kèm theo đó là tràng cười như được mùa của tụi bạn. “không ngờ bạn tôi đỉnh vậy, đã có người quan tâm đến miếng ăn giấc ngủ cơ à”- kế tiếp là thằng Huy nói trong khi mặt nó như kiểu Columbus vừa tìm ra châu Mỹ. Em đỏ mặt trong khi nhận ra mình lỡ lời nhưng chẳng biết làm thế nào cả, may sao đúng lúc đó thì trống vào học. Em khê liếc nhìn tôi xấu hổ rồi mang khuôn mặt đồ lạng đó chạy về lớp. Vừa ngồi xuống thì chúng nó đã tranh nhau hỏi tôi và em đã đến mức nào rồi. Tôi chỉ cười cười rồi trả lời cho qua, nhưng không ngờ chiều hôm sau cái tin em L xinh nhất lớp 10 đã là hoa có chủ lan khắp cả trường. Tất nhiên là người trong câu chuyện chính, khỏi nói tôi sượng phổi mũi nhưng vẫn phải giả vờ trước mặt em là bạn anh nó đùa vui thế thôi. Em chỉ đỏ mặt dạ nhẹ một tiếng, nhưng tôi biết cái cây này sắp đổ rồi. Hehe

3. Chương 3: Tổ Tình Bằng Máu

Chắc các bạn đang thắc mắc tại sao chap 3 lại có tên như thế phải không? Tất nhiên không phải là tôi cắt cổ tay để lấy máu viết thư tình như mấy cha nội kiêu hiệp, mà thật ra thì... Ồ tôi bị đánh, đánh sập mặt l** luôn. Đến đây thì các bạn lại nghĩ tôi là một thằng xạo chó khi trong chap trước khoe là mình đánh lộn có số luôn đúng không? Đánh lộn thì tôi không ngại nhưng với điều kiện là 1 vs 1 hoặc cùng lắm là 1vs 2, 1vs 3 nhưng 1 vs 5 thì đó sẽ là câu chuyện khác buồn hơn nhiều, à ngoài ra còn đau nữa. Chính ra trong các lần cua gái của tôi thì cái lần đầu này vừa sượng và vừa... đau nữa.

Kể từ cái lần nửa nửa úp nửa mở mối quan hệ của tôi và em trước lũ bạn thì mối quan hệ giữa tôi và em giường như đã được xác định rồi. Chỉ còn thiếu duy nhất một lời tỏ tình và cái gật đầu của em nữa là đủ. Nhưng chẳng lẽ giờ lại huých toẹt ra là anh yêu em, làm người yêu anh nhè à. Không được, đến bản thân tôi còn không chấp nhận được chứ đừng nghĩ đến em. Sau khi tham khảo vô số cách từ trên mạng đến những người mà tôi quen biết cuối cùng tôi cũng nghĩ ra cách. Sẽ là một buổi tối lãng mạn với đầy nến và hoa, địa điểm thì tôi cũng đã chọn được rồi, đó là cái công viên gần trường tôi. Nhưng cũng đâu có thể tỏ tình tay không được, suy nghĩ đắn đo mãi cuối cùng tôi cũng quyết định sẽ tặng em một bó hoa hồng 99 bông với một chiếc lắc chân vàng tây. Giờ có thể những thứ như thế giá trị không còn lớn nữa nhưng trong lúc đó của tôi thì gần như nó là một màn tỏ tình đỉnh nhất mà không một thằng nào có thể nghĩ ra ngoại trừ cái thằng tôi đây. Tất nhiên nó cũng không hề đơn giản gì mà đã ngón của tôi hết bằng sạch tiền tiêu vặt kèm theo sự năn nỉ xin xỏ muốn đứt lưỡi với bà chị.

Đây, mọi sự sẽ diễn ra tốt đẹp như thế nếu như đeo có sự xuất hiện của một thằng lờ tên B. Như đã nói, việc em – hoa khôi của khối 10 là hoa có chủ lan đi khắp trường thì kèm theo đó cũng là sự bất mãn của cơ sở các thanh niên từng trồng cây si em. Trong đó thằng B này thằng này ở cùng khu phố với nhà em, học lớp 12 cùng trường với tôi (tôi lúc đó đang học lớp 11 nhè các bạn) nghe bảo thằng cu này thích em lâu lắm rồi nhưng em có vẻ chỉ giữ mối quan hệ bình thường với nó. Đây là sau này tôi mới biết còn giờ thì đang lằng lằng trong cảm giác của một thằng đang yêu với cuộc sống màu hồng, thời gian đâu để ý đến đám ba cái thằng vợ vẩn nào đó. Thằng này thì thấp với lùn hơn tôi nhưng nghe đâu cũng cục súc một cây, hơn nữa tôi trắng trẻo kiểu công tử thì nó lại đen đúa và thuộc dạng cũng khá đầu đường xó chợ. Thật ra lúc ban đầu có tin tôi của được em trong trường, thằng này cũng có đánh tiếng kiểu em là của nó nên đừng có xớ rớ vào. Tôi thì cũng không ngán nhưng lúc đó đang sượng bở mẹ, hơi đâu để ý đến việc nó đang lồng lộn vì bị tôi nặng tay trên. Nhưng các cụ đã có câu chó cắn theo đàn hay hoa mĩ hơn như mấy cha nội vô hiệp hay nói đó là mãnh hổ nan địch quần hồ (các bạn cho tôi nổ chút). Vì bọn tôi học sáng thôi nên chiều hôm đó tôi đi đặt hoa và mua lắc cho em để chuẩn bị cho cái kế hoạch tỏ tình thể kỷ của tôi. Vụ này cũng có vài thằng bạn tôi biết vì tôi nhờ chúng nó dải hoa và nến trong công viên, tôi tính là sau khi tối hôm sau học đàn xong rủ em ra công viên đi dạo và màn tỏ tình trong mơ của chúng tôi sẽ xuất hiện (chia sẻ cho các bạn chút exp nhè là gái đũa nào cũng thích lãng mạn nhưng trong điều kiện chỉ có 2 đũa chứ đeo phải cả một đám đông gào thét nhè).

Chiều hôm sau, tôi nhớ lúc đó khoảng 2h thì phải, tôi xách con xe tót ra cái net quen thuộc như mọi ngày vì mãi đến tối mới tỏ tình mà. Tranh thủ làm vài ván giết thời gian chứ ở nhà ngủ mãi cũng chán. Cái lắc của em thì yên vị trong túi quần đây rồi vì cứ rảnh là tôi bỏ ra ngắm rồi cười một mình, đúng kiểu mấy thằng đang yêu. Đang vi vu vừa đi vừa huýt sáo thì tự nhiên có 2 thằng phi từ phía sau lên đập vào xe tôi khiến tôi mất lái ngã xuống vệ đường. Vì đang đi khá nhanh nên lúc ngã tay trái tôi chống xuống vỉa hè kèm theo đó là một tiếng “rắc” khe khẽ vang lên. Trong đầu tôi thầm nghĩ “thôi ăn *** rồi”. Chưa kịp hoàn hồn thì có 3 thằng nữa kẹp 3 lao đến cùng với 2 thằng lúc đầu, chúng nó vừa chửi vừa đá liên tiếp vào mạn sườn khiến tôi không thở được. Sau một hồi tay chân loạn xạ, tôi vẫn cố ngược lên nhìn xem thằng nào dám úp mình vì ở cái đất này thằng anh hai tôi cũng thuộc dạng có số má lớn lắm. Đập vào tôi là 5 cái khuôn mặt hả hê kèm theo câu chửi cuối cùng của thằng B:

- *** má mày tránh xa con L ra nghe. Gái của thằng B này mà mày cũng dám nặng à.

Lúc này tôi đau và khó thở quá nên đã ngất đi, có lẽ đây là trận đòn đau nhất nhì đời tôi rồi vì tính ra tôi toàn đánh chúng nó chứ bị chúng nó đánh thì chỉ có mỗi lần này. Tỉnh lại trong mùi este và màu trắng tràn ngập, may mà chúng nó đánh tôi chưa hỏng não nên vẫn nhận ra đây là bệnh viện. Xung quanh tôi là khuôn mặt đầm nước mắt của má và bà chị kèm theo khuôn mặt hầm hầm của thằng anh tôi vì bị ông già chửi. Ba tôi gào vào mặt ông anh trai:

- *** má mày làm giang hồ kiểu con *** gì đến thằng em ra đường cũng bị đánh thế hả?

- Được rồi ba cứ bình tĩnh. Con đã cho mấy thằng đệ đi tìm xem thằng nào dám động đến nó rồi.

Thằng anh tôi trả lời kèm theo khuôn mặt uất ức như sắp khóc đến nơi vậy.

- Thằng đó tên B học cùng trường em đó anh

Chính xác đó là câu đầu tiên tôi nói sau khi tỉnh lại, không phải kêu đau mà là vẫn căm thù cái mặt lờ của

thằng kia. Má tôi và bà chị thì suýt xoa hỏi xem tôi có còn đau không, đây là lúc nào rồi mà còn nghĩ đến đánh với đấm. Khuôn mặt thằng anh tôi mới giãn ra chút chút vì cuối cùng cũng tìm ra thằng chết thay ông đây rồi. Theo sự chẩn đoán và thăm khám của bác sĩ thì tay trái tôi bị gãy, mạn sườn và lưng tím bầm nhưng may mắn không gãy thêm cái xương sườn nào cả. Mãi nói chuyện và cũng vì hơi đau nên giờ tôi mới để ý đến một khuôn mặt nữa ở trong phòng, là em. Em cũng biết việc tôi bị đánh sao, mắt em sưng húp có lẽ vì khóc quá nhiều. Tôi nhìn em nở nụ cười trấn an và cố vươn tay phải ra nắm lấy tay em nói dù mạn sườn đang đau:

- Anh không sao đâu em đừng lo.

- Đây ba má lo chi nhiều. Nó còn đủ sức của gái nữa kia kìa.

Thằng anh tôi nhân cơ hội đá đẩu luôn nhưng đáp lại nó chỉ là cái lườm rít rít của má. Ít ra tôi thấy trong mắt má đã đỡ lo hơn trước rồi.. Đúng là những lúc như thế chúng ta mới cảm nhận được cái gì gọi là tình cảm gia đình. Còn em thì cũng nắm chặt lấy bàn tay tôi, mắt em tuy vẫn đỏ hồng sau cặp kính cận nhưng vẫn không dám nói gì có lẽ vì ngại gia đình tôi còn đang ở đây. Sau đấy tôi mới biết em được mấy thằng bạn tôi báo tin, bỏ cả học đàn đến thăm tôi vì góc phòng vẫn còn cái bao đàn của em đang dựng ở đó. Ông già tôi nhìn tôi thâm ý kiểu bảo sao tự nhiên một thằng cốt đột tự nhiên đòi đi học đàn hóa ra là để của gái. Lát sau mọi người cũng lục tục đi về hết, ba với thằng anh tôi còn có công việc còn má thì muốn về nhà mang ít đồ dùng cá nhân đến vì có lẽ tôi cũng phải ở đây khá lâu. Cuối cùng còn mỗi em và tôi ở trong phòng nhưng cái điều không may mắn cái thằng tôi đang đau đến nhe răng trợn mắt. Vẫn nắm lấy tay tôi, em khẽ cắn môi và mở lời trước:

- Em xin lỗi, vì em mà anh bị đánh thế này.

Nói xong nước mắt em lại chực trào ra. Tôi vội vàng nói:

- Không phải đâu, anh không sao rồi mà. Dù sao thì vì em cũng... đáng mà.

Tôi hơi ngập ngừng rồi nói tiếp:

- Đáng lẽ hôm nay sẽ có một điều bất ngờ dành cho em nhưng mà haizzz... Anh xin lỗi.

- Không anh đừng nói thế. Anh T nói em biết cả rồi. Chúng ta mà còn cần phải làm thế sao.

Đây rồi, trong cái khó ló cái hay. Cơ hội này mà không dứt điểm thì tôi thẹn với trời với đất. Cố gắng vươn tay phải lên chạm vào má em, nhìn thằng vào đôi mắt to tròn vẫn còn hơi sưng, bao nhiêu mồ hôi và công sức, máu và nước mắt của tôi dồn qua một câu nói:

- Anh yêu em.

Và thay cho câu trả lời em cúi xuống chạm môi em vào môi tôi, môi em thật mềm, lại còn thơm và hơi ngọt vị son. Chỉ là mới chạm nhẹ em đã định dứt ra nhưng tôi đâu có cho em cơ hội đó, đầu phải tay tôi để lên má em là không có ý đồ gì đâu. Ghì lấy gáy em, tôi tham lam mút lấy bờ môi mềm mại đó, em có hơi bất ngờ nhưng cũng không dám giãy ra. Có lẽ vì sợ tôi đau nên em chỉ khẽ ôm lấy cổ tôi. Lần đầu hôn của cả hai đứa nên ban đầu răng hơi chạm vào nhau nhưng các bạn biết đấy, những thứ thuộc về bản năng thì không cần phải dạy. Sau một vài giây bờ ngõ, lưỡi tôi cũng tìm được lưỡi em, cuộc đời tôi chưa thấy lần nào mà cái vị nước miếng nó lại ngọt đến vậy luôn các bạn ạ. Cuối cùng có lẽ em hơi mỏi vì tôi đang nằm mà em lại đứng nên hơi chửa quậy, tôi biết ý nên cũng nhả bàn tay đang ôm lấy gáy em xuống. Khuôn mặt em đỏ lựng lên, không biết là vì xấu hổ hay không thở được hoặc có lẽ là vì cả hai cũng nên. Vậy đấy, nụ hôn đầu của chúng tôi diễn ra ở một nơi toàn mùi este, một người thì bầm dập đau ê ẩm còn một người thì khóc đến sưng húp hai mắt.

4. Chương 4: Những Kẻ Đang Yêu

Sau cái vụ bị đánh chèm bẹp đó, tôi nằm viện cả tuần lễ. Cuối cùng vì không chịu nổi cái mùi bệnh viện tôi nằng nặc đòi má xin xuất viện với cánh tay trái bó bột. Về được cái ngôi nhà của mình đúng là dễ chịu không để đâu hết, nhưng ở nhà mãi cũng chán tôi lại nhất quyết đòi đi học lại. Dù sao cũng chỉ bó bột tay trái thôi, vẫn viết được nên cũng chả có vấn đề gì to tát. À thật ra là có về vấn đề đi lại, má tôi nhất quyết đòi chở tôi đi học vì theo lời bà một tay làm sao đi xe máy được. Đòi nào tôi để cho má chở đi và thế là một kế hoạch lại xuất hiện trong đầu tôi, để em chở tôi đi học vì dù sao cũng học cùng trường, hơn nữa từ nhà em đến nhà tôi cũng không quá ngược đường. Rút con iporn 5 thẳng anh mới mua cho ra tôi nt cho em luôn.

- Mai qua đón a đi học với nhé. Tay anh đau không đi xe được L
- Dạ vâng ạ. Tay anh còn đau nhiều lắm không (em nhẹ nhàng quan tâm tôi)
- Có còn đau nhiều lắm. Cần em ôm và hôn nhiều hơn mới đỡ hehe
- Hừm không chơi với anh nữa.

Biết tội giả vờ cợt nhả nên em rep kèm theo cái icon mặt giận dữ. Tán phỉếm một lúc rồi tôi nhanh chóng giục em đi ngủ tôi thì ngược lại. Thao thức cả đêm vì mong đến ngày mai, phần vì cái tay bó bột ngứa quá nên tôi không ngủ được. Ở đây có bạn nào tên bó bột chắc cũng hiểu, *** má nó ngứa mà lại ở giữa khúc tay. Chờ mãi mới đến sáng, may sao vị trí gậy ở cũng thấp nên mọi thứ sinh hoạt tôi vẫn cố gắng làm được. Bà má tôi bất ngờ vì tự nhiên hôm nay con trai bả lại dậy sớm dữ dội rồi cứ ra cửa hóng chứ chớ xem tát ao. Chực chờ mãi mới thấy em đến, sơ mi mặc trong kèm áo khoác đồng phục ở ngoài, dưới là cặp chân dài thon thả của em được bó sát xong chiếc quần bò. Em đẹp thật chỉ là một bộ quần áo bình thường nhưng cũng khiến tôi xao xuyến.

- Anh đợi em lâu chưa?
- Mới thôi. Em ăn gì chưa?

Tôi vừa mới ngồi lên xe em thì ông già tôi từ trong nhà đi ra:

- Bảo sao không cho má chở đi. Hóa ra là có ghệ tới đón hả thằng quý

Em khề đỏ mặt rồi cất tiếng chào ba tôi còn tôi chỉ cười cười chống chế với ông. Chưa kịp nói gì thì ông đã đắp thêm.

- Con coi chừng thằng quý này giúp bác nhé. Suốt ngày lêu lổng mãi chơi.
- Dạ ảnh ngoan mà bác (vẫn đỏ mặt em trả lời ba tôi)
- Thôi ba tụi con đi ghen.

Tôi trả lời cho xong rồi giục em đi cho lẹ, ở lại mắc công ông chọc lại phải kiếm cái lỗ chui xuống. Đi đến trường tôi khoảng tầm 10 phút nếu mà cứ đi chậm chậm như em vậy, các bạn hình dung ra j xe điện mà yên nó bé ấy, người tôi thì cũng khá to nên thành ra phải ngồi sát vào lưng em. Các bạn biết đấy, con gái đứa nào cũng có một cái mùi riêng lắm, em cũng thế, tôi thoải mái rúc mặt vào trong mái tóc của em có lúc còn dụi dụi mũi lên cái gáy trắng ngần của em. Lúc đó đúng kiểu con trai mới lớn, ngồi sau em khiến tôi cũng rạo rức lắm, phần vì em đẹp phần khác vì tôi và em đang trong một mối quan hệ mới thân mật hơn. Bàn tay tôi khề lùa vào trong áo khoác của em, ôm nhẹ lấy vòng eo thon thả của con gái 16, nhẹ nhàng hơi miết vào eo của em. Đường như em cũng biết và hơi ngại nên tay trái em đặt nhẹ nên bàn tay tôi đang ở eo của em không cho nó tự do nữa. Với tôi lúc này thế là đủ rồi, với cả hiện tại đang là ngoài đường mà, nên hải lòng với những gì mình đang có.

Lại nhắc đến thằng B, ngày hôm sau khi úp sọt tôi nó bị nguyên đám đàn em của ông anh đập chèm bẹp, đêm đó nhà nó hứng nguyên cơn mưa mắm tôm pha với luy n của tụi nhóc. Thằng B chắc cũng biết đánh lộn người không nên đánh nên sau vụ đó nghe đâu nó chuyển trường luôn. Đây là tôi nghe tụi bạn kể vậy chứ cái lúc đó đang phê pha nên cũng đâu có rảnh đi tìm hiểu chi cho mệt. Bẵng đi tầm khoảng 3 tuần sau, cuối cùng cái tay trái của tôi cũng được giải phóng khỏi cục bột mắc dịch. Cha nội bác sĩ có dặn không

được vận động mạnh kiểu như tập gym đá bóng các thứ chứ cầm nắm bóp day các thứ thì vẫn xài ngon nha. Ngay tối hôm đó nhà tôi đi ăn mừng cho thằng con út khỏi cái kiếp què cụt, tất nhiên là có cả em nữa rồi. Lúc tôi nằm viện gần như thời gian rảnh của em là canh tôi ở phòng bệnh, rồi cả nửa tháng trời em đưa đón tôi đi học. Ba má tôi quý em lắm, dặn dò nhất định tối đó phải mời em đi cùng coi như cảm ơn em. Khỏi nói ông bà biết ơn em thế nào, từ ngày quen nhau tự nhiên tôi ăn nói nhỏ nhẹ, bỏ cả thuốc lá, lại còn sạch sẽ gọn gàng hơn cứ như là thằng con trai giới đánh của ông bà đã biến mất. Tối đó ăn mặc lảng o chạy qua đón em, trước cũng hay đi cùng em về nhưng hôm nay tính ra mới là lần đầu đón em ở cửa nhà. Nhà em cũng rộng lắm, nguyên cái sân có cả đồng cây cảnh bụi chà bá nhìn là biết của một đồng tiền rồi. Hồi ra mới biết ba em làm trong nhà nước, nghe đâu cũng có thể lắm nên nhà cũng không thua kém ai.

Đỗ con wave ở cổng nhà em rồi rút điện thoại ra gọi:

- A đến rồi nè. Em xong chưa

- Dạ em xuống liền đây

Tôi thích nhất ở em là kiểu lễ phép của em, nghe em kể là do bố em nghiêm lắm, dạy thừa gửi các thứ từ bé, nhà có mỗi cô con gái nhưng chẳng bao giờ ổng dễ tính với em. Cứ nghĩ con gái bảo xuống liền có nghĩa là lâu nhưng riêng em có lẽ không phải thế, vừa mới lướt cái fb được chút thì đã thấy lạch cạch tiếng em mở cổng. Nay em mặc một chiếc váy đến khoe cái phần bắp chân nõn nà kèm theo đôi giày cao gót. Eo của em rất bé càng làm nổi 2 cái quả tròn tròn trước ngực, cái váy kiểu 2 dây hơi cúp ngực của em làm tôi tí thì ná thở. Khoác bên ngoài là một cái áo gió mỏng như để che đi bờ vai nõn nà của em. Quàng tay vào hông em, tôi nhẹ nhàng ngậm lấy 2 cái môi đỏ thắm mà ngấu nghiến, em đã quen với việc tôi nghiện hôn em nên cũng chỉ chống cự cho có rồi khé hé môi mặc cho tôi tung hoành. Một tay tôi siết chặt cái thắt lưng thon thả của em, tay kia nhẹ nhàng xuống thấp hơn chút nữa ôm trọn một bên mông tròn trịa. Váy của em khá mỏng nên đáng lẽ tôi phải cảm nhận được cái gì đó cộm cộm chứ nhỉ, đến lúc này thì có ngu cũng phải nhận ra rồi, thì ra là em mặc quần lót khe. Đường như cảm thấy bàn tay hư hỏng của tôi em khé cựa quậy đẩy tôi ra vừa lườm vừa mắng:

- Anh hư lắm. Lần sau không cho hôn nữa

- Ủ thế thì để em hôn anh thôi

Tôi cười trêu đùa làm mặt em đỏ hồng lên. Đúng là một cô bé dễ xấu hổ, tôi thầm nghĩ. Nguyết dài kèm theo cái tay khé lần vào hông tôi, em véo như muốn dứt thịt của tôi ra. Hôm nay em mặc váy nên phải ngồi lệch về một phía, tay trái tôi lại không yên phận khé luồn ra sau vuốt ve bắp đùi và đầu gối nõn nà của em. Ban đầu em còn cố chống cự bằng cách đẩy tay tôi ra nhưng các bạn biết đấy, ngồi lệch giữ thăng bằng khó lắm nên về sau gần như em mặc kệ cho bàn tay hư hỏng của tôi thỏa sức mà xoa nắn. Bữa tiệc chúc mừng hôm nay toàn là người trong nhà, ông già chọn một cái nhà hàng cỡ trung rồi đặt bàn từ chiều. Lúc tôi đến thì mọi người đã ngồi đông đủ hết rồi.

- Cứ như là con dâu ra mắt mẹ chồng ấy nhỉ.

Tôi khé thì thâm vào cái tai vốn đã đỏ lựng lên của em làm em dường như càng ngại ngùng hơn mà ôm chặt lấy cánh tay tôi khiến hai quả đào cứ cọ nhẹ vào chỗ khuỷu tay tôi. Được đà tôi còn cọ nhẹ khuỷu tay vào nhưng lúc này em làm gì còn hơi sức đưa mà để ý đến điều đó. Em nhẹ nhàng chào hỏi từng người một, mặt ông già tôi ánh lên vẻ hài lòng với kiểu lễ phép của em. Quên chưa kể cho các bạn, ông già tôi người Hải Phòng, vào nam lập nghiệp mới gặp má tôi rồi nên duyên. Tính ra thì má tôi chỉ là vợ lẽ, trước đó ba tôi lấy 1 bà người Hoa Kiều nhưng do sau đó nhà nước có lệnh trục xuất người hoa vì chiến tranh biên giới (tôi nhớ đại khái thế thôi) thì bà cả vượt biên sang Mỹ định cư, ông già tôi thì Nam tiến. Bà cả chết cũng mấy năm nay rồi, trước có với ông già tôi một thằng con trai cũng sang Mỹ theo bà luôn rồi. Nghe nói cha nội đơ bên Mỹ làm bác sĩ tâm lý kiếm cũng được lắm nhưng không gặp ba tôi cũng ngót nghét chục năm rồi nên tình cảm không được tốt. Nói chung là bữa tiệc hôm đó khá suôn sẻ, em lễ phép, gia giáo nên nhà tôi quý em lắm, ngoại trừ việc thỉnh thoảng em hay phải gỡ cái tay trái hư đốn của tôi đang xoa nắn cặp đùi trắng nõn của em ra. Ăn xong ông anh còn gạ đi hát karaoke tùm lum các thứ nữa nên mãi tôi mới đưa được em về nhà. Tất nhiên không thể thiếu màn hôn tạm biệt rồi, tay tôi thỏa sức xoa nắn cặp mông tròn trịa của em, dường như em cũng bị bàn tay tôi kích thích, con gái mới lớn mà. Em tỳ vào cổ tôi thở hổn hển như người phát sốt:

- Đừng anh, nhờ có ai nhìn thấy

- Không sao đâu em. Một chút thôi

Tôi vừa nói vừa khẽ cắn nhẹ cần cổ của em, người em như nhũn ra dựa sát vào ngực tôi, hai quả đào cũng theo đó ép xuống làm tôi muốn ná thở. Chợt có tiếng oto đi từ đầu hẻm vào, tôi và em đều giật mình bỏ nhau ra, con Camry đen láng bóng từ từ tiến vào rồi dừng trước cửa nhà em. Một người đàn ông với dáng người bệ vệ, mái tóc hơi hoa râm mở cửa xe bước xuống. Em giật mình chào một tiếng ba làm tim tôi muốn nhảy luôn ra khỏi lồng ngực. Đúng là đang ăn cắp thì gặp chủ nhà mà.

- Sao không mời bạn vô nhà uống nước hả L?

Cái giọng bắc trầm của ông cất lên làm tôi khá ngạc nhiên. Giọng của ông ấy kiểu như người quen ra lệnh, có phần hơi nghiêm khắc.

- Dạ con chào chú ạ.

Tôi chào ba của L với một vẻ mặt lễ phép hết sức có thể. Mặt ông khẽ giãn ra, tôi nhìn thấy trong mắt ông một tia hài lòng nhẹ nhàng. Gu của mấy ông già người bắc thường thích người lịch sự nhẹ nhàng, cao ráo sáng sủa mà mấy cái điểm này may sao thằng tôi đây lại có cả. Tôi cảm giác như giọng ông nhẹ bằng đi vậy:

- Vô nhà chơi uống nước đã con.

- Dạ thôi nay hơi muộn rồi con xin phép về trước ạ. Hôm sau con lại đến ạ.

- Ủ nhớ đến sớm nhé. Hôm nay hơi bị muộn đó nghe con.

Ba L nói với vẻ mặt hơi châm biếm, tôi cũng chỉ dám cười trừ rồi té cho nhanh. Về đến nhà đã thấy tin nhắn của em gửi:

- May cho a là hôm nay ba em dễ tính đó.

- Không phải ba em thấy anh đẹp trai rồi tính nhận làm con rể đó hả?

Trêu đùa em một hồi tôi mới hỏi ba em sao lại nói giọng bắc. Hóa ra ông già em cũng nam tiến như ba tôi, vào trong đó lấy được má em rồi được ông ngoại em cất nhắc lên mới có được vị trí như ngày hôm nay. Tôi nửa đùa nửa thật nói với em:

- Hay a cũng cưới em rồi sau này thay ba em nhỉ?

- Còn phải xem biểu hiện của anh đã. Ba em khó lắm đó. Mà ba bảo em kêu a cuối tuần tới ăn cơm.

*** má chứ có cần phải ra mắt nhanh vậy không, tôi thầm nghĩ. Nhưng xem ra muốn thịt được con hổ con thì phải vào hang hổ rồi.

5. Chương 5: Ra Mắt

Cái chủ nhật này của tôi khác với các cái chủ nhật khác ở một chỗ, hôm nay tôi sẽ phải đến nhà em “ra mắt”. Theo như lời em nói thì hôm nay sẽ có cả mẹ em ở nhà, và ngày hôm nay sẽ gần như là ngày quyết định xem tôi và em có tiếp tục được quen nhau không. *** má nghe nghiêm trọng dữ dội à nha, cái này còn làm tôi ngán hơn chục thằng tán em cùng một lúc vì ít ra tôi cũng có thể đánh mấy thằng đó chèm bẹp nhưng vụ này dính đến người lớn nha. Ứng phó không cẩn thận có khi tôi và em bị cấm cửa quen nhau cũng nên ấy.

Sáng hôm đấy tôi dậy sớm thiệt sớm, tắm rửa chải chuốt vuốt keo lăn lách các thứ các kiểu, thậm chí còn tập đứng trước gương chào như đang chào ông già vợ vậy. Ba tôi thấy thằng coi trai dậy sớm lại còn bóng bẩy, ổng vừa chăm mấy con chim vừa hỏi vọng vào:

- Có con L rồi còn tinh đi cua gái thêm hả mày
- Đâu có đâu ba. Con sang ra mắt ông thông gia tương lai của ba đó

Ba tôi tò mò hỏi thêm mấy câu, khi biết ông già bên kia cũng là người bắc, ông khẽ trầm ngâm rồi bảo:

- Người bắc có khi lại dễ. mấy thằng cha người bắc càng tỏ vẻ ngầu lại càng dễ lấy lòng. Lúc nào gặp mày chỉ cần lễ phép tỏ ra biết điều chút chút là ông khoái liền. Ông mà hỏi ba mày như nào cứ nói ba mày cũng là người bắc rồi nhận vợ đồng hương này nọ. Mày vào xách cái hũ rượu ngâm của tao ở trong nhà sang biếu ông. Coi như đi giao tiếp dần cho quen đi.

Cố gắng nhớ kĩ lời dặn của ông già, thậm chí vừa đi đường tôi còn vừa nhắm lại không sợ quên, đến nhà em lúc ban ngày mới thấy hết được cái sự bề thế của gia đình em, đập vào mắt tôi là cái cổng sắt dát vàng nhìn bề thế hết chỗ nói, trong sân đỗ một con Camry và một con Mercedes, tôi đoán con này chắc của má em. Từ cổng vào là cái vườn với cả đồng bonsai gì đó mà tôi đoán chắc cũng không rẻ, kế tiếp là cái lối đi bằng sỏi dẫn đến tận cửa của cái ngôi nhà bự chà bá. *** má chứ nhà tôi cũng thuộc dạng có điều kiện mà không ngờ nhà em còn ghê hơn cả nhà mình nữa. Lúc gần đến nơi tôi có nhắn tin cho em biết, đến thì đã thấy em chạy ra mở cổng luôn, chắc cũng đang ngóng người yêu lắm hí hí.

- Ủa ghê nha. Em không ngờ anh cũng sáng lạn được thế này đó

Em nhìn tôi từ đầu đến chân rồi thốt ra một câu khiến tôi muốn nở cái lỗi mũi.

- Chuyện, người yêu em mà không đẹp trai thì trên đời này chắc toàn tụi tầm thường
- Cái con người đầu mà mới khen có tí đã tưởng thật.

Em che miệng cười với ánh mắt láu lỉnh làm tôi chưng hửng. Hôm nay em mặc một cái váy suông đến ngang đùi, đúng kiểu mấy đứa con gái hay mặc ở nhà, nhìn đôi chân trắng muốt thon thả cùng cặp mông tròn lẳn của em ẩn hiện sau cái váy làm tôi phải lén nuốt nước miếng kiềm chế bản thân. Giờ đang ban ngày hơn nữa lại ở hang hổ, làm bậy là chết với ông bà già vợ ngay. Vào nhà em thì thấy ba em đang ngồi đọc báo trên cái bộ bàn ghế gỗ chạm trổ rồng phượng, đúng kiểu nhà của tai to mặt lớn có khác. Thấy tôi, ba em bỏ tờ báo ra rồi nói:

- H hả con? Vào đây ngồi uống nước với chú

- Dạ con chào chú ạ

Tôi cố giữ vẻ mặt bình thản nhưng lễ phép nhất có thể, ngồi xuống cái ghế đơn đối diện ba L. Tôi nói tiếp:

- Dạ ba con có dặn con mang biếu chú bình rượu ạ
- Trời đất. Con sang chơi ăn với cô chú bữa cơm là được rồi quà cáp chi cho mệt.

Tuy nói thế nhưng tay ông vẫn cầm lấy bình rượu xem xét. Đúng là người nhà nước có khác, mồm thì nói khách sáo nhưng tay thì cầm quà nhanh thật. Bình rượu của ông già tôi ngâm cái nấm rừng của nợ gì đó mang từ tận Lào Cai về, nhìn thoáng qua đã biết hàng có giá trị chứ không giống ba cái rượu bán ngoài cửa hàng toàn cồn kia. Mặt ông già L khẽ giật mình khi nhìn kĩ bình rượu, rồi kể đó ông quay qua tôi nhìn từ đầu đến chân, ánh mắt hiện lên vẻ hài lòng. Cũng phải thôi, được tặng quà thì ai mà chả thích.

- Ba con chu đáo quá. Nghe L nói ba con cũng người bắc phải không?
- Dạ đúng ạ. Ba con người hải phòng vô đây lập nghiệp mới lấy má con.

Chưa kịp khoe thì ông đã hỏi rồi, đúng kiểu gu mấy cha nội người bắc ở trong nam, ông nào cũng chỉ thích đi nhận đồng hương. Hồi té ra mới biết ông cũng người hải phòng giống ông già tôi, làm đến cỡ như ông rồi nghe tên là biết nhau ngay. Tôi vừa mới nói tôi con bố N làm abc là ông à lên một tiếng kiểu như gặp người quen.

- Tưởng ai chứ hóa ra là con a N hả? dạo này ba khỏe không con

Thấy mặt ông niềm nở như vậy là tôi biết ải đầu qua rồi, mấy cha nội này mà nhận ra người quen dễ cắt máu ăn thề lắm. Đang phòng mang trợn mắt nhận người thân thì bất chợt có tiếng ho nhẹ từ bếp vọng ra, một người phụ nữ trung niên giống L đến 6 7 phần đang đeo tạp dề đứng ở đầu phòng bếp nhìn ra ngoài.

Tôi đoán ngay ra đây là mẹ L nên nhanh mồm cất tiếng chào. Công bằng mà nói thì mẹ L còn khá trẻ so với cái tuổi 4x, bà đẹp kiểu hơi sắc sảo và quyền uy, theo thông tin từ em thì bà cũng làm nhà nước nên công tác suốt, hiếm có dịp mới ở nhà như hôm nay. Giờ tôi mới hiểu tại sao L đẹp đến thế, em sở hữu chiều cao của ba và nhan sắc của má, nhưng nhìn em vẫn còn một phần ngây thơ trong sáng chứ không quá sắc sảo như má em.

- Bạn L đến chơi hả con? chờ bác chút cơm nước sắp xong rồi.

- Dạ cô có cần con giúp gì không ạ

- Thôi anh cứ ngồi đó đi. Đã vụng về còn bày đặt đi giúp.

Má em chưa kịp trả lời thì L đã xen vào với một cái nguyền dài. Cái con bé này, tôi thầm nghĩ nhưng ngoài mặt vẫn phải làm vẻ vô tội cười trừ. Ngồi chém gió với ba em một lúc thì cũng đến giờ cơm. Có 4 người mà má L làm nguyên một mâm cơm to chà bá với đủ các món. Nhưng mà đến tận bây giờ tôi vẫn phải công nhận, ngoài má tôi ra thì má em là một trong những người nấu ăn ngon nhất. Tôi vừa ăn vừa tấm tắc khen ngon, sau một hồi làm khó các thứ thì giờ ba má em nhiệt tình lắm. Ba l khui luôn chai rượu của tôi mang sang rót ra hai cái chén mất trâu rồi nói:

- May quá. Có con chú còn có người uống rượu chứ ở nhà với cô và con bé này buồn lắm

- Dạy cái hay đâu không dạy toàn dạy trẻ con cái hư. Ăn đi con uống làm chi cho mệt.

Má em vừa nói vừa gắp cho tôi miếng đùi gà bự chà bá. Hôm đó má em có làm món tôm chao dầu, đi ăn với L cũng khá nhiều lần rồi nên tôi biết em thích ăn tôm nhưng lại lười bóc vỏ, đúng là lười nhất hạng. Theo thói quen tôi lại bóc liền mấy con tôm rồi bỏ vào bát em như mọi lần chúng tôi đi ăn cùng nhau, đến lúc L huých tay tôi thì tôi mới giật mình để ý ba má em đang nhìn chăm chăm. Ông già em vừa nâng chén rượu lên vừa gật gù:

- Bảo sao con gái nuôi mười mấy năm cũng bị người ta hốt đi mất.

- Ba này. Đừng trêu con nữa. bình thường mà có gì đâu chứ

- Ủ nom cái mặt con là biết liền à.

Em xấu hổ đỏ mặt khẽ cúi xuống, lúc đó tôi cũng hơi sững nhưng cũng cười nói với ba má em:

- Có gì đâu cô chú. Đi với L con toàn vậy à

- Con đừng có chiều nó quá sinh hư đó. Lớn tướng rồi có tay có chân cứ kệ nó

Tôi chỉ nhìn L cười cười rồi dạ vâng cho qua. Nhưng tôi biết ba má em đã có cái nhìn rất tốt về tôi, một thằng con trai cao ráo sáng sủa, hơi nghịch ngợm nhưng lại quan tâm chiều chuộng con gái ông bà như thế, ai mà chả thích. Tôi cá rằng ông già em đã điều tra tường tận mọi thông tin về tôi, cỡ như ông chỉ cần một cú điện thoại là xong, nếu như ông không biết ba tôi thế nào, gia đình tôi ra sao mà tôi lại được ngồi đây ăn cơm với thành phần trong ban lãnh đạo thành phố chắc.

- Dạ thưa cô chú, con thấy cô chú cũng bận mà L lại là con gái nên từ mai con xin phép được sang đưa đón em đi học cho... an toàn ạ.

Mặt ông già em kiểu như mây đưa con tao đi để dễ bề ăn thịt chứ gì. Nhưng ngoài miệng ông vẫn nói:

- ừ 2 đứa đi học cho có bạn

- con rảnh thì thỉnh thoảng sang ăn với cô chú, con bé thì ăn như mèo, ông già này thì bị tiểu đường không dám ăn nhiều nên cô cũng không dám nấu ăn.

Mẹ em vừa cười vừa nói với tôi. Cuối cùng thì cũng xong buổi gặp mặt phụ huynh. Phụ L rửa bát xong thì em bảo lên phòng em ngồi chơi một lúc rồi về cho ba má em nghỉ trưa. Đúng là phòng con gái có khác, sạch sẽ thơm tho khác hẳn phòng tôi, cả phòng em đều là tông màu tươi sáng chứ không u ám như cái xó của tôi. Chân giường đủ loại các loại thú bông, đúng là con gái, đứa nào cũng giống đứa nào nhưng cái điểm đặc biệt nhất phải kể đến trong phòng em là cái tủ giày bự chà bá. Đủ các loại từ giày búp bê, cao gót đến

sneaker, điều kiện gia đình cho phép nên em có sở thích mua giày các loại. chỉ cần ưng ý là em sẽ xách về mà không cần hỏi giá.

Nằm lên giường của em, úp mặt lên cái gối mà mỗi tối em gối đầu lên, tôi tham lam hít mùi thơm con gái trên đó. Em khẽ đỏ mặt rồi ngồi xuống bên cạnh kéo cái gối ra:

- em bảo anh ngồi chơi chứ đâu có cho anh nằm đâu

Chỉ đợi có thế tôi kéo em xuống giường, hai tay ghì chặt lấy thắt lưng bé nhỏ của em, hôn ngấu nghiến xuống bờ môi đỏ hồng hơi hé mở của em. Lúc đầu em còn hơi cự quậy nhưng biết là không chống lại được hơn nữa lại sợ ba má em nghe thấy nên chỉ biết ôm lấy vai tôi mà tận hưởng. Lưỡi tôi và lưỡi em xoắn lại với nhau, cả tôi và em đều đắm chìm trong nụ hôn mê mẩn. Hai bàn tay tôi cũng không thể nào yên ổn, tay trái ghì lấy eo em còn tay phải chu du khắp cái cơ thể tròn trịa lồi lõm của em. Mấy chén rượu khi nãy uống với ba em khiến máu tôi dần nóng lên. Chiếc váy của em khá mỏng nên tôi có thể cảm nhận được tất cả mọi thứ dưới bàn tay của mình, khẽ xoa nắn một bầu ngực căng tròn của em, tôi thậm chí còn có thể cảm nhận được cái đầu ti bé xíu đang dần cứng lên trong bàn tay mình qua làn lớp áo. Nhẹ nhàng và đơn giản, tôi kéo dây áo của em xuống làm hai bầu vú trắng ngần lộ ra trước ánh sáng, đầu ti em nhỏ thiệt nhỏ hồng rục lên đang run rẩy trước mặt tôi. Em xấu hổ khẽ rúc đầu vào hõm cổ tôi, bàn tay tôi úp lên cái bầu vú đẹp dễ đó, hết xoa nắn rồi vân vê đầu ti bé xíu.

Hơi thở của em dần gấp gáp lên, miệng tôi cắn nhẹ vành tai em rồi thối nhẹ vào, cảm nhận được thân hình nóng bỏng phía dưới mình đang run lên, thẳng em tôi dựng thẳng đứng trong cái quần âu khẽ cạ nhẹ vào đùi em. Xoa nắn chán chê hai quả đào tiên đó tay tôi vuốt dọc thân hình em từ trên xuống dưới, nhẹ nhàng xoa cái đùi trắng ngần không tì vết của em. Tay tôi vuốt từ khắp đùi non của em, nhẹ nhàng chui vào trong váy, khi tay tôi chạm đến mép quần lót của em, như có một sức mạnh kì lạ nào đó khiến L choàng tỉnh, em túm lấy cánh tay tôi. Em nói với cặp mắt long lanh trực khóc:

- Dừng anh, đây là nhà em hơn nữa em chưa sẵn sàng mà.

Nếu lúc đó đang ở chỗ nào khác không phải nhà em, sức mấy mà tôi tha cho em, nhưng nghĩ đến giờ chưa phải lúc, tôi không cam lòng khẽ miết cái nhẹ vào đáy quần lót đã hơi ẩm của em rồi bỏ tay ra. Hôn nhẹ lên môi em, bằng cái giọng nhẹ nhàng nhất mà tôi có thể thốt ra được:

- Xin lỗi em, Anh mất kiểm soát quá.

- Em biết anh thương em mà nhưng hôm nay em chưa có sẵn sàng.

Nằm vật ra bên cạnh em với con cu đang cương cứng sau lớp quần âu, tôi nhìn em kéo lại dây áo với vẻ mặt tiếc rẻ. Chắc em cũng biết tôi đang khó chịu, cả nghĩ bóng lẩn nghĩa đen luôn khi thẳng em vẫn làm một cục cứng ngắc trong quần, nhẹ nhàng ôm lấy cổ tôi, L đặt một nụ hôn lên má kèm theo nụ cười. Tôi thể với các bạn, nụ cười đó của em làm tan đi mọi dục vọng còn sót lại trong tôi, đó là một nụ cười hạnh phúc nhất trần đời mà tôi không bao giờ quên được.

- Em biết người đàn ông em yêu luôn hiểu em mà.

6. Chương 6: Một Lần Và Mãi Mãi

Sau cái lần thân mật ở phòng em hôm đó, trong đầu tôi lúc nào cũng nôn nao về hình ảnh cơ thể trắng ngần của em, xen lẫn cái tình yêu mới lớn là một cảm giác tò mò về tình dục, về cơ thể của người mình yêu. Bạn nào đã từng yêu ở cái độ tuổi 16-18 rồi thì chắc cũng sẽ hiểu cảm giác này của tôi, ngày nào cũng gặp nhau, dính với nhau như keo chó nhưng chỉ được hôn, sờ nắn. Mỗi lần tôi muốn vượt quá cái giới hạn cuối cùng đó thì em lại gỡ cái bài xưa như diêm ra, đó là ánh mắt long lanh nhìn tôi như chục sắp khóc đến nơi. Các bạn biết đấy, lúc đó bản thân chưa có cái sự vô cảm như bây giờ nên mỗi lần nhìn thấy vẻ mặt đó của em tôi lại thẳm nhủ “nhịn” như nói với chính bản thân và con cu đang cương cứng.

Nói thẳng ra thì cái thẳng tôi lúc đó cũng hơi run, đa số mấy thẳng bạn tôi hoặc mấy thẳng con trai ở tuổi này đều đem cái quý giá nhất của đàn ông hiến dâng cho mấy tụi gái dịch vụ. Như các bạn đã biết, tôi có một thằng anh trời đánh, nó làm việc xã hội nên cũng có vài cái kara rồi một cái club cũng ổn ổn. Với hoàn cảnh như của tôi lúc đó, cái việc chơi gái chỉ dễ như tụt quần ra vậy, nhưng phải cái tính tôi không có ham với mấy con bé đó. Nghĩ đến cái cảnh mình hôn vào cái miệng từng bú cu cả chục cả trăm thằng, tôi nghĩ đã thấy ghê rồi. Theo như lời L nói thì em bảo tôi như bị nghiện hôn vậy, mỗi lúc đi với em chỉ cần rảnh là tôi kéo em vào ngẫu nhiên, tần suất nhiều đến mức L chỉ cần bôi son là lại bị trôi, thậm chí đôi khi tôi còn cắn vào cổ em để lại vô số cái vết tím đỏ. Đây cũng như kiểu một cách để tôi giải tỏa cái phần bí bách trong người, có lẽ em cũng biết điều đó nên chỉ hơi gắt một chút nhưng chưa bao giờ bảo tôi dừng lại.

Các bạn biết đấy, em càng như thế càng làm tôi thêm muốn hơn, cái tôi cần bây giờ là một cơ hội và nó đã sắp đến gần rồi. Hiện giờ đã gần đến Noel rồi, trời cũng càng ngày càng lạnh hơn, đây đúng là thời tiết đáng mơ ước cho những cặp đôi như em và tôi. Ngồi sau xe tôi, em áp sát vào lưng tôi như để chống lại cái lạnh của thời tiết đầu đông, má em kề sát vào gáy tôi khẽ thủ thỉ:

- Tự nhiên em thấy yêu mùa đông.

Hơi ngập ngừng một chút rồi em khẽ nói tiếp:

- Có lẽ là vì anh

Tôi chỉ cười cười rồi khẽ luồn tay vào trong túi áo nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của em, không hiểu sao bàn tay của tôi luôn ấm nhưng của em thì thường ngược lại. Khẽ đan vào những ngón tay thon dài của em tôi nhẹ nhàng đưa lên miệng hà hơi nóng để bớt cái giá lạnh của thời tiết.

- Mẹ em thường bảo đàn ông có bàn tay ấm như anh rất đào hoa

Em vừa cười vừa nói khi thấy tôi hôn nhẹ từng ngón tay em.

- Thật ra thì anh vẫn chỉ là con trai thôi chứ chưa phải là đàn ông.

L hơi sững lại rồi đỏ mặt luồn tay vào mạn sườn tôi cấu nhẹ. Tưởng chừng như đó chỉ là một câu chuyện vu vơ nhưng đến tận sau này tôi mới thấy nó đúng, có lần em nói với tôi khi hai đứa gặp lại sau một khoảng thời gian dài “tay anh vẫn ấm và anh thì vẫn đào hoa như ngày nào nhỉ, nhưng thật không hiểu nổi sau từng ấy những việc thì em vẫn chẳng thể nào chấm dứt mối quan hệ giữa chúng ta”.

Lan man với các bạn một chút nhé. Thật ra với một người có điều kiện và hoàn cảnh như em thì không bao giờ thiếu những thằng đàn ông xin được chết dưới chân em, có kẻ vì nhan sắc, có người lại vì tiền tài và danh vọng hoặc thậm chí là đủ sức cho em một cuộc sống nhàn hạ sung sướng, Đàn bà là một giống loài kì lạ, nếu bạn quá tốt với họ thì họ vẫn sẽ bỏ bạn mà đi, nếu bạn làm họ đau lòng thì họ sẽ thù ghét bạn nhưng nếu bạn vừa tốt với họ và vừa làm họ đau lòng thì họ sẽ càng ngày càng yêu bạn hơn nhất là đối với một người nặng tình cảm như em. Rất nhiều lần tôi muốn dứt khoát với em thì em lại nhất định cố đến bên tôi cho bằng được rồi khi em thấy mệt mỏi muốn ra đi tìm một bến đỗ khác, lúc đó tôi lại tìm đủ mọi cách làm em quay lại. Kết quả là giờ tôi và em cũng không biết đang trong một mối quan hệ như thế nào nữa. Sự thật là khi đang ngồi gõ những dòng này thì em đang ở cách tôi nửa vòng trái đất (cười).

Không biết ở nơi các bạn sống thế nào chứ ở chỗ tôi thì Noel hay giáng sinh là một ngày lễ quan trọng, phân nửa dân sống ở chỗ tôi đều theo Đạo Thiên Chúa. Tôi thì thuộc dạng chỉ tin vào bản thân nên chưa bao giờ quan tâm đến vụ lễ nhà thờ gì đó nhưng nhà em thì khá là tín Đạo. Thật ra tôi chẳng quan tâm đến gì khác ngoài vụ ông bà già em đêm Noel năm nào cũng ở nhà thờ về khá là muộn, thế là một kế hoạch ăn thịt cọp con được vẽ lên trong đầu tôi. Vừa ngồi ăn ngô nướng với em ở dưới chân cầu mà khi nghe được cái tin đó mặt tôi ngay lập tức hiện lên vẻ nham hiểm kèm theo hưng phấn.

Đêm Noel là một đêm tuyệt vời cho các cặp đôi đi chơi, từ đi lễ nhà thờ, xem kịch, rước kiệu các thứ nhưng tôi không có quan tâm mấy cái đó. Cái lớp tụi tôi có một cái truyền thống được duy trì đến tận bây giờ đó là đêm Noel thường tụ tập ăn uống sau đó mới tách lẻ đi từng đôi một, tất nhiên là tôi sẽ đi với em rồi chứ Tối hôm đó, tôi ăn mặc đẹp trai hết nấc, thậm chí trước khi đi còn xịt nước hoa vào thẳng cu em, “đêm nay phải dùng đến chú mày rồi”, tôi thâm nhử rồi xách xe ra cửa đi đón em.

Tụi con gái lớp tôi đảm lắm, lúc đầu có bảo đi ăn tiệm nhưng sau cùng lại thống nhất là ăn tại nhà một

thằng tên Long (tên nhân vật đã được thay đổi) trong lớp. Lúc ăn tôi cố ý uống trước mặt em khá nhiều rượu dù cho em đã can ngăn, cũng may trời phú cho tôi cái tửu lượng khá ổn kèm theo đã có sự chuẩn bị trước nên dù mặt mũi đỏ phừng phừng nhưng tôi lại tỉnh lắm. Ăn xong có đứa gợi ý đi hát mà thằng anh tôi lại có mấy cái phòng karaoke nên cả hội kéo đến đó, các bạn tưởng đó chỉ là trong lúc nhất thời nảy ra ý kiến đi hát ư, không phải thế mà là hôm trước tôi đã bàn với thằng đó vụ ăn xong đi hát. Cái tiệm karaoke đó thuận lợi lại ở gần nhà em hơn nhà tôi, lúc đi hát tôi cũng cố gắng hốc thật nhiều bia nhưng sau đó vô nhà vệ sinh nôn hết ra luôn. Thế là mọi thứ đều hoàn hảo biến tôi trở thành một thằng đang xin quắc cần câu ở trong mắt em, đến lúc chúng nó tản ra bắt đầu đi dạo thì tôi giả vờ xỉn nên gục xuống ngủ khiến em phải gọi taxi về, khê hé mắt ra khi thấy đã đến gần cửa nhà em, tôi vỗ cửa kính rồi bảo tài xế dừng lại xuống gốc cây cho chó ăn chề.

Em đứng đằng sau vừa vỗ vào lưng tôi vừa khê gáy:

- Em đã bảo anh uống ít thôi mà. Hay ho gì ba cái thứ rượu bia đó.

Tôi chỉ cười ha hả rồi thản nhiên kéo em lại hôn cho dù vừa nôn xong (*** má viết đến đoạn này vẫn thấy vừa tởm vừa phục mình ngày đó). Tất nhiên là em đẩy tôi ra rồi nhưng lúc này gần như toàn bộ sức nặng của tôi phủ lên đôi vai của em, lúc đó nhìn mặt em giằng xé dữ lắm vì thật ra tôi cũng đánh cuộc, chẳng may em lại bảo cha taxi mang tôi về tận nhà thì đúng là xôi hồng bông không. Lúc đó tôi diễn như thật mới ghê chứ: “Đừng về nhà anh, ông già giết anh mất”. Nghe xong câu nói trong hơi thở nồng nặc mùi rượu đó của tôi, như đã quyết tâm, em trả tiền taxi rồi mở cốp mở cửa diu tôi vào nhà em. Đúng như kế hoạch của tôi từ trước, ông bà già vợ đi lễ nhà thờ còn chưa về, quả là thiên thời địa lợi nhân hòa cho tôi.

Nhà em có một phòng ngủ dành cho khách nhưng ở tận trên lầu ba lặn cộng thêm với việc đã diu tôi khá mệt từ tận ngoài cổng, như trong chap trước đã tả với các bạn là nhà em có cái sân vườn rộng chà bá ấy. Tính ra tôi cũng không phải lần đầu vào phòng em nên tất nhiên điểm hạ lưng bây giờ của tôi sẽ là cái giường đầy mùi con gái của em rồi. Vật tôi lên giường cởi giày rồi em đắp nhẹ một cái chăn mỏng lên người tôi. Lúc đó tôi đã định vùng lên kéo em xuống giường rồi nhưng không hiểu sao nghĩ thế nào lại thôi, thật may mắn vì đó gần như là quyết định đúng đắn nhất đời tôi luôn. Coi một thằng đã say bí tỉ như tôi là vô hại (đấy là em nghĩ thế), em thản nhiên trút bỏ từng món đồ trên người ra rồi bước vào phòng tắm. Tuy chỉ tí hí nhưng hai con mắt tôi suýt nổ vì cái thân hình tuyệt vời của em, thậm chí đến lúc đi tắm em còn không đóng cửa nhà tắm. Hai bầu ngực của em tròn thiệt tròn, đầu ti bé xíu hồng rực như hai bông hoa đào, lui xuống phía dưới một chút là vòng eo nhỏ nhắn và cái hông to trời ban của em. Trời đất ơi, tôi tí thì xị máu mũi vì nguyên một mảng trắng bóc đập vào mắt, hóa ra là em vô mao lên phía dưới chỉ thấy cái khe suối tuyệt đẹp còn đang e ấp giữa hai cái đùi non. Thảo nào tay chân em trắng nõn nà không một chút lông, ánh đèn hơi vàng của nhà tắm ánh lên trên cái cơ thể đẹp tuyệt trần của em, thật lòng thì em là một trong những người con gái đẹp nhất mà cuộc đời này của tôi từng được sở hữu.

Vẫn thản nhiên tắm rửa không hề biết tôi ở ngoài đang chiêm ngưỡng cơ thể mình, em mặc bộ váy ngủ hai dây ở nhà của mình càng làm cho tôi kích thích, con cu dưới lớp quần bò đã đội lên từ bao giờ do rồi. Vật chiếc khăn rồi đi ra ngoài, em nhẹ nhàng lau mặt cho tôi, những giọt mồ hôi đã vã ra từ bao giờ không biết là do kích thích hay do rượu mà có lẽ là do cả hai. Tôi từ từ mở mắt ra rồi bất ngờ nắm lấy bàn tay em, L hơi giật mình nhưng cũng nhẹ nhàng hỏi tôi:

- Anh tỉnh rồi à? Có đau đầu lắm không. Em đi pha trà giải rượu cho anh nhé.

Không cả trả lời em, tôi kéo mạnh cánh tay khiến em mất đà ngã xuống, chỉ với một động tác đơn giản, em đã nằm ở dưới và môi em đang chịu sự giày vò của tôi, hơi thở em hơi gấp kèm theo mùi rượu hơi nhẹ vì nãy em cũng có uống một chút. Môi lưỡi chúng tôi giao nhau, tôi tham lam mút lấy đầu lưỡi thơm tho của em, bàn tay tôi úp lên bầu vú của em thỏa thích bóp nắn chúng thành muôn hình, ngực em vừa đủ cho bàn tay tôi có thể nắm vừa mà không chừa chút thịt nào. Đầu ti màu hồng của em đã dần cứng và hơi vênh lên, rồi môi em tôi kéo dây váy của em xuống rồi ngậm luôn vào cái đầu vú hơi run run màu hồng đang mời gọi đó. Miệng em toát ra tiếng rên khe khẽ, bàn tay bầu nhẹ lên lưng tôi, có lẽ rượu và mùi đàn ông làm cho em cũng khá phấn khích.

Tay tôi nhẹ nhàng kéo cái váy xuống hết cỡ, vừa tắm xong nên em không có mặc đồ lót, ngón tay tôi dễ dàng tìm được cái khe hồng hồng đang hơi rỉ nước của em. Bầu vú bị miệng và tay tôi kích thích nên đến khi em nhận ra được thì miệng tôi đã hôn vào cái khe suối xinh đẹp của em.

- Đừng anh dơ lắm.

Mặc kệ sự can ngăn của em, tôi hôn nhẹ vào khe bướm rồi lưỡi liếm từ khe bướm đến đùi non rồi lại từ từ mút trở lại. Nước nhờn hơi ngai ngái của em tuôn ra khá nhiều vì lần đầu bị kích thích nơi thâm kín, hai đầu gối em hơi run run, đầu em hơi ngửa ra phía sau còn hơi thở càng ngày càng dồn dập. Chân em kẹp lấy đầu tôi còn cái mu lằng o đó như nhô lên để lưỡi tôi quét vào sâu hơn. Bao nhiêu năm sem sex và đọc truyện sex của tôi quả là không uổng phí khi làm cho nước của em tuôn ra khá nhiều.

Biết thời cơ đã đến, tôi chồm dậy giật phăng cái quần áo giải phóng cho thằng em ra ngoài hít thở không khí. Thân hình tôi không có 6 múi nhưng vạm vỡ vì tôi cũng có đi gym một phần cũng do cái tướng nó thế. Lần đầu nếm mùi vị tình dục nên tôi thấy trong ánh mắt em nửa phần ham muốn nhưng lại có nửa phần lí trí ngăn cản. Khẽ cạ con cu vào khe bướm ướt nhẹp của em tôi nhấn vào từ từ, cái cảm giác chật hẹp khó khăn khi đút vào con bướm trinh nguyên làm tôi muốn ná thở vậy, dù nước nhờn của em ra khá nhiều nhưng do lần đầu của em nên tôi đi vào vô cùng khó khăn.

- Em đau quá. A a

L vừa nói vừa khẽ nhăn mặt, bàn tay em bấu chặt lấy cánh tay tôi. Cảm nhận được một cái màng mỏng cản trở sự xâm chiếm của con cu, tôi hơi lấy đà rồi đâm mạnh thiết mạnh vô đó. Con cu tôi đã nằm gọn trong em. Có lẽ vì không muốn cho tôi nhìn thấy cảnh đó nên em ghì cổ tôi xuống đưa môi chạm vào môi tôi rồi nói trong khi hai hàng nước mắt đang chảy ra::

- Em cho anh tất cả rồi đó. Từ giờ em sẽ chỉ là của anh.

Tôi cũng nhẹ nhàng ngậm lấy cái môi em rồi từ từ hôn lấy những giọt nước mắt của em. Thắt lưng tôi khẽ lấy đà rồi bắt đầu nhịp từng nhịp ra vào trong cái khe ấm nóng đó, con cu bị cái khe bó chặt cứng đến nỗi muốn tắt thở. Cố gắng được hơn chục nhịp, cuối cùng tôi cùng phải đầu hàng trước cái khe xinh đẹp của em. Tôi gồng người cố đút thật sâu vào rồi trần mình xả từng đợt từng đợt tinh trùng vào trong người L, nhiều đến mức tràn ra chảy xuống tấm ga giường của em. L ôm lấy vai tôi hưởng thụ sự đê mê sau cái đau đón đầu đời của người con gái, xả xong lũ tinh trùng làm sức lực của tôi như bay đi đâu hết, cơ thể tôi khẽ đổ xuống người em trong sự sung sướng.

Sự sung sướng sau khi giao hợp tan đi, em rúc vào ngực tôi rồi bắt đầu khóc, tôi chỉ nhẹ nhàng ôm lấy em vỗ nhẹ vào vai như an ủi.

- Đến cả bản thân em cũng đều cho anh rồi. anh nhất định phải đối xử tốt với em đó.

Em nói trong tiếng nấc nghẹn ngào.

- Được rồi thế giới của anh.

- Lỡ em có thì làm sao bây giờ.

- Đừng sợ. anh có cách rồi

Tôi nói với vẻ mặt bình tĩnh làm em cũng trấn an phần nào. Sau một hồi khóc chán chê, em đỏ mặt vùng dậy muốn chạy vào nhà vệ sinh nhưng có lẽ cơn đau bất ngờ ập đến khiến chân em không đứng lên được. Tôi nhẹ nhàng ôm lấy cơ thể ngọc ngà của em vào nhà tắm, đặt em vào bồn rồi xả nước ấm, bồn tắm của em khá rộng lớn tôi cũng chui luôn vào để cho em tựa lưng lên ngực mình. Bàn tay tôi khẽ xoa nắn khắp cơ thể em, có lẽ phần vì mệt phần vì cũng đã làm tình với nhau nên em thần nhiên nhắm mắt tận hưởng sự phục vụ của tôi. Hai đứa còn đang ôm nhau trong bồn tắm thì bất ngờ một giọng nói như từ địa ngục vọng lên ở dưới lầu một:

- L về rồi hả con?

Tiếng má em nói từ dưới nhà dưới. Thề với các bạn chứ lúc đó mặt tôi tái mét vì dù gì cũng vừa thịt con gái nhà người ta xong, hơn nữa lại trong chính ngôi nhà của bố mẹ em. Nhìn mặt em cũng hoảng không kém gì tôi nhưng vẫn bình tĩnh trả lời:

- Dạ má. Con đang tắm rồi chuẩn bị đi ngủ

- Tắm nhanh rồi ngủ sớm đi con

Em dạ một tiếng rồi nhanh chóng quần cái khăn tắm ra nhẹ nhàng khóa cửa phòng. Nói thì nhanh chứ giờ đã hơn 1h sáng rồi, sau một hồi thì tôi cũng bình tĩnh lại, bước ra khỏi bồn tắm. tôi bước về phía em với bộ dạng như sắp ăn thịt đến nơi.

- Anh tính làm gì đó, em vẫn còn đau lắm.

- À anh tính lấy cái khăn tắm lau người rồi đi ngủ thôi

Tôi tỉnh bơ đáp lời em. L khẽ đỏ mặt vì cả phòng chỉ có một chiếc khăn tắm mà em đang quần ngang người. Không đợi thêm một giây phút nào nữa, em chui tọt vào sau tấm chăn mỏng rồi vút chiếc khăn tắm vào người tôi..

- Cửa anh tắt đó. Đồ quỷ

Tôi cười cười với vẻ dâm ô, vẫn trần truồng tôi chui vào chăn thì thấy em đã mặc cái váy mỏng vào từ khi nào rồi/ ôm lấy hông em rồi kéo sát em vào ngực. Tôi nói với vẻ dâm ô:

- Mặc quần áo làm chi, cởi ra cho dễ ngủ.

Chưa đợi em phải ứng tôi đã tụt luôn cái váy em xuống chân rồi ném ra xa xa. L bực tức đánh vào ngực tôi với vẻ mặt đáng yêu:

- Ai cho anh ngủ ở đây. Xuống sàn mà ngủ

- Xuống đó mắc công lạnh để em lo hả. trên này vừa ấm vừa được ôm người đẹp.ngu gì chứ

- Không thềm để ý đến anh nữa

Em nói rồi quay lưng tựa vào ngực tôi. Nhưng có lẽ chợt nhận ra điều gì đó không đúng, em bất giờ quay lại hỏi tôi:

- Anh đang say mà phải không?

7. Chương 7: Ghen

Sáng hôm sau, đang chìm đắm trong giấc mộng mềm mại từ bầu ngực sữa của em thì tôi choàng tỉnh vì tiếng gõ cửa, hóa ra là mẹ em lên gọi dậy đi học, may mà hôm qua em có khóa trong.

- Dậy đi học đi con, muộn rồi đó.

Tiếng má em vọng vào từ bên ngoài. Trống ngực tôi đập thình thình vì sợ, theo phản xạ tự nhiên rúc vào lòng em, tất nhiên L lúc này cũng đã tỉnh rồi, giờ phút này tiếng gõ cửa đó có khác gì trống đập vào lòng ngực đầu cơ chứ.

- Dạ hôm qua có dính tí mưa nên giờ con hơi mệt má. Lát má gọi cho cô xin nghỉ giúp con nha

Em nói với vẻ mặt đỏ bừng đầy tội lỗi.

- Mệt lắm không con, mở cửa để má vào xem nào.

- Dạ thôi má. Con muốn ngủ thêm chút nữa.

- Vậy má dặn cô Ba (nhà em có thuê một bà giúp việc theo giờ) nấu cháo cho con ghen.

Cuối cùng thì ả này cũng qua, các bạn đang thắc mắc tại sao lại dễ dàng như vậy phải không. Từ trước đến giờ em luôn là một đứa con ngoan trong mắt ba má, hơn nữa lại vừa mới thi học kì xong nên má em cũng có phần dễ tính hơn. Chia sẻ cho các bạn một chút nhé, gia đình tôi cũng khá nhưng một tháng ông già cũng chỉ cho tôi tiền trong khoảng 2m thôi, mà đây là còn phải xin nhiều lần còn em thì đã có hẳn một cái thẻ ngân hàng thì các bạn đủ hiểu ba má em tin tưởng L thế nào luôn rồi đó.

Xem chừng đã êm êm, tôi thoải mái úp mặt vào giữa hai bầu vú của em, vừa khẽ dụi mặt vào cái khe mềm mại vừa ôm lấy hông em. Bất chợt có một bàn tay nắm lấy tai tôi kèm theo tiếng em như rít lên:

- Dê đủ chưa hả đồ quý?.

- Ai bảo tại vợ đẹp quá chứ.

Tôi mở mắt ra vừa cười hích hích vừa bóp nhẹ bầu vú em, trong chăn con cu tôi đã dựng ngược lên cạ nhẹ vào đùi. Khẽ đỏ mặt, em nói:

- Thôi đủ rồi đó. Em vẫn còn đau lắm.

Vươn đầu lên khỏi hai khối mềm mại đó, tôi mang theo vẻ mặt vừa hối lỗi vừa nói:

- Anh xin lỗi. Đêm qua em đau lắm hả.

- Còn phải nói à. Giờ chân em còn đi được đấy.

Tôi còn chưa kịp nói gì thì L đã tiếp lời:

- Anh nhiều tội lắm. Em tha còn chưa xử đó.

Biết là em nói vụ tôi cố ý giả say đêm qua, nên ngay lập tức lấp môi em bằng một nụ hôn, tất nhiên sau 5s đầu phản kháng thì lát sau em cũng ôm lấy tôi đáp lại nhiệt tình. Tính làm hiệp buổi sáng cho đời nó tươi vui nhưng có lẽ em còn đau quá nên dù đang phê trong nụ hôn em vẫn cố ngăn tôi lại. Thôi cơm không ăn thì gạo còn đó, đã có lần một thì kiếu gì cũng có lần hai, hơn nữa tôi cũng không muốn thỏa mãn bản thân mà làm đau em.

- Thế giờ dậy rồi đi ăn sáng nhé

- Không. Chân người ta còn đau lắm. Em thích ăn đồ anh nấu cơ

Em nũng nịu trong vòng tay tôi như con mèo nhỏ, cái tôi thích nhất ở em cho đến tận bây giờ vẫn là luôn làm cho tôi cảm thấy muốn che chở cho em mặc dù thật sự em là một cô gái mạnh mẽ. Sống trong gia đình có ba má đều làm những công việc bận rộn, mạnh mẽ có lẽ là điều đầu tiên mà em học được, mạnh mẽ để tự lập từ khi còn bé, đủ sức tạo niềm tin nơi những con người khó tính như ba má em. Có lẽ điều lớn nhất tôi phải học hỏi từ em đó là suốt bao nhiêu năm không được gia đình quan tâm quá nhiều mà chưa bao giờ em sa ngã hay làm bất cứ điều gì có lỗi với gia đình. À thật ra là có vụ quan hệ với tôi khi chưa đủ 18 nhưng cũng một phần do tôi (cười).

Khi bà giúp việc nhà em đến, tôi đã trong vai một người bạn đến thăm em bị ốm. Cho đến tận bây giờ tôi vẫn phục mình của ngày đó, một thằng nhóc 16 17 tuổi đầu mà có thể lên cái kế hoạch hoàn hảo đến như vậy, làm thịt được con hổ con ngay trước mặt ông bà già vợ. Theo cái quan điểm của ông già tôi – người đã lẫn lộn từ cái thời còn hơn chục tuổi, ông nói thằng đàn ông muốn làm việc lớn trước tiên phải bắt đầu từ những cái nhỏ nhất, do vậy nên mới cấp 2 thôi ba đã bắt tôi tập làm mọi thứ như nấu cơm, làm việc nhà, sửa chữa đồ đạc linh tinh vớ vẩn. May sao cũng nhờ ông nên bây giờ ít nhất tôi cũng có thể khiến cho nhà cửa ngăn nắp, tự tay nấu được kha khá món ăn. Như tôi thấy giờ các gia đình chiều con khá thái quá, ví dụ như một số em rau của tôi sau này tuy nhà không được có điều kiện nhưng học cái cách ăn chơi đua đòi quá trớn quá mức, đến nấu một bữa cơm đơn giản mà cũng chẳng làm được.

Làm cho em một đĩa mì Ý đơn giản với thịt bò, nhìn cô gái của tôi vừa ngồi trên giường vừa ăn vừa tấm tắc khen ngon, có lẽ điều thành tựu nhất đời tôi là em và thật may mắn làm sao khi giờ em đã hoàn toàn là của tôi.

Ở lại với em đến tận trưa mới trở về nhà thì đã thấy ba má chờ sẵn bên mâm cơm rồi. Chào hỏi qua loa rồi chẳng kịp rửa mặt rửa tay, tôi nhào vô ăn như thằng chết đói, bỗng dưng tôi thấy nhột nhột. Ngẩng lên nhìn thì thấy hai ông bà đang bốn mắt nhìn tôi, hơi chột dạ tôi e dè hỏi:

- Bộ hôm nay ba má mới thấy con đẹp trai quá hay sao ạ.

Ông già lắc đầu rồi nhìn tôi với ánh mắt khác thường.

- Đẹp trai thì không có nhưng tối qua mày bảo tao là mày đi đâu ấy nhỉ?

- Dạ con xin quá nên ngủ ở nhà thằng Long đến tận lúc này mới về đó. Tối qua con có gọi cho má mà.

- Thế thằng Long cắn vào cổ mày à?

Hai ông bà nhìn tôi với ánh mắt hoảng sợ một thì tôi lại thấy hoảng sợ mười, rút cái điện thoại ra soi, cổ tôi có đến hơn chục cái dấu hôn của em. Mọi khi toàn là tôi hickey em nhưng có lẽ đêm qua vừa đau vừa phấn khích, em cắn vào cổ tôi lúc nào không hay. Cười ha hả rồi tôi trả lời cho qua chuyện:

- Gì vậy ba? Cái này là côn trùng đốt. Đúng rồi, con bị muỗi đốt đó

- Vậy chắc con muỗi này có bốn chân hả? Tao để ra mày còn tính lừa tao hả thằng quỷ.

Ba tôi rít lên qua kẽ răng, cái kế hoạch hoàn hảo của tôi cuối cùng bị phát hiện bởi một cái chi tiết quá sức đơn giản.

- Mày vừa phải thôi đó nghe. Mới nứt mắt ra đã tập tành làm ba cái trò đó. Con nhà người ta mà vác bụng đến thì tao bảo.

- Nhỡ đó là L thì sao ba?

- Thì tao coi ông Q có lột da mày ra không thôi. Ai ở đây mà không biết ông có mỗi đứa con gái nâng như nâng trứng. Nếu chúng mày lớn hơn vài tuổi thì tao mừng còn không hết nhưng giờ con bé L còn nhỏ quá. Mày cứ coi chừng đó.

Hóa ra ba đã biết hết về gia đình nhà em rồi. Lúc đó cũng hơi sợ nhưng mọi thứ đã được tôi giải quyết ổn thỏa rồi, ít ra sẽ không để lại hậu quả như ba nói nên tôi cũng chỉ vâng dạ cho xong chuyện.

Mọi thứ cứ đều đều trôi qua như thế cho đến Tết nguyên đán, tôi với em vẫn dính lấy nhau mọi lúc mọi nơi, đi ăn đi chơi rồi chịch choạc các thứ, xin phép các bạn cho tôi tua nhanh qua thời gian này. Chuyện sẽ chẳng có gì nếu như hôm đó tôi đi ăn tất niên với lớp em, đa số mọi lúc tôi và em đều đi với nhau nhưng cái dạo giáp Tết, nhà tôi nhiều việc quá trời quá đất vì cái việc công ty nhà tôi đang làm liên quan đến dịch vụ. Dù chưa lớn đủ để được đi làm nhưng với tư cách là một thành viên trong gia đình, tôi được ông già giao cho trọng trách nghiệm thu sản phẩm trước khi bàn giao. Công việc làm tôi bận tối mắt tối mũi từ giữa tháng Chạp.

Tôi nhớ tối hôm đó là 28 âm Tết, L có bảo tôi đi ăn tất niên với lớp em, nhưng hôm đó thật sự là quá bận vì phải cố nốt cho xong việc để còn cho nhân viên nghỉ tết. Biết tôi bận việc thật sự nên em cũng thông cảm phần nào nhưng một cô bé tuổi 16 mà 28 Tết ba má còn đang đi công tác chưa về, người yêu thì bận tối mắt, tôi biết điều đó khiến em buồn đến nhường nào dù em chưa bao giờ kêu ca. Hôm đó mãi đến 10h tôi mới rảnh tay từ trở về nhà tắm rửa, bỗng nhiên điện thoại đổ chuông số của em. Thăm nghĩ chắc em gọi tôi đến đón về nhưng trong điện thoại không phải là giọng em mà là giọng của một đứa con gái khác.

- Anh H phải không ạ. Em K bạn của L nè anh. L nó xin quá rồi mà tụi con trai lớp em lại rủ đi club chơi. Em nói thế nào thì nói L vẫn nhất quyết đi a ạ. Tụi nó mới vào cái club xxx trên đoạn abc đó a.

Tôi chưa kịp trả lời thì con bé đã nói một mạch dài. Khoác vội cái áo rồi xách xe ra đường, với tôi thì việc lên bar hay club các thứ chỉ là chuyện bình thường, nhưng với em thì khác. Bình thường chắc chắn là không được chứ đừng nói việc em đang trong tình trạng không tỉnh táo. Các bạn thì đừng thắc mắc vụ chưa đủ 18 sao lại được vô club, mọi thứ đều có thể giải quyết bằng tiền. Hên sao là cái club này cũng thuộc quyền quản lý của thằng anh trời đánh nhà tôi vậy có gì cũng dễ xử lý, nay gần tết nên vô số người đi club để giải tỏa, chen muốn lòi kèn thì cuối cùng tôi cũng đã tìm thấy bàn của lớp em. Đập vào mắt tôi là hình ảnh em đang gục trên vai của một thằng con trai cùng lớp em, hôm nay L mặc một cái áo ba lỗ bó kèm với chân váy ngắn, có lẽ vì em đã xin quá nên để mặc sức cho bàn tay bẩn thỉu của thằng đó vuốt từ vai xuống dọc cánh tay mà không hề phản ứng gì.

Bất kì ai trong trường hợp của tôi máu nóng cũng sẽ dồn nên não thôi, gạt bỏ tất cả đám người đang phê pha nhảy nhót ở trước mặt ra cố gắng đến bàn của em nhanh nhất có thể. Thằng khốn kia đang định vươn tay vào cổ áo em thì bất ngờ tôi túm vào cánh tay nó:

- Đủ rồi đó chú em. Cái gì cũng nên có giới hạn thôi.

- Ông là thằng nào. Tôi ôm người yêu tôi thì liên quan gì đến tôi.

Mắt tôi khẽ long lên sòng sọc vì câu nói của thằng mặt lờ nó, đám bạn của em cũng có đứa biết tôi nên khẽ túm lấy thằng đó nói vài câu. Mặt thằng đó hơi biến sắc nhưng vẫn bình tĩnh làm tôi thấy hơi lạ, lúc này thì cha quản lí của club cũng đến vì trước lúc tôi đi đã gọi điện báo cho lão anh một tiếng. Kéo L đứng lên rồi để em dựa vào người tôi, một tay ôm lấy eo em, người L đã mềm nhũn ra, hơi thở của em toàn mùi rượu. Thằng kia chắc cũng nghe đứa bạn em nói chút ít về tôi nên nó để cho tôi kéo em về phía mình một cách dễ dàng. Đáng lẽ chuyện đã kết thúc nếu như khi tôi quay đi thằng chó đó không bồi thêm một câu:

- Cảm ơn vì buổi tối nhé L

- Mà vừa sửa cái con *** gì vậy

Câu nói của nó làm đủ mọi suy nghĩ hiện lên trong đầu tôi, lúc đó con bé K cũng đứng lên phụ tôi dìu L. Tôi đẩy luôn em qua cho con bé kia dìu hẳn, tay vớ lấy chai Ken ở trên bàn nhậu, với phần xạ của một kẻ tỉnh táo và cơn giận dữ đang lên não, không ngần ngại tôi đập thẳng vào đầu thằng khốn kia.

- *** má mày chán sống à

Tôi vừa gào lên vừa lao vào đâm đá nó túi bụi, vì đang ngồi nên bị động lại có chút rượu không được tỉnh táo nên nó chỉ biết cúi đầu chịu trận. Đám bạn em có đứa can tôi nhưng cũng có bạn của thằng đó túm lấy chai bia đập lại tôi, đang hăng máu nên chẳng để ý gì đến mấy thằng kia, điều tôi muốn làm nhất bây giờ là đập chết mẹ thằng khốn này. Nguyên cái club thành một mớ hỗn độn, cho đến khi tôi được giữ lại bởi 2 thằng bảo vệ to như con trâu thì mới dừng lại, đầu tôi chảy máu và lưng áo đã rách do mảnh chai bia đâm vào, còn thằng khốn kia nằm dưới đất như một đồng rở rách.

Bất chợt một cánh tay nhỏ bé túm lấy cánh tay tôi, có lẽ vì ồn ào quá nên L đã tỉnh, mặt em đầm nước mắt, tóc tai bù xù, ngực áo em ướt một mảng lớn có lẽ vì bia bắn vào người. Thằng quản lí nháy mắt mới hai thằng bảo vệ:

- Em anh P đây. Ơm chúng mày nhẹ nhàng thôi.

Hai thằng bảo vệ hiểu ý buông tôi ra, em đỡ lấy tôi vừa khóc vừa nói gì đó, tai tôi ù đi nên không còn nghe rõ nữa. Để mặc mọi thứ cho thằng quản lí và đám bảo vệ giải quyết, tôi được em dìu ra ngoài bắt một cái taxi.

- Đến bệnh viện thành phố nhanh giúp em với.

Tôi mệt mỏi dựa đầu vào vai em, mặc kệ cho em sắp xếp, máu trên mặt tôi dính đầy vào người em. Khám qua loa một chút thì đầu tôi rách một vết nho nhỏ kèm theo vô số mảnh chai bia cắm vào lưng, cái áo phong màu trắng quá nửa biến thành màu đỏ rượu. Em ở bên cạnh tôi khóc như mưa, miệng meo mếu vừa xin lỗi vừa hỏi tôi có đau không. Tuyệt nhiên không nói với em một lời nào, còn sát trùng vết thương chỉ làm tôi nhúm mày chứ không hề mở miệng, gì chứ lì lợm tôi không thiếu. Mặc cho em bắt ở lại bệnh viện, tôi đứng luôn dậy đi ra ngoài cổng viện, em biết tôi vẫn còn giận nên chỉ nhanh chóng thanh toán viện phí rồi chạy theo tôi. Mới đó mà đã 2h sáng rồi, lại gần một quán nước còn mở hàng, tôi ngồi xuống lấy một bao thuốc lạng lẽ ngồi hút. Em như đứa con nít có lỗi chỉ biết cúi đầu ngồi cạnh bám vào cánh tay tôi, nhẹ nhàng rít vài hơi thuốc cho đỡ đau và não bộ thêm phần tỉnh táo. Như cố gắng vét toàn bộ chút sức lực còn lại, tôi thổ hắt ra kèm với khói thuốc:

- Anh xin lỗi nhưng chúng ta dừng lại nhé.

8. Chương 8: Để Mai Tính

Sau này có một lần tôi và em đi xem phim ma, đó là đợt năm 2016 thì phải, tôi nhớ là hôm đó chúng tôi xem The conjuring 2. Thú thật mà nói thì đời tôi chẳng sợ cái gì ngoài mấy con ma tưởng tượng đó. Như những đôi tình nhân bình thường khác thì đáng lẽ em phải là người hoảng sợ nép vào lòng tôi còn tôi sẽ dang tay che chở an ủi em mới đúng nhưng sự thật thì hoàn toàn ngược lại. Tôi hò hét trong sợ hãi, giật

mình thon thót còn em thì ngồi xem với vẻ mặt thích thú như đang xem một bộ phim hài. Khi ra khỏi rạp, tôi có hỏi em:

- Trên đời này em sợ cái gì nhất.

Trước ánh mắt tò mò của tôi, em trả lời không chút ngần ngại

- Cái cổng bệnh viện thành phố rạng sáng 29 tết năm đầu tiên yêu nhau, khi anh nói câu chia tay.

...

Trở lại với khung cảnh lúc đó, em khóc òa lên sau câu nói đó của tôi, giọng em lạc đi trong tiếng nấc:

- Em xin lỗi. Em xin lỗi. Anh đừng như thế với em mà.

Bằng cái giọng trầm tư và nghiêm túc nhất của tôi lúc đó, nhẹ nhàng dụi điếu thuốc rồi lại lấy thêm một điếu khác đặt lên môi. Tôi trả lời em trong làn khói trắng:

- Anh mới là người có lỗi. Anh xin lỗi vì đã không thể quan tâm em, mọi việc xảy ra đến mức như này đều là do anh không có thời gian dành cho em.

Hơi ngừng lại một chút để lấy hơi, tôi nói tiếp:

- Có lẽ chúng ta nên dừng lại. Em cần một người tốt hơn anh, dành nhiều thời gian bên em, quan tâm em hơn.

Em khóc càng ngày càng to hơn đến mức ông chủ quán nước cũng phải thấy ái ngại mà lên tiếng:

- Có gì cũng đừng lên làm bạn gái mình khóc to thế chứ cậu trai.

Tôi chỉ cười rồi nói như cho cả em nghe:

- Khóc to một lần còn hơn sau này khóc thầm cả trăm lần.

Giờ này có lẽ cũng chẳng còn tai nữa, em vẫn khóc nức nở trong khi tôi đỡ cánh tay em đứng lên, chúng tôi dìu nhau đi bộ chậm chậm qua con đường vắng ngắt. Được một lúc, bước đi của em cứ thế loạng choạng dần, có lẽ em mệt vì khóc nhiều quá và phần nào đó vì rượu. Thở dài một hơi náo nức, tôi nhất quyết công em trên lưng mặc cho em phản đối, lưng tôi khẽ nhói đau vì những mảnh vết mảnh sành cắm vào khi nãy bị chà xát. Tiếng khóc trên sau lưng tôi chuyển thành tiếng nấc nghẹn ngào rồi dần dần im hẳn, em mệt quá nên thiếp đi trên lưng tôi.

Đi thêm khoảng 10 phút nữa thì đến cổng nhà em, vẫn công em trên lưng tôi lấy khóa nhà từ chiếc túi xách của em vẫn đeo ở cổ này giờ mở cửa. Ba má em vẫn chưa về, căn nhà rộng rãi nhưng lạnh lẽo cô đơn, bề ngoài người ta thấy một cuộc sống đủ đầy sung túc nhưng có lẽ người bên trong lại muốn thoát ra. Thở dài một tiếng, tôi mở cửa rồi bế em lên phòng, chẳng hiểu ngày xưa lấy đâu ra sức mà trong tình trạng như thế vẫn công được em về nhà nhỉ. Cởi giày rồi đắp tấm chăn mỏng lên cho em, tôi quay người đi ra ngoài, em vẫn rất đẹp nhưng hôm nay tôi chẳng còn tâm trạng nào để làm gì khác. Bất chợt một bàn tay nắm lấy tay tôi, giọng em khàn đặc vang lên sau lưng:

- Xin anh. Đừng bỏ rơi em.

Hơi khựng lại một chút, tôi khẽ nói với em.

- Em mệt rồi. Ngủ một chút đi. Anh xuống nhà đóng cửa đã.

Nói rồi tôi gỡ bàn tay em ra, bước thật nhanh như sợ phút yếu lòng tôi sẽ ở lại khóc cùng em. Tôi muốn dứt khoát với em nhưng lại không yên tâm để em ở nhà một mình trong giây phút này, tôi sợ em làm điều gì tổn thương đến chính mình. Nhẹ nhàng đóng cửa rồi nằm lên chiếc ghế ngoài phòng khách, áp cái lưng trần đã lấm tấm vết máu lên gỗ lạnh ngắt, tôi đau đến nín thở. Nhưng có lẽ giờ trái tim tôi mới đang thấy lạnh hơn tất cả, tôi biết em không bao giờ làm điều gì có lỗi với tôi, nhưng có lẽ tôi và em không nên đến với nhau, em cần một người yêu thương bao bọc, ở bên cạnh em nhiều hơn.

Suy nghĩ miên man rồi chợt mất đi lúc nào không rõ, tôi choàng tỉnh vì một cơ thể nóng sực đang áp lên ngực mình. Em ôm chặt lấy cổ tôi, má em kề sát với cằm tôi, chợt tôi thấy có gì đó đang chảy xuống mặt

minh. Tôi biết em đang khóc, bàn tay mấy lần định ôm lấy em vỗ về nhưng lại hạ xuống, tôi hỏi em bằng giọng bình tĩnh nhất có thể:

- Sao không nằm trên kia cho ấm. Thích bị cảm lạnh à
- Anh có còn cần em nữa không.
- Đi lên kia ngủ đi cho đỡ mệt
- Anh có còn cần em nữa không

Tôi im lặng trước câu hỏi của em, tất nhiên là có chứ. Tôi im lặng, em lặng lẽ khóc, cơ thể em run lên không biết vì nắc nhen hay lạnh. Cuối cùng tôi chịu thua em, nhẹ nhàng ôm lấy lưng em vì sợ em cảm lạnh, em dừng khóc, đôi môi em hôn từ cổ tôi lên đến mang tai, nhẹ nhàng cắn hơi nhẹ vào dải tai của tôi. Em nhẹ nhàng mơn trớn khuôn mặt tôi, đôi môi em dần tiến đến môi tôi, lưỡi em chủ động mở hàm răng của tôi, nhẹ nhàng liếm khắp khoang miệng.

Tuy lưng còn đau nhưng rõ ràng là tôi đang bị kích thích, em chủ động hôn tôi, thân thể em vặn vẹo như một con rắn, bầu vú căng tròn của em ma sát với ngực tôi khiến, thậm chí tôi còn cảm nhận được hai đầu vú bé xíu sau lớp áo mỏng của em. Vẫn nhẹ nhàng như thế, em hôn dần từ môi xuống cằm, liếm từ từ xuống ngực tôi, lưỡi em khẽ xoắn lấy đầu vú của tôi như tôi hay làm với em.

Hơi thở của tôi nặng dần theo chiếc lưỡi tinh quái của em, L nhẹ nhàng liếm xuống rốn tôi, bằng một sự điều luyện đến bất ngờ, em cởi khóa quần tôi bằng răng. Môi em nhẹ nhàng hôn lên con cu đang đội một cục trong quần lót. Vẫn bằng hàm răng đó, em kéo chiếc quần lót của tôi xuống giải phóng cho thằng em đáng thương. Bàn tay em nhẹ nhàng cầm lấy con cu, môi em lướt nhẹ dọc thân nó, hôn nhẹ nhàng như sợ nó biến mất, bất ngờ em ngậm lấy phân nửa thằng em đang cương cứng của tôi, nút nhè nhẹ. Rất nhiều lần tôi tập cho em BJ nhưng hầu như em chỉ làm để cho có chứ chưa bao giờ tận tình đến mức này.

Lưỡi em quấn chặt lấy thân thằng bé, một tay em khẽ xoa nắn hai hòn dái khiến tí nữa thì tôi không kiềm chế được. Đột nhiên em hơi nhả con cu của tôi ra, tay em vẫn xóc nhẹ nhàng, mông em và khe bướm xinh đẹp không lỏng từ lúc nào đã úp lên mặt tôi rồi. Hai cánh hoa của em vẫn e ấp khít rịt như ngày đầu nhưng lúc này đang rỉ vài giọt nước, bây giờ thì còn giận dữ mẹ gì nữa. Tôi vỗ lấy mông em, miệng mút thật chặt vào con bướm xinh xinh đó, liếm sạch sẽ những giọt dâm thủy quý giá, bên dưới em cũng không chịu kém cạnh khi miệng em cũng mút con cu ngày một nhanh hơn. Chúng tôi như đang thi xem ai làm người kia ra trước vậy, tôi đá hạt le của em với tốc độ nhanh nhất có thể, ngón tay khẽ nhét vào cái lỗ hơi hé mở của em mà thụt ra thụt vào. Nước nhờn của em ra nhiều vô kể khiến tôi không còn nuốt kịp nữa mà chảy xuống cằm xuống cổ tôi, L vừa rên ư ử vừ ngậm lấy một hòn trứng của tôi mà mút.

Bất chợt thấy bụng dưới co thắt, tôi biết mình thua trận này rồi, nhưng không cam lòng để em thắng dễ dàng như thế. Tôi vươn tay ấn đầu em thật mạnh xuống không cho em nhả con cu đang run lên của tôi ra, từng đợt từng đợt tinh trùng của tôi phóng vào miệng em, nhiều đến nỗi có vẻ như em bị sặc nên chảy xuống đùi tôi. Rùng mình phóng nốt đám tinh trùng còn sót lại ra ngoài, tôi thả lỏng tay cho em nhả con cu ra. Mặt L đỏ bừng vì khó thở, quanh đôi môi hồng chúm chím của em vẫn còn dính đầy tinh trùng, với lấy bình nước trên bàn em tu một hơi dài như cổ nuốt nốt đám tinh trùng của tôi vào cổ họng.

Nhìn ánh mắt oán trách và đầy tức giận của em làm tôi vừa buồn cười vừa thương, cứ nghĩ em sẽ nói vài câu trách móc tôi nhưng em lại khiến tôi bất ngờ lần nữa.

- Anh có còn cần em nữa không
- Được rồi anh thua em. Hứa bao nuôi em cả đời luôn

Nở nụ cười đắc thắng, em nhìn tôi như một đứa trẻ đợi phiếu bé ngoan. Bất ngờ tôi ôm chầm lấy em, bế em lên như một nàng công chúa nhỏ, đích đến tất nhiên là phòng em rồi. Thả em xuống nệm, tôi lao vào xé tan cái áo ba lỗ bó sát của em, mặt em ánh lên vẻ bất ngờ vì sự mạnh mẽ của tôi. Ngẫu nhiên bầu vú em không thương tiếc, một tay tôi bóp thật mạnh vào bầu ngực, hàm răng cắn nhẹ lên nhũ hoa bé xíu của em. Hai tay em ôm lấy đầu tôi, những ngón tay lùa vào mái tóc ấn đầu tôi xuống ngực em, đôi môi em há mở kèm theo tiếng thở gấp gấp lan dần ra khắp căn phòng.

Lấp miệng em bằng một nụ hôn đầy môi và lưỡi, tôi bất ngờ đâm vào trong em, hừ một tiếng thoải mái, tôi nhấp như vũ bão xuống cái khe đang ướt nhẹp đó. Con bướm khít rịt làm tôi muốn ná thở, vỗ vào bộ môn tròn trịa của em vài cái, nhịp nhàng không cần nói, em xoay người cong mông lên đón nhận con cu của tôi từ phía sau. Miệng rên lên những tiếng ư a vô nghĩa, bất chợt khe bướm em co thắt lại một dòng nước ấm bao lấy con cu của tôi nhiều cả xuống tấm ga giường. Sự co bóp dữ dội của em làm tôi cũng phải chịu thua, gồng mình đâm hết sức vào trong, tôi rên lên một tiếng thoải mái rồi phun đám tinh trùng tràn đầy vào trong cơ thể em. Đổ mình xuống lưng em đầy mệt mỏi cả hai đều thiếp đi ngay sau đó, mọi chuyện giãn dãn... Để mai tính.

9. Chương 9: Biển Cỏ

Sáng hôm sau, chuông điện thoại làm cả tôi và em đều giật mình tỉnh giấc, khẽ gỡ cánh tay của em còn đang ôm chặt cứng cổ tôi ra, với lấy cái điện thoại thì thấy lão P – anh trai tôi gọi:

- Mày đang ở đâu thế?

- Em đang ở nhà L đó anh

- Dạ anh hai giỏi quá, quây tanh bành nguyên cái club của em lên rồi về ôm gái ngủ tới sáng để mặc em đi chửi dít cho anh đây.

Giọng lão bức tức vang lên ở đầu bên kia, nhưng có lẽ chuyện đã xong rồi lão mới tỉnh bơ gọi cho tôi thế này. Cười dâm ô với lão mấy tiếng, tay tôi siết bờ vai em chặt hơn rồi bình thần trả lời:

- Chả phải anh luôn dạy em không được để thằng nào bắt nạt sao

- Thôi khỏi giỡn. Nghe giọng mày khỏe như trâu thế chắc không sao rồi. Tao có một tin vừa vui vừa buồn cho mày nghe đây.

- Đẳng nào cũng chết cho em nghe phần vui trước đi anh.

- Hôm qua mày đập thằng kia vào viện khâu mười mấy mũi trên đầu, dập lá nách, nhà nó tính đâm đơn kiện nhưng hên cho mày là có người chặn họng nhà nó nên êm xuôi rồi.

- Ngon đại ca. Ai tốt dữ dội vậy anh

- Từ từ đừng vui mừng sớm thế. Nghe tiếp đây, ông Q ba con L chính là người dàn xếp cho mày đây, mọi thứ mày và con bé làm đều không qua được mắt ông đầu. Kể cả vụ mấy lần mày dẫn nó đi... nhà nghỉ.

Loa điện thoại khá to nên em cũng nghe thấy những gì lão anh tôi nói, mặt L tái mét ôm chặt lấy bụng tôi. Hơi dừng chút xíu để cho tim tôi và con bé đập lô tô một hồi, lão bồi thêm một câu nữa:

- Ông đang trên đường về nhà xử lí mày với con L đó.

Nghe xong người tôi lạnh toát như rơi xuống hầm băng, quả này ăn lờ cmnr, ba em không tính lột da tôi hay nhúng lẩu ăn chứ nhỉ. Nhìn em còn khùng hoảng hơn cả tôi, có lẽ đây là lần em gây ra chuyện lớn nhất từ trước đến giờ, có phụ huynh nào nghe đến tin đứa con gái mà mình nâng như nâng trứng lại bị lừa ăn đến tận xương như thế có thể bình tĩnh được chứ. Đời tôi coi như xong rồi.

Còn đang sống trong sợ hãi thì bất chợt phía dưới có tiếng mở cổng, con camry đen như thần chết đến lấy mạng tôi đang tiến vào sân. Hai đứa cuống cuống vớ lấy quần áo vội mặc vào, em thì còn đỡ nhưng tôi thì nhếch nhác không tả được, áo phong rách nên tối qua đã ném đi, quần bò màu xanh dính đầy vết máu loang lổ. Chạy vội xuống nhà dưới thì đã thấy ba em đã yên vị sẵn ở trên ghế như đợi hai đứa chúng tôi xuống thú tội vậy

Mặt ông trầm thấy ớn, tôi chào chỉ khẽ gật gù đầu như đã biết, vốn tính ông đã nghiêm khắc nhưng hôm nay bộ comle đen của ông càng làm tăng gấy mấy lần cái vẻ uy nghi thường ngày. Tôi tưởng ông sẽ gào lên

hoặc mắng té tát vào mặt tôi nhưng trái ngược lại, ba em chỉ ngồi lặng lẽ. Lát sau ổng từ từ rút bao thuốc ra châm một điếu rồi mới nhẹ nhàng lên tiếng:

- Các con làm ta thấy thật thất vọng. Ta không phản đối chuyện các con yêu đương, thậm chí có chuyện kia thì đó chỉ là việc rất bình thường. chỉ là hiện tại cả hai đứa còn nhỏ, nên tập trung học hành thì tốt hơn.

Em nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay tôi như động viên, chưa kịp nói câu nào thì em đã tranh nói trước:

- Ba, không phải do H đâu. Là tại con mà

- Người ta nói quả không sai mà. Con gái nuôi vất vả bao nhiêu ngày tháng, cuối cùng cùng theo người ta đi mất thôi.

Ba em nói với vẻ mặt bất đắc dĩ.

- Thôi dù sao cũng là chuyện đã lỡ. Ba không muốn nói nhiều với hai đứa nữa, đừng để xảy ra chuyện gì đáng tiếc. Thăng H, ba mày với chú dù gì cũng có quen biết, đừng để chú phải thất vọng. Không phải việc gì cũng giải quyết bằng nắm đấm được hoặc ít nhất... không phải là nắm đấm của mày. Đàn ông phải biết kiềm chế thì mới làm được việc lớn nghe con.

Hơi dừng làm một hơi thuốc, ổng chậm rãi nói tiếp:

- Lo mà học hành đàng hoàng đi. Xong tụi con thích thế nào cũng được. Thích tao lo cho cả hai đứa bây đi du học luôn cũng được. Còn nữa, tao cũng thích có cháu bé lắm nhưng chưa phải bây giờ đâu. Liệu cái thần hồn đó

- Ba, tụi con biết rồi màaaa

Em xấu hổ ngắt lời ông già, vâng vâng dạ dạ một hồi rồi tôi cũng xin phép về nhà. Có lẽ đến đoạn này nhiều bạn bao tôi đang xạo l** nhưng sự thật thì lúc đã là chuyện đã rồi, ba em cũng chỉ có mình em, điều kiện nhà tôi so ra cũng không kém so với nhà em chỉ có điều chúng tôi làm những điều không phải quá sớm, làm to chuyện lên cũng chẳng ra quyết được vấn đề gì mà có khi lại ảnh hưởng đến vị trí của ba em, bậc làm cha làm mẹ nào cũng yêu thương con cái thôi. Và cái quan trọng nhất là tôi và em yêu nhau thật sự, đến tận bây giờ nghĩ lại vẫn thấy mình may mắn vì ngày đó ba em đã hiểu và thông cảm cho chúng tôi chứ nếu thẳng căng ra có khi giờ tôi vẫn đang ngồi đếm lịch (cười).

Về nhà ông già tôi cũng chỉ chửi qua loa cho có thôi chứ tôi biết ổng khoái chết mẹ đi được, ngày xưa chính ông dạy ra thằng anh trai cục súc của tôi mà lại. Hơn nữa, việc tôi và em yêu nhau có lẽ mở ra một mối quan hệ thân thiết hơn cho hai ông già, bạn nào làm kinh doanh thì sẽ hiểu, cái quan trọng nhất không phải là tiền mà là quan hệ và sự hậu thuẫn. Ngay đến tận bây giờ, nhờ có ba em mà rất nhiều việc của công ty nhà tôi đều dễ dàng hơn, thế nên mới nói tôi và em chia tay nhiều lần nhưng chưa một lần nào là thực sự dứt khoát được cả.

Sau hôm đó chúng tôi quên luôn vụ cãi nhau đêm hôm đấy, tôi với em lại bình thường trở lại như chưa có gì xảy ra. Dù sao thì cả hai đứa đều còn nhỏ, ít nhiều vẫn có sự vô tư nhất định, nguyên cái Tết tôi với em dính nhau như sam, đi ăn đi chơi đâu cũng đều có mặt cả hai đứa. Nói thêm một chút cho các bạn đang thắc mắc về vụ học của tôi và em nhé, đợt tôi bị đánh gãy tay đó nên kiếm cớ nghỉ luôn vì về cơ bản tôi đến đó cũng chỉ để cua em là chính, dăm ba cái đàn diều làm gì cho đau đầu đau tay. Còn em thì về sau bị tôi dụ đi chơi nhiều quá nên cũng bỏ ngang luôn, các bác biết học đàn thì toét hết đầu ngón tay ra, nhìn mấy đầu ngón tay em sưng đỏ bong da làm tôi xót quá nên cố gắng dụ em bỏ.

Nguyên cái đợt tết hai đứa đi ăn nhiều quá nên tôi lên 4 cân còn em lên 2 cân, tôi nhớ có hôm 1h sáng em còn kêu đói nên hai đứa còn xách xe ra đá mỗi đứa một bát phở với quả trứng lợn xong mới về ôm nhau ngủ. Ra Tết tôi và em mới rủ nhau đi tập gym. Lời khuyên cho các bác là nên đi tập gym, vừa khỏe vừa đẹp, đó lại là một nơi tia gái không hề tệ hơn nữa có người yêu đi tập lại càng phải đi mà giữ không kiểu gì cũng mất đấy.

Tôi thì trước đó cũng có đi tập một thời gian hơn nữa lại cũng hay đi đá bóng nên cũng không bỏ ngỡ lắm, chỉ có em mới ban đầu đi thì kêu đau cơ. Đạo đó gà mờ lắm nên tụi tôi có thuê một bà chị làm huấn luyện viên, bà này tên Quỳnh, hơn tụi tôi tầm 5 tuổi, bà vừa làm người mẫu nghiệp dư vừa làm huấn luyện viên gym kiếm thêm. Dáng chị đẹp khối cần nói luôn, nếu như L đẹp kiểu mềm mại da hơi non thì bà này đẹp

kiểu khỏe khoắn, chân tay chắc nịch luôn. Người bà đẹp hết sức đẹp, bụng có cơ kiểu số 11 (cái này bác nào đi tập gym biết) mà ngực kiểu săn chắc tròn lẳn chứ không to như L. Các bạn biết đấy, thằng đàn ông nào cũng muốn người yêu là của riêng mình nhưng bản thân lại muốn chịch càng nhiều gái càng tốt.

Cái gu của tôi thì như đã nói trong các chap trước là tôi thích sạch sẽ, ít ra không phải gái dịch vụ là được. Tính ra số lần tôi đi check hàng có thể đếm trong một bàn tay còn đầu đa số là các em rau sinh viên hoặc văn phòng. Cảm giác tán tỉnh, đi ăn đi chơi rồi về chịch nhau vẫn thích hơn là trả tiền rồi không quen biết. Nhưng cái đó là chuyện sau này thôi còn lúc bấy giờ tôi nhìn chị Quỳnh thích thì thích chứ cũng chưa có dám làm gì cả, phần vì đã có em phần cũng vì tôi nhát.

Chị cũng thân với em lắm nên thỉnh thoảng em và tôi đi ăn đi chơi hay gọi chị đi chung cho vui, chơi kiểu như chị em bình thường thôi. Bà này có một kiểu rất lạ, như kiểu gymer thì đáng nhẽ gu của bà phải là những cha nội cơ bắp cuồn cuộn 6 7 múi các thứ nhưng bà lại thích kiểu bụng hơi to nhưng tay chân phải có cơ bắp... giống như tôi vậy. Theo như tôi biết thì dạo đó chị mới chia tay người yêu 1 năm thì phải, thỉnh thoảng đi ăn thấy em được tôi chăm sóc chị vẫn hay nói đùa kiểu ao ước như có người yêu thế này thích nhỉ. Thậm chí thỉnh thoảng chị còn hay trêu là nếu như chưa có em thì nhất định chị sẽ tán tôi, lúc đó chỉ nghĩ chị nói đùa thôi. Nhưng không ngờ cho đến một ngày...

10. Chương 10: An Ủi

Đó là một ngày mưa tầm tã của tháng 4, tôi vừa đón em từ lớp học thêm về nhà thì nhận được điện thoại của chị Q, giọng chị hơi lè nhè vang lên ở đầu bên kia:

- Đang đâu thế H? qua phố abc nhậu với chị đi
- Em vừa đưa L về nhà thôi. Đợi em mấy phút.
- Ủ thế à. Nhanh chị đợiiii

Chị kéo dài câu cuối như đang làm nũng tôi vậy, thấy hơi lạ nhưng cơn mưa làm cho tôi không thể nghĩ nhiều nữa. Đến nơi thì thấy chị đang ngồi một mình, dưới chân cũng đã gần chục vỏ chai ken, khuôn mặt chị ửng đỏ vì hơi men. Chị mặc cái áo 2 dây màu trắng bó sát không che hết thắt lưng làm đôi gò bồng đảo của chị căng tròn như sắp phá tung lớp áo thoát ra ngoài. Đôi giày cao gót và chiếc quần đùi ngắn như tôn lên cặp chân dài miên man săn chắc của chị. Xung quanh là bao nhiêu ánh mắt thèm thuồng của những kẻ khác đổ dồn vào chị. Thật sự chưa bao giờ tôi thấy chị đẹp và sexy như ngày hôm nay, giữa những ánh mắt đầy ghen tị, tôi ngồi đối diện chị bật nắp một chai bia làm một hơi dài. Q nhìn tôi và cười, nhưng trong nụ cười của chị tôi thấy có nét gì đó sâu muộn như muốn thoát ra ngoài.

- Mưa buồn nhỉ chị nhỉ.

Tôi cười nói với chị. Q không nói không rằng, chị nhấc ghế sang ngồi bên cạnh tôi, khuôn mặt úp vào vai áo còn dính nước mưa của tôi òa lên khóc nức nở. Tất cả mọi ánh mắt xung quanh đều tập trung vào chúng tôi, nếu lúc này ánh mắt có thể giết người, chắc tôi đã chết cả ngàn lần rồi. Chị làm tôi thật khó xử, lúng túng đặt bàn tay lên vai chị, tôi vỗ nhẹ nhẹ như an ủi, chị càng ngày càng ôm tôi chặt hơn, khóc cũng một lúc một to. Được một lát, chị ngẩng đầu lên quệt nước mắt cười với tôi.

- Cảm ơn cậu đã cho chị mượn bờ vai.
- Chuyện gì làm bà chị mạnh mẽ của tôi buồn đến vậy.

Chị nở nụ cười trong làn nước mắt nhạt nhòa, hóa ra hôm nay là ngày người yêu cũ chị lấy vợ. Phụ nữ khi yêu thật lòng rất nặng tình, chị và người kia đã chia tay một năm trời, tưởng chừng như đã quên nhưng khi nhìn thấy họ tay trong tay với người thương, có lẽ phần mềm yếu chị cất giấu trong lòng đã trỗi dậy. Chị và người kia chia tay vì bị gia đình của họ ngăn cấm, họ cho rằng nghề người mẫu của chị không đứng đắn, không xứng với con trai họ.

Quỳnh vừa kể vừa nốc cạn chai bia trong tay rồi ném xuống đất, tôi chỉ lặng lẽ ngồi nghe câu chuyện của chị, có lẽ chị cần một người lắng nghe. Bố mẹ chị li thân từ nhỏ, chị sống với bà ngoại, từ bé đã thiếu đi tình cảm, khi gặp người kia chị như tìm được một nơi bầu vú, yêu đến chết đi sống lại nhưng có lẽ cuộc đời không thương chị. Cơn mưa dần ngớt rồi tạnh hẳn, chị bảo tôi đưa chị về nhà, mấy năm đi làm tích cóp dành dụm chị cũng tự mua được một căn chung cư nho nhỏ. Cơn mưa lại đến bất chợt, định mặc áo mưa nhưng chị khê ngăn tôi lại rồi nói:

- Cậu để cho chị được tắm mưa nhé

Về đến chung cư của chị thì chúng tôi đã ướt như chuột lột, chiếc áo hai dây mỏng manh của chị bó sát vào khuôn ngực căng tròn, hóa ra chị không hề mặc áo lót mà chỉ dùng miếng dán ngực. Như không nhìn thấy ánh mắt khác thường của tôi, chị thản nhiên nói:

- Cậu ướt hết rồi kìa. Lên nhà chị lau khô người đi rồi hãy về.

Thấy tôi còn đang chết trân ra đó, chị kéo tay tôi đi lên, tôi như một cái máy chỉ biết đi theo chị. Đóng sập cửa phòng lại, đôi môi ẩm nóng của chị đã dán lên môi tôi, lưỡi chị tham lam xâm chiếm khoang miệng. Đến nước này thì có thằng ngu cũng phải hiểu chuyện gì đang xảy ra, tôi lấy lại thể chủ động đè Quỳnh vào tường, vừa ngấu nghiến đôi môi của chị vừa vuốt ve bộ ngực đã lộ quá nửa ra ngoài sau lớp vải mỏng dính. Sau vài phút đắm chìm vào môi và lưỡi, chị khê đẩy tôi ra và nói:

- Từ từ đã. Cậu không muốn bị cảm lạnh chứ.

- Vậy thì đi tắm.

Bế bồng chị lên, hai chân chị quặp lấy hông tôi, bàn tay khê đỡ vào bộ mông to tròn của chị, môi chúng tôi lại dính vào nhau. Quần áo cứ thế với dần, chị đè lên tôi trong bồn tắm, môi chị hôn dần từ cổ xuống đầu ti của tôi, tay nắm lấy con cu đã cương cứng xóc nhẹ nhẹ. Bàn tay tôi cũng chẳng rảnh rồi gì mà đang xoa nắn khắp cơ thể nóng bỏng của chị, ngực chị không to nhưng tròn và chắc lăm, đầu vú màu nâu đã dần cứng lại hơi vểnh lên trong ngón tay tôi. Chẳng kịp cả lau người, môi tôi và môi chị vẫn dính chặt lấy nhau đổ lên giường, cơ thể chị thật đẹp, đúng chuẩn người mẫu lại còn mang mấy phần thành thực của người đàn bà.

Quỳ xuống dưới đất, chị mút từ đầu ngón chân của tôi lên, lưỡi chị quét từ dưới ngón chân lên đến tận đùi. Một tay chị vẫn cầm con cu tôi xóc nhẹ, bắt đầu từ cái khe giữa đầu khấc, chị liếm khắp thân nó, ngậm cả hai hòn trứng dái nút mạnh thiệt mạnh. Bất chợt chị ép hai vú bao quanh thân con cu, nhẹ nhàng lên xuống, môi chị vẫn mút thật mạnh vào đầu khấc. Lần đầu được hưởng sự phục vụ của một người đàn bà trưởng thành, cố gắng hóp bụng kiềm chế nhưng cuối cùng tôi vẫn phải chịu thua trước sự điêu luyện của chị. Con cu tôi xả từng đợt từng đợt tinh trùng, cổ họng chị phát ra tiếng nuốt ừng ực, chị uống trọn vẹn đám tinh trùng của tôi mà không làm một giọt nào rơi vãi ra ngoài.

Bây giờ đến lượt tôi chủ động kéo chị lên đè xuống tấm đệm, tôi gặm cắn khắp cái cổ thiên nga xinh đẹp của chị, Quỳnh thở dốc vươn lên đưa lưỡi vào lỗ tai tôi liếm láp. Bị kích thích cực độ, tôi chộp lấy bầu vú chị nhào nặn không thương tiếc, hai ngón tay kẹp lấy đầu vú mà xoắn mạnh. Lật người chị lại rồi kéo mông lên cao, tôi hôn dọc sống lưng chị từ từ liếm dần xuống mông, vục mặt vào con bướm ướt nhẹp và đám lông đen của chị, lưỡi tôi đá mạnh vào cái hạt le, hôn vào cái lỗ đang rỉ nước nhờn hơi ngai ngái. Nước của chị ra nhiều đến nỗi chảy xuống cả hai đùi làm ướt tấm ga giường trắng tinh.

Chịu không nổi nữa, chị khó nhọc nói với tôi trong hơi thở gấp gáp:

- Cậu cho vào đi, chị không chịu nổi nữa rồi.

Con cu cương cứng của tôi kê vào cửa mình chị, không hề vội vàng tôi vỗ cái đét vào bộ mông đang cong lên của chị. Tôi cao giọng trêu đùa chị:

- Cho cái gì vào cái gì cơ

- Được rồi chị thua cậu. Đút cu vào l** chị đi. Chị muốn cậu *** chị đến chết

Chỉ chờ có thế, con cu tôi xuyên thẳng vào trong cái lỗ đang rỉ nước nhoe nhoét, ôm lấy hông chị, tôi nhấp như điên cuồng. Bướm chị chặt lăm, có lẽ vì đã lâu chưa làm tình, tiếng rên của chị vang khắp căn phòng

ngủ kèm theo tiếng hạ bộ tôi va vào mông chị bành bạch tạo thành một thứ âm thanh tuyệt vời. Nhấp được gần chục phút, tôi ôm lấy chị đẩy lên trên, với sự thành thực của mình, chị nhún nhảy trên con cu của tôi như đang cưỡi ngựa. Bàn tay tôi úp lên hai bầu vú đang nảy tung tung của chị bóp thật mạnh như muốn làm vỡ hai quả cầu bằng thịt đó. Sau một hồi nhún nhảy tung bừng, chị đổ gục xuống người tôi ôm lấy cổ hôn đắm đuối, một dòng nước ấm bao quanh lấy con cu tôi tràn ra ngoài. Chị đã ra nhưng tôi vẫn chưa ra, vật chị xuống dưới nệm chơi theo kiểu truyền thống, tôi húc từng cú như muốn lấy mạng chị vậy. Bám lấy hai tay chị đang chơi với, tôi nhấp như một cái máy vào bướm chị mặc cho chị rên la thảm thiết, hùng hục gần mười phút, cổ đóng vót vát vài cái tôi rút cu ra bắn tung tóe lên ngực lên bụng chị rồi vật xuống.

Cả đêm mưa hôm đó, chúng tôi quấn nhau ba hiệp đến tận sáng sớm

11. Chương 11: Tự Thú

Lễ đường màu trắng tràn ngập ánh đèn và hoa, em khoác tay tôi nở nụ cười nhìn về phía máy ảnh ống kính máy ảnh, em vốn đã rất đẹp lại nhờ sự tô điểm thêm của son phấn nên càng hấp dẫn những ánh nhìn ganh ghét của những người xung quanh đổ dồn lên tôi. Thở dài một tiếng, tôi đã dặn em đừng có trang điểm đẹp như vậy rồi nhưng dường như em cố ý làm ngược lại để trêu tức tôi vậy. Công nhận là cái backdrop này rất đẹp nhưng có cần phải chụp nhiều ảnh vậy không, bỗng một thân hình yếu điệu trong chiếc váy cưới dài xuất hiện trong tầm mắt của chúng tôi, L thân mật kéo chị Q vào giữa chúng tôi để chụp ảnh. Hôm nay là ngày chị lên xe hoa, cuối cùng thì chị cũng tìm được hạnh phúc của bản thân mình, khẽ ôm nhẹ lấy bờ vai chị, thật lòng tôi thành tâm chúc mừng cho hạnh phúc cho chị nhưng sâu trong lòng vẫn có một chút gì đó hơi gợn như kiểu đứa trẻ bị cướp đi món đồ chơi. Nhưng thôi... cuộc sống mà.

...

Tỉnh dậy trên giường của chị với vòng eo đau nhức vì hoạt động cả đêm qua, Quỳnh đã dậy từ lúc nào rồi nên trên chiếc giường rộng chỉ còn mình tôi. Suýt thì xịt máu mũi khi bước ra ngoài, chiếc áo phông của tôi không che lấp nổi bờ mông chị với cái quần lọt khe bé xíu màu đen. Thấy tiếng bước chân, chị quay đầu lại nhìn tôi nở nụ cười:

- Cậu dậy rồi à? Ngồi xuống ăn sáng đi cho đỡ... mệt

- Sao chị lại mặc áo của em.

Tôi kéo cái ghế ra ngồi xuống rồi hỏi chị nhưng mắt lại nhìn ra cửa sổ, chị sexy quá mức làm tôi sợ bản thân không kiềm chế được mà lại lao lên đè chị xuống, hơn nữa cảm giác tội lỗi đang tràn lên trong lòng tôi. Chị hơi mỉm cười vì biết tôi đang né tránh, nhẹ nhàng đỡ quả trứng đã trắng xong lên đĩa của tôi, bất ngờ chị ngồi lên giữa đùi tôi, hai tay chị quàng qua cổ tôi như đôi tình nhân đang mặn nồng. Kề sát đôi môi đỏ vào tai tôi, hơi thở ấm nóng của chị phả vào vành tai.

- Chị thích có được không partner bé nhỏ của chị.

Nói xong chị nhẹ nhàng mút lấy dải tai tôi, những ngón tay chị mơn trớn sau gáy, thẳng cu em dựng ngược lên trong lớp quần dài chọc vào cái mông trần trụi của chị. Đương nhiên là chị biết sự thay đổi đó rồi, bầu vú căng tròn đung đưa sau lớp áo dán lên ngực tôi, vừa liếm láp cổ tôi chị chậm rãi nói tiếp như trêu chọc tôi vậy.

- Đêm qua hùng hục đòi chị thể mà sao giờ lại xấu hổ như lần đầu mất trinh thể này.

- Hahaa. Đêm qua khác giờ khác chứ.

Cố kháng cự lại sức quyến rũ của chị, tôi đẩy chị đứng lên trong sự tiếc nuối, ít nhất bây giờ tôi không muốn làm điều gì có lỗi với em nữa rồi. Hơi bất ngờ trước hành động của tôi nhưng chị lấy lại bình tĩnh rất nhanh, thần nhiên như chưa từng có chuyện gì xảy ra rồi kéo chiếc ghế ngồi đối diện tôi, chị vừa ăn vừa nói:

- Cảm ơn cậu vì mọi thứ. Từ việc đi đón chị tối qua đến cuộc tình đêm qua, cậu biết hôm qua chị buồn lắm mà.

Ngập ngừng một chút rồi chị cất tiếng nói tiếp:

- Chuyện hôm qua sẽ chỉ có hai chúng ta biết thôi nhé. L sẽ không biết gì cả và mọi chuyện vẫn sẽ bình thường, cậu đừng lo lắng quá.

Khẽ nháy mắt tinh nghịch với tôi, chị đưa ngón tay lên ngang đôi môi quyến rũ làm dấu im lặng. Mặc kệ tôi vẫn đang ngồi đực ra đó với vẻ mặt chưa load được dữ liệu, Quỳnh ngừng nguẩy đôi hông đẹp bước vào phòng tắm kèm câu nói vọng ra.

- Hôm nay chị có hẹn chụp ảnh, cậu mà không ăn nhanh lên là nhịn đói đấy.

Tôi như giật mình khỏi hàng trăm câu hỏi và cảm giác lo lắng đang dâng tràn lên trong não bộ, vợ vội cái áo khoác mỏng tối qua mặc luôn vào người rồi đi xuống mà chẳng kịp chào hỏi chị, tôi như chạy trốn khỏi căn phòng của Quỳnh. Về đến nhà với vẻ mặt mệt mỏi, má tôi ngạc nhiên hỏi:

- Mà làm sao thế con? Tao tưởng mày đang đi học.

Việc tôi thỉnh thoảng ngủ lại nhà L khiến má không thích việc tôi đi cả đêm, nhưng thường những lần đó tôi hay báo trước cho má và cầm cả quần áo sạch vở để sáng hôm sau đi học luôn.

- Con hơi mệt chút. Trưa con không ăn cơm đâu nên má khỏi gọi con nhé.

Bỏ lại bà má với khuôn mặt khó hiểu, tôi mở cửa phòng rồi đổ ập xuống giường, thay vì sự phấn khích vì được qua đêm tại nhà một người con gái khác, tôi lại cảm thấy lo lắng và sợ em biết. Tôi biết đoạn này sẽ có một số bạn kêu lên rằng “đêm trắng ba xạo, sướng chết mẹ mà còn giả vờ”, xin thưa rằng thích thì cũng có thích thật nhưng lúc đó tình cảm với em lớn quá, hơn nữa sự kì vọng và tin tưởng của ba em cũng nhiều quá nên làm cho cảm giác tội lỗi trong tôi lấn át đi cái phần sung sướng đó. Đêm qua một phần cũng có tí men, phần thứ hai là chị không cho tôi cơ hội để nghỉ ngơi nên mọi thứ hầu như đều theo sự bản năng của một thằng đàn ông bình thường.

Thiếp đi trong cảm giác tội lỗi, bỗng có một bàn tay mát lạnh nhẹ nhàng áp lên trán làm tôi tỉnh giấc, mở mắt ra thì đã thấy em ngồi bên cạnh. Hóa ra từ đêm hôm qua nhắn tin không thấy tôi trả lời, sáng nay lại không thấy đi học, L lo lắng quá nên vừa tan học đã chạy qua nhà tôi.

- Má bảo em là anh bị bệnh. Đêm qua còn không về nhà làm em lo muốn chết. Giờ thấy trong người thế nào rồi, anh có đau hay mệt ở đâu không.

- Anh xin lỗi vợ rất nhiều.

Tôi ôm lấy vòng eo bé nhỏ của em, mặt tôi áp vào bụng em dụi dụi như đứa trẻ biết lỗi. Hơi ngạc nhiên vì hành động của tôi, em nhẹ nhàng ôm lấy đầu tôi âu yếm như chờ đợi lời thú tội của tôi. Thở dài một tiếng nào nê, tôi kể lại mọi việc từ đêm qua, từ việc đi đón chị trong cơn mưa đến việc qua đêm tại nhà chị, tất nhiên là không có kể chi tiết vụ làm tình như với các bạn.

Các bạn có thể chửi tôi ngu vì chưa đánh đã tự khai hết nhưng cả tôi và em đã thống nhất ngay từ lúc yêu nhau rằng sẽ nói thật với nhau mọi chuyện và mọi vấn đề liên quan đến mối quan hệ, nhờ vậy ít nhất tình cảm của tôi và em mới có thể kéo dài đến tận ngày hôm nay.

Tôi nghĩ em sẽ mắng chửi tôi, sẽ khóc lóc ầm ĩ nhưng không có, em chỉ ngồi lặng lẽ nghe, mắt em hơi đỏ nhưng khuôn mặt vẫn giữ vẻ bình tĩnh nhất có thể.

- It nhất anh còn có can đảm để thú tội với em, điều đó mới là cái quan trọng.

Vẫn giữ giọng nhẹ nhàng với tôi, em kể câu chuyện của gia đình mình. Trước ba em cũng có nhiều phụ nữ bên ngoài lắm, bạn nào làm nhà nước chắc cũng hiểu công việc cần phải có những cái đó. Má em không hề bủ lu bù loa lên như những người đàn bà khác, bà biết không thể giữ nổi đàn ông nếu dùng cách đó mà có thể còn mất luôn cả chồng con và gia đình. Vì như thế nên khi biết ba em ngoại tình, má em chỉ yêu cầu một cuộc nói chuyện thẳng thắn giữa hai người, má em nói nếu muốn giữ gia đình hạnh phúc và cái công

việc hiện tại, ba em nên tiết chế việc quan hệ ở ngoài hơn và đừng để xảy ra hậu quả gì khác. Nhận được sự dạy dỗ của má nên em luôn bình tĩnh từ đầu đến cuối trước câu chuyện của tôi.

Thấy vẻ mặt như đứa trẻ con được tha tội của tôi, em nhéo nhéo lỗ tai tôi rồi nói tiếp:

- Đây là cách của má em thôi, sau này lấy nhau mà anh dám đi lăng nhăng, em sẽ xài cách của má anh dạy em.

Giờ *** nghe em nói làm thằng em tôi sợ hãi tụt cả dái vào trong, ba tôi ngày xưa cũng đào hoa lắm, bà già nói hoài không được nên lúc có bầu cái thằng tôi xong, bả bí mật... mua cao trăn về cho ông già xài. Hậu quả là một thời gian sau, ông già tôi hết xì quách cmnl, lúc đó chỉ biết chăm chỉ đi làm rồi về nhà với vợ con. Nghĩ lại thấy vẫn ghê ghê, đàn bà rất dịu dàng, nhưng khi động đến lợi ích và con cái của họ thì cũng thật thâm độc.

Ngày tối hôm đó, em hẹn chị đi cafe luôn và nói thẳng vào câu chuyện giữa chúng tôi một cách không ngần ngại. Hơi bất ngờ vì chị không nghĩ là tôi tự mình nói ra với L và trước vẻ sắc sảo và thẳng thắn của em, chị cũng thản nhiên nhận lỗi về phần mình.

- Ủ đúng là có chuyện đó. Xin lỗi em nhé L, do lúc đấy chị hơi buồn và uống hơi nhiều rượu nên không kiềm chế được bản thân nên để xảy ra việc đi quá giới hạn với H.

- Em biết chỉ là do cảm xúc bộc phát và em với anh H cũng coi chị như một người bạn nên mới thẳng thắn ngồi nói chuyện với chị về việc này.

- Em sắc sảo và bình tĩnh hơn chị nghĩ.

Nhẹ nhàng cất tiếng trả lời, Quỳnh nhìn em bằng ánh mắt ghen tị rất đàn bà.

- It ra em còn có một người tốt để ở bên đó L. Thẳng thắn thú nhận với em mọi việc và về mặt hối lỗi của nó... Ít người làm được như vậy.

Không chịu kém cạnh chút nào, tay em nắm lấy bàn tay tôi như đánh dấu chủ quyền, L nói với giọng nói có phần thỏa mãn:

- Em biết điều đó. Và em sẽ không để cho ai làm hỏng mối quan hệ này của tụi em đâu

- Nhìn biểu hiện của em, không ai bảo em mới 16 tuổi cả đâu cô bé ạ.

Cả chị và L đều nhìn nhau nở nụ cười, mọi việc được giải quyết trong hòa bình mà không làm mất lòng một ai cả. Tôi len lén thở phào nhẹ nhõm vì cuối cùng cũng thoát một ả, đúng là thằng em làm khổ thẳng anh mà. Mọi thứ không qua được mắt chị, nở nụ cười bông đùa với tôi:

- Sướng nhất cậu rồi còn gì. Có người yêu như thể liệu mà giữ gìn cẩn thận. Báu vật đời này trời ban cho cậu đó,

- Vâng em biết mình phải làm gì mà.

Khẽ siết lấy bàn tay em, tôi tự tin vỗ ngực nói với Quỳnh. Bất chợt, tôi thấy đâu đó một thoáng cô đơn và tiếc nuối thoáng qua trong đáy mắt chị rồi vụt đi rất nhanh. Nhưng lúc đó tôi cũng không nghĩ nhiều về ánh mắt đó của chị, Quỳnh nhìn khuôn mặt đỏ bừng của em rồi vẫn bằng cái chất giọng nhẹ nhàng đó, chị nói với cả hai chúng tôi:

- Có lẽ chị không tiếp tục làm huấn luyện viên cho hai đứa được nữa.

- Sao thế chị?

Trước ánh mắt ngạc nhiên đầy thắc mắc của chúng tôi, chị chậm rãi nói tiếp:

- Tháng sau chị bay sang Pháp làm một show lớn rồi, có thể sẽ thay đổi cả sự nghiệp của chị. Cần phải tập luyện rồi dưỡng sức trước một thời gian. Thật lòng chị chúc phúc cho hai đứa, còn cái thằng trời đánh này nữa, nhất định phải đối xử tốt với con bé, đừng có mà thấy nó hiền rồi được nước lấn tới.

- L nữa nhé, em đừng chiều nó quá, nhìn mặt nó là biết có số đào hoa rồi. Phải thật cẩn thận với thằng quỷ này, không được làm khổ bản thân mình biết chưa.

L chỉ cười rồi vâng dạ, lát sau đưa em về tới ngõ, tôi ôm vòng lấy eo của L định hôn tạm biệt như mọi lần thì bất ngờ em đẩy tôi ra. Em lườm tôi rồi nói bằng giọng giận dỗi:

- Anh tưởng em bỏ qua dễ thế à. Phạt anh một tháng không được chạm đến em, kể cả hôn hay ôm ấp.

Bỏ lại tôi với vẻ mặt đau khổ, em cười tinh nghịch rồi nhanh chóng mở cửa đi vào nhà. Tự an ủi mình rằng dù sao vẫn còn được cầm tay em, tôi quay xe ra về trong khi đang mang một bụng bực tức. Cuối cùng thì mọi việc cũng được giải quyết êm đẹp...

12. Chương 12: Lén Lút

Thấm thoát đã hết một năm học, thành tích của tôi từ ngày yêu em khá hơn rất nhiều, ít ra từ vị trí gần bết lớp cũng lớp ngóp lên được 7 thấy. Tính ra từ ngày yêu em tôi ngoan lắm, ít trốn học hơn vì ngày nào cũng phải đưa đón em đi cùng, ra chơi thì lại dính lấy nhau, đúng là yêu vào có khác. Em thì khỏi nói, chẳng hiểu sao đi học thêm rất ít và đi chơi với tôi rất nhiều nhưng lực học vẫn rất tốt, theo như lời mấy thằng bạn tôi nói thì đúng là bông hoa lãi cắm bãi cứt trâu. *** má chúng nó chứ, có bãi cứt trâu nào mà trắng trẻo đẹp trai như cái thằng này không cơ chứ, đúng là cái bọn mở mồm ra là khẩu nghiệp.

Như các bạn đã biết, nhà nội tôi ở ngoài bắc, ba tôi là thứ hai còn trên đó là một bác trai nữa. Hè năm nào ông già tôi cũng tống tôi về quê ở cả nửa tháng rồi thích đi đâu thì với cái lí do về quê cho đỡ mất gốc. Nhà ông bác tôi thì ở một cái làng cũng khá to, khác với ba tôi làm kinh doanh, ông ở quê thả cá nuôi lợn, một năm nghe đâu cũng kiếm đôi trăm củ nếu được mùa. Ông tôi thì mất lâu rồi chỉ còn bà nội thôi, các anh chị con nhà bác thì cũng lớn cả rồi nên tính ra còn mỗi tôi là bé tuổi nhất.

Mọi năm nghe được về với bà chơi là tôi thích lắm, về quê được nghịch ngợm thoải mái, nhờ có việc này nên dù lớn lên ở thành phố nhưng mấy trò nghịch ngợm ở nông thôn tôi cũng rành một cây. Nhưng năm nay khác, tôi ra bắc cả nửa tháng thì lại để em một mình suốt thời gian đó, em được nghỉ hè nhưng ba má em đâu có được nghỉ hè. Nhưng việc về quê cũng không thể bỏ được, thường thì nhà tôi hay canh về đúng ngày giỗ ông nội, ba má tôi hay cho tôi với bà chị về trước chơi cả tuần liền sau đó sát ngày giỗ ông bà với lão anh mới bay ra ăn cỗ rồi ngày hôm sau vào lại nam luôn.

Thường thì mỗi mùa hè của em sẽ chỉ xoay quanh việc đi học thêm, dù gia đình rất có điều kiện nhưng em ít khi được đi du lịch, chính vì thế đến sau này chỉ cần có thời gian rảnh là em book vé đi du lịch liền. Trong lúc tôi đang băn khoăn về việc nên đi hay nên ở thì bất chợt bà chị tôi bảo:

- Đàng nào mà nó chả ở nhà một mình, sao mày không rủ nó ra bắc chơi cùng. Có phải đẹp cả đôi đường không

- Ủi. Đơn giản thế mà sao em không nghĩ ra nhỉ. À mà không được, nhờ ba má L không cho đi thì sao.

- Ôi dào cái thằng này đàn thế nhỉ. Mày ngủ lại nhà nó còn chả sao, dẫn con bé đi chơi cho khuây khỏa. Ông bà già nó lại chả cảm ơn vội.

- Liệu có được không chị

- Mày toàn khôn ở đéo đâu thôi ấy. Đây để tao bày cách cho, mày cứ sang bảo với ông già nó là xin cho nó ra ngoài bắc chơi với gia đình nhà mình, đi cùng có tao là ông chịu liền.

Cách của bà chị tôi không hề tồi, rất đáng để thử đấy. Đánh tiếng với em trước xem thế nào, tất nhiên khỏi phải nói đến độ vui sướng của em rồi, thậm chí tôi chưa đề cập đến việc sang xin phép ba má em mà tự L còn tranh nói trước với ba em. Cuối tuần đó may mà ông già em có nhà, má em thì nghe đâu vẫn còn ở tận trên Kiên Giang làm gì đó, chớp lấy thời cơ tôi lết sang ăn trực ngay. Sau khi rượu bia đã ngà ngà, tôi mới khê mở miệng hỏi ông già em:

- Chú này, con thấy L học thêm cũng nhiều rồi, hay là tuần sau chú cho em ra ngoài bắc chơi với gia đình con, tiện thể về ăn giỗ ông nội con luôn ạ.

- Ờ nó cũng có nói với tao chuyện đó rồi,

Ông trả lời tôi bằng cái giọng hơi chuech choáng vì rượu.

- Dạ thế ý chú sao chú

- Không đồng ý thì con bé chịu để yên cho tao chắc. Học thì cũng vừa vừa phải phải thôi, tao không có quan trọng việc đó.

Nghe vậy hai đứa tôi nhìn nhau khẽ cười thầm, nhưng chưa dừng lại ở đó, ông nói tiếp bằng cái giọng lẽ nhe:

- Đàng nào thì cũng còn cái quái gì đâu mà giữ. Cho nó đi với mày coi như là ra mắt, sau này mày muốn bỏ nó cũng khó.

- Ba này, con vẫn là con gái của ba màaaa

- Ừ xong bị nó gặm đến xương rồi vẫn nghĩ là nó tốt.

sau tôi với em khăn gói lên đường.

Tôi có một cái tật xấu đó là cứ hễ lên máy bay hoặc ô tô là ngồi một lúc rồi lăn ra ngủ, tả sơ qua cho bạn nào chưa biết thì cái máy bay tôi ngồi chia thành hai bên, mỗi bên có 3 hàng ghế ngồi sát nhau. Hôm đấy chả hiểu sao ngủ được một lát tôi lại giật mình tỉnh dậy, em đang tựa vào vai tôi lim dim mắt ngủ, quay sang bên cạnh thì thấy bà chị nằm lọt hẫ xuống cái ghế mà ngủ há mồm. Nhìn khuôn mặt đáng yêu của em ngay gần, chả hiểu sao mà tôi tự nhiên lại thấy... nứng một cách lạ kì. Bàn tay đang khoác lên vai em từ từ tuột xuống, em mặc một cái áo sơ mi khá rộng nên tôi có thể dễ dàng cởi nút áo rồi nhẹ nhàng bóp nắn bộ ngực nõn nà hơi phập phồng theo nhịp thở của em. Vừa bóp vừa se đầu ti bé xíu đã hơi vênh lên của em thì Linh giật mình tỉnh giấc.

Tôi và em đang đắp chung một tấm chăn mỏng khá to nên bàn tay tôi thoải mái làm loạn trên bầu vú căng tròn của em, Linh ngược mắt lên nhìn tôi với vẻ mặt hơi hoảng hốt và sợ hãi nhưng trong mắt em tôi thấy một tia hưng phấn. Bàn tay em véo nhẹ vào sườn tôi như để cảnh cáo, em mắng tôi bằng cái giọng nhỏ như muỗi kêu:

- Đồ quỷ, anh làm trò gì thế. Đang ở chỗ đông người đấy.

- Sợ gì. Mình có chăn che mà. Ai bảo em bắt anh ăn chay cả tháng trời.

Sau lệnh phạt của em thì lại đến kì thi học kì, cả tôi và em đều bận nên tính ra phải hơn tháng trời rồi chưa có làm tình. Ngón tay tôi se mạnh đầu ti đã cứng lên của em như để trả thù, vẫn bằng cái giọng lí nhí và hơi thở hổn hển, Linh khẽ túm lấy bàn tay tôi rồi nói:

- Được rồi mà. Xuống máy bay rồi anh thích thế nào vợ cũng chiều.

Mặc kệ sự van xin trong vô vọng của em, tôi cúi xuống cắn nhẹ vào vành tai đã ửng đỏ không biết là vì nứng hay xấu hổ của em. Tay trái vẫn bóp vú em một cách nhiệt tình, tay phải tôi khẽ lần sang sờ vào đùi em, hôm nay em mặc váy ngắn nên càng dễ cho ý đồ của tôi. Tay em nhẹ nắm lấy bàn tay đang lần mò trong lớp váy của em, biết là không thể cản nên em chỉ có thể cố gắng nhìn xung quanh với ánh mắt cảnh giác.

Xoa đùi em chán chê, tay tôi sờ dần lên trên, chạm vào đáy quần lót em thì đã thấy ướt nhẹp một mảng lớn. Nhìn khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ của em, ngón tay tôi nhẹ nhàng vạch mép quần lót ra rồi vuốt một ít dịch thủy cho vào miệng mút. Hai bàn tay em vươn ra che lấy khuôn mặt dâm ô của tôi như để giảm bớt sự xấu hổ nhưng lại làm tuột cái chăn mỏng đang đắp qua vai xuống khiến bàn tay đang bóp vú của tôi lộ cả ra ngoài. Bằng tốc độ ánh sáng, em kéo chăn lên nhanh như chưa từng có chuyện gì xảy ra, may lúc đó không có ai để ý. Bỏ qua ánh mắt đe dọa của em, tay lại vươn vào giữa hai đùi non, chân em khép chặt lại như kháng cự sự xâm chiếm của tôi.

Định hôn em nhưng nhất quyết em không chịu, tôi đổi hướng xuống cắn nhẹ vào cái cần cổ trắng ngần của em, giật mình nên đùi em hơi thả lỏng, bàn tay tôi cuối cùng cũng chạm được vào cái mu bướm láng o của L. Vạch mép quần lót bé xíu xiu của em ra (em có sở thích mặc quần lọt khe) ngón tay tôi đút vào cái lỗ ẩm ướt đang rỉ nước của em, lần này đến lượt L quay lại cắn vào cổ tôi như để che đi tiếng rên hưng phấn.

Vì cái ghế cũng khá bé mà đùi em cũng khá to nên công việc móc lổ của tôi khá vất vả, cố gắng lắm mới chui được một ngón tay nữa vào khe bướm ướt nhẹp của em, tôi móc như chưa bao giờ được móc.

Tay em đã bỏ ra khỏi tay tôi để úp lên miệng che đi hơi thở dồn dập và tiếng rên ư ư a như sắp trào ra khỏi cổ họng, một tay em vẫn phải giữ tấm chắn mỏng trùm qua vai vì tay trái tôi đang bóp vú em một nhiệt tình. Bất ngờ em bỏ tay ra khỏi miệng, nhẹ nhàng kéo khóa quần tôi lôi con cu ra xóc nhẹ nhẹ, hai đứa vừa sướng vừa lo sợ nhìn xung quanh. Cảm giác vụng trộm nơi công cộng khiến em nhanh ra hơn mọi khi, hàm răng trắng của em cắn nhẹ vào bờ môi quyến rũ để ngăn tiếng rên thoát ra khỏi miệng. Người em hơi giật giật như báo hiệu cơn cực khoái, tay xóc con cu của tôi mạnh hơn, phía dưới khe bướm xả ra một đợt dâm thủy ào ạt làm vấy em ướt một mảng lớn. Em thở hổn hển ngả hẳn xuống ghế, mặt em đỏ bừng vì vừa lên đỉnh, đôi môi đỏ hơi hé mở ra mời gọi tôi.

Nhưng điều quan trọng là em ra nhưng tôi thì đang khó chịu vì thằng em biểu tình quá trời. Vừa mút ngón tay dính đầy dâm thủy của em, tay tôi nắm lấy tay em xóc nhẹ nhàng con cu đang cương cứng, như biết sự khó chịu của tôi, em khẽ cắn môi như quyết định điều gì đó.

- Anh coi chừng xung quanh đó.

Em nói với tôi rồi bất ngờ cúi đầu chui vào trong tấm chắn mỏng, đôi môi ấm nóng của em bao bọc lấy cái đầu khấc của tôi mà mút nhẹ nhàng. *** má vừa sướng vừa sợ, giờ mà có ai nhìn thấy chắc bị thiếu năng may ra mới không biết chúng tôi đang làm gì. Đôi môi em hôn khắp thân con cu của tôi, ngậm rồi lại nhả ra, miệng L tiếng xuống dưới ngậm một hòn bi vào miệng khẽ mút, tay em vẫn sóc không ngừng nghỉ.

Cảm giác kích thích khi được em BJ giữa nơi công cộng khiến tôi dù cố gắng hóp bụng nhưng vẫn không thể kìm nén nổi. Ấn đầu em khiến con cu lấp đầy khoang miệng, tôi trần người phóng toàn bộ tinh hoa xuống cổ họng em. Cả một tháng ăn chay khiến lượng tinh trùng tích tụ của tôi nhiều khủng khiếp, nghe đến mấy tiếng ừ ừ nuốt nhỏ của em mới hết. Khẽ liếm giọt tinh cuối cùng còn sót lại trên đầu con cu, em chui ra khỏi lớp chắn với khuôn mặt lấm tấm mồ hôi và thở hổn hển dựa vào người tôi. Vuốt đám tóc mai đã dính vào trán do mồ hôi của em, tôi muốn hôn em nhưng hơi ghê đám tinh binh còn sót lại nên đành nhẹ nhàng hôn lên trán em như động viên. Cuối cùng chúng tôi cũng thỏa mãn cơn nứng mà không bị ai phát hiện.

Nghỉ ngơi một chút rồi em đứng lên đi vào nhà vệ sinh để rửa ráy, lúc L đứng lên tôi còn thấy vấy em hơi ướt, may mà màu đen nên hơi khó nhìn một chút. Đang nằm trên ghế lim dim với gương mặt thỏa mãn thì bất ngờ một chiếc mũi giày lao vào bấp chân tôi, đau điếng mở mắt ra thì đã thấy gương mặt tinh quái của bà chị.

- Gan tụi mày hơi bị lớn đấy. Giữa chốn đông người mà còn dám làm cái trò này.

Tôi chỉ dám cười trừ rồi coi như không nghe thấy lời bà nói nhưng có vẻ như bà vẫn chưa chịu buông tha. Đợi đến lúc L quay lại, bà khẽ liếc chiếc váy vẫn còn hơi ẩm sau hông em rồi cười nói:

- Em chiều thằng quý này ít thôi. Thứ biến thái gì đâu. Trên máy bay còn không tha cho con nhà người ta.

Mặt L đỏ bừng như muốn kiếm lổ chui xuống đất, bàn tay em lại nhẹ nhàng luồn vào khe cổ sườn tôi, khuôn mặt xấu hổ của em úp lên vai tôi mà không dám trả lời. Như để giải thoát cho em, đúng lúc đó thì có tiếng thông báo hành khách thắt dây an toàn vì máy bay sắp hạ cánh...

13. Chương 13: No

Xuống máy bay thì lúc đó khoảng 3h chiều, trước khi đi tụi tôi đã quyết định ở lại Hà Nội chơi một đêm rồi ngày hôm sau mới về Hải Phòng. Bà chị tôi bảo mấy khi ra bắc chơi, ở lại chơi một ngày cho đã rồi mới về quê. Tất nhiên là cả hai chúng tôi chẳng có ý kiến gì về việc này, thậm chí còn đang mong mà chả đc ấy chứ. Sau một chuyến bay dài, hai đứa đều mệt nên vừa vô khách sạn đã ôm nhau ngủ đến chập tối, mãi đến khi bà chị sang đập cửa kêu đi ăn mới lần mò dậy. L nũng nịu kéo cổ tôi xuống:

- Ư ừ, anh bé em dậy cơ.

- Lớn rồi mà còn như trẻ con ấy.

Em chỉ cười và úp mặt vào hõm cổ tôi, tính L thích làm nũng, có lẽ việc không ở gần bố mẹ nhiều khiến em có sở thích này. Tôi rất thích kiểu làm nũng này của em, L rất biết cách làm người khác muốn che chở cho mình. AHai đứa ôm nhau vào nhà tắm, khi mọi thứ che chắn đã rơi hết xuống đất, bất chợt em nói với tôi:

- Anh, ôm vào ngực em đi.

Em quay lưng lại phía tôi rồi chụp ảnh hai đứa đang trần như nhộng qua chiếc gương lớn, hơi bất ngờ vì hành động của em, tôi không nghĩ là em có sở thích thế này. Như để trả lời cho câu hỏi của tôi, em nói:

- Em chụp để sau này mà anh bỏ em, em sẽ mang đồng ảnh này đến cho vợ anh ghen chết.

Bật cười vì hành động của em, tôi khẽ siết vòng tay khiến da thịt mát lạnh của em dán sát vào người tôi. Nhẹ nhàng hôn vào vành tai em, tôi vừa cười vừa nói:

- Thế nhờ em lấy chồng anh mang ảnh này đến thì sao?

- Cả đời này em chẳng lấy ai ngoài anh đâu. Với cả ảnh ở máy em chứ anh làm gì có

Em nháy mắt rồi cười tinh quái với tôi, thầm cười khỏ tôi ôm nhẹ lấy vòng tay bé xíu của em nhẹ nhàng xoa lấy vùng bụng phẳng kỳ. Hai đứa tắm cho nhau dưới dòng nước ấm, tay em cầm lấy con cu đang dần cương cứng của tôi hơi vuốt nhẹ rồi khẽ mắng:

- Cái thứ hư đốn, dám dê chị trên máy bay nè.

- Ư vậy mà có đứa chảy nước ướt cả váy đấy.

L đỏ mặt xấu hổ nhìn tôi rồi tay em khẽ nắm hôn dài bóp nhẹ, tôi khẽ nhói đau giật nảy mình. Em nhìn tôi bằng ánh mắt đe dọa:

- Còn dám trêu em nữa à cái đồ dâm dê này

- Nhẹ tay thôi chị hai. Nó mà làm sao sau này chị lấy gì xài

Bật cười trước vẻ sợ hãi của tôi, L lại nhẹ nhàng vuốt ve âu yếm thẳng cu. Tay tôi cũng không thừa thái mà hơi vòng ra sau xoa bóp bộ môn tròn cong veo của em. “ chắc phải đến 90 ấy nhỉ” tôi thầm nghĩ rồi vỗ nhẹ mấy cái khiến làn sóng thịt môn rung động. Một tay tôi bóp nhẹ bầu vú rồi cúi xuống nhẹ nhàng liếm mút hai cái đầu ti hồng hồng của em, thật sự cho đến tận bây giờ điều tôi thích nhất trên người em vẫn là bộ ngực trời sinh to tròn và cái núm vú hồng hào này.

L rên ư ử như con mèo cái nhỏ, tay cũng vuốt con cu ngày một nhanh hơn, ngực em cố uốn lên cao hơn như đang đẩy cả bầu vú vào miệng tôi. Mút chán chê cái đầu vú nhỏ như hạt đậu của L, tôi bất ngờ đẩy em quay lại, gác một chân lên vai rồi kê miệng vào con bướm không lông trắng hồng của em mà mút. Dâm thủy em đã tràn ra từ khi nào rồi, tôi liếm nhẹ

nhàng hai múi thịt láng o mịn màng của em, khe bướm hồng rực chảy ra dòng dâm thủy hơi đục đục, nước nhờn của em có vị ngai ngái đặc trưng nhưng lại hơi ngọt (bạn nào muốn nư có dâm thủy ngọt thì cho ăn nhiều rau xanh với cà chua nhé).

- Liếm vào lỗ đi anh. Ư ư

Tiếng rên của L càng ngày càng to hơn, tay em vò mái tóc ướt sũng của tôi trong vô thức. Lưỡi tôi đá liên tục vào cái hạt le bé bé xinh xinh của em rồi lại thụt ra thụt vào cái lỗ bướm xinh đẹp. Chân em hơi run lên rồi mềm nhũn như muốn đổ gục xuống con bướm em trào ra một đợt dâm thủy lớn dính lên khắp mặt tôi.

Nhẹ nhàng đỡ lấy cơ thể còn đang run rẩy vì vừa lên đỉnh của em, tôi đứng bế hẳn em ngồi lên thành đá của bồn rửa mặt rồi hắng một động tác đơn giản, con cu của tôi đâm vào khe bướm ướt đầm nước của em một cách đơn giản. Đầu khắc dễ dàng chạm đến chỗ sâu nhất của cơ thể em, tay L bầu chặt lên bờ vai tôi vì thôn, hàm răng trắng cắn nhẹ vào bờ môi dưới. Môi tôi lướt trên vùng cổ trắng mịn của em để lại những dấu hôn tím đỏ, tôi nhấp lên tục vào cái khe khít rịt của em, con bướm co bóp ấm nóng khiến tôi sướng như muốn điên lên.

- Mạnh nữa lên anh. *** nát nó đi anh

Em khẩu dâm khiến tôi như được cắn thêm doping vậy, hai tay tôi bám lên bầu vú của em làm điểm tựa, con cu dâm như muốn thủng cái khe mịn màng của em vậy. Hai đứa đang rên trong cơn sung sướng thì bất chợt có tiếng gọi cửa

- Chúng mày *** nhau hay sao mà lâu thế. Đéo gì gọi gần tiếng đồng hồ rồi chưa thấy mặt đâu

- Chị đợi...tụi em một chút. Giờ mới đang tắm. Hự ư ư a

L vừa trả lời vừa bị tiếng rên trong cơn sướng làm ngắt quãng, em khẽ lườm tôi khi biết đang nói chuyện mà tôi còn cố ý thúc thật mạnh hơn. Cười dâm ô với L, tôi rút cu ra vỗ vào mông em mấy cái, L hiểu ý đưa lưng về phía tôi, mông cong lên chờ đợi con cu xuyên vào. Doggy là thể tôi thích nhất vì mông em to và cong lúm, bám vào cái eo thon thả của em, cu tôi lại một lần nữa xuyên vào cái khe ẩm sục ướt át của em. L rên lên một tiếng thỏa mãn, da thịt chúng tôi va vào nhau tạo nên một âm thanh bạch bạch đầy nhục dục.

Mông em rung lên mỗi lần tôi dâm vào thật sâu, cố gắng nhấp được gần chục phút nữa thì tôi cũng phải đầu hàng. Tôi rút con cu ra rồi kéo vai em xuống để môi em chạm vào cái đầu khắc đỏ hồng, L hiểu ý ngậm luôn con cu dính đầy dâm thủy của em mà bú liếm nhiệt tình, tay em nắm thân con cu nhẹ nhàng xóc. Dòng tinh trùng được tôi kìm nén nãy giờ bắn lên đầy khuôn mặt xinh đẹp của em, L hơi bất ngờ rồi ngậm đầu con cu liếm láp nốt chỗ tinh trùng còn sót lại trên đó.

- Nuốt hết cả chỗ trên mặt em đi.

Tôi vừa ra lệnh cho em vừa cầm con cu vẫn còn hơi cứng đập đập lên má em. L ngược lên nhìn tôi bằng khuôn mặt đỏ ửng rồi những ngón tay nhẹ nhàng kéo hết đám tinh trùng dính đầy trên cổ trên mặt vào miệng. Nở một nụ cười thỏa mãn, tôi xoa đầu em bằng vẻ mặt hài lòng, thầm nghĩ đời này còn cần gì hơn ngoài em nữa chứ.

Hai đứa đang mê mê với dư âm còn sót lại sau cuộc hoan lạc thì tiếng bà chị bực tức vọng vào từ bên ngoài.

- *** má nhanh lên tao đói lắm rồi.

- Đây rồi ra ngay đây. Giục lắm giục lớn.

Tôi vừa trả lời bà chị vừa với tay bật vòi nước ấm, hai đứa rửa ráy một hồi rồi ra mặc quần áo. Mở cửa ra thì thấy khuôn mặt cau có của bà chị đã đợi sẵn, vừa thấy tôi bà đã ông ổng chửi:

- Tụi mày làm cái đéo gì rõ lâu thế. Nhanh lên tao sắp chết đói rồi.

- Thì dậy người ta cũng phải tắm rửa âu yếm nhau một tí chứ

Bà chị già của tôi bĩu môi, vẻ mặt kiêu tao biết hết rồi.

- Âu yếm kiểu đéo gì để con bé vừa trả lời tao vừa rên đứt quãng thế.

- Chị này, đừng trêu em nữa mà.

L bám vào tay bà chị tôi vừa kéo vừa nũng nịu, khuôn mặt em đã đỏ bừng lên vì xấu hổ. Bà chị già vừa cười khằng khặc vừa bồi thêm một câu chí mạng:

- *** nhau thì nói *** nhau đi, bày đặt âu yếm.

- Không chơi với chị nữa đâu. Anh, đi nhanh lên anh, em cũng đói rồi

Lần này đến lượt tôi không buông tha cho em, liếc mắt nhìn em bằng vẻ mặt hài hước, tôi ôm lấy hông em rồi nhẹ nhàng thốt lên bằng vẻ mặt ngạc nhiên.

- Anh tưởng em... No rồi

14. Chương 14: Về Quê

Mấy người bạn tôi đi ăn xong kéo nhau lên một cái ở trên một cái tòa nhà ngồi ấy, lâu rồi nên tôi cũng không nhớ rõ nhưng đại khái nhìn cái chỗ đấy sang sảnh vỉa đá. Ngồi uống nước chán chê rồi bà chị mới kêu vô club chơi một lúc vì giờ về vẫn sớm quá, chúng tôi lại lục tục kéo nhau vào một cái club nhảy nhót uống rượu đến khuya mới về.

Cả tôi và em đều uống khá nhiều nên lúc về phòng đều khá mệt, định làm phát rồi ngủ nhưng L kêu em mệt thật nên thôi bỏ. Hai đứa tắm xong rồi ôm nhau lên giường ngủ say như chết đến tận giữa buổi sáng hôm sau, mở mắt ra thì đã thấy L dậy từ lúc nào rồi, tay em chống lên cằm nhìn về phía tôi. Ánh nắng chiếu vào khiến khuôn mặt em đẹp một cách lạ kì, mái tóc dài vương trên gò má làm tôn lên làn da trắng hồng của em. Lúc đó tôi đã thầm ước giá như cả cuộc đời này đều được như vậy thì tốt biết bao.

- Lúc chồng ngủ nhìn mặt hiền lắm. Khác hẳn vẻ mặt dâm dề thường ngày.

Em cười khi thấy tôi mở mắt nhìn em, những ngón tay em nhẹ nhàng mơn trớn vẽ từng vòng tròn lên ngực tôi. Vừa nhẹ nhàng đưa tay lên vuốt vài sợi tóc mai trên khuôn mặt của em tôi vừa nói:

- Anh chỉ dè với mình vợ thôi. Ai bảo vợ đẹp quá trời.

Hành động thì ngon tình nhưng lời nói thì chẳng liên quan tí nào, tôi và em cùng cười nụ cười của những kẻ đang yêu. Liếc đồng hồ thấy cũng đã 8h sáng rồi, như một cô công chúa nhỏ em lại bắt tôi bồng vào nhà tắm giống mọi khi. Ngày nào cũng được thế này thì cần đích gì tập tụa nữa chứ, các thứ xong tôi sang phòng bà chị thì thấy bà đang ngồi gác chân gọi điện với chồng. Chia sẻ với các bạn một chút là ông anh rể tôi làm bên điện lực thành phố, cũng bận nên đợi đến ngày giỗ ông nội tôi mới bay ra chứ ngày bình thường cũng phải đi làm. Hai ông bà này mới cưới nhau năm ngoái, tính ra năm nay là lần đầu tiên ông ra bắc ăn đám giỗ ông nội tôi.

Thấy hai đứa tôi kéo sang gọi cửa, bà chị già của tôi chỉ cười cười rồi bảo:

- Tính qua gọi chúng mày mà sợ đêm qua lao lực quá sức nên tao lại thôi.

- Chị Nhunggg, đừng trêu em nữa mà.

Em bỏ nhao lên giường ôm lấy bà chị tôi rồi ôm vai khẽ dụi dụi vào người bà với vẻ mặt đồ bưng. Bà cười rú lên rồi cũng ôm lấy vai L, liếc liếc tôi bà nói:

- Đừng có chiều nó quá. Riết rồi sinh hư đó L

- Dạ em biết rồiiiii

- Nó mà đòi hỏi thì cứ mạnh dạn cắt, đàn ông mà dễ dãi với nó quá là nhanh chán mình lắm đó.

Lần này thì đến lượt tôi phải lên tiếng, chưa thành người một nhà mà đã dạy nhau thế này rồi thì sau này chết tôi à. Con nhỏ vốn đã không hiền lành gì cho cam rồi mà lại được cái cớ hồ ly thành tinh như bà chị tôi dạy dỗ thì không biết sau này thành cái dạng gì nữa.

- Thôi thôi chị thay quần áo nhanh lên rồi đi ăn sáng, em đói lắm rồi.

- Ờ thế sao mày còn chưa chịu chim cút ra ngoài kia.

Bà chị già tôi thì đúng kiểu con gái rề rà, té ra ngoài cửa đợi cả tiếng đồng hồ thì mới thấy hai người xúng xính váy áo đi ra. Nhắc mới nhớ đến vụ quần áo, tôi kiểu xuề xòa nên khi đi chỉ mang mấy cái phong, mấy cái quần sooc quần đùi 2 cái quần dài với một đôi giày đang đi kèm một đôi dự phòng nữa là vừa đủ một cái valy. Đến lúc gặp 2 cái con người này tôi mới thấy sợ, mỗi người hai cái valy đầy nhóc quần áo giày dép váy vóc các thứ, đi chơi có mấy ngày mà làm như chuyển nhà không bằng vậy, đã thế còn sợ chưa đủ nên tính ra bắc mua thêm.

Xách mông lên lượn lờ khắp cái Hà Nội ăn vặt, các bạn biết rồi đấy, con gái đứa nào cũng ham ăn vặt các thứ. Tôi bị lôi đi hết phố này phố kia ăn đủ các món ăn vặt ngoài hà nội, dạo đấy tôi nhớ có món bánh cuốn nóng tại 433 Thụy Khuê thì phải, ăn ngon mà giá lại khá rẻ. Hôm nay em mặc kiểu quần sooc ngắn với kiểu phong bó, nhìn trông năng động mà đẹp lắm, canh lúc ngồi ở bờ hồ uống nước trà chanh, tay tôi

mới len lén mon men khẽ chạm nhẹ vào cái bờ hông cong veo đó. L khẽ quay ra túm lấy bàn tay đang bóp nhẹ lên bờ hông của em rồi nhìn tôi bằng ánh mắt cảnh cáo.

Biết là chẳng thể cản được tôi, em chỉ khẽ nhích người ngồi sát vào tôi để che đi bàn tay đang làm loạn trên hông mình. Bờ hông người quá lại là ban ngày nên mọi thứ chỉ dừng lại ở việc bàn tay hư dốn của tôi liên tục xoa lên hông em thôi. Sau khi ăn uống chán chê thì chúng tôi về khách sạn dọn đồ đạc để chiều còn trả phòng, anh họ con bác cả tôi chiều sẽ đi ô tô lên đón mấy đứa. Lão này tên là B, nhà có mấy cái ao nên ở nhà vừa thả cá vừa kiêm luôn chân con buôn, chả mất đi đâu đồng nào mà lãi ghê lắm. Ông anh trai tôi còn hơn tôi 14 tuổi thì anh họ này của tôi cũng đã gần 40 tuổi, nhà bác cả tôi thì có một anh một chị thôi, đều trưởng thành cả rồi.

Lúc ông B đánh xe đến đón thì hơi giật mình vì ngoài hai chị em tôi ra còn có thêm một cô bé đang bên lên lí nhí chào, nhìn tôi bằng ánh mắt khó hiểu, ông cất giọng hỏi:

- Bé nào đây thế cu. Con rơi của ông già mày à
- Xời anh đoán đúng một nửa thôi. Cũng là con nhưng là con dâu.

Chưa kịp nói gì thì bà chị già đã nhanh nhẩu cướp lời tôi. Mặt ông B hơi ngạc nhiên rồi nói:

- Vãi đái, tao tưởng thằng H còn học cấp 3 mà
- Sắp rồi anh ơi, tương lai gần thôi. Học xong ông già em cho cưới luôn.

Khuôn mặt L đỏ bừng vì xấu hổ, em vội vàng kéo tay bà chị già của tôi rồi lên tiếng:

- Dạ không phải đâu anh. Em là bạn của anh H ạ

Lão B cũng chỉ ậm ừ ra vẻ đã biết rồi cười cười giục chúng tôi lên xe đi cho nhanh, ông nhìn đồng hành lí của hai người mà lắc đầu, vừa khệ nệ vác lên xe vừa buột miệng chửi thề:

- Dm chúng mày chuyển nhà à? Nhiều vãi đái

Về đến nhà bác tôi thì trời cũng đã gần tối, hôm nay biết có mấy đứa cháu trong Nam ra chơi nên mấy cô chú các bác nhà tôi đã tập trung thịt gà làm cơm từ chiều rồi, chả mấy khi được gặp các cháu nên mọi người nhiệt tình lắm. Nhà bác cả tôi ở nông thôn nhưng cũng khá lớn, nguyên một khoảng sân trước là mọi người đang tất bật nấu ăn, khi thấy ngoài tôi với bà chị ra còn có một cô bé khác đang đứng bên lên lên tiếng chào hỏi, các cô các bác đều ngạc nhiên tranh nhau hỏi. Tôi chỉ dám e dè giới thiệu là bạn của tôi từ trong Nam ra ngoài này chơi mấy hôm, mọi người chỉ khẽ à lên một tiếng xem như đã hiểu từ bạn của tôi. L chỉ dám đỏ mặt đứng nép vào sau lưng tôi mà xấu hổ cất tiếng chào mọi người.

Bà chị tôi vừa vào đến cửa nhà đã gào lên như sợ mọi người chưa biết vậy:

- Bà ơi thằng H mang cháu dâu về cho bà rồi đâyyy

Nội tôi đã gần 80 nhưng vẫn khỏe mạnh minh mẫn lắm, cả nhà tôi tính ra chỉ còn mỗi mình tôi là còn đang đi học nên nghe thấy thế bà đã chống gậy đi từ trong nhà ra.

- Cái L với thằng H về rồi đấy à. Đi xe có mệt không con?
- Mệt gì bà ơi. Đạo này nội có khỏe không

Tôi vừa ôm lấy vai bà vừa thân thiết trả lời, tôi ra ngoài bắc cũng khá nhiều, năm nào cũng ở với bà cả tháng nên trong mấy đứa cháu chỉ có tôi là được nội quý nhất. Bà vừa cười vừa mắng yêu:

- Cha bố nhà anh chứ. Bà còn phải đợi anh lấy vợ đã.
- Đúng ý bà quá rồi còn gì nữa. lần này thằng H dẫn cả cháu dâu tương lai ra cho bà xem mặt đây.

Bà chị tôi cười cười chen vào, một tay kéo em vẫn còn đang xấu hổ sau lưng tôi ra. Bấy giờ nội mới để ý thấy ngoài chị em chúng tôi ra còn có L nữa, em xấu hổ lí nhí cất tiếng chào bà rồi khẽ giới thiệu là bạn của tôi, nhìn L cứ như cô dâu nhỏ đang ra mắt nhà chồng vậy. Với vẻ mặt mừng rỡ, nội nhẹ nhàng kéo em ngồi xuống cùng rồi gật gù hỏi đủ thứ chuyện, L ăn nói nhẹ nhàng khéo léo, lại cao ráo trắng trẻo nên nhà tôi ai cũng thích. Nghĩ lại thấy hồi đó mình cũng gan thật, mới quen nhau gần một năm đã dẫn em ra tận

ngoài Bắc chơi, nhà tôi thì kiểu chỉ còn mình tôi là út nên ai cũng muốn tôi lấy vợ cho yên bề gia thất mặc dù cho tới tận bây giờ vẫn lông bông (cười).

Cơm nước xong các thứ thì em cũng nhanh nhẹn đi dọn dẹp như mấy cô mấy dì, ngoài bắc có kiểu dâu con về nhà chồng bao giờ cũng bị thử thách bằng mấy mâm cỗ nhĩ các bạn Ngồi uống nước với bà và các bác, mọi người hết hỏi việc làm ăn trong nam ra thế nào, ba má tôi có khỏe không thì cuối cùng chủ đề lại trở về em. Nội tôi nhìn bóng lưng em đang rửa bát ngoài sân rồi gật gù:

- Con bé được đấy H, xinh xắn cao ráo lại ăn nói nhẹ nhàng thế. Tụi con học xong thì cưới luôn đi rồi làm gì thì làm cho nội yên tâm.

- Gì nội. tụi con còn trẻ mà, với cả L còn ít tuổi quá.

Tôi nhăn nhó nhìn nội rồi khẽ đáp, mục đích của tôi ban đầu chỉ là dẫn em đi chơi cho khuây khỏa thôi chứ có biết đâu thành buổi ra mắt thế này chứ. Bà chị tôi thấy thằng em đang nhăn nhó không những không giúp mà còn đổ thêm dầu vào lửa:

- Nội nói đúng đó nội. cái thằng này cứ phải cho vào chuồng sớm mới bớt lêu lổng.

Sau buổi tối khó khăn thì cuối cùng cũng đến giờ đi ngủ, bà cứ nhất quyết kéo em đi ngủ cùng để dặn dò, nghĩ đi nghĩ lại thì thấy cũng hợp lí, ngoài này hai đứa mà đêm ở cùng nhau xem ra không tiện lắm. Nhà bác cả tôi cũng nhiều phòng mà chỉ có bà nội với hai bác ở nên thêm tôi với bà chị cũng thoải mái lắm, các anh nhà bác đều có nhà cửa riêng hết rồi. Đêm bác cả tôi vẫn phải ra đầm trông cá (bạn nào nhà làm thủy sản chắc hiểu) nên chỉ có bác gái ngủ với bà chị tôi, còn tôi tất nhiên là được đặc cách một mình một phòng rồi.

Hơi trần trọc vì lạ giường, tôi thức mãi đến gần 1h sáng nằm xem phim, chả hiểu sao tôi tự nhiên thấy nứng, phản ứng bình thường của đàn ông thôi. Nhưng mà các bạn biết rồi đấy, đang tuổi 17 18 hùng hục như trâu hơn nữa lại có người yêu xinh như mộng ở gần, thằng nào chả rạo rục. Chả nhẽ giờ lại bất sóc bỏ lộ thì thấy cũng hơi nhục, tất nhiên tôi không chịu thua mà âm thầm nghĩ cách, rút điện thoại ra khẽ nháy vào máy em, tôi không dám gọi vì sợ bà tỉnh hẳn.

Sau mấy hồi chuông thì cũng thấy L nghe máy bằng giọng ngái ngủ, tôi nhanh tay tắt luôn đi rồi nhắn tin cho em rủ lên tầng thượng... ngắm sao. Nhắn xong tôi hồi hộp đợi, giờ mà em nghe điện thoại xong lại ngủ tiếp thì tôi cũng chịu, mấy phút sau bỗng cửa phòng tôi hé mở. Một thân hình thon thả trong bộ quần áo ngủ nhẹ nhàng chui vào phòng tôi, cơ thể ấm sục của em đã chui vào nằm gọn trong vòng tay tôi, môi chúng tôi đã dính vào nhau từ khi nào rồi. Vừa đá lưởi em, một tay tôi khẽ lần vào trong cái áo ngủ mỏng tanh, mới hơi chạm vào vùng bụng thì L đã đẩy tôi ra rồi gắt nhẹ:

- Sao anh bảo đi ngắm sao cơ mà. Đừng có linh linh nha, ở nhà còn người lớn đấy.

- Ủ nhĩ ngắm sao anh quên.

Tôi cười nói rồi dắt tay em nhẹ nhàng đi lên sân thượng, tả cho các bạn dễ hình dung thì ông bác tôi thiết kế trên cái sân thượng là một cái chòi ngắm cảnh. Trên là một cái mái hơi tròn vun vào giữa kiểu như mấy cái lầu đài Ấn Độ, hai bên là lan can với 6 cái cột to, giữa đặt một cái bàn đá để thỉnh thoảng uống trà ngắm trăng gì đó. Chỗ đó khá cao so với nhà bên cạnh, hơn nữa trời tối nên có nhìn từ dưới nên cũng chỉ thấy hai bóng người thôi chứ chẳng nhìn rõ đang làm gì.

Mùa hè nên trên đó gió lồng lộng mát lắm, tôi ôm lấy hông L từ phía sau, mặt kề lên vai em hôn nhẹ vùng cổ trắng ngần, L cười khúc khích rồi dang tay thủ thỉ nói với tôi:

- Giống titanic anh nhĩ..

Chẳng buồn trả lời câu hỏi của em, tôi vừa hôn vành tai em vừa cho bàn tay lên bóp nhẹ hai bầu vú, đi ngủ nên em không mặc áo ngực, đầu vú em hơi vểnh lên sau lớp áo làm tôi vuốt đi vuốt lại. L quay mặt lại hơi lườm tôi rồi nói:

- Đang ngoài trời đấy. Nhỡ ai nhìn thấy thì sao.

- Sợ gì. Trời tối lắm.

Lúc đó trong mắt L hiện lên một tia kiêu vừa hưng phấn vừa sợ, nhưng cuối cùng có lẽ phần kích thích trong em nhiều hơn. Khẽ cắn môi như quyết định, em vòng tay qua cổ tôi, đôi môi ấm nóng ướm át của em dán lên môi tôi, lưỡi chúng tôi quấn vào nhau đầy nồng nhiệt. Con cu tôi cương cứng từ khi nào chọc vào bụng em, bàn tay tôi nhẹ nhàng vuốt dọc sống lưng của em xuống bờ mông tròn trịa rồi bóp nhẹ nhẹ. L buông môi tôi ra rồi nắm lấy con cu như đang muốn phá tung quần của tôi ra rồi mắng nhẹ:

- Cái đồ hư đốn này.

Tôi vừa cười vừa khẽ ấn đầu vai em xuống, L hiểu ý ngồi xuống cái ghế đá, đôi môi xinh đẹp của em nhẹ nhàng hôn lên con cu với vẻ nâng niu. Em mút con cu như mút kem vậy, lưỡi em quấn quanh con cu với những đường gân, một tay em mân mê hai hòn dái của tôi còn tay kia đang nhẹ nhàng xoa cái mu múp rụp sau lớp quần lót. Tôi thở hồn hển nắm lấy tóc em nhấp nhẹ nhẹ vào trong cổ họng, L hơi nhăn mặt nhưng có vẻ như em cũng đang rất sướng nên cũng không nói gì.

Được hơn chục lần thì hình như L bị sặc nên đẩy tôi ra rồi ho húng hắng, lườm khuôn mặt đang thỏa mãn của tôi, em đứng lên kéo quần xuống rồi gác một chân lên cái bàn đá bực tức nói:

- Đến lượt anh

- Được rồi yêu em nhất luôn.

Mặt tôi úp vào con bướm trắng hồng của em mà bú liếm, lần nào cũng vậy, con bướm không lông của em làm tôi sướng như muốn điên lên vậy. Liếm dọc cái khe xinh đẹp đang bóng nhẫy nước nhờn, lưỡi tôi ngoáy thật sâu vào cái lỗ bé xíu đang rỉ nước của em. Gió thổi ù ù che đi tiếng rên to đầy đam mê của L, nước nhờn em tuôn xối xả vào khuôn mặt tôi, có lẽ cảm giác kích thích khi public làm em lên đỉnh nhanh hơn bình thường.

Vuốt đám nước nhờn trên mặt của em, tôi vừa cười vừa nói:

- Thế là hòa nhé.

- Còn lâu. Anh nợ em cả đời này.

Một tiếng ót nhẹ nhàng vang lên, con cu tôi đã nằm gọn trong khe bướm ấm áp của em, L hự lên một tiếng đầy thỏa mãn, đã *** nhau rất nhiều lần nhưng bướm em vẫn khít rít như ngày đầu tiên vậy. Hai chân em hơi run vì cảm giác lấp đầy ập đến, ôm lấy bộ mông tròn trịa trắng phau của em, tôi nhấp thật mạnh khiến da thịt va vào nhau tạo thành những tiếng bạch bạch.

- Mạnh nữa lên anh. Em sướngggg

L vừa rên vừa hẩy mông về phía đằng sau như trợ lực cho những cú nhấp trời giáng của tôi, được gần chục phút thì cả hai đều thấy hơi mỏi chân. Tôi vỗ mông ra hiệu cho em, L hiểu ý ngồi lên chiếc bàn đá rồi dạng chân ra, cái mu trắng hồng múp rụp của em lại một lần nữa ngậm chặt con cu tôi, bám vào hai bầu vú đang rung rinh với nhũ hoa hồng rực của em tôi cố đưa con cu vào sâu hết cỡ rồi còn ngoáy nhẹ hồng. Em kéo cổ tôi xuống cắn như mọi lần để che đi tiếng rên sung sướng, L ư ử như con mèo cái đang khát tình làm tôi sướng như muốn điên lên vậy.

Sau gần mười phút hoạt động hết công suất, con cu tôi co giật trướng lên hết cỡ, biết vậy nên tôi rút ra khỏi cái khe ấm nóng đầy nước của L. Rùng mình một cái thỏa mãn, tôi xả toàn bộ đám tinh trùng trắng đục lên khắp bụng và ngực của em, bất chợt L vùng dậy cắn thật mạnh vào bờ vai tôi để lại hai dấu răng in sâu vào da thịt. Như để trả lời cho khuôn mặt đang ngơ ngác của người yêu, em vênh mặt lên nói:

- Cho chờ cái tội sướng đêm nhé

15. Chương 15: Tuần Trăng Mật Sớm

- Thế hai đứa vẫn chưa chịu cưới nhau à

Bà tôi hỏi hai đứa trong một lần ra bắc thăm bà ốm cách đây 1 năm, cả tôi và em đều chỉ cười không dám nhìn bà. Em nắm lấy bàn tay đang truyền nước của bà vừa bóp nhẹ nhẹ vừa nói:

- Tụi con còn trẻ mà bà. Cứ để anh chơi chán đi đã
- Gì chứ lần nào nhắc tụi con bà cũng nghe câu này rồi. Công việc hai đứa ổn định cả rồi, đợi thằng H lấy con nữa là bà chết cũng nhắm mắt.
- Bà cứ nói thế chứ con thấy bà còn khỏe lắm, dư sức sống với tụi con chục năm nữa.

Đến lượt tôi ngồi xuống nói với bà. Nội tôi chỉ khê ho vài tiếng rồi cất giọng mắng tôi:

- Không phải mày chơi bởi lêu lổng để con bé khổ à. Cái L vừa xinh đẹp vừa giỏi giang thế này mày còn đòi gì nữa. Cái thứ gì đâu.

Tôi chỉ dám cười trừ rồi len lén đặt tay lên hông em, L vùng vằng gạt bàn tay của tôi đang định ôm lấy eo em xuống. Có lẽ em vẫn còn giận tôi nhiều lắm.

...

Sau một đêm lao lực tốn cả đồng protein, sáng hôm sau tôi ngủ chống vó đến tận lúc bà chị lên đập cửa mới chịu dậy, liếc đồng hồ thì thấy đã gần 9h sáng. Đánh răng rửa mặt xong xuống dưới nhà thì thấy em đang loay hoay vặt lông gà, khổ thân, em chỉ được dạy cách nấu con gà chứ chắc chưa từng được dạy cách làm một con gà thế nào. Nhìn thấy khuôn mặt hờn hờ của tôi, L trừng mắt khê gất:

- Còn đứng đó cười được à. Ra phụ em một tay.

Thấy em mồ hôi nhễ nhại đánh vật với con gà tôi cũng không đành lòng, ngồi xuống vừa vặt lông gà tôi vừa hỏi em:

- Chị N đâu mà em làm một mình thế này?
- Bác gái đi chợ rồi còn chị N đang làm cá với trông nồi nước trong bếp.
- Sao không bảo là em không biết làm gà.
- Em bảo rồi nhưng chị N bảo đợi a xuống a chỉ cho

Biết là bả cố tình gọi tôi dậy sớm mà, mọi khi về quê không bao giờ tôi dậy trước 11h cả, chả hiểu sao lại thế được. Hai đứa khổ sở mãi mới vặt hết lông con gà trống to bự này, mang vào bếp thì thấy bà chị già cười cười nói:

- Thuận vợ thuận chồng có khác. Làm gì cũng nhanh nhả.

Tôi dư dả nắm đấm với bà ấy như để đe dọa, sợ em không biết làm gì lại loay hoay thì chết, cả buổi sáng tôi chỉ dám loay quanh ở dưới bếp phụ giúp mấy việc linh tinh. Cũng may đoạn sơ chế thì không biết chứ đoạn nấu thì em làm chuyên nghiệp lắm, ăn cơm xong thì bà bắt tôi đi rửa bát. Chả hiểu sao gia đình toàn phụ nữ thế này mà lại bắt mỗi thằng con trai như tôi bê mâm đi rửa bát, thấy vẻ mặt cau có của tôi bà chỉ mắng:

- Mày ăn rồi ngủ suốt ngày ấy thôi béo như lợn rồi. Hai con bé nấu cơm cả buổi sáng giờ đến lượt mày rửa bát.

Chưa thành cháu dâu mà đã thế này rồi, chả hiểu sau này cuộc đời tôi sẽ đi về đâu nữa. Như để an ủi cõi lòng tan nát của tôi, em chỉ cười rồi xin phép nội để em rửa bát còn tôi phụ thôi, đúng là sắp thành tinh rồi mà. Khỏi phải nói, bà tôi vừa cười vừa khen em đảm đang, còn tôi thì biến thành một thằng vô công rồi nghề chỉ biết ăn rồi ngủ. Tôi vừa ngồi tráng bát vừa ầm ục, rõ ràng tôi mới là cháu bà cơ mà nhỉ, nhìn thấy khuôn mặt bất mãn của tôi, L chỉ cười rồi trêu chọc:

- Anh sắp bị ra rìa rồi.
- Tôi biết cô giỏi rồi

Mang tiếng là về quê chơi chứ thực ra giờ cũng không khác gì với thành phố lắm, chỉ thiếu mấy cái rạp chiếu phim, vài tòa nhà cao tầng với vài thứ khác chứ nông thôn giờ cũng giàu có lắm. Thay vào đó làm mất đi

nhiều thứ của tuổi thơ hơn, giờ làm gì còn trâu bò nữa khi nhà ai cũng được cày được bừa bằng máy, tất nhiên thay vì những trưa nắng đi bắt châu chấu chuột đồng của chúng tôi thì tụi trẻ con bây giờ cầm đầu vô mấy cái quán net.

Tôi nhớ hôm đấy là ngày thứ 4 ở quê, chiều hôm đấy ông B – anh họ tôi mới rủ đi bắt chuột đồng nhậu (bạn nào ở ngoài bắc chắc biết chuột đồng ngon thế nào). L chưa bao giờ được đi bắt chuột nên háo hức lắm, tất nhiên là không có vụ em cầm quốc đảo đầu mà L với bà chị già tôi mặc quần áo váy vóc như đi picnic đứng xa xa hóng còn hai anh em hì hục đào bới rồi hun khói các kiểu. Vất vả cả buổi chiều thì cũng bắt được gần hai chục con chuột đồng to, ông B mới kêu về cái chòi ngoài đầm ngồi nhậu cho mát.

Nói là cái chòi thôi chứ thực ra nó như kiểu cái phòng nhỏ nhỏ được xây qua loa, ngồi đó cạnh cái ao nên gió mát lắm, mấy anh em có tôi, L, vợ chồng lão B, với một anh bạn của ông B nữa. Vợ ông B khéo tay lắm, bả làm món chuột chiên sả ớt ngon hết xẩy, mấy anh em nhậu sượng sượng cũng bay một thùng ken thì hết mồi nên giải tán ai về nhà đấy. Tất nhiên là tôi và em không có về nhà mà lên thẳng thị trấn tấp vào một cái nhà nghỉ, kiểu uống chưa tới bến khiến tôi thấy vừa lâng lâng mà lại vừa nứng nên gạ mãi cuối cùng L cũng chịu.

Hôm ấy có tí men nên hai đứa quần thảo ghê lắm, cả tôi và L đều thích hickey nên đến sáng hôm sau về cổ hai đứa đều toàn dấu môi vừa đỏ vừa tím. Sáng sớm xách xe về thì đã thấy bà nội tôi ngồi hóng gió ngoài cửa, vừa nhìn thấy tôi và em dựng xe xuống bà đã mắng:

- Thăng kia lần sau nhậu nhẹt ít thôi. Uống kiểu gì mà say đến mức phải để con bé ngủ bên nhà thằng B thế.

Tôi chỉ dám cười cười rồi dắt xe vào cổng, lúc đó L mặc cái váy cổ khá rộng nên nội nhìn thấy vết tím bầm trên cổ em, bà lại gắt lên với tôi:

- Mày lòi con bé đi chơi đi bởi kiểu gì để con gì đốt kín cổ nó thế này.

- Chắc muỗi đốt đó nội, phải không L?

Tôi vừa nín cười vừa trả lời bà, còn em chả biết xấu hổ hay cũng đang nhịn cười giống tôi mà mặt đỏ bừng, len lén luồn tay vào eo tôi, L vừa nghiêng răng vắn đám thịt mềm vừa rít lên với tôi:

- Tại anh hết đấy. em bảo không được cắn rồi lại còn.

- Ai biểu lúc đó em sướng quá cấu chặt cánh tay anh.

Khẽ thì thâm vào vành tai đỏ ửng của em, tất nhiên tôi lại không thành thật luồn tay ra sau véo nhẹ lên bờ mông căng tròn. Có bà ở đây nên em cũng không dám quá mức mà chỉ trừng mắt nhìn tôi, thật ra cái kiểu giận dữ của em chẳng làm người khác sợ tí nào mà khuôn mặt lại hơi bầu bĩnh dễ thương ra. Tôi biết em làm mặt giận dữ như vậy chứ thật ra trong lòng chẳng bao giờ để ý, em luôn là một cô bé hồn nhiên như vậy. Cho đến tận sau này khi biết tôi làm nhiều việc có lỗi sau lưng mình, em chọn cách thể hiện âm thầm nhất nhưng cũng đáng sợ nhất. Hình ảnh em ngồi sau ly capuchino đã nguội lạnh rồi cứ thế lặng lẽ nhìn tôi khóc đã ám ảnh tôi suốt bao nhiêu đêm. Có lẽ chỉ khi thật sự mất đi điều gì đó chúng ta mới thấy tiếc nuối vì đã không trân trọng.

Cuối cùng cũng đến đám giỗ ông nội, nhà tôi thuộc dòng chính, bác cả làm trưởng họ nên đám giỗ ông nhiều người trong họ hàng đến lắm. Vốn ở trong nam nên hầu như tôi chẳng biết ai vào với ai, gặp thì cứ chào cô chào bác thôi, mọi chuyện đáng lẽ sẽ vui vẻ bình thường nếu như không có sự lăm chuyen của mấy bà cô. Thấy em là người lạ nên mấy người họ cứ xì xào này nọ, ban đầu nói em là con riêng của bố tôi, khi nghe em là người yêu tôi từ trong Nam ra ngoài này thì họ lại quay sang nói này nói nọ rằng mới tí tuổi đã biết theo trai. Bạn nào người bắc chắc sẽ hiểu cảm giác này, thật sự tôi thấy tư tưởng người bắc nhiều thứ cổ hủ truyền thống hơn người nam rất nhiều (xin lỗi nếu có động chạm đến ai nhé).

Bữa giỗ kết thúc trong sự khó chịu của tôi và ngại ngùng của em, cũng chẳng biết làm thế nào được nên thôi kệ vậy. Biết tôi đang khó chịu vì sự nhiều chuyện của người ta, bà chị tôi mới vỗ vai bảo:

- Thôi giỗ ông cũng xong rồi, ở đây chơi với bà cũng hơn tuần rồi nhưng giờ về nam có lẽ vẫn hơi sớm. Hay tao tính thế này mày hỏi bé L xem có chịu k nhé?

- Sao chị yêu?

Thấy biểu hiện của bà tôi biết lần này có kèo thơm rồi, trong nhà chỉ có chị là chiều tôi nhất. Bà bật cười khi thấy đôi mắt háo hức như trẻ con được quà của tôi, vừa rút điện thoại ra bấm bấm vừa tỉnh bơ nói.

- Mai nhà anh B đi Hạ Long đấy. Chúng mày thích thì đi cùng xe đến đó thì tách, tao đặt phòng cho rồi ra đây tha hồ hú hí với nhau. Nhất mày rồi đấy.

- Hay đấy. Mỗi chị N thương em nhất.

- Nhà còn mỗi mày, đeo thương mày thì thương ai. Thẻ của tôi ông cứ cầm đi mà dùng, ông già sợ mày hư nên không dám cho mày nhiều thôi, lần này tao phá luật. Cứ thoải mái đi.

Dừng một chút bà lại tròn mắt nhìn tôi rồi nói tiếp.

- Tao vào trong trước có việc, chúng mày chơi xong thì book vé vào sau. Nhớ ăn chơi nhưng đừng có để lại hậu quả đấy

Tất nhiên là L mừng còn không hết với ý kiến của chị N, hai đứa thống nhất chơi ở Hạ Long xong sẽ vào thẳng trong Nam luôn chứ không quay lại Hải Phòng nữa nên tối hôm trước cả nhà bác tôi làm bữa cơm chia tay các cháu. Trước khi đi nội đã nắm lấy tay em rồi thủ thỉ:

- Con trông nom thằng H cho bà nhé. Còn mỗi nó nên bà lo lắm

- Dạ nội giữ gìn sức khỏe nha. Có dịp con lại ra chơi với nội.

- ừ bà còn đợi bé chắt của hai đứa nữa chứ. Bà là bà chỉ nhận mỗi L làm cháu dâu thôi đấy nhé thằng H.

Bà tôi cười bằng hàm răng móm mém rồi nói với cả hai đứa, đến tận sau này khi hai đứa mấy lần suýt chia tay em từng bảo với tôi rằng em chỉ tiếc ba má với bà nội thôi chứ cái thằng khốn nạn như tôi em ghét còn chả hết. (cười)

Sáng hôm sau đi sớm với nhà ông B, đến Hạ Long thì chia ra vì nhà ông book khách sạn khác tụi tôi, bà N cố ý làm thế có lẽ vì muốn cho tôi và em sự riêng tư. Bắt taxi đến khách sạn Royal Lotus, em nhí nhảnh như con chim non khoác lấy cánh tay tôi, cả một thời gian ở bên nhau nhưng vì ngại người lớn dị nghị nên hai đứa chả mấy khi được tình cảm. L luôn miệng cảm ơn bà chị già tôi, thiệt tình tôi cũng thấy thế, người đầu mà dễ thương quá sức dễ thương lại còn tâm lý thương em út quá trời quá đất.

- Chào anh chị, anh chị có đặt phòng trước chưa ạ.

- Có rồi đó chị, em tên H đó.

- Dạ mời anh chị theo em đi lấy phòng ạ

Trao đổi với con nhỏ tiếp tân mặc áo dài một hồi thì nó dẫn tụi tôi đi lấy phòng, má cái khách sạn gì tuyển tiếp tân mỏng cong dữ dội, đi sau con nhỏ mà mắt tôi tí lồi ra vì cặp mông lắc lư trước mặt. Bà chị xem ra cũng tâm lý ghê gớm, đặt nguyên cái phòng view nhìn ra bãi biển, đúng là hết lòng vì em út mà. Vừa đóng cửa phòng thì em đã nín cổ tôi xuống mà hôn lấy hôn để, tôi biết mấy ngày rồi em cũng bí bách lắm, cả về tinh thần lẫn thể xác nên có lẽ đây sẽ là một cơ hội tuyệt vời cho chúng tôi xả hết mọi thứ.

Đáp lại nụ hôn của em một cách nhiệt tình, lưỡi tôi quấn lấy lưỡi em trong ướt át, thân thể của cả hai đổ ập lên chiếc giường rộng lớn. Vừa tham lam mút lấy bờ môi em, tay tôi vừa luồn tay vào trong cái váy suông xoa nắn bộ mông tròn căng của em, như thường lệ môi tôi lại nhẹ nhàng di chuyển dần từ môi em xuống cái cổ trắng ngần mà gặm cắn. L cười khúc khích rồi đẩy nhẹ vai tôi ra nói.

- Từ từ anh. Còn nhiều thời gian mà. Hôm nay em chiều chồng hết cỡ.

- Cứ như mình đang đi trăng mật ấy nhỉ.

Đôi mắt to của em híp đầy vui vẻ lại sau cặp kính cận, L cúi mặt xấu hổ rồi khẽ lí nhí bằng cái giọng đáng yêu:

- Mình tắm chung đi. Để vợ phục vụ chồng nhé.

Tôi như phát điên sau câu nói của em, bế bồng L lên rồi đi vào phòng tắm, *** má đúng khách sạn xịn có khác, bồn tắm bự thiệt bự chứ. Em nằm lên ngực tôi như một con mèo nhỏ trong làn nước ấm áp, L nhẹ nhàng ngồi dậy với tay lấy chai sữa tắm rồi xoa khắp bộ ngực căng tròn của mình. Tôi thở hỗn hển vì bị hình ảnh đầy sexy đó của em kích thích, L đổ mặt áp bộ ngực trắng hồng đầy bọt của mình vào cánh tay tôi nhẹ nhàng cọ sát. Hai đầu vú cứng như đậu của em cạ nhẹ nhàng xuống làn da tôi tạo nên một khoái cảm khó tả.

Ngả đầu lên thành bồn tắm, tôi như một ông hoàng đang tận hưởng sự phục vụ của em, sau khi chăm sóc cẩn thận cả hai cánh tay đến bộ ngực rắn chắc của tôi, em kề đôi môi gợi cảm vào tai tôi nhẹ nhàng thì thầm, hơi thở của em phả lên vành tai tôi nóng hổi.

- Chồng quay lưng lại đi.

Vẫn nhắm chặt mắt, tôi úp người vào thành bồn tắm đầy thoải mái, hai đầu vú và bộ ngực của em lại nhẹ nhàng cọ sát lên lưng, em ôm hằm lấy vai tôi miệng cắn nhẹ nhẹ vào cổ rồi liếm dần lên vành tai. Tôi phát điên vì sự kích thích đến tột cùng của em, L vòng tay ra trước nắm lấy con cu cứng ngắc của tôi mà bóp nhẹ nhẹ, môi em vẫn không ngừng cắn lấy cổ tôi. Chịu hết nổi, tôi quay lưng lại bịt kín lấy đôi môi gợi cảm của em bằng một nụ hôn dài, bàn tay ôm lấy thắt lưng thon thả của em làm hai cơ thể dính sát vào nhau.

Dường như em vẫn muốn trêu đùa tôi vậy, L lại đẩy tôi ra rồi cười đầy quyến rũ. Em hôn dần từ cổ xuống ngực tôi, môi ngậm lấy núm vú tôi liếm như tôi vẫn hay liếm vú em vậy, bàn tay vẫn không ngừng xóc con cu cương cứng của tôi. Đôi môi ấm nóng của em hôn dần xuống bụng, một tay em nâng mông tôi lên khỏi mặt nước, ngẩng đầu lên nhìn tôi bằng ánh mắt đầy ham muốn. L cắn khế môi rồi nhẹ nhàng hôn lên cái đầu khắc đỏ hồng, em hôn khắp con cu nóng hổi của tôi, ngậm cả hai hòn bi vào khoang miệng xinh đẹp của mình.

Bất chợt em nuốt trọn con cu vào tận cổ họng, khuôn mặt đỏ bừng vì độ quá khổ của con cu tôi, lưỡi em quấn quanh thân cu như rồng cuốn cột đình vậy. Tôi sướng như điên dại vì cái miệng điêu luyện của em, L bú chặt lấy con cu rồi lại nhả ra khiến nước miếng của em làm trơn bóng lấy con *** đang cứng ngắc của tôi. Dưới sự phục vụ chu đáo của em, cuối cùng tôi cũng phải túm lấy mái tóc dài ướt sũng của em mà kéo ra khỏi thẳng em sắp chỗ đến nơi.

Linh hiểu ý của tôi, bằng ánh mắt đậm nét cười nhưng pha lẫn chút gì đó hơi dâm dăng kích tình, em ra hiệu cho tôi bế trở lại chiếc giường lớn trong phòng. Đây cơ thể vẫn còn ướt nước của tôi nằm ngả xuống giường, em nhẹ nhàng nhấc chân ngồi lên người tôi, cái khe bướm hồng hồng đang rỉ nước như ẩn hiện đầy mời gọi. Nắm lấy con cu đang dựng ngược của tôi để ngay vào mép bướm ướt nhẹp rồi ngồi xuống. L rên lên đầy thỏa mãn và sung sướng khi con cu dễ dàng chạm đến chỗ sâu nhất của cơ thể em, hai cái mép bướm căng ra vì đón nhận con cu của tôi.

- Bự quá. Em sướng chồng oiiii

Kéo dài câu nói trong tiếng rên đầy dâm dăng, cái eo thon nhỏ của em như thân rắn nhún nhảy trên bụng tôi thoải mái cọ sát con cu vào trong con bướm trắng hồng. Khe bướm của em ấm nóng và tràn đầy dâm thủy khiến tôi dồn dập trong sung sướng, nắm lấy hai bầu vú căng tròn đang rung rinh của em, hông tôi từ dưới cũng nhịp theo nhịp cưỡi của em mà trợt lực.

Sau một hồi nhảy nhót, em đổ ập lên lồng ngực tôi thở hỗn hển, con bướm siết chặt lấy thẳng em rồi một dòng nước ấm chảy như lũ ra ngoài tràn xuống cả hai đùi tôi. L thở hỗn hển vì vừa lên đỉnh nhưng rất tiếc tôi không cho em cơ hội nghỉ ngơi, lật người em xuống rồi kéo cao bộ mông phúc hậu, tôi đóng như giã gạo vào cái lỗ ướt nhẹp đó. Em rên to đầy phấn khích, cái ga giường trắng tinh phẳng phiu đã trở lên nhàu nhĩ vì hai bàn tay em bám chặt. Tôi kéo cả hai tay em về phía sau làm điểm tựa, con cu đóng hết cỡ vào cái khe bướm đang thít chặt của Linh.

- Anh ơi... em sướng. ư.à

Tiếng rên đầy dâm dăng toát ra từ bờ môi quyến rũ của em như càng kích thích tôi, gồng mình nhấp một phát cuối thật mạnh làm bờ mông em rung lên. Dòng tinh trùng nóng hổi của tôi tràn ngập bên trong con bướm ướt át của em, nhiều đến nỗi tràn ra ngoài rớt xuống cái ga giường khách sạn. Cả hai đổ ập xuống

giường thờ dốc, em ôm lấy cổ tôi, đôi môi mơn trớn nhẹ nhàng bên ngoài môi tôi rồi thì thảo trong hạnh phúc và sung sướng:

- Em yêu anh

16. Chương 16: Quyết Định

Tỉnh dậy sau cơn kích tình thì đã đến nửa buổi chiều, cả tôi và em đều đói cồn cào, hôn hít chán chê rồi xuống sảnh khách sạn, L mặc một bộ váy hai dây dài kèm theo cái mũ rộng vành to. Nhìn em đứng kiêu đi biển luôn ấy, L khoác lấy tay tôi tình tứ, đầu ngả vào vai với vẻ mặt hạnh phúc. Tôi cười nhìn em rồi hỏi bằng giọng dịu dàng.

- Vợ thích ăn ở đây hay ra ngoài ăn.

- Ra ngoài đi. Đi ăn rồi ra biển luôn chồng nhớ.

Em cười nhí nhảnh trả lời tôi, hai đứa bắt taxi đến một cái nhà hàng ở gần đó, đã ra đến biển tất nhiên phải ăn đồ biển rồi, đồ ở đây kiểu gì cũng tươi hơn đồ ở trong chỗ tôi rồi. Hốc cả hai con ghẹ to vì kêu ra em ăn mỗi cái càng với gần hết đĩa tôm hấp, ba cái thứ con gái ăn gì cũng sợ béo, cứ như tôi có phải dễ sống không. Nhưng công nhận dạo đó thanh niên trai tráng ăn khỏe, giờ cứ nghe thấy mùi hải sản với bia rượu là chịu không nổi rồi, biết sao được cuộc sống mà...

Ăn uống no nê xong, tôi và em nắm tay nhau đi chậm chậm quanh cái bờ biển đầy cát trắng, có lẽ vẫn còn sớm nên chỉ có lác đác người ra tắm biển. Được một lúc thì L kêu mỏi chân, hai đứa ngồi xuống bờ cát trải dài, kéo đầu tôi lại gần, đôi môi đỏ của em chạm nhẹ lên môi tôi rồi bằng cái giọng con gái dịu dàng, em thì thầm chỉ đủ cho cả hai đứa nghe..

- Giá mà cứ được thế này mãi nhỉ.

- Sau này còn nhiều dịp mà. Em muốn đi đâu cũng được

Ngồi hóng gió chán chê mãi cũng chán, tôi kéo em xuống dòng nước biển trong xanh, hai đứa vùng vẫy trong làn nước mặn mát. Cái đầm hai dây của em ướt nước dán sát vào cơ thể nóng bỏng, bộ đồ lót đen như ẩn hiện sau lớp vải mỏng dính. Mắt tôi như muốn lồi ra vì sự sexy của em, dù đã rất nhiều lần thấy em không mặc gì nhưng lúc này cảm giác lại hoàn toàn khác. Nước biển làm cơ thể em hiện ra nửa kín nửa hở đầy quyến rũ, L xấu hổ úp hai tay lên mặt tôi miệng khê gát.

- Không cho nhìn nữa. cái mặt đúng là dê không để đâu hết mà.

- Gớm nữa. Em cởi truồng anh còn thấy rồi nữa là

- Cái đó khác. Anh chẳng hiểu gì cả.

Em phùng má giận dỗi quay lưng đi lên bờ, hai tay ôm lấy bộ ngực lộ gần một nửa sau chiếc áo lót, bờ mông tròn ngúng nguẩy theo từng nhịp chân bước. Tôi cười cười rồi chạy theo ôm lấy hông em nhắc bóng lên, L vừa giãy giụa vừa kêu tôi bỏ em xuống, tiếng cười đùa của cả hai tụi tôi thu hút vô số ánh nhìn hiếu kì của những người xung quanh. Tất nhiên trong đó không thể thiếu những ánh mắt sầm soi đầy ghen tị của những con đực, cá nhân tôi là một kẻ có tính sở hữu khá cao, bực tức kéo em đến một cái cửa hàng bán đồ bơi gần đó mua một cái khăn to để che đi cơ thể đang lấp ló sau lớp vải mỏng của em. *** má nghĩ giờ vẫn cay con mụ bán hàng, cái khăn đều đều mà nó hết 5 lít, lúc đó cũng chả biết thế nào đành phải cắn răng mua.

Sáng hôm sau em kêu muốn ra đảo chơi, *** má nó chứ cái tàu đó như kiểu muốn lấy mạng tôi ấy, lắc lư lên xuống gần 30 phút khiến ruột gan tôi lộn tùng phèo. Tôi ói từ lúc lên tàu đến lúc xuống tàu, ói mật xanh mật vàng, đầu thì đau như búa bổ, kể từ cái giờ phút đó tôi biết rằng đây sẽ là lần cuối tôi thò mặt lên cái tàu này. Em thì hết võ lạng rồi lau mồ hôi cho tôi, con nhỏ nhìn khuôn mặt xanh lét vì ói của tôi lo lắng

dữ dội. Cuối cùng chuyến tham quan kết thúc trong sự đau khổ và cái bụng rỗng tuếch của tôi, *** má tàu với chả biển.

Ở lại chơi ba ngày thì tụi tôi book vé vào lại Nam, chuyến đi sẽ tuyệt vời nhất đời tôi nếu đều có vụ say sóng sắp mặt đó. Tôi bực bội đến tận lúc lên máy bay vẫn còn lằm bằm chửi con tàu mắc dịch đó, em thấy khuôn mặt cau có của tôi thì chỉ cười khúc khích khê chòng ghẹo, vụ này kéo dài đến tận bây giờ thỉnh thoảng em vẫn lòi ra.

Sau kì nghỉ hè là đến lớp 12 khắc nghiệt, đáng nhẽ ra cái năm đó sẽ không có gì khó khăn với tôi mới đúng vì ban đầu tôi tính học xong 12 sẽ đi du học bởi L cũng định như thế. Có thể tôi sẽ sang trước một năm cho quen với cuộc sống bên đó rồi năm sau em sang cùng hoặc ở lại Việt Nam thêm một năm nữa đợi L học xong rồi hai đứa đi cả thể. Chính vì tư tưởng đó nên cái thành tích học tập năm 12 của tôi khá bết, nhiều môn chênh mảng nên bị bà giáo gọi về nhà thông báo về cái tình hình bết bát đó của tôi. Tất nhiên là tôi đã trình bày về vụ học xong sẽ qua Úc du học với L cho ba má nghe rồi.

Tưởng chừng như ông già sẽ dễ dàng bỏ qua vì dù sao tôi cũng đâu có thi đại học, chỉ cần đủ điểm tốt nghiệp thôi là được mà hồi đó thi tốt nghiệp riêng nên dễ như bỡn à. Trái với sự tưởng tượng của tôi, tối hôm đó đang nằm chơi game thì ông già thò lên phòng, kêu tôi mặc quần áo rồi đi... nhậu trong ánh mắt ngạc nhiên của bà má. Hai cha con tôi tấp vào một cái quán nhậu vỉa hè trên đường xyz, ổng kêu chai rượu để với mấy thứ lặt vặt, rót đầy cái ly mất trâu rồi ổng nói với tôi bằng cái thứ giọng trầm ngâm.

- Tao biết mày có ý đi du học với con L phải không?

- Dạ ba. Con tính qua Úc đó.

- Ủi hôm trước ông Q ba nó có nói qua với tao chuyện của hai đứa chúng mày rồi. Nghe ổng bảo còn tính cho chúng mày định cư bên đó, có gì ổng lo hết.

Nhấp một chén rượu rồi châm điếu thuốc đưa lên môi, giờ tôi mới để ý thấy trong làn khói trắng là khuôn mặt đã xuất hiện nhiều nếp nhăn và mái tóc bạc đến một phần ba của ổng. Tự nhiên tôi thấy thương ba má quá trời, cả một cuộc đời cũng chỉ cố gắng vì các con. Nhìn tôi bằng ánh mắt từng trải và có một chút gì đó hi vọng, vẫn cái giọng trầm ngâm đó ổng nhẹ nhàng nói tiếp.

- Trong ba đứa, có mày là tao thương nhất, Phần vì mày là út ít, phần vì mãi về già ba má mới có mày. Con cũng thấy rồi đấy, cả cái cơ nghiệp mấy chục năm gây dựng này của ba sau này cũng sẽ chỉ dành cho mình con thôi.

Ba khẽ ngừng lại rít một hơi thuốc dài rồi lại nói:

- Thăng anh mày không có chung hướng với tao, nó lêu lổng nhưng ít ra nó cũng đã tự chọn được con đường cho nó. Con N thì lại là con gái, nó lấy chồng là thành con nhà người ta mất rồi. chỉ còn con là người duy nhất có thể đảm đương được cái cơ nghiệp nhà mình thôi.

- Dạ vâng con biết.

- Mày qua đó với con L, tao biết đó cũng là con đường tốt, ông Q cũng chỉ có mình nó là con gái, công việc của ổng hơi đặc thù nên việc cho nó qua bên cũng là điều dễ hiểu.

- Vâng chú Q thương L lắm đó ba.

- Ủi ba cũng thương con lắm. con qua đó với nó thì công sức cả đời này của ba sẽ để cho ai. Bà nội cũng yếu lắm rồi, người già mà, nay sống mai chết chả biết thế nào được. Tao cũng vậy, tao muốn những năm tháng dương già này có đầy đủ các con ở bên chứ không phải ở cách xa tao nửa cái đại lục.

Nói đến đó, ổng đưa tay lên lau những giọt nước mắt đang lăn dài trên khuôn mặt, tôi im lặng nhìn ba mà mắt đã cay xè. Rót một chén rượu rồi nốc thẳng như để kiềm chế tiếng nấc trong cổ họng, ba nắm lấy tay tôi rồi tiếp tục nói.

- Ba không muốn con phải khó xử nhưng đó là một trong những điều ba luôn canh cánh trong lòng, nhà mình dư sức cho con đi du học nhưng từ trước đến giờ chưa khi nào ba nhắc đến điều đó.

- Dạ con hiểu

- Hết lớp 12 con có thể theo ba học hỏi vài năm rồi cả cái cơ ngơi này ba cũng yên tâm mà giao cho con quản lý. Trước đến giờ ba chưa bao giờ dám cho mày nhiều tiền vì sợ mày ăn chơi lêu lổng, thậm chí tuy nhà mình có thừa điều kiện để cho con chỉ ăn với chơi nhưng ba luôn bắt con làm mọi thứ chỉ vì muốn con trở nên cứng cáp hơn.

Mọi thứ ba muốn tôi đều biết và đều hiểu chứ, nhờ ông mà tôi biết cách nấu một bữa cơm khi má vắng nhà, biết tự lau dọn phòng mình, ba rèn cho tôi cái tính tự lập ngay từ sớm. Hai mắt của tôi đã cay xè vì nước mắt chực trào ra, cầm chén rượu để lên, tôi nhìn ba với ánh mắt như đã có quyết định của cuộc đời mình rồi khẽ nói.

- Dạ con hiểu rồi. Ba cứ yên tâm. Vụ này con lo được

- Ừ ba biết là khó khăn với con khi phải lựa chọn. Còn điều này nữa, ba không quan trọng việc mày thi hay học đại học vì dù sao mọi thứ ba có thể truyền đạt hết cho mày để quản lý công ty nhà mình. Nhưng dù sao đỗ đại học là một cái gì đó rất thiêng liêng con ạ, mày không thi thì người ta nói mày hèn nhất ngưu đốt. Ba nói thế chắc con hiểu rồi phải không

- Dạ. tất cả con theo ý của ba.

Chạm chén rượu vào chén của tôi, ông nở nụ cười hiền hòa, nét mặt như giãn ra vì thằng con cuối cùng đã hiểu chuyện. Hai cha con tôi vừa uống rượu vừa nói chuyện như những người bạn, chốc lát đã bay mấy lít rượu khiến cả tôi và ông đều xin quắc cần câu. Rượu ở đây mạnh đậm vị chứ không nhạt như mấy cái rượu pha rồi, má tôi sau đó phải bắt taxi đến đón, vừa kéo vai ông già bả vừa gào lên giữa cái quán nhậu khiến ai cũng phải ngoái lại nhìn.

- Già rồi còn mắc dịch. Thứ gì đâu toàn dạy hư con thôi. Ai đời dẫn con đi nhậu xin quắc cần câu thế này chứ

Sau hôm đó, tôi đã có quyết định của chính bản thân mình, sẽ ở lại Việt Nam dù em có đi du học, tôi rất yêu em nhưng tôi còn có trách nhiệm với gia đình mình và công sức nửa đời người của ba. Lao đầu vào học ngày học đêm, cấp sách đi học hết thầy này cô kia, tôi khiến ba mẹ vui mừng vì sự thay đổi của bản thân mình, còn em thì thêm một phần ngạc nhiên vì sự chăm chỉ bất ngờ của tôi. Những buổi đi ăn đi chơi giữa chúng tôi dần ít đi, khi em hỏi tôi chỉ bảo rằng mình bận học, tôi muốn mình thi đỗ đại học. Nghĩ rằng mình cứ như thế có lẽ em sẽ dần chán tôi nhưng không, L vẫn vui vẻ chăm sóc tôi sau những buổi học thêm vất vả.

Có lần tôi học đến 10h mới lết xác từ nhà thầy về thì đã thấy em đứng đợi sẵn với cái bánh bao và hộp sữa trên tay nhìn tôi đầy động viên. Thật sự em là một cô gái quá tốt, tôi không dám nói với em về việc mình sẽ không đi du học với em nữa, nhưng tôi cũng không muốn em phải chờ đợi bản thân mình nữa. Một lần khi hai đứa ngồi trên chiếc ghế đá trong công viên sau giờ học của tôi, lặng lẽ rút điều thuốc ra châm lửa trong ánh mắt khó chịu của em, L đưa tay giật lấy điều thuốc của tôi rồi nói bằng giọng bức tức.

- Em đã kêu anh đừng hút thuốc nữa mà, Hại lắm.

- Linh này, em thực sự là một cô gái tốt.

Tôi nhìn thẳng vào mắt em rồi nói,

- Haizzz. Có lẽ em cần một người nhiều thời gian ở bên chăm sóc em hơn là anh. Đáng lẽ những việc này anh mới là người phải làm cho em mới đúng.

L hơi sững người như bất ngờ vì những điều tôi đang nói. Em nắm lấy tay tôi rồi âu yếm trả lời.

- Chồng đừng nói thế. Em làm mọi thứ vì em yêu chồng mà.

- ừ anh biết là em yêu anh. Tất nhiên anh cũng rất yêu em. Nhưng... mình chia tay nhé.

Em bất động trước lời nói của tôi, đôi môi đỏ của em hơi run run, hốc mắt sau cặp kính cận đã đỏ lên từ lúc nào rồi.

- anh đang nói gì vậy. đùa thế không vui đâu.

Cổ họng tôi như nghẹn lại sau câu nói và biểu cảm trên gương mặt của em, cố hết sức để bình tĩnh nói tiếp với L.

- Anh không muốn em phải chờ đợi anh nữa. Anh không xứng đáng nhận tình cảm của em.
- Không đâu. Em có thể làm mọi thứ vì chồng mà, em biết đạo này anh học nhiều nên hơi căng thẳng, đừng như thế có được không.
- Dừng lại sớm thì bớt đau khổ thôi em. Có lẽ anh... không đi du học với em được nữa

Ngập ngừng vài giây, cuối cùng tôi cũng có can đảm nói hết ra với em, để lúc hi vọng lớn quá sẽ khiến em đau khổ thôi thì đau sớm một chút còn hơn. L khóc như mưa túm lấy cánh tay tôi. Lạnh lùng gạt cánh tay em ra, tôi đứng lên bước đi mà đầu phải cố hết sức ngăn bản thân quay lại an ủi tiếng khóc của em. Bầu trời âm u tháng 12 đổ cơn mưa tầm tã như cơn mưa nước mắt của em vậy.

17. Chương 17: Giăng Xé

Rhodes, Hy Lạp Ngày 23 Tháng 8 Năm 2018

Tỉnh dậy vì ánh nắng chiếu vào sau lớp cửa kính, tôi mệt mỏi mở đôi mắt ra sau một đêm hoan lạc với em, liếc mắt sang bên cạnh thấy L vẫn vùi mặt vào hõm cổ tôi mà ngủ. Ánh nắng sớm vương vãi lên thân thể đẹp tuyệt trần của em, tôi nhẹ nhàng vỗ vào bộ mông căng tròn vẫn còn vài dấu tay đỏ bừng của em rồi cất tiếng gọi.

- Dậy thôi mèo nhỏ.
- Ừ ừ. Để yên em ngủ.
- Dậy thôi sáng bánh mắt rồi. Cô định cho tôi đến Hy Lạp chỉ để ngủ nướng à.

Khó nhọc mở mắt ra, em choàng lấy cổ tôi kéo xuống, giọng em hơi phụng phịu giận dỗi trả lời tôi.

- Ai bảo đêm qua anh hành em tới gần sáng chứ. Đến giờ người ta vẫn còn rất đây này.

...

Sau ngày hôm đó ở công viên, tôi chủ động cắt mọi liên lạc với em, L nhắn tin gọi điện rất nhiều nhưng tôi đều chỉ đọc chứ không trả lời. Biết làm như thế là vô tình và không công bằng với em nhưng làm sao được chứ, tất cả cũng chỉ vì tôi muốn tốt cho em thôi. Nhưng học chung một trường lại cùng một tòa nhà nên việc chạm mặt nhau là điều không thể tránh khỏi, mỗi lần gặp em tôi đều làm như không nhìn thấy đôi mắt sưng húp sau cặp kính cận của em. Bằng khuôn mặt lạnh lùng và vô cảm nhất, tôi thản nhiên lướt ngang qua em, dường như điều đó làm em chết lặng vậy, ba má em hỏi tại sao tôi ít qua nhà hơn thì L chỉ nói rằng tôi bận học (sau này tôi mới biết).

Đêm nào em cũng đều đặn nhắn tin cho tôi với một hàng chữ “em nhớ anh”, mỗi lần đọc được tin nhắn đó tim tôi như thắt lại. Lí trí cố tình tảo để ngăn cản trái tim muốn vùng lên lao tới ôm lấy em nói tôi cũng yêu em, tôi cũng rất nhớ em. Bằng thuốc lá và cà phê, đôi khi là rượu, tôi cố gắng làm mọi cách để kiềm chế bản thân. Giữa những đêm mưa lạnh của mùa đông, có hai con người yêu nhau đang mất ngủ, tôi làm ngơ trước tất cả.

Mọi chuyện cứ diễn ra như thế cho đến tháng 3, sáng hôm đó tôi đang ngồi trên lớp cố nhồi nhét bài tập của môn hóa vào đầu thì thằng T bạn thân tôi chạy xô vào chỗ tôi. Hơi khó chịu vì đang tập trung, tôi nhìn nó bằng ánh mắt khó hiểu, tự nhiên thằng này xông vào chỗ tôi hẳn phải có việc gì đó. Nó nói trong hơi thở hổn hển:

- Học cái gì giờ này nữa. L đang được một thằng cu lớp 10 tỏ tình ở tầng dưới kia kìa.

Giật mình vì câu nói của thằng T, tôi sững người nhưng rồi nghĩ lại, tôi và em đã chia tay rồi thì em có yêu ai cũng đâu có liên quan gì đến tôi nữa đâu. Trước đó chúng tôi gần như là một couple được ngưỡng mộ nhất trong trường, chuyện tôi và em yêu nhau đến cả thầy cô giáo còn biết. Đạo đó tôi khá là có tiếng trong trường, biết em yêu tôi nên cũng chẳng thằng nào dám la liếm, sau đó chia tay thì gần như cả trường biết. Tất nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, vô số các thanh niên chớp thời cơ nhảy vào tán em, con gái đang tổn thương là thời điểm yếu lòng nhất mà.

- *** má mày không xuống nhanh là chúng nó hôn nhau tới nơi rồi đó.

Thằng T thấy tôi im lặng nên bồi thêm một câu nữa, cả người tôi như nóng lên vì câu nói của nó. Lúc đó máu chiếm hữu của tôi lại nổi lên, em chỉ có thể là của tôi, ít nhất là bây giờ, không thằng nào được phép qua mặt tôi cả. Dẹp hết đồng sách vở sang một bên, tôi với nó kéo nhau lao xuống lớp thằng cu kia, nghe thằng T nói nó chuẩn bị cả hoa và nến lung linh, sau đó nhờ bạn kéo em đi xuống lớp 10. Gần như lúc đó tôi chẳng nghĩ được gì nữa, trong lòng tôi chỉ mong sao em đừng nhận lời của nó, nhưng một phần nào đó tôi lại thấy cần rút với lương tâm của mình, tôi lấy quyền gì để cấm em chứ.

Tại học sinh của cả lớp 10 và 11 đứng bu kín hành lang lớp đó để chứng kiến màn tỏ tình hoành tráng dành cho L. Thằng T đi trước dẹp hết bụi lá nhất cản đường ra, tướng nó nặng gần 80kg lại cao nữa nên chẳng mấy chốc bụi lá đã thấy điều cần thấy. Phía cuối cái phòng học trải đầy hoa hồng và nến xếp theo hình trái tim, thằng đó đang cầm một bó hoa hồng to chuẩn bị đưa cho em. Thằng cu này tướng kiểu như mấy thằng hàn quốc vậy, trắng trẻo cao ráo hơi gầy lại cầm bó hoa nên mấy em gái xung quanh hò hét ghê lắm. Chúng nó đồng thanh gào lên “ đồng ý đi, đồng ý đi”, *** má đồng ý con mẹ nó chứ, cơn giận của tôi như lên tới đỉnh điểm.

Khuôn mặt em ánh lên vẻ khó xử, không nhận thì làm nó xấu hổ mà có lẽ nhận thì em cũng không đành lòng. Đôi mắt của em vẫn còn sưng, chắc đêm nào em cũng còn khóc vì tôi, thằng đó tiến tới nắm lấy một bàn tay em rồi trưng ra cái vẻ mặt của tiểu nhân đắc chí (tôi thấy vậy). Nó vừa cười vừa cất giọng trong tiếng hò reo của bụi lá con gái lớp 10:

- L đồng ý làm người yêu của M nhé.

- Người yêu cái *** má mày này.

Tôi gào lên trong sự bất ngờ của tất cả mọi người, chúng nó đều sững lại nhìn tôi bằng ánh mắt ngạc nhiên. L thấy tôi đến thì ánh mắt em như ánh lên một tia mừng rỡ, nhưng trong đó lại có một tia quyết đoán, tay em đón lấy bó hoa trên tay nó rồi nở nụ cười làm ngấy ngất lòng người, người hơi ngả về phía thằng cu kia. Nhìn biểu hiện đó của em, tôi biết em đang cố chọc tức tôi, nhưng lúc này còn làm thế nào được nữa, đâm lao rồi thì phải theo lao thôi. Bằng tốc độ nhờ sự rèn luyện thường xuyên tôi lao lên cái bàn ngay gần đó, một chân dậm nhảy lấy đà, chân còn lại tôi đạp vào cái vẻ mặt đang dương dương tự đắc của thằng kia với tất cả sức lực.

- Đm mày quên bố là ai rồi à.

Tướng tá thằng cu đó mà ăn một sút của tôi thì khỏi nói, nó vật ra đất với cái mồm đầy máu, mũi giày của tôi liên tục va chạm thân mật với mặt và bụng của nó. Mặc cho em đang túm lấy cánh tay khóc lóc kêu dừng lại, tôi dậm liên tục lên đầu lên mặt nó, thằng cu vừa yếu vừa mất đà nên chỉ biết nằm ôm đầu chịu trận.

- Đm lũ chúng mày thằng nào thích vào cứu nó thì qua chỗ tao trước đã.

Thằng T với hai thằng bạn nữa đứng sau lưng tôi trợn mắt nhìn lũ lớp 10 đang nháo nhác, dậm đạp nó một hồi thì giám thị cũng đến, mũi giày trắng của tôi chuyển thành màu đỏ vì máu mũi của thằng cu kia. Hai tay em ôm chặt lấy thắt lưng tôi, vừa khóc em vừa luôn miệng nói tôi dừng lại, máu nóng của tôi đã dần vơi đi, cha nội giám thị hốt nguyên một đám lên phòng giám hiệu. Mỗi đứa được tờ giấy trắng ngồi viết tường trình, là gương mặt quen thuộc nên tôi với đám thằng T đứa nào mặt cũng nhơn nhơn.

Em ngồi cạnh tôi vừa nắc vừa viết, không đành lòng nên tôi quơ cánh tay trái sang ôm lấy bờ vai em, L vùng vằng gạt tay tôi xuống rồi trừng đôi mắt sưng húp lên nhìn tôi nói.

- Đồ tôi.

- Ừ

Đám trong phòng trợn mắt lên nhìn hai đứa với vẻ mặt hóng hớt, mặc kệ sự phản đối của L, tôi cố kéo vai em ôm sát vào lồng ngực. Vài tiếng cười khúc khích trong phòng vang lên, tôi liếc nhìn ánh mắt mấy thằng lớp 10 phía đối diện rồi quát.

- Nhìn cái dm nhà mày à. Tin tao cho mày khỏi nhìn nữa không.

- Anh hay quá nha anh H. Xuống phòng giám thị rồi mà vẫn hành xử như thế được à.

Tiếng bà cô chủ nhiệm vang lên ngoài cửa phòng kèm cha nội giám thị đi sau, em giật mình vùng khỏi cánh tay tôi. Theo lời bà chủ nhiệm thì thằng kia đang được mang lên viện thành phố xét nghiệm thương tật này nọ rồi gia đình nó có khả năng kiện tôi ra tòa vì tội cố ý gây thương tích. Ngán ngấm nghe lời bà cô dọa nạt một hồi chán quá, chẳng thèm kiêng dè gì nữa tôi rút điện thoại ra gọi cho thằng anh trước ánh mắt giận dữ của bà chủ nhiệm.

- Anh P à. Em vừa dính tí chuyện, đập một thằng trong trường thôi.

- DM tao bảo mày rồi. kiêng chế tí chút đi, trong trường chứ có phải ngoài đường đâu.

- Liên quan đến L, về nhà em nói anh kĩ hơn sau. Giờ có phải lúc để anh gắt đâu.

- Ờ. Sao. Thế thằng kia có chết không.

Tôi hỏi bà giáo tên tuổi địa chỉ thằng kia, rồi nói với ông anh kèm theo câu nó đang tính kiện đó anh. Lão gạt gù trong điện thoại rồi cúp máy, gì chứ mấy vụ chửi đứ đừ này đúng kiểu chuyên môn của ông rồi. Coi như vụ gia đình thằng kia đã xong, tôi nhìn về mặt tức giận của bà giáo rồi thản nhiên cầm chén nước lên uống, vừa nhấp ngụm nước tôi vừa nói.

- Vụ này do một mình em làm. Mấy thằng này chỉ đứng xem thôi chả liên quan gì cả, lý do là ngứa mắt nên em đánh. Cô thích phạt em thế nào cũng được.

- Anh giỏi lắm. không coi ai ra gì nữa rồi.

- Vâng. Cảm ơn cô.

Bà giáo coi bộ hết chịu nổi vẻ mặt thản nhiên của tôi nữa nên vác cái bộ mặt đỏ gay vì bị chọc tức đi ra khỏi phòng giám thị. Tôi liếc mắt nhìn đám bạn và mấy thằng cu lớp 10 trong phòng nói.

- Coi như xong rồi đó. Tụi mày về lớp đi.

Tất cả lực tục kéo nhau đi ra khỏi phòng, em cũng toan đứng lên nhưng cánh tay tôi đã níu lấy thắt lưng em ngồi xuống. L gạt bàn tay tôi ra nhưng cũng không cố bỏ đi nữa, em nhìn tôi bằng ánh mắt tức giận nhưng đầu đó trong mắt em tôi thấy được một tia mong chờ bé nhỏ. Khẽ thở dài một hơi, tôi rút bao thuốc trong quần ra châm một điếu, trường cấm hút thuốc nhưng giờ nhắm nhò gì nữa. Kéo một hơi thuốc kiểem chút bình tĩnh, tôi nắm lấy bàn tay em rồi nói.

- Xin lỗi.

- Anh có quyền gì mà đánh người ta như thế chứ

- Nếu em không ngã vào vòng tay nó đến nơi có lẽ anh còn để cho nó bình yên ra khỏi trường đấy.

- Đồ tồi. anh đã không cần tôi nữa thì tại sao lại còn không cho tôi quen người khác.

Em giận dữ đánh vào ngực tôi, tất nhiên lực cánh tay em chả nhằm nhò gì với tôi, mặc kệ cho em bình tĩnh lại. Tôi ném điếu thuốc xuống đất rồi kéo thân thể của em lại gần, môi hai đứa dán lên nhau, sau một hồi chống cự bất thành cuối cùng em cũng để mặc tôi muốn làm gì thì làm. Lưỡi tôi khẽ cạy hàm răng cắn chặt của em ra rồi quấn lấy lưỡi em, hai đứa hôn nhau đầy say đắm giữa phòng giám thị. Có lẽ do cảm xúc bị dồn nén quá lâu nên vài giây sau em cũng ôm lấy lưng tôi rồi nồng nhiệt đáp lại. Bất chợt một tiếng ho phá vỡ không gian giữa tôi và em, cha nội giám thị đã đứng chình ình ở ngoài cửa từ lúc nào rồi.

Hai đứa bị đuổi về lớp, cả tôi và em đều im lặng, vuốt mái tóc hơi rối của em rồi đưa em tới cửa lớp, tụi con gái lớp em hú hét khi thấy chúng tôi. Em hơi xấu hổ chạy thẳng về chỗ ngồi, tôi khẽ cười nói với con nhỏ bạn thân em.

- Để ý L giúp anh nhé.

Xách cái xác mệt mỏi lết lên cầu thang, áo sơ mi của tôi xộc xệch đứt mất hai cúc vì lúc này vận động mạnh quá, quần bò lem nhem vết máu, còn đôi giày trắng thì khỏi nói, nguyên cái mũi biến thành màu hồng nhạt. Nãy tôi đánh thẳng nó cũng hơi quá tay nên chắc làm nó giập mũi giập môi gì đó, vừa vào đến cửa lớp thì thằng T đã vỗ vai quay sang cười cười.

- Anh tưởng chú không quan tâm mà.

- Đéo biết mình đang làm gì nữa.

- Thế bà giáo xử sao rồi.

- Đéo biết. thích làm thế nào thì làm. Tao ngủ tí đã. Mệt quá

Tôi vật xuống bàn, mặt úp lên quyển sách nhắm mắt lim dim ngủ kệ xác ông thầy đang giảng bài trên kia. Trong lòng tôi giờ là một mớ hỗn độn, mọi chuyện hình như đi hơi lệch quỹ đạo rồi thì phải, tôi chẳng biết phải đối mặt với em thế nào nữa. Buổi trưa vừa xách mông về đến nhà đã thấy khuôn mặt tức giận của ông bà già, mặc kệ cho ông bà nói gì chẳng nghe rõ, tôi đóng sập cửa phòng lại bỏ cả ăn trưa rồi trùm chăn đi ngủ

Sau khi họp quyết định thì tôi bị đình chỉ học một tuần, nhờ ông già mất công nói chuyện thì cuối cùng học bạ của tôi cũng không bị dính vết. Chỗ nhà thằng cu lớp 10 kia thì lão P đã giải quyết ổn thỏa hết rồi, lên tận bệnh viện với mấy thằng đệ to như con trâu, ngọt nhạt vừa đấm vừa xoa một hồi thì nhà nó cũng chịu im lặng với 10 củ và tiền viện phí. Chỉ còn một điều duy nhất khiến tôi canh cánh trong lòng, phải làm thế nào với em bây giờ chứ, sau lần chạm môi đó ở phòng giám hiệu tôi cũng không dám nói gì tiếp với em, dường như em cũng im lặng đang đợi chờ một lời giải thích từ tôi.

18. Chương 18: Trông Người Ấm

Cả một tuần trời tôi rúc ở nhà, hết học thì xem phim chơi game, hơi nhàm chán nhưng tôi cũng chẳng muốn đi đâu cả. Tâm lí u ám khiến con người trở nên nặng nề hơn, bà má tôi ngày nào cũng nghĩa bộ mặt như đưa đám của tôi nghe chừng chán tợn. Sáng hôm đầu nhất quyết bỏ đẩy tôi ra khỏi cửa kêu đi cafe hay đi đá banh đá bóng gì đó cũng được chứ ở nhà hoài chắc khiến bà bệnh luôn theo mất.

Uể oải đi đến một cái cafe vỉa hè, tôi gọi một ly đen đá ít sữa, vừa nhâm nhi vừa ngắm dòng người qua lại buổi sáng sớm. Đang ngồi thờ mặt ra bên ly cà phê thì điện thoại tôi bỗng đổ chuông, số lạ nên tôi cũng chẳng muốn nghe, nhưng tắt đi xong lại gọi đến tiếp, tôi bực mình nhắc mấy giọng hơi gắt.

- Alo ai thế.

- Em K bạn L nè anh.

- Ờ ờ có việc gì thế em.

- Anh đang bận gì hả. em gọi mấy lần thấy máy bận.

Hơi khó chịu vì sự rề rà của con nhỏ này, tôi ậm ừ trong điện thoại thì chợt nó nói tiếp.

- Hôm nay L xin nghỉ học đó anh. Nghe bảo nó bệnh nằm ở nhà.

- Ừ thế hả em.

- Dạ. Mấy nay nó khóc nhiều và xanh lăm anh. Anh... rảnh thì đến thăm nó ngen.

Cúp điện thoại, tôi trầm ngâm nháp một ngụm cà phê đắng chát, trong lòng hơi lo lắng. Đúng là dạo này em gầy đi thật, lần trước ôm em tôi thấy hình như vai em nhỏ đi một vòng, có lẽ là tại mất ngủ và khóc nhiều quá. Haizzz, tôi thở dài rồi kêu tính tiền, qua ngã tư mua bát cháo gà nóng và mấy cái bánh bao em vẫn thích ăn rồi chạy qua nhà em. Chắc phải đến 3 tháng rồi tôi chưa bước chân vào cái cổng cao 2 mét này rồi nhỉ, kiên nhẫn bấm chuông một hồi thì thấy bà giúp việc già chạy ra, mới thấy tôi bả đã niềm nở chào.

- ủa cậu H à. Bé L bị ốm nên tôi đoán kiểu gì cậu cũng sang mà.

- Dạ chào dì. L đâu rồi dì.

- Đang nằm bẹp trên giường đó cậu. Khổ thân con bé, chả biết làm sao dạo này cứ xanh xao rồi bỏ ăn miết, người yếu nên hôm nay đổ bệnh đó.

Tim tôi như thắt lại trước lời nó của bả, biết ngay là em lại bỏ ăn mà, tôi dắt xe vào sân rồi bước thẳng vào bếp. Chẳng còn lạ lùng gì với căn nhà này nữa, tôi thản nhiên đổ cháo ra bát rồi lấy kéo cắt mấy cái bánh bao thành từng miếng nhỏ. Đặt mấy thứ đồ vào cái khay trên tay bà giúp việc, tôi đỡ lấy rồi dặn bả ở dưới trông nhà. Đưa tay khê gõ cửa phòng L thì thấy tiếng em từ trong vọng ra vì tưởng bà giúp việc lên gọi.

- Con không ăn đâu. Dì cứ để ở cửa ấy.

Nắm lấy tay cửa xoay nhẹ, hóa ra cửa không khóa, tôi bình thản bước vào phòng em, L hơi ngạc nhiên quay sang nhìn giọng hơi gắt.

- Cháu đã bảo không...

Em sững người khi thấy tôi đang bê khay đồ ăn, chợt khuôn mặt em chuyển thành giận dữ, nước mắt em trực tuôn ra từ hai hốc mắt đỏ hồng sưng húp. Tôi xót xa vì em xanh xao quá, tất cả có lẽ là vì tôi, chưa kịp nói gì thì em đã bực bội nói với tôi.

- Anh đến đây làm gì. Em không muốn gặp anh. Đi ra khỏi phòng em.

Làm ngơ trước khuôn mặt giận dữ của em, tôi đặt khay cháo lên cái bàn cạnh giường ngủ của em, tay tôi nhẹ nhàng vén mấy lọn tóc lòa xòa trước trán em ra rồi đặt lên. Đầu em nóng hơi hồi vậy, có lẽ phải đến 39 độ mất, L bực tức gạt cánh tay tôi xuống, em luôn miệng đuổi tôi về. Mặc kệ sự khó chịu của em, tôi đi vào nhà tắm lấy cái khăn mặt đắp ít nước lạnh rồi thản nhiên đặt lên trán em. Có lẽ vì mệt và vì cái mặt thốt của tôi cứ trơ ra đó nên em cũng chẳng thêm phản đối nữa mà để tôi muốn làm gì thì làm.

Múc một thìa cháo rồi thổi nhẹ nhàng cho bớt nóng, tôi đưa sát đến bờ môi nhợt nhạt của em, bằng giọng nhẹ nhàng hết mức có thể, tôi nói với em.

- Ăn đi rồi còn uống thuốc. Ngoan anh thương.

- Tôi không ăn. Ai cần anh thương chứ. Anh về đi

Có vẻ như nói nhẹ không được rồi, biết em đang ốm nên tôi cũng chẳng dám làm gì quá mức cả. Hơi bực vì sự ngang bướng của em, tôi dứt luôn thìa cháo vào miệng rồi cúi xuống ngậm lấy cánh môi em, cháo từ miệng tôi truyền xuống khoang miệng em (nghĩ lại thấy kinh vì các bạn ạ). L sững sờ vì hành động của tôi, bàn tay nhỏ nhắn của em đập nhẹ lên ngực tôi để phản đối, ý định truyền dinh dưỡng ban đầu đã biến mất, lưỡi tôi quăn lấy lưỡi em mút nhẹ nhàng. Mấy phút sau, tôi nhả cánh môi em ra rồi cười trước vẻ mặt đỏ bừng của em.

- Giờ em đã chịu ăn chưa.

- Đồ đáng ghét.

Làm như không nhìn thấy ánh mắt như muốn ăn thịt người của em, tôi xúc tiếp một thìa cháo nữa đưa lên miệng thổi rồi đưa đến gần môi em. Lần này thì em ngoan ngoãn nuốt từng miếng, cứ thế tôi bón cho em đến khi bát cháo hết mới thôi, cầm lấy chỗ thuốc mà bà giúp việc đưa, tôi đưa cho em kèm cốc nước. L hơi nhăn mặt nhưng cũng đón lấy uống mà không nói gì, vuốt mái tóc hơi rối của em, rồi đỡ L nằm xuống giường nhẹ nhàng. Thấy tôi đi ra ngoài mắt em hơi do dự nhưng rồi lại khê cần môi, bê khay đồ ăn xuống nhà nhờ bà giúp việc dọn rồi quay lại phòng em. Tiếng L cất lên hơi bực tức như chất vấn về sự tồn tại của tôi.

- Sao anh còn chưa chịu đi về

- Trông người ốm.

Tôi thần nhiên trả lời em rồi cầm lấy quả táo trên bàn gọt vỏ, nhẹ nhàng xắt thành từng miếng nhỏ, tôi đưa miếng táo sát đến miệng em kèm mệnh lệnh “ăn”. L ngoảnh mặt sang phía bên kia như chống đối tôi, tất nhiên tôi lại xài lại chiêu cũ, vừa hôn vừa đút cho em ăn bằng miệng. Môi và lưỡi đang hòa quện vào nhau thì bất chợt em cắn thật mạnh vào môi dưới tôi đến mức bật cả máu.

- Ái đau. Sao tự nhiên em cắn anh.

- Đồ khốn nạn. Em ghét anh lắm.

Làm ngơ trước câu nói của em, tôi chỉ cười cười rồi vén lớp chăn mỏng lên chui vào nằm cạnh L. Em ngơ ngác nhìn tôi, rồi bực tức hỏi.

- Sao anh còn chưa về đi. Chui vào đây làm gì.

- Cho em mượn người ôm một lúc cho dễ ngủ.

- Không thèm. Ai mượn anh làm thế.

Nói rồi em quay lưng về phía tôi rồi gối đầu lên cánh tay, nhìn em cứ như một con mèo nhỏ đang co ro. Nằm nghịch điện thoại được một lúc thì thấy em cứ sục sạo, bất ngờ L quay sang ôm lấy ngang bụng tôi, khuôn mặt em đặt lên bả vai khê rúc vào hõm cổ tôi như mọi lần. Khê quàng tay ôm lấy bả vai em, tôi nhìn L cười trêu chọc.

- Tưởng em không thèm mà.

- Báu bở lắm chắc. Người ta ngủ được rồi bỏ ra luôn.

Hai đứa cứ nằm ôm nhau như thế đến khi ngủ quên lúc nào chả biết, giật mình tỉnh giấc thì đã khoảng 4h chiều rồi. Tôi nhìn khuôn mặt xanh xao của em mà lòng nhói đau, có lẽ em bỏ ăn nhiều lắm, nhẹ nhàng hôn lên vầng trán vẫn còn vài sợi tóc thưa thưa của em. May quá em đỡ sốt rồi, L hơi cựa nhẹ trong lồng ngực tôi, đôi môi của em hơi chúm chím, bất chợt một giọt nước từ khóe mắt em lăn xuống. L nói trong cơn mê man.

- Em nhớ anh nhiều lắm.

- Ừ xin lỗi em.

Tôi thì thầm rồi siết em chặt hơn trong vòng tay, một chân của em gác lên người tôi cọ khê vào thangka em trong quần khiến nó biểu tình dần đều. Tính ra cũng phải 4 tháng rồi chưa gần gũi với em nhỉ, đôi môi của L nhẹ nhàng chạm lấy cái cằm đầy râu lởm chởm của tôi, hơi thở thơm tho như đang quỳên rũ tôi vậy. Có vẻ như em đang thử sức chịu đựng của tôi vậy, hơi thở của tôi dần gấp gấp, con cu đội ngược lên như muốn xuyên thủng lớp quần.

Thân thể em nóng hôi hổi dính sát lên người tôi, ở nhà nên em không mặc áo ngực, hai bầu vú căng tròn sau lớp áo khiến tôi thậm chí có thể cảm nhận được sự gợn gợn của hai đầu vú bé xíu. Thôi được rồi, em thẳng, tôi ngậm lấy bờ môi mềm của em một cách không chần chừ, lưỡi tách hai hàm răng ra nhẹ nhàng quăn lấy lưỡi em mà mút mát. L hơi cựa quậy nhưng rồi cũng nồng nhiệt đáp lại tôi trong vô thức, cánh tay em siết chặt lấy cổ tôi.

Mắt em hơi hé mở ra, tôi thấy trong mắt em có đủ mọi thứ cảm xúc, một chút giận dữ, một chút nhớ mong, và đâu đó một chút ham muốn gần gũi người yêu. Tôi vật thân thể của em xuống dưới, môi vẫn không rời đôi môi của em, chúng tôi như đắm chìm trong nụ hôn bất tận vì bị kìm nén quá lâu. Bàn tay tôi nhẹ nhàng xoa nắn bờ mông em qua lớp vải lụa mỏng, em gầy quá mông cũng nhỏ đi một vòng. Nhả môi tôi ra, em thở dồn dập như người thiếu ô xy, nhẹ nhàng hôn dần từ môi xuống cổ em, tôi cắn nhẹ để lại những dấu môi đỏ bừng.

Hai bàn tay L bấu chặt lấy lưng tôi, miệng em phát ra những tiếng ư a đầy kích thích, bàn tay tôi luôn qua cái quần đùi rộng của em nhẹ nhàng bóp nắn bờ mông mịn màng. Có vẻ như L chưa thỏa mãn, em kéo người tôi xuống ngồi lên con cu đang cương cứng trong lớp quần của tôi. Mông em khiến con cu tôi như ná

thở vậy, em cười đầy quyến rũ rồi cởi từng chiếc cúc áo sơ mi của tôi. Môi em nhẹ nhàng mơn trớn vành tai của tôi đầy kích thích, từng chút từng chút một, em hôn dần xuống cổ xuống vòng ngực rắn chắc của tôi. Lưỡi em hơi nham nhám chạm vào da thịt khiến tôi sướng muốn phát điên, không bình tĩnh được như em, tôi giật phăng cái áo hai dây ra khiến bầu vú no tròn của em bung ra ngoài.

Bóp hai bầu vú như muốn làm biến dạng chúng, người em hơi ngửa ra phía sau cất tiếng rên đầy thoải mái. Háng em chà sát lên con cu qua lớp quần áo mỏng, có lẽ em cũng bí bách như tôi vậy. Vùng lên úp mặt vào hai vú đang rung rinh của em, tôi ngậm lấy đầu ti hồng hồng bé xíu mà bú mút cho thỏa cơn thèm, tay em ôm lấy đầu tôi vò nhẹ mái tóc ngắn, ngực ưỡn lên như cổ nhét cả bầu vú to vào miệng tôi.

Lại nhẹ nhàng đè em xuống dưới thân thể, miệng tôi hôn khắp bầu ngực no tròn mịn màng của em rồi liếm dần qua lớp da bụng xuống dưới. Lưỡi tôi liếm vào lỗ rốn gợi cảm của em, L oằn mình vì vừa buồn vừa sướng, xuống sâu thêm chút nữa, tôi tham lam úp mặt vào con bướm của em qua lớp quần mà hít hà mùi đàn bà. Chẳng cần tôi phải giục giã, L tự động kéo cả hai lớp quần ra khỏi chân khiến con bướm hồng hào đang rỉ nước nhờn của em lộ hẳn ra trước mắt tôi.

- Liếm cho vợ điiii

Tay L túm lấy mái tóc tôi ấn đầu vào khe bướm của em, đúng là đàn bà mà, một khi đã hứng lên thì còn gấp mấy lần đàn ông. Mùi dâm thủy đầy kích thích xộc thẳng vào mũi tôi, hai chân em đang rộng ra hai bên như chờ đợi sự xâm chiếm của cái lưỡi tôi. Nhẹ nhàng lướt từ hai bên đùi non của em vào đến con bướm, lưỡi tôi đi đến đâu em co rúm người đến đó, làn da mịn màng trắng phau của L nổi đầy gai ốc. Tôi liếm một đường từ dưới cái lỗ đang rỉ nước đến tận cái mu múp rục của em quét sạch chỗ nước nhờn đang dính trên đó. L rên càng ngày càng to vì cảm giác nhột nhột phía dưới khe bướm của mình, tay em tự nắm lấy hai bầu vú đã cương cứng nắn bóp như để tự thỏa mãn.

- Anh ơi em sướngggg...ư..ư

Miệng tôi ngậm cả miếng thịt hồng hào đầy nước đó vào miệng mà mút thật mạnh, lưỡi liên tục chọc thật sâu vào cái lỗ bé xíu của em. Nước nhờn của em tuôn ra ào ạt chảy cả xuống tấm ga giường, hai cái mép thịt run run như mời gọi con cu đến lấp đầy. Cạ nhẹ nhẹ cái cằm đầy râu lởm chồm vào con bướm đang run rẩy, em rú lên vì sự kích thích bất ngờ của tôi, khe bướm của L đỏ ửng ướt nhẹp đầy khiêu khích.

Tôi trườn lên trên thân thể đang nóng bừng của em, cả hai lại chìm vào sự say đắm của nụ hôn, chẳng thèm quan tâm đến dâm thủy còn đang dính đầy môi tôi, lưỡi em liếm láp khắp mặt tôi. Bàn tay em luôn xuống cởi khóa quần của tôi rồi dùng chân đẩy cả quần bò lẫn quần xịp xuống, nhẹ nhàng nắm lấy con cu nóng hôi hổi, em xóc nhẹ nhàng như muốn nó nở to ra hết cỡ. Hai chân L quắp chặt lấy eo tôi, tay em tự chỉnh đầu con cu vào cái khe bướm đang ướt sũng của mình, nhờ sự bôi trơn của nước nhờn, sứt một tiếng nhẹ, nguyên cái đầu khấc đã chui vào trong.

L nhả môi tôi ra há miệng thở dốc, con bướm bé nhỏ của em cố nuốt trọn thẳng cu của tôi, mông em hơi nhấc lên như muốn con cu vào sâu hơn vậy. Nhìn em đang vất vả vì cơn sướng, tôi hơi cười mỉm rồi thì thầm vào tai em.

- Còn muốn đuổi anh về nữa không.

- Đồ khôn kiếp. Mau lên em thêm lắm rồi.

Vẫn chưa buông tha em, tôi nắm lấy bầu vú nức ních thịt nắn nhẹ rồi nhìn em trên chọc.

- Mau cái gì cơ? Em thêm cái gì thế.

- Muốn anh *** em. Em thêm con cu của anh.

L đỏ mặt nhưng rồi cũng cần môi nói ra, cơn sướng đã hoàn toàn chi phối em, chỉ chờ có thể tôi đẩy mạnh hông khiến con cu hoàn toàn ngập trong thịt bướm. Em hự một tiếng đầy thỏa mãn vì con cu cứng như đá của tôi chạm đến nơi sâu nhất trong cơ thể mình. Bấm lấy hai bầu vú em làm điểm tựa, tôi nhấp như cái máy khiến cả cái giường và thân thể em đều rung lên. L bịt miệng vì sợ tiếng rên quá lớn, mắt em hơi lơ đãng vì cảm giác sung sướng xâm chiếm toàn thân mình.

Bướm em siết chặt lấy con cu của tôi rồi lại thả lỏng ra, cứ thế lặp đi lặp lại khiến tôi cũng phải há mồm ra thở vì sung sướng. Bất chợt em cong lưng lên, một tiếng rên thoải mái thoát ra từ bờ môi xinh đẹp, dòng nước ấm nóng bao bọc lấy con cu của tôi rồi tràn ra ngoài. Cơ thể em mềm nhũn vì lên đỉnh, hơi dừng lại cho em thở, tôi ngậm lấy cổ em mà cắn nhẹ nhẹ. Đợi em bình tĩnh sau cơn sướng, tôi rút con cu ướt sũng nước nhờn ra rồi lật em lại kéo bộ môn to lên cao.

Con cu lại một lần nữa xuyên phá khe bướm em, ôm lấy bờ môn tròn trịa sáng bóng, tôi đóng từng cú thật mạnh. Con cu ngập lút cán vào khe bướm hồng hào của em, khuôn mặt L vui xuống cái gối mà rên lên từng tiếng, không để cho em che đi sự xấu hổ, tôi kéo hai cánh tay của em lên làm điểm tựa. Bầu vú của em rung rinh vì những cú nhấp như trời giáng của tôi, môn em cong về phía sau đón nhận từng cơn sung sướng.

Cả hai cơ thể đã lấm tấm mồ hôi vì sự vận động mạnh, con cu như tê đi vì sự co bóp chặt chội của em. Thịt môn em rung lên sau mỗi lần va chạm vào bụng tôi tạo nên một xúc cảm thật tuyệt vời. Quy đầu hơi tưng tức khiến tôi nhận ra điều gì sắp đến, tôi cố gắng đóng thêm vài lần nữa rồi rút hẳn ra. Thân thể em mềm nhũn đổ ập xuống giường vì mệt mỏi, nhưng việc của em chưa xong đâu. Tôi nắm lấy mái tóc dài của em hơi kéo nhẹ, L biết ý cố gắng chống tay lên ngậm lấy con cu dính đầy dịch thủy của tôi mút thật mạnh. Thằng em chống đỡ hết nổi nữa rồi, quy đầu căng phồng phóng từng đợt từng đợt tinh trùng vào miệng, nhiều đến nỗi khiến em bị sặc vì không nuốt kịp.

Lưỡi em quấn lấy con cu làm sạch hết đám tinh trùng còn sót lại, tôi xoa đầu em một cách đầy thỏa mãn rồi đổ ập cơ thể mình lên giường bên cạnh em. L vòng cánh tay sang ôm lấy bụng tôi, đầu em gối lên ngực tôi, bất ngờ những giọt nước mắt nóng hổi của em rơi xuống, L ngửa đầu lên nhìn tôi rồi thì thầm.

- Đồ chết tiệt. Tại sao anh lại làm như thế với em.

- Ủ anh xin lỗi.

Mình tôi nhẹ nhàng hôn hết những giọt nước mắt mặn chát đang lăn dài trên gò má em, có lẽ không nên giấu em nữa nhỉ. Tôi không muốn nhìn thấy em ngày một tiêu tụy, và hơn hết tôi muốn em chỉ có thể là của mình tôi thôi.

19. Chương 19: Đỏ Và Đen

Một buổi sáng đẹp trời của tháng tư, nhắc điện thoại lên gọi cho thằng bạn chung lớp đại học, tôi vừa vuốt mái tóc bóng bẩy vừa nói chuyện với nó:

- Điểm danh giúp tao nhé. Nay có tí việc bạn nên nghỉ buổi sáng, người yêu tao khai trương cửa hàng mới.

Tiếng thằng bạn hơi ngạc nhiên trong điện thoại trả lời tôi.

- Làm ăn tốt nhỉ. Lại mở thêm cái shop nữa à. Đéo hiểu sao một thằng cùi bắp như mày lại lừa được con bé ngon nghệ thế nhỉ.

- Cút.

Tôi gắt với nó rồi xỏ đôi giày vào, nhìn cái tủ giày đầy ắp ở góc nhà mà khẽ lắc đầu. Em không những nghiện mua giày cho mình mà còn nghiện mua cho cả tôi nữa. Xách con xe wave huyền thoại từ thời cấp 3 ra, đến nơi thì đã thấy em đang tất bật đón khách ở ngoài cửa. Ấy chà, ra dáng bà chủ nhỏ rồi đấy...

...

Nằm ôm nhau chán chê một hồi, đang khó khăn vì không biết phải nói với em thế nào thì bất chợt có tiếng gõ cửa, giọng bà giúp việc vang lên phía bên kia cánh cửa gỗ.

- Cô cậu dậy xuống ăn cơm nhé. Bà về rồi đang đợi ở dưới đấy.

- Vâng tụi con xuống đây đi.

Tôi liếc nhìn điện thoại rồi trả lời bả, mới đó mà đã 6h tối rồi. Hai đứa lục tục dậy mặc quần áo rồi mở cửa đi xuống dưới, khuôn mặt em đã bớt xanh xao thay vào đó là hai má đỏ bừng sau cuộc giao hoan. Một tay tôi đỡ lấy vai em dịu xuống cầu thang dài, má L đã ngồi sẵn ở mâm cơm đợi từ bao giờ rồi, thấy tôi và em đi xuống mặt bả hơi cười cười, nét lo lắng trong mắt đã vơi dần khi thấy khí sắc em đã phần nào tốt hơn.

- Dạ cô mới về ạ.

- Ủ hai đứa xuống ăn cơm đi con. L đỡ sốt chưa con.

- Dạ con uống thuốc từ sáng nên giờ đỡ rồi má.

Em trả lời bằng cái giọng hơi khàn vì ho, khê liếc qua tôi đang ngồi cạnh em, má L nói tiếp.

- May quá có con sang chăm nó. Chứ cô chú đi suốt cũng ít thời gian dành cho L.

- Dạ có gì đâu cô. Việc con nên làm mà.

- Ủ. Đợt này chả hiểu sao con bé hay bỏ bữa, rồi lâu lâu không thấy con qua. Cô cứ tưởng hai đứa làm sao nhưng thế này chắc ổn rồi nhỉ.

Hóa ra em chưa hề nói gì với ba má chuyện hai đứa chia tay cả, âm thầm vượt cái eo nhỏ bé của em như xin lỗi. Tôi cũng chỉ dám nhìn má em cười trừ thôi, có vẻ như thấy không khí hơi nặng nề, bà giúp việc vội vàng dọn nốt mấy món ra rồi giục chúng tôi ăn luôn cho nóng. Đỡ lấy tô cháo thịt băm của em, tôi xúc một thìa rồi thổi nhẹ nhẹ cho nguội bớt, thản nhiên đưa lên môi em như khi chỉ có hai đứa vậy. L đỏ mặt véo nhẹ vào đùi tôi, giọng em hơi gắt pha chút xấu hổ.

- Anh, để em tự ăn được mà.

Tôi cười rồi đưa cái thìa cho em, quên mất còn bà má đang ngồi đối diện chăm chú nhìn chúng tôi kia. Ánh mắt bả ánh lên vẻ hài lòng vì thấy con gái mình được chiều chuộng, má L vừa cười vừa mắng tôi.

- Con cứ chiều nó thế riết sinh hư đó.

- Dạ con quen rồi ạ.

- Ủ hi vọng sau này con vẫn giữ được những điều này.

Bả nói rồi nhìn tôi đầy thâm ý, bữa cơm nhanh chóng kết thúc, tôi lễ phép chào bả rồi ra về, nhưng có vẻ như L chưa chịu buông tha lấy tôi. Em nắm lấy cánh tay tôi rồi thản nhiên nói.

- Đưa em đi gọi đầu đã. Mồ hôi ra tóc bết quá.

Một cái lí do không thể nào từ chối được, tôi khê thở dài trong lòng nhưng cũng không tỏ vẻ gì cả. Từ phía sau cơ thể ấm sục của em áp lên lưng, tiếc là đầu óc của tôi giờ chẳng còn tâm trí đâu mà thưởng thức sự chèn ép của hai bầu ngực căng tròn đó nữa. Tất nhiên em chẳng thèm đi gọi đầu gọi đít gì cả, L lệnh cho tôi chở em đến công viên, đúng cái ghế đá lần trước. Trước sau gì cũng phải đến thôi, cũng không thể giấu em thêm được nữa, thôi thì cứ nói hết ra có khi lại hơn.

- Anh có gì muốn nói không >

Sau một lúc cả hai đều im lặng, bất chợt em lên tiếng trước phá tan bầu không khí im ắng này giờ. Tôi rút điều thuốc ra lặng lẽ châm lửa, mặt em hơi nhăn lại nhưng lần này L không cản tôi nữa, rít vài hơi như để cố lấy can đảm, tôi nhìn em rồi nhẹ nhàng nói.

- Anh không thể đi du học với em được.

- Em đang nghe đây.

Ánh mắt em nhìn tôi như động viên xen lẫn vào đó là một tia khó hiểu.

- Anh còn ba má, còn bà nội, còn trách nhiệm với công sức cả đời của ba.

Vừa rít thuốc vừa kể cho em mọi chuyện, chẳng mấy chốc mà tôi đã hút được gần chục điếu. Đủ mọi loại cảm xúc xuất hiện trên gương mặt xinh đẹp của em, bất chợt em tát tôi một cái thật mạnh, điếu thuốc trên miệng tôi bay xuống đất. Đau thật đấy, tôi không dám nhìn vào đôi mắt đầm nước của em.

- Tại sao chứ. Anh có thể nói với em mà.

- Xin lỗi.

- Em đâu phải là người không hiểu chuyện. Chỉ có thể mà anh làm vậy với em.

L lao vào vòng tay tôi, tiếng nức nở của em vang lên khiến một số người hiếu kì quay lại nhìn chúng tôi. Vừa khóc em vừa đánh vào ngực vào tay tôi, sau tất cả mọi thứ, có lẽ em cần giải tỏa một chút.

- Anh bắt em khổ sở mấy tháng trời. Anh có biết là đêm nào em cũng khóc không. Anh ác lắm.

- Ừ xin lỗi em.

- Đồ tồi. Sao em lại yêu phải một kẻ khốn nạn như anh chứ.

Bất chợt bờ môi mềm mại của em áp vào môi tôi, vị ngọt của son hòa với vị mặn của nước mắt, không có lưỡi chỉ đơn giản là môi chạm vào môi thôi. Tôi ôm lấy tấm lưng mềm mại bé nhỏ của em, cả người L như nép vào trong lòng tôi vậy, vỗ vỗ vào lưng em mấy cái rồi dịu giọng an ủi em.

- Được rồi. Nín đi anh thương. Em thích thế nào cũng được.

- Anh thì có cái quái gì để em cần chứ.

- ừ rồi. Thôi nín, to đầu còn khóc với mếu.

L chùi đồng nước mắt vào vạt áo trước tôi, nhìn em như đứa con nít đang ăn vạ vậy, tự nhiên tôi nhớ đến vụ thằng cu hôm trước tỏ tình với em và biểu hiện như muốn chọc tức tôi của L lúc đó. Vừa ôm em tôi vừa hỏi bằng giọng hơi bức.

- Hôm trước không phải anh xuống kịp thì có khi em đã có người yêu mới rồi ấy nhỉ.

- Chứ sao. Người ta thư sinh đẹp trai hiền lành thế, ai cục súc như anh.

- Ờ thế chắc hôm ấy anh đánh nó vẫn nhẹ nhỉ, để hôm nào hỏi thăm sức khỏe nó tiếp.

Em bức tức véo vào sườn tôi rồi nói.

- Thôi cái tính hung hãn của anh đi. Em mới chỉ cười với người ta mà anh đã quá đáng thế rồi. Không biết chẳng may em lỡ đồng ý thì còn thế nào nữa.

- Ừ cũng may đấy.

Tôi hơi nhếch mép khi nghĩ đến cái viễn cảnh đấy, nếu thế chắc nó chán sống cmnr. Hai đứa hét khóc mếu đánh nhau rồi lại hôn nhau giữa nơi công cộng nên dẫn đến vô số ánh mắt tò mò của những người xung quanh, có vẻ như bây giờ em mới nhận ra điều đó thì phải. Hơi dỏ mặt, L giục tôi đưa em về vì cũng khá muộn rồi, vẫn như mọi khi, trước lúc chia tay sẽ là một nụ hôn dài trước cổng nhà em. Khi môi cả hai vừa tách khỏi nhau, tôi gãi đầu rồi xấu hổ nhìn em.

- Ờ vậy mai anh lại đón em đi học nhé.

...

Cuối cùng thì mọi thứ lại trở về với quỹ đạo vốn có của nó, tôi và em lại sánh vai với nhau sau gần nửa năm xa cách. Nguyên thời gian xa nhau, em chẳng làm gì mà cũng sụt đi 4 cân thật nên gần như thời gian sau đó toàn bộ để dành để vỗ béo em, dạo đó tôi cũng bắt đầu bước vào thời gian nước rút thi đại học. Bạn nào đã từng thi đại học thì chắc biết, gần như cả ngày chỉ cầm đầu vào sách, tôi thấy thi đại học chủ yếu là ăn nhau ở mấy tháng cuối, thằng nào tập trung ôn được thì thắng.

Mặc cho sự động viên chăm sóc của cả má lẫn L, 3 tháng ôn thi đại học tôi sụt liên gần chục kí. Từ 78kg xuống còn có 70kg, lần đầu tiên trong cuộc đời mà bụng tôi có múi, bạn nào từng đi thi đại học chắc cũng hiểu. Tất nhiên là tôi không phụ sự kì vọng của mọi người, năm đó tôi được 20 điểm, đủ nguyện vọng 1 vào

đại học. Khỏi phải nói nhà tôi vui đến mức nào, ông già lúc nào miệng cũng cười, mắt nhìn thẳng con trai là tôi đây kiểu hồ phụ sinh hồ tử.

Thời đó đồ đại học không dễ như giờ nên mọi thứ như vậy cũng là điều hoàn toàn dễ hiểu. Ông già mở hẳn tiệc ăn mừng, mời cả đám người vô ăn uống linh đình, đón luôn cả bà nội tôi ở ngoài bắc vô trong này chơi. Hôm đấy cả tôi và em đều uống khá nhiều rượu, chuyện sẽ chẳng có gì nếu như hôm đó tôi để yên cho L bắt taxi về.

- Để em gọi taxi về cũng được. Nay anh uống cũng nhiều mà.
- Sao đâu để anh chở em về. Em đi taxi một mình anh không yên tâm.

Tôi gạt phắt đi lời nói của em rồi dắt cái SH của thằng anh ra, em gục đầu ôm chặt lấy thắt lưng tôi. Đưa em về tới cổng thì thấy hôm nay có cả hai cái ô tô ở sân, hiếm khi thấy cả ba má em đều ở nhà, bấm chuông mấy lần thì thấy má em ra mở cổng. Nhìn thấy L đang tựa đầu lên vai tôi nhắm mắt, mặt bà má hơi nhăn lại khó chịu, vừa dìu em vào nhà tôi vừa nói.

- Hôm nay hơi vui nên L uống nhiều quá dì ạ.
- Ủi lần sau hai đứa uống vừa thôi.

Vào nhà thì thấy ông già L đang ngồi xem tivi với bộ pijama, nhìn thanh thoi dữ dội. Đưa em lên phòng rồi để cho bà má trông, tôi xuống dưới nhà thì ba L kêu lại uống nước chút rồi hãy về, vừa rót nước cho tôi ổng vừa nói.

- Chúc mừng con đồ đại học nhé.
- Dạ có gì đâu chú.
- Ủi vậy con tính sang Úc luôn năm nay hay để năm sau đi với L.

Khẽ chột dạ khi ổng nói đến vụ du học, chuyện tôi không muốn đi đến giờ hóa ra em vẫn chưa nói với ba. Tôi cười cười rồi nhìn ổng kiểm soát.

- Dạ để tụi con bàn bạc thêm sau ạ.
- Ủi hai đứa thích sao cũng được.

Vâng dạ vài câu cho qua chuyện, tôi vội vàng xin phép ra về phần vì sợ ổng hỏi thêm phần vì rượu đã ngấm nên tôi thấy hơi hoa mắt. Các bạn biết kiểu người say rượu rồi ấy, vẫn cố đi xe vì nghĩ mình vẫn tỉnh táo lắm, chạy cái xe trong trạng thái gật gù buồn ngủ. Hai mắt như mờ đi vì men, tôi nhắm mắt lại vài giây cho tỉnh táo, vừa mở ra thì đã thấy một cái xe lead với hai mẹ con đang đèo nhau ở trước mặt. Vội vàng bẻ tay lái hết mức để tránh một cái tai nạn, nhưng như vậy là không đủ, tôi húc vào cái cột điện ở rìa đường, chỉ khẽ khời đau ở lưng một cái rồi mọi thứ tối sầm lại trước mắt tôi, trong đầu thầm nghĩ: “thôi ăn *** rồi”.

Nặng nhọc mở cái mí mắt ra, đập vào mắt tôi lại là mùi este và cái khung cảnh màu trắng quen thuộc. Cái *** má, tôi thấy không ổn lắm, lưng đau nhói, tay trái đang cầm cả đồng kim tiêm và toàn thân ê ẩm. Bỗng tôi nghe thấy tiếng em mừng rỡ vang lên trong căn phòng.

- Anh ấy tỉnh rồi nè chị N.
- Đâu đâu để tao xem.

Tính mở miệng ra nói vài câu nhưng mới kịp mở miệng ra thì cơn đau ở ngực và lưng ập đến khiến trán tôi toát mồ hôi. L vội vàng nắm lấy tay tôi, còn bà chị già thì chống nạnh đứng ở cạnh giường nhòm nhòm, em nói bằng cái giọng hơi khàn vì khóc nhiều quá.

- Anh có đau lắm không. Có đói không?
- Số mày ra đường có vẻ không mày mẩn lắm nhỉ.

Khẽ lắc đầu với em rồi tôi trợn mắt nhìn bà chị già, thằng em ngã xe sắp mặt mà vẫn còn cười được. Tỉnh được mấy phút thì có cha bác sĩ già vô khám sơ qua, lão hết vạch mắt xem đồng tử rồi lấy ống nghe ngóng

một hồi. Ba má tôi chăm chú nhìn cha nội đó khám, lát sau thấy ông già ra bắt tay bắt chân gì đó luôn miệng cảm ơn, chắc lại người quen của ông. Má tôi vừa bóc hộp sữa vừa mắng.

- Suốt ngày thấy ngã với nằm thoi. Con với cái gì đâu chứ. Đã bảo bao nhiêu lần rồi, uống rượu thì đừng có chạy xe mà.

- Dạ tại con mà ảnh ngã. Bác đừng mắng ảnh nữa mà.

L ở bên cạnh vừa nắm lấy tay tôi vừa chảy nước mắt, bà má biết thừa em đang bệnh tôi nên càng gắt hơn.

- Con đừng bệnh nó. Không phải nó khăng khăng đòi rước con thì đã không có chuyện. cái thứ gì đâu khó bảo, may mà con bé về nhà rồi chứ.

Dù ngực và lưng đang đau đến không thở nổi nhưng tôi vẫn cố nhếch mép cười với bà má một cái cho bà yên tâm. Nghe ông già bảo tôi bị gãy tay trái lần hai, gãy xương sườn, lưng bầm dập và rạn xương cổ tay phải, may vì đầu đội mũ nên đeo chết mà còn ngồi đây kể cho các bạn được.

20. Chương 20: Gọi Bác Sĩ

Nằm bẹp dí trong bệnh viện với cái thân xác tàn tạ, chưa bao giờ tôi thấy chán đời đến thế.. Lần này nhất quyết không bỏ bột nữa, tôi bắt ba má cho lên bàn mổ để giải quyết thật nhanh cái tay trái què quặt. Tôi không biết có phải bệnh viện nào cũng thế không nhưng tôi nhớ lần đó lên bàn mổ, con bé y tá bắt cởi hết quần áo, kể cả quần sịp, cho bệnh nhân mặc mỗi cái quần bệnh viện rộng thùng thình.

Đến lúc lên bàn mổ, *** má nó tụt hấn quần tôi xuống khiến thằng cu trần như nhộng trước bao nhiêu ánh nhìn. Từ đợt tôi biết em vô mao, L bắt tôi cũng cạo sạch đám lông để cho giống em, tất nhiên là đó là chuyện nhỏ vì dù sao tôi cũng không quan tâm lắm. Con nhỏ y tá liếc thằng em nhả nhụi của tôi không chút đỏ mặt, nhân lúc mấy cha bác sĩ chưa vào, con bé khẽ cầm lấy thằng cu của tôi giặt nhẹ rồi cười nói.

- Nhìn cưng giống tây quá ha.

Cái cổ họng đau muốn trào máu khiến tôi không trả lời được, trợn mắt nhìn con nhỏ, tay phải tôi gạt bàn tay đang nắm con cu của nó ra. Nếu không phải đang trong trạng thái chấn thương chắc tôi sẽ vùng lên mà cho nó nếm mùi con cu như tây, thôi bỏ đi, tôi tự an ủi mình nhưng đầu đó trong lòng cũng thấy hơi sưng sưng. Đúng lúc đó mấy cha bác sĩ cũng đi vô, *** má bạn nào đã từng mổ xương đóng đinh chắc cũng hình dung được. Dù đã có gây mê nhưng đến lúc định khoan vào thịt thì đau đến độ phải tỉnh lại, mở mắt ra thấy nguyên tấm vải xanh trùm lên mặt, mùi khét của ma sát bốc lên khét lẹt khắp căn phòng mổ.

Vào mổ từ lúc sáng thì đến tầm 2h chiều tôi tỉnh dậy trong phòng hồi sức rồi được đưa xuống phòng bệnh nhân nằm, nhà tôi nhiều người ra vào liên tục nên ông già thuê hẳn một phòng riêng cho tôi. Bà má với em thay nhau trông tôi suốt mấy ngày liền, tay chân què quặt khiến tôi chẳng làm ăn được gì nhiều dù ngày nào cũng ở với L hơn chục tiếng đồng hồ.

Buổi sáng hôm đó em lên thay má tôi sau cả đêm ở viện, đang nằm ủ rũ vì chán thì tự nhiên đầu tôi nảy ra một ý tưởng xấu xa. Khẽ nhăn mặt kêu đau rồi làm ra vẻ khó chịu, L quỳnh lên rồi vội vàng hỏi tôi

- Anh đau ở đâu thế. Để em gọi bác sĩ nhé

Nhìn vẻ mặt lo lắng của em làm tôi vừa buồn cười vừa thương, nhẹ nhàng chỉ vào môi mình rồi mặt hơi vênh lên, tất nhiên là giờ thì em đã hiểu điều tôi muốn nói. L hơi đỏ mặt nhưng cũng cúi xuống hôn tôi, hai cánh môi chạm vào nhau nhẹ nhàng, có lẽ em sợ tôi vẫn còn đau nên chỉ dám để môi chạm môi thôi. Tôi vội vàng dùng tay phải ôm lấy gáy không cho em rút đầu ra, tuy nói là cổ họng đau chứ lưỡi có đau đâu chứ.

L hơi khó chịu nhưng có lẽ phần vì chiều theo ý tôi phần vì sợ tôi đau nên em cũng chỉ chống tay xuống giường mà kệ cho tôi theo ý mình. Tôi đắc ý vì đã thực hiện được âm mưu của mình, lưỡi tôi lùa sang quần lấy lưỡi em, tay phải dẫn đi từ cái gáy của em xuống mà vuốt dọc sống lưng. Bàn tay tôi ôm lấy bờ mông

căng tròn của em mà xoa nhẹ nhẹ như mọi lần. Mấy tháng vỗ béo không uống phí chút nào, mông em vênh lên sau lớp quần bò tạo nên những xúc cảm co giãn thật tuyệt vời, chỉ hơi ư một tiếng nhưng L cũng không có đẩy bàn tay tai quái của tôi ra.

Cả tôi và em đều quá mức đắm chìm vào nụ hôn đến mức có người mở cửa mà không biết, một tiếng ho khe khẽ vang lên từ phía cánh cửa ra vào. Hai đứa giật mình buông nhau ra, tôi suýt lên cơn đau tim khi thấy khuôn mặt lạnh như tiền của ông già em ngoài cửa. Thôi xong, mắt ổng có kém mấy cũng phải thấy cảnh tôi vừa xoa vừa nhéo mông con gái yêu của ổng một cách nhiệt tình như thế. L đỏ bừng mặt nhìn ông già xấu hổ, chạy ra cửa đỡ lấy giỏ hoa quả trên tay thư kí của ổng, em nói bằng cái giọng hơi lắp bắp

- Ba...Ba đến từ lúc nào thế. Sao không báo trước cho con.

- Ba đến xem thằng trời đánh kia có sao không. Nhưng nhìn tình hình này thì chắc... ổng rồi phải không H.

Tôi cố rặn ra nụ cười nịnh nọt trước vẻ mặt hằm hằm như muốn ăn thịt người của ổng, cơn đau khắp cổ họng và ngực như biến đi đâu hết.

- Dạ con không sao chú.

- Nhìn là biết rồi chứ. Tay chân khỏe mạnh thế cơ mà. Đúng là thanh niên.

- Dạ dạ.

Biết là ông già L đang nói mát nhưng tôi vẫn phải trưng cái vẻ mặt cười cầu tài ra cho ổng xem, nhờ đâu ổng lên cơn điên lao vào tấp thì với cái tình trạng này tôi chạy thế nào được. Em vừa kéo cánh tay của ổng vào phòng, vừa nói với cái giọng hơi nũng nịu.

- Thôi mà ba này, anh H vẫn đang đau mà.

- Ủ đây là nó vẫn đang đau. Nó mà hết đau thì còn không biết thế nào nữa.

Mặt con nhỏ nhưng muốn khóc đến nơi trước câu nói của ông già vậy, thản nhiên ngồi xuống cái ghế duy nhất trong phòng. ổng hết liếc nhìn cái xác tàn tạ của tôi rồi lại nhìn khắp căn phòng. Đây gần như là phòng đơn xin nhất bệnh viện thành phố rồi, có cả tivi cả điều hòa, tất nhiên là giá cũng gấp ba lần một cái khách sạn ba sao luôn rồi. Thấy tôi và con nhỏ hơi xấu hổ, ổng cũng chẳng thèm để ý nữa mà quay sang hỏi thăm em về tình trạng của tôi rồi cách chạy chữa của các bác sĩ.

Lát sau thấy mấy cha nội mặc áo blouse chạy đến phòng tôi, trong đó có cả cha bác sĩ hôm khám cho tôi lần một ông già đầu hơi hói mà tôi thấy biến tên đề là giám đốc bệnh viện. Mấy ông già bắt tay bắt chân vỗ vai nhau một hồi rồi quay sang nhân vật chính là tôi, mấy cha nội bác sĩ thề thốt hứa hẹn với ông già em rằng nhất định sẽ tận tình chăm sóc để ý đến thằng sắp làm con rể ổng là tôi đây. Huyền não một hồi thì ông già em cũng chịu đứng dậy đi về, trước khi ra khỏi cửa tất nhiên không thể thiếu mấy lời dặn dò mau khỏi bệnh kèm một ánh mắt nheo lại đầy thâm ý mà ổng ném vào mặt tôi được rồi.

Sau tuần trời chỉ có ăn cháo và sữa, đến mức đi ỉa cũng ra nước, với một động vật ăn thịt như tôi thì đó gần như là khoảng thời gian kinh khủng nhất cuộc đời, cuối cùng tôi nhất quyết không chịu ăn cháo nữa mà kêu bà già nấu cơm mang đến. Lần đầu tiên được cắn miếng thịt lợn mà tôi lại thấy hạnh phúc đến thế, kệ cha thằng điều dưỡng lải nhải về việc dạ dày chưa ổn định mà ăn cơm, tôi đá liên hai bát cơm với cả đồng thịt cho thỏa mãn cơn thèm.

Như các bạn đã biết ấy, bà má tôi với em thay nhau trông ban ngày, đêm thì thường là má tôi ngủ lại ở cái giường bên cạnh để tiện bề thăm nom. Ngày nào cũng thấy cái thân hình múp rụp của em mà không làm ăn được gì, tôi cũng bứt rứt lắm, nhất định phải củ xả hết ra ngoài chứ để lâu thế này đến thằng em cũng bệnh mất. Từ hôm đang hôn nhau bị ông già L bắt gặp, em nhất quyết không để cho tôi chạm đến người nữa, điều này càng làm tăng cái phần quyết tâm hơn của tôi.

Canh đúng lúc má về nhà ăn cơm, tôi khều khều nhẹ vào cái eo thon nhỏ của L, em nhận mặt gạt tay tôi ra rồi khe liếc tôi bằng ánh mắt như đang dò hỏi. Cố làm cái vẻ mặt đường hoàng và chính khí lắm liếc nhất, tôi nói với em.

- Đêm nay em bảo má về nhà ngủ nhé. Mấy hôm ở đây trông anh thấy đêm má không có ngủ được.

- Vậy cũng được. Em thấy mấy hôm nay bác cũng mệt lắm. Để đêm em ở đây với anh nhé.
- Thôi em về nhà ngủ đi. Anh tự lo được mà.
- Không được. Nhỡ xảy ra vấn đề gì thì ai kêu bác sĩ. Cứ để đó, tí em bảo với bác.

Ngoài mặt thì làm ra vẻ muốn kêu em đi về nhưng trong lòng tôi mừng còn không hết, gì chứ mưu hèn kế bẩn thằng này cũng đầy một bụng. Má tôi cũng mệt nên mọi thứ đều trót lọt không hề nằm ngoài dự đoán của tôi, hí hửng vừa bấm điện thoại vừa chờ đến trời tối. Thề với các bạn, cuộc đời tôi chưa thấy cái ngày nào mà nó lại dài như cái ngày hôm đó, hết đọc truyện chơi game rồi ngồi xạo lờ với mấy thằng bạn trên fb thì mãi mới đến lúc tối trời. Tầm khoảng 8h thì em vào viện để cho má tôi về đi ngủ, thiệt chứ nay em mặc bộ quần áo bình thường thôi mà tôi nhìn đã thấy nứng vải cả đ** rồi.

Giờ vẫn còn sớm, bác sĩ bệnh nhân đi lại đầy hành lang nên chưa hành động được, hai đứa ngồi chuyện trò linh tinh mãi mới đến 10h thì tôi kêu em tắt đèn đi ngủ. Tất nhiên là em không chịu nằm chung với tôi rồi, L nằm lên cái giường bên cạnh má tôi vẫn hay nằm rồi quay sang nhìn tôi chúc ngủ ngon. Chắc chắn là đêm nay ngủ ngon rồi, nhưng không phải bây giờ mà lát nữa mới ngủ, những ý nghĩ dâm tà xuất hiện trong đầu tràn ra cả bên ngoài khuôn mặt tôi. Có vẻ như L nhận ra điều gì đó, em nhìn tôi bằng ánh mắt hơi gắt.

- Này, anh đừng có nghĩ vớ vẩn nhé. Không có chuyện đó đâu.
- O sao em biết anh đang nghĩ đến chuyện gì. Có phải em cũng nghĩ như thế không.
- Không chơi với anh nữa. Em đi ngủ đây.

Giờ mới đến phần khó đây, thịt dăng đến mềm rồi mà chưa biết cách nấu, mãi mới dụ được em ngủ qua đêm ở đây mà lại mỗi người một giường thì nói chuyện gì. Tôi nằm vắt tay lên trán cố làm cho não nảy số, suy nghĩ mãi đến tận nửa đêm mà chưa ra một cái cơ gì để hành động cả. Chả nhẽ lại nói thẳng ra là “anh đang nứng, mình *** đi” à. Không được, thô thiển quá, có thể đàn bà cũng thích nhưng xài cách đó trăm phần trăm tạch.

Đang nằm chán nản thì chợt tôi thấy em trở mình liên tục, có lẽ vì lạ giường nên em khó ngủ, cơ hội đến rồi, tôi cười gian tà thầm nghĩ trong đầu. Tôi cố làm ra vẻ bình thường rồi cất giọng gọi em khe khẽ.

- Em chưa ngủ được à.
- Vâng. Lạ giường quá nên mãi em không ngủ được.
- Này anh bảo, sang đây anh ôm cho dễ ngủ.

Tôi thần nhiên nói rồi nằm nghiêng người hơi dịch vào trong một chút như sẵn sàng đợi em sang đến nơi. Trong bóng tối hơi lờ mờ, tôi có thể thấy L đang cắn môi như quyết định gì đó, nhưng có vẻ em vẫn sợ điều gì đó. Sau vài giây im lặng, em cố giao hẹn với tôi.

- Chỉ ngủ thôi đó. Tay anh còn đang đau đấy.
- Ừ không ngủ thì làm gì. Hâm à.

Cuối cùng thì mưu đồ của tôi cũng thành công, thân hình mềm mại của em cũng chui ra khỏi tấm chăn mỏng rồi nhẹ nhàng nằm xuống bên phải tôi. Thật tình mà nói thì cái giường bệnh này bé tí xíu à, mình tôi nằm dang tay chân còn thấy không thoải mái, chính vì thế tôi nằm nghiêng còn em gối đầu lên cái tay phải lành lặn của tôi. Mùi thơm con gái của em tràn đầy thính giác của tôi, L nằm quay lưng dựa sát vào người khiến thằng cu em trong quần bắt đầu trời dậy.

Các bạn cũng biết cái quần bệnh nhân mỏng cỡ nào rồi đó, bình thường con cu của tôi còn dư sức đội quần bò, giờ với cái quần này thì nó chuyển sang dựng lều luôn. Thằng em xem chừng hứng dữ dội, con cu cứng như đá chọc nhẹ vào bờ mông mềm mại của em qua lớp quần áo. Tất nhiên là một người không còn lạ lẫm gì với nó như em đã nhận ra, thậm chí trong bóng tối tôi vẫn có thể thấy khuôn mặt đỏ bừng hơi gắt của em đang quay lại nhìn tôi.

- Biết ngay mà. Cái con người gì mà đang què quặt còn ham hố.
- Hi hi. Tự nó lên chứ anh có biết gì đâu.

Tôi cười cười như chẳng liên quan gì đến mình cả, cánh tay phải vẫn để em gối nãy giờ nhẹ nhàng xoa nắn ngực áo em nhẹ nhàng. *** má, bầu vú được bọc trong lớp áo lót của em nên càng to hơn, vừa xoa khắp hai bên ngực tôi vừa ấn nhẹ vào phần thịt mềm lộ ra ngoài. L chỉ cầm nhẹ lấy bàn tay tôi đang tác quái trên bầu vú nhưng cũng không gạt ra, giọng em vừa gắt vừa hỗn hển.

- Anh còn nói nữa. Thứ gì đâu suốt ngày làm khổ người ta.

- Sao mọi lần em đều kêu sướng lắm.

Tôi nở nụ cười trêu chọc trước khuôn mặt đỏ bừng của em rồi ngậm lấy bờ môi đỏ hơi hé mà hô nhẹ nhàng. Dường như L chỉ phản kháng lấy lệ thôi, em nằm ngửa hẳn ra cho bàn tay tôi dễ dàng chui vào trong cổ áo mình mà bóp hai cái bầu vú. Tay em nhẹ nhàng kéo cái quần lỏng lẻo của tôi xuống mà nắm lấy con cu xóc nhè nhẹ, thẳng em được vuốt ve sưng lên hết cỡ trong bàn tay mềm mại của em.

Cái áo ngực chật khúm khiếp bó vào bầu vú to của em làm bàn tay tôi chỉ nắm được bên ngoài chứ không chui vào trong được. Có vẻ như L cũng nhận ra sự khó khăn đó của tôi, lưỡi em vẫn quấn lấy lưỡi tôi trong khi hơi nhấc lưng lên thò một tay ra sau mở bung cái móc. Hai bầu vú của em như được giải thoát khỏi sự chật chội, tay tôi dễ dàng sờ đến cái đầu ti bé xíu đã hơi vểnh lên. Tôi vừa bóp vừa se nhẹ đầu vú em khiến càng ngày nó càng cứng, con nhỏ nhả môi tôi ra rồi thở hỗn hển, bàn tay vuốt con cu cũng một ngày một mạnh hơn.

Bất chợt em rướn hẳn người lên cao làm cho bộ ngực căng tròn úp vào mặt tôi, kéo cái áo phông lên rồi chui vào trong, tôi ngậm lấy cái nhũ hoa hồng hồng mà bú mút nhiệt tình. Bàn tay quàng ra sau lưng em bóp lấy bóp để hai cái bờ mông mềm mại đầy thịt, L ôm chặt lấy đầu tôi, một tay em bịt chặt mồm để ngăn tiếng rên ư ử trong cổ họng sắp chui ra ngoài. Má nó chớ, biết thế dặn em mặc váy, cái quần bò lủng bó chặt lấy mông đít của em khiến tay tôi không tài nào luồn vào trong được.

Bú mút chán chê hai đầu ti của em một hồi, tôi cắn nhẹ khắp da thịt trước ngực em tạo thành những dấu răng mờ mờ trên làn da trắng hồng. Rõ ràng nằm điều hòa mà mồ hôi hai đứa vã ra như tắm, chẳng biết là vì nóng hay vì nứng nữa. Con cu của tôi cạ lên tục vào đùi em, xem ra có vẻ như L chịu hết nổi rồi, em đẩy tôi nằm ngửa ra giường rồi đứng xuống đất. Trong ánh sáng mờ mờ từ đèn điện ngoài hành lang hắt vào, tôi thấy em không do dự tụt luôn cái quần chật chội xuống tận đầu gối.

Bằng một động tác nhẹ nhàng, em trèo lên giường rồi úp nguyên con bướm đã ướt nhẹp vô khuôn mặt tôi, phía dưới con cu đã được cái miệng ấm nóng của em nuốt trọn từ khi nào rồi. Tôi ôm lấy vòng mông 95 của em bằng tay phải, miệng hôn khắp khe bướm, dầm thủy từ cái lỗ bé nhỏ tràn ra như vỡ đê vậy. Hai đứa vừa bú liếm nhau kiểu 69 vừa vểnh tai lên nghe ngóng tiếng động bên ngoài hành lang, thỉnh thoảng lại có tiếng bước chân của mấy người đi vệ sinh đêm vang lên cộp cộp. Có lẽ vì trong hoàn cảnh vụng trộm đầy kích thích, em ra nhanh hơn bình thường thì phải, miệng em ngậm chặt lấy con cu của tôi, khe bướm hơi giật giật rồi nước nhờn ào ạt chảy ra ngoài dính đầy lên khuôn mặt tôi.

Dù đã rất cố gắng ngậm chặt con cu, nhưng tôi vẫn nghe thấy tiếng rên ư ử đầy thoải mái của em vang lên. Giờ mà có cha nội nào đứng ngoài hành lang chắc dư sức nghe thấy, tuy đã khóa chặt cửa sổ và cửa ra vào được làm bằng kính mờ nhưng có ngu cũng biết trong này có một con nhỏ đang rên vì vừa lên đỉnh. Tôi vỗ nhẹ vào bộ mông đang ẹp trên mặt mình, *** má không bỏ ra nhanh chắc tôi chết vì ngộp mất. Em hiểu ý nhấc người lên rồi cầm lấy con cu đã ướt sũng nước miếng của tôi mà ngồi xuống, ót một tiếng nhẹ nhàng, thẳng bé đã nằm gọn gàng trong khe bướm.

- Má. Tí thì chết đuối.

Tôi nhìn gương mặt đang hơi nhăn lại vì thốn của em mà cười trêu chọc. L vừa cắn môi vừa gặm giữ lại.

- Thích trêu nhau không. Cho nghỉ nhé.

Miệng thì nói thế nhưng cái hông xinh đẹp của em đã nhún lên nhún xuống từ khi nào rồi. Tôi ôm lấy cái tay trái của mình vì sợ vết mổ rách chỉ, lưng hơi nhói đau có lẽ vì vận động mạnh nên không tránh được, đúng là vừa đau vừa sướng. Áo em kéo lên đến tận cổ lộ ra hai bầu vú đang rung rinh, cái quần bò đã tụt xuống tận mắt cá lủng lẳng ở chân trái. Hai tay L không dám chống lên người tôi mà hơi ngửa ra sau chống lên cái thành giường bằng sắt làm điểm tựa. Con bướm nóng sức ngậm chặt lấy thẳng cu em lại còn thỉnh thoảng co bóp hơi nhẹ làm tôi sướng muốn phát điên.

Cuối cùng tôi cũng mặc xác cái tay trái què quặt xuống giường, tay phải tôi vươn lên tóm lấy cái bầu vú căng tròn của em mà bóp mạnh thiệt mạnh. Hông tôi cũng phối hợp với bờ mông đang đập như vũ bão của em mà hẩy lên trợ lực khiến con cu chạm đến nơi mềm mại nhất của L. Bất ngờ em rên lên một tiếng thật lớn rồi đổ gục xuống người tôi, con bướm bóp chặt lấy thằng em rồi một dòng nước ấm nóng bao bọc lấy khắp con cu tràn xuống ướt cả cái quần bệnh nhân. Em đè lên người làm cái xương sườn bị nứt của tôi đau muốn ná thở, vội vàng vỗ vỗ vào lưng L mấy cái, con nhỏ hình như cũng biết tôi đang đau nên vội vàng ngồi dậy với con cu ở trong bướm.

- Trời *** Em tính mưu sát anh à.

- Xin lỗi. em quên mất. anh có đau lắm không.

Con nhỏ cuống quýt khi thấy khuôn mặt tái mét vì đau của tôi, nhìn vẻ mặt lo lắng trong tình trạng cởi truồng của em làm tôi phì cười. Đẹp mẹ nó cơn đau đi, cái quan trọng là em ra hai lần rồi nhưng thằng cu của tôi vẫn chưa có dấu hiệu hạ nhiệt. *** má giờ đau cũng đau rồi, chả nhẽ dừng lại thì hóa ra công cốc à, thôi thì chơi tới bến rồi tính tiếp. Có vẻ như em cũng biết tôi đang khó chịu, nằng khê cắn cắn bờ môi dưới rồi nhẹ nhàng nói.

- Hay để em dùng miệng nhé.

- Khởi. em chống tay vào thành giường rồi chống mông lên đi.

- Có được không đó.

L nhìn tôi bằng ánh mắt nghi hoặc hơi lo lắng nhưng cũng nhấc mông lên quay người lại. Hai tay em bám lấy cái thành giường, đầu gối quỳ xuống cái chần mỏng, cặp mông no tròn khê cong lên như mời gọi tôi đút vào cái khe đang e ấp. Cố cắn răng nhịn đau, tôi ngồi dậy quỳ sau lưng em, tay phải đỡ lấy cánh tay trái, con cu đâm mấy lần vào cái khe ướt nhẹp đó mà không vào được. L biết tôi đang khó khăn nên một tay em nắm lấy con cu nhét vào con bướm đang đợi chờ được lấp đầy của mình.

Đấy có lẽ là lần *** nhau hài hước nhất của tôi và em, một tay tôi ôm lấy tay còn lại, hông nhấp liên tục vào bờ mông em tạo ra tiếng da thịt va vào nhau bành bịch. Giờ có thằng nào nghe thấy cũng kệ cha nó đi, điều tôi quan tâm nhất bây giờ là đồng tình trùng ứ đọng trong người cần phải được tống ra ngoài. Mấy lần suýt ngã vì không có điểm tựa, đầu gối nhói đau vì chịu toàn bộ sức nặng của cơ thể, cuối cùng thì cảm giác căng tức ở hai hòn dái cũng xuất hiện. Tôi rút con cu ướt nhẹp nước nhờn ra khỏi khe bướm của em, tay vỗ bôm bốp vào bộ mông tròn.

- Ngậm cho anh. Nhanh lên.

L hiểu ý nên không chút ngần ngại quay người lại, miệng em bao lấy con cu mút chặt đầu khắc to tròn căng cứng. Tôi hừ lên một tiếng đầy thỏa mãn, con cu giật giật phóng từng đợt tình trùng vào khoang miệng em, L thành thực nuốt xuống cổ họng mà không hề sặc. Sau khi để em liếm láp sạch sẽ con cu, tôi đổ ập xuống giường đầy mệt mỏi kèm câu nói.

- Mặc quần áo rồi... đi gọi bác sĩ.

21. Chương 21: Lên Đại Học

- Mới xa nhau có 6 tháng mà anh đã trở thành cái dạng gì thế nàyyyy

Tiếng em rít lên qua kẽ răng khi thấy hình xăm chiếm trọn khuôn ngực rộng của tôi. Nhẹ nhàng cười trước vẻ mặt tức giận của em, tôi cởi hẳn chiếc áo ba lỗ đang mặc ném xuống đất. Mắt em trợn lên, mở to ra hết cỡ khi thấy cái hình xăm cái đầu con dê và cặp sừng to lớn trên thân thể tôi.

- Anh còn cười được nữa à. Cơ thể đang sạch sẽ không muốn tự nhiên lại vậy mực nó làm gì.

- Em có biết con dê tượng trưng cho cái gì không.

Tôi thần nhiên trả lời, nhìn khuôn mặt đang tức giận kèm chút tò mò của em, rồi như nhận ra điều gì đó, hai tay em ôm chặt lấy miệng ngăn tiếng nấc phát ra. Rút một điều thuốc ra rồi châm lửa hút, tôi vừa nhả từng đợt khói vừa nhìn thẳng vào đôi mắt đã hơi đỏ của em rồi nhẹ nhàng nói tiếp.

- Đã từng có lúc anh muốn bán linh hồn mình cho quỷ dữ để đổi lấy em.

...

Có lẽ vì vận động quá mạnh nên vết rách trên lưng tôi chảy máu, màu đỏ ướt đẫm miếng băng phía sau lưng. L cuống quýt mặc quần áo rồi chạy vội ra ngoài gọi y tá trực đêm. Con nhỏ y tá vừa đẩy cái xe chở bông băng các thứ vào phòng đã nhăn mặt nói lớn.

- Mùi gì lạ thế nhỉ.

- Có mùi dẻo gì đâu bà chị.

Tôi nằm úp trên giường trả lời con nhỏ, bất chợt tôi nhận ra có điều gì đó không đúng thì phải. Vãi l, đây là con nhỏ mà hôm nọ cầm cu tôi trong phòng phẫu thuật, dường như nó cũng nhận ra tôi rồi thì phải. Mặt con nhỏ ánh lên nét ma mãnh, hết nhìn em đang bối rối đứng cạnh giường rồi nhìn miếng băng đẫm máu trên lưng tôi, nó vừa cười vừa nói.

- À “ như tây” đó hả. Đang bị thương còn thích vận động mạnh. Đáng lắm.

- Như cái... đầu bà ấy. Nhanh cái tay lên. Đau lắm rồi đấy.

Tôi gắt lên với nó để chữa ngứa, quả này nhuc tận mạng rồi, L đỏ bừng mặt đứng im thín thít bên cạnh tôi. Con nhỏ y tá vẫn giữ nguyên nét châm biếm trên khuôn mặt nhưng cũng không mở miệng ra trêu chọc nữa. Bóc miếng băng ướt máu trên lưng tôi rồi ném vào cái khay, má nó chữ, con nhỏ chấm thuốc sát trùng như chấm chả vậy. Tôi đau đến nhe răng trợn mắt, đã thế nó còn cố ý làm lâu thiệt lâu nữa chứ. Không thể nào chịu nổi nữa, cuối cùng tôi cũng phải lên tiếng.

- *** má làm nhẹ cái coi. Đau thấy bà luôn

- Cho chừa cái tội ham hố.

Con nhỏ chẳng hề quan tâm đến việc tôi đang chửi thề, có vẻ như nó biết tôi chỉ đang thẹn quá hóa giận nên không thèm chấp. Lau chùi rồi thay miếng băng mới xong, nó đang định đẩy cái xe ra ngoài thì L tiến đến dúi đồng 500k vào trong túi áo blouse, trước ánh mắt ngạc nhiên của con nhỏ em chỉ bình thần nói.

- Cảm ơn chị đêm hôm còn vất vả nhé. Người yêu em hơi nóng chị đừng chấp nhé.

- Có gì đâu. Phận sự của mình mà. Hai bạn cứ... ngủ tiếp đi nhé.

Sự tinh tế của em khiến tôi thật bất ngờ, đúng là con gái của người nhà nước có khác. L dúi cho nó tiền vừa để cảm ơn việc nó sang thay bông băng cho tôi, vừa coi như để bịt mồm nó việc hai đứa làm tình trong phòng. Chuyện này mà truyền ra ngoài chắc hai đứa không biết giấu mặt đi đâu nữa, hơn nữa cũng nhiều người biết tôi có quan hệ thân mật với ông già em rồi. Con nhỏ y tá chắc cũng quen với việc này, trước khi ra khỏi phòng vẫn quay lại ném cho tôi một ánh mắt tràn ngập ý cười.

Đợi con y tá ra khỏi phòng, em hằm hằm nhìn tôi rồi nói bằng cái giọng tức giận.

- Anh thấy hậu quả mình gây ra chưa.

- Đầu phải mỗi mình anh đâu. Có cả em nữa mà.

- Anh còn nói nữa. tại anh đòi đấy.

Tôi cứng lưỡi trước câu nói của em, dù sao thì cũng là do ý đồ của tôi thật. Khẽ sờ cái mũi vẫn còn dính đầy mồ hôi, tôi cười hềnh hếch rồi kéo tay em nói.

- Thôi đi ngủ đi ngủ. anh mệt rồi.

Một đêm vừa đau vừa sướng cứ thế trôi qua, từ sau hôm đấy mặc cho tôi có rủ rê nịnh nọt kiểu gì đi nữa L cũng nhất quyết không chịu ở qua đêm một hôm nào nữa. Cả tháng trời rúc trong bệnh viện thì cuối cùng cũng đến ngày tôi được thả, *** má ở đó lâu ngày không bệnh cũng thành bệnh mất. Tôi rời bệnh viện với

cái thân thể còn có 6 chục cân kèm theo một vết sẹo to tổ bố ở trên lưng. Thề với các bạn chứ, đây có lẽ là lần đầu tiên tôi thấy thân thể mình ốm yếu đến vậy, bác sĩ dặn nghỉ vận động mạnh 3 tháng.

Nhưng cũng có phần may mắn, tôi lấy cơ thể vẫn ốm yếu để trả lời cho câu hỏi bao giờ muốn đi du học của ba L để ở lại Việt Nam. Thật lòng cả tôi và L đều trốn tránh cái việc sau này có đi du học cùng nhau không, tôi sợ khi ba em biết tôi không thể đi thì ông sẽ ra tay ngăn cấm tình cảm của hai đứa. Tất cả những gì lúc đó tôi và em muốn chỉ là được bên nhau, được yêu nhau ngày nào hay ngày đó. Yêu cho hôm nay chứ chẳng cần biết ngày mai sẽ ra sao.

Với 20 điểm, tôi thuận lợi vào một trường đại học chuyên ngành xây dựng, tôi chọn trường này vì có liên quan một chút đến công việc của gia đình, và cái quan trọng nhất là ở ngay trong thành phố, không xa nhà lắm. Với các bạn đã từng học đại học chắc cũng hiểu, lớp đại học không hề như lớp cấp 3 Ban đầu tôi cũng háo hức với cuộc sống sinh viên lắm, nhưng mà đời thì thường không như mơ.

Ngày đầu tiên đi học tôi đã thấy chán cái lớp này rồi. Một lớp có khoảng 80 mạng, vừa vào lớp tôi đã thấy sơ sơ độ 6 chục ông đực chưa tính tôi đang trợn mắt lên nhìn, nguyên đám con gái thì đứa nào không mặt đầy mụn thì nhìn cũng quê một cục với lùn tịt. Vác cái bộ mặt chán nản hết mức, tôi xách đít lên ngồi ở cuối lớp cạnh một thằng đeo cặp kính dày cui đang ngơ ngác. Tánh tôi thì cũng hòa đồng lắm, trừ những lúc lười nói, vồ vồ vai thằng cu ngồi bên cạnh rồi hỏi.

- Xin chào. Mày tên gì.

- Tôi tên An. Ông cũng học lớp này à.

- Vãi l câu hỏi. Đéo học tao vào đây ngồi ngắm mày à. Mà ông tôi cái đéo gì, mày tao cho gần gũi.

Bản mặt hơi ngô ngố của cu cậu cười cười như chấp thuận ý kiến của tôi. Thằng An này tính ra cũng không phải xấu trai, nét mặt nó kiểu thư sinh hơi trẻ con, khác hẳn với khuôn mặt râu ria hơi già trước tuổi của tôi. Nếu như nói lúc đó tôi gầy thì thằng cu này còn gầy hơn nữa, cái tướng cao có mét 7 mà nhìn còn mỏng cơm hơn cả tôi, chắc tại học nhiều quá.

- Tao tên H. Nhà cách đây không xa lắm. Nhà mày ở đâu.

Thấy nó im lặng nên tôi nói tiếp luôn, ngồi cạnh mấy thằng kiểu như này mà mình không hỏi chắc nó cũng im lìm.

- Tao ở dưới X.

- Ngon, cũng không xa lắm nhỉ. Mày ở trọ hay ở nhà người quen.

- Tao trọ ở khu Y gần đây thôi.

- Sướng nhỉ. Tha hồ ngắm gái sinh viên còn gì

Thằng An hơi đỏ mặt vì câu nói của tôi, đúng là một sách có khác, chắc cu cậu chưa biết mùi đời nên mới dễ xấu hổ thế này. Nằm dài xuống bàn tranh thủ tia mây mạng con gái ngồi trên, giờ mới để ý có hai con bé nữa mới vào, một con nhìn cũng ổn ổn, còn một con bé tóc ngắn nhìn cũng xinh xắn đáo để. Có người yêu rồi nên tia thì tia thế thôi chứ thật ra tôi cũng chả dám ra xun xoe xin số xin fb như mấy thằng bên trên.

Vồ vồ vào vai thằng An rồi chỉ cho nó con bé ngồi trên, con bé đang vươn người xuống bàn dưới lấy cái gì đó nên cái áo phông ngắn kéo lên làm lộ phần da thịt trắng bóc. *** má chứ ông nội này đồ mặt ra nhìn thấy tí thịt eo của con nhỏ kia, bố cái thằng chưa biết mùi đời. Không ngần ngại chút nào tôi tặng cái bóp vào đầu nó, thằng bé giật mình tỉnh lại rồi nhìn tôi cười xấu hổ.

- Dm mới có tí thịt bụng mà ông đã đồ dẫn thế này rồi. Nó mà tụt hẳn ra chắc mày hóa đá luôn quá.

- Hề hề. tại tao chưa thấy bao giờ.

- Rồi hôm nào tao dẫn mày đi vào đời cho biết.

Ông chủ nhiệm dẫn dò chán chê một hồi thì tôi cũng được ra về. Phóng con xe wave ra khỏi cổng trường thì thấy thằng An vẫn đang lơ ngơ đứng ở trạm xe buýt. Chắc cu cậu không có xe, tôi đỡ cái xích trước mặt nó rồi ngoắc ngoắc ngón tay.

- Lên xe anh đèo chú về.

- Thôi tao đợi xe buýt cũng được.

- Đợi đến đéo bao giờ. Lên xe anh em đi làm cốc bia cho mát coi như mừng ngày quen biết.

Nó hơi chán chờ nhưng rồi cũng trèo lên sau xe tôi, hai thằng phóng đến quán bia đầu phố. Sau hai ca bia hơi đầy thì mặt nó đã đỏ gay gắt xua tay xin thôi, chắc thằng này ít động đến bia rượu chứ không như tôi. Rượu vào lời ra, hai thằng đàn ông có men thì cuối cùng chủ đề lại quay về gái. Không như tôi đã quá thành thạo, thằng An kể từ bé đến giờ chỉ biết học và học, lên cấp 3 cũng có người yêu nhưng chỉ dừng lại ở mức cầm tay. Chả bù với tôi, hồi bằng tuổi nó đã biết lừa gái lên giường rồi.

Xách được nó về phòng trọ thì cu cậu đã say đứ đừ, cái khu trọ của nó là tổng hợp của cơ sở các phòng. Tôi chẳng ngại ngần gì mà phi thẳng vào giữa cái sân, vỗ vỗ mặt nó mấy cái cho tỉnh để còn biết phòng mà vào. Một thằng tỉnh dừ một thằng say thu hút mấy ánh mắt tò mò từ các phòng bên cạnh, cuối cùng thì tôi cũng tổng được nó vào cái phòng chưa đầy chục mét vuông. Vừa đóng cửa phòng quay lại thì bất chợt tôi bắt gặp một gương mặt quen quen, hóa ra con bé xinh xinh này bán thịt bụng cũng trọ ở khu này. Đang ở phòng nên con nhỏ chơi cái áo hai dây ngắn cũn với cái quần đùi, công nhận cũng vòng nào ra vòng nấy, da thịt con bé trắng phau.

Thấy ánh mắt hóng hớt của nó tôi cũng chỉ gật đầu chào, dù gì sau này cũng là bạn cùng lớp, lại ở cùng khu thằng An, thôi thì chào một cái cũng chả mất gì. Công nhận thằng này sướng, ở cái khu toàn gái thế này sớm muộn lúc nào cũng được rửa mắt. Sơ sơ ở đây phải có hơn chục phòng trọ, mà từ lúc vào đây tôi còn chưa thấy bóng thằng đực nào ngoài thằng An cả. Đúng gái sinh viên có khác, con nào con nấy nhìn cũng kiểu ngon đôn đáo để.

Sở dĩ tôi kể về thằng An này nhiều như thế vì nó là một trong số ít những thằng được tôi coi là bạn đến tận bây giờ. Số thằng này cũng không sung sướng gì nhưng sống rất tốt, rất có tình nghĩa. Thật sự từ lần đầu gặp thì tôi đã thấy thương nó rồi, ba má li dị nhưng vẫn học hành đàng hoàng thi đỗ cả đại học, nó đúng chất kiểu một thằng sinh viên nghèo đúng nghĩa. Có thể bản thân nó nghèo về vật chất nhưng về nhân cách và con người chưa bao giờ nó làm tôi phải thất vọng cả.

Lên đại học nên thời gian rảnh còn nhiều hơn cả khi học cấp 3, không còn phải đi học chung nữa nhưng ngày nào L cũng bắt tôi đưa đi đón về. Có lẽ em sợ tôi lỏng lỏng nhiều lại chơi bởi các thứ nên đó cũng xem như là một hình thức kiểm soát. L bắt tôi để relationship trên facebook rằng đã kết hôn với em khiến mọi đứa con gái mà tôi add đều phải tránh xa. Ngày xưa lúc mới yêu cứ tưởng em hiền, mấy năm bên nhau không ngờ cũng ghen các thứ các kiểu phết.

Lên đại học được hơn tháng thì ba tôi ra sắc lệnh cho tôi ra ở riêng để tự lập cho quen dần đi. Lúc đó tôi phản đối dữ dội lắm vì đang ở nhà với má phục vụ sướng còn chả hết, tự nhiên đi ra ngoài ở làm chi cho khổ. Tất nhiên là ông già tôi không hề nhượng bộ một chút nào, ông cho tôi quyền lựa chọn giữa ở trong kí túc xá với bạn hoặc ở bên cái nhà gần trường của thằng anh trai tôi. Cái tính tôi thích yên tĩnh nên không đời nào chịu ở chung với ai cả, thế là lúi húi dọn đồ trong tâm trạng bất mãn sang bên ngôi nhà kia.

Cái nhà này là của người ta gán nợ cho thằng anh tôi, nghe đầu chủ nhà bóng bảnh gì đó nợ thằng anh hơn tỷ không có tiền trả nên bị lão xiết nhà. Ban đầu lão P cũng định bán nhưng sau đó thấy tiếc vì cái này nhà này đẹp và mới quá, có đầy đủ nội thất sân vườn các thứ chỉ việc dọn vào là ở thôi. Thế là ông già bắt tôi dọn qua đó, mình tôi ở nguyên cái nhà bự chà bá, không tính phòng thờ và sân thượng thì cũng đã 3 tầng lầu rồi. Tầng trệt là gara để xe và nhà bếp, trên là phòng khách và phòng ngủ. Thật ra ban đầu ông già tính cho qua bên cái chung cư gần đấy nhưng tôi bị bệnh sợ độ cao nên thôi thì qua đây, đến giờ tôi vẫn đang ở tại căn nhà này.

22. Chương 22: Hai Năm

Ở riêng thì cũng không có vấn đề gì to tát lắm với tôi, do được ông già rèn luyện từ nhỏ nên mọi thứ tôi đều làm khá ok. Chỉ có vấn đề lau dọn nhà cửa là hơi mệt vì tính tôi thích sạch sẽ, và *** má cái việc tôi ghét nhất là đi chợ. Được cái từ lúc ở riêng, trưa L hay về nhà tôi chứ không về nhà mình nữa, hai đứa đường đường có không gian riêng nên thoải mái lắm. Tần suất chịch choạc cũng tăng lên đáng kể vì suốt ngày ở với nhau, nhưng con nhỏ hay cần nhần tôi vụ hút thuốc nên phòng lúc nào cũng ám mùi.

Cuộc sống cứ thế trôi qua bình thản, buổi sáng tôi lên giảng đường ngủ, tan học đón em rồi cùng ăn trưa. Chúng tôi hạnh phúc như một cặp vợ chồng son vậy, dưới bàn tay chăm sóc của em tôi gần như đã quay lại phong độ của ngày xưa. Một tháng tôi lên liền 4 5 cân, kèm theo sự chăm chỉ tập luyện thì cuối cùng cái body quen thuộc đã trở lại. Chia sẻ một chút với các bạn gầy là kết hợp đi tập gym và một chế độ ăn uống khoa học thì tôi còn dùng thêm protein ở ngoài nên tăng cân tăng cơ rất nhanh.

Lại một mùa đông nữa đến, tôi và em đã ở bên nhau được hai năm rồi nhỉ, chia tay nhưng rồi quay trở về bên nhau. Em ngồi sau xe tôi đi trên con phố quen thuộc, vẫn như ngày đầu tiên, bàn tay ấm của tôi bao lấy những ngón tay lạnh toát của em trong túi áo. L ôm chặt lấy lưng tôi như để tan bớt cái lạnh đầu đông, hơi thở thơm tho của em phả lên vành tai.

- Anh sẽ yêu em mãi chứ.
- Ừ cả kiếp này và kiếp sau.

Em thích hỏi những câu như thế, tính em luôn thích những điều lãng mạn, tôi cũng biết điều đó nên luôn chiều theo ý em. L chồm lên phía trước chạm bờ môi mềm vào má tôi dù đang chạy xe trên đường, qua cái gương chiếu hậu tôi có thể thấy nụ cười hạnh phúc trên môi của em.

- Mai kỉ niệm hai năm yêu nhau rồi đấy. Vợ thích quà gì.
- Chỉ cần anh là đủ thôi.

Ôm chặt người tôi hơn rồi khẽ thủ thỉ trả lời, em luôn như vậy, tính em giản dị đặt tình cảm lên trên giống như tôi vậy. Chiếc lắc hai năm trước tôi tặng đến hiện tại vẫn đang yên vị trên cổ chân em tới tận bây giờ dù cho em có bao nhiêu món trang sức khác đi nữa. Tôi kéo bàn tay của em trong túi áo ra, miệng hôn lên cái mu bàn tay trắng muốt, da thịt em lúc nào cũng có một mùi thơm lạ kì.

Đi một lúc thì em kêu muốn uống cái gì nóng cho ấm bụng, hai đứa tấp luôn vào một cái cafe gần đó. Quán này phục vụ cũng ổn lắm mà lại trang trí kiểu hơi xưa cũ nên thực sự là một điểm đến không thể thiếu của mấy đôi tình nhân như tôi và em. Sơ qua cho các bạn một chút thì quán này có 2 tầng nhưng gầm cầu thang thì được thiết kế thành một cái gác xép bé bé trong đó có 2 cái bàn. Chỗ này vừa kín vừa ấm lại được ngồi xuống thăm nên hai đứa gọi đồ xong chui luôn vào đấy ngồi ôm nhau.

- Nãy đi ngoài đường lạnh mà vào đây nóng thế nhỉ.
- Ai bảo e mặc nhiều áo chứ. Ba bốn cái áo thì chả thế.
- Đâu. Em mặc mỗi cái áo dài tay với áo khoác mà.

Tôi cười cười rồi thò tay ra sau lưng kéo nhẹ dây áo ngực của em.

- Thế cái này không phải là áo à.
- Dâm dê.

L cũng quen với kiểu cợt nhả của tôi nên chỉ véo nhẹ vào đùi rồi đẩy tay tôi ra, nói rồi em dựa hẳn lưng vào ngực tôi mà lấy điện thoại ra nghịch. Hai tay tôi ôm lấy vòng eo thon thả của em mà xoa nhẹ nhàng, hôm nay em mặc cái áo hơi ngắn nên ngồi dài xuống làm hớ cả phần da thịt trắng bóc ra ngoài.

- Buồn em. Tay anh linh tinh cái gì đấy.
- Anh ôm vợ cho ấm còn gì.
- Ôm thôi đấy nhớ.

Bất chợt cái cửa kéo ngoài hành lang mở ra, thằng phục vụ mang đồ uống vào cho chúng tôi. Cả tôi và nó đều giật mình nhìn nhau, tưởng ai chứ hóa ra là thằng cu An. Điều kiện nhà nó không được khá nên vừa mới đi học đã phải kiếm việc làm thêm.

- Ô mày làm ở đây à.

- Ủi tao mới làm thôi. Đi cùng với người yêu à.

Nó cười rồi trả lời câu hỏi của tôi, mặt cu cậu hơi đỏ khi thấy em đang nằm trong ngực tôi, đúng là chưa biết mùi đời. L cũng biết ý nên ngồi thẳng lên, em nhẹ nhàng gật đầu chào nó.

- Chào anh.

- Ô ừ chào em nhé. Anh học chung lớp đại học với H.

Thằng An vừa đặt mấy thứ đồ uống xuống cái bàn thấp vừa gãi đầu chào em.

- Thằng này là An. Ngồi cạnh anh đấy. Ê cu đây là L người yêu tao đấy.

Nói được vài câu thì thằng An bảo còn việc nên phải xuống, trả lại không gian riêng cho tôi và em. Trước khi ra nó cũng biết ý mà đóng chặt cái cửa kéo lại, thằng này thế mà cũng khôn ra phết. Nó vừa đi khỏi thì tôi đã ôm chặt lấy cái eo bé nhỏ của em mà ôm, nãy đang định sờ nắn tí thì bị phá đám. L kêu lên một tiếng khe khẽ nhưng cũng không phản đối, hai đứa lại trở về cái tư thế ôm ấp như lúc ban đầu.

Vừa xoa xoa cái bụng phẳng lỳ của em, tôi vừa rúc mặt xuống cái cổ trắng ngần mà hôn hít, người em luôn tỏa ra một mùi hương hấp dẫn khứu giác của tôi. Đập nhẹ vào cái tay đang xoa dần lên trên của tôi, em quay đầu lại khẽ gất.

- Đang ở chỗ bạn anh đấy. Đừng có nghịch.

- Anh xoa tí cho ấm thôi mà.

Tôi hôn luôn lên đôi môi đỏ đang hé mở như định nói gì của em, hai cái lưỡi quấn lấy nhau trong khoang miệng. Em vòng một tay lên kéo sát đầu tôi xuống như muốn tôi nuốt trọn lấy bờ môi đẹp của mình. Bàn tay tôi úp lên hai bên ngực của em mà nắn nhẹ nhẹ, bầu vú căng tròn được cái áo lót ôm lấy nên càng to hơn. Tiếng rên như con mèo nhỏ đang gầm gừ thoát ra từ cổ họng em, có vẻ như hôn kiểu này khiến L khá mỗi cổ thì phải. Em cựa nhẹ nhả môi tôi ra ngồi hẳn dậy.

- Bỏ cái tay ra. Đây không phải ở nhà đâu nhá.

L trừng mắt nhìn tôi rồi kéo lại cái ngực áo nhần nhúm, hai tay em cầm lấy cốc cacao nóng rồi thổi nhẹ. Những lọn tóc lòa xòa trước cặp kính cận, đôi môi hồng chúm chím thổi hơi nóng đang bay trên cốc cao của em khiến tôi phải ngẩn ra mà nhìn. Cô gái bé nhỏ đáng yêu này đã ở bên tôi được hai năm rồi ấy nhỉ, nghĩ đến việc mùa đông năm sau có lẽ hai người đã ở hai bán cầu khác nhau làm miệng tôi đắng chát. Đường như cũng nhận ra điều gì đó khác thường trên mặt tôi, L nhấp một ngụm cacao rồi đưa cái cốc còn dính dấu son của em lên sát miệng tôi.

- Ngon lắm. Anh uống một tí đi cho ấm

Tự dưng lúc đó tôi chỉ muốn khóc vậy, tôi quàng tay ôm chặt lấy em vào lòng mặc cho khuôn mặt em còn đang ngơ ngác. L vỗ nhẹ nhẹ lên lưng tôi, giọng em nhẹ nhàng cất lên như đang an ủi đứa trẻ to xác vậy.

- Anh sao thế.

- Anh sợ mất đi thế giới của mình.

Hai tay em lúc này cũng đã ôm chặt lấy lưng tôi, cả hai cứ thế ôm nhau trong yên lặng. Bất chợt tôi cảm thấy có vài giọt nước nóng hổi rơi trên cổ mình, đôi vai em cũng run khe khẽ. Giọng em như cố gắng nén tiếng nấc nghẹn từ cổ họng.

- Ngốc ạ. Em sẽ ở bên anh mãi mãi.

Vội vàng đẩy em ra thì đã thấy hai hàng nước mắt lăn dài trên gò má xinh đẹp của em, đưa tay lên chùi một cách gấp gáp để tránh cái nhìn của tôi. L vừa cười vừa nói với đôi mắt đỏ hoe của mình.

- Cacao này cay quá nên làm em chảy nước mắt đấy.

Trên đời có loại cacao cay sao, có lẽ vì không biết lấy cớ gì nên một cô bé không quen nói dối như em cố gắng chữa ngượng. Tôi cười cười rồi hai tay ôm lấy gò má em nhẹ nhàng gạt đi những giọt nước mắt, bắt chợt hai ánh mắt chạm nhau, sâu trong đôi mắt đẹp của em tôi có thể thấy một chút gì đó trốn tránh hơi lo âu nhưng nhiều hơn cả có lẽ là tình yêu. Đến giờ mọi lời nói có lẽ đều thừa thãi cả rồi, tôi hôn em như lần đầu tiên được hôn vậy chỉ đơn giản là môi chạm vào môi

Môi em ngọt và ấm quá, thoang thoang mùi vị cacao còn dính trên đó, Khẽ với tay lấy cốc cacao nóng trên bàn, em nhấp một ngụm rồi cười nhẹ như mời gọi. Hai bờ môi lại dính lấy nhau một lần nữa, cacao từ đôi môi đang hé mở của em nhẹ nhàng truyền sang miệng tôi. Môi và lưỡi quấn lấy nhau trong vị ngọt của cacao nóng, có lẽ đó là thứ cacao tuyệt diệu nhất trên đời này mà tôi từng được thử.

Thân thể nóng sức của em áp sát vào ngực tôi, hai quả cầu thịt to tròn đè nén làm tôi như muốn ná thở vậy. Nhẹ nhàng luồn một tay vào sau lớp áo mỏng của em, tôi xoa nhẹ nhẹ cái eo thon nhỏ, làn da mịn màng như nổi từng đợt gai ốc mỗi khi bàn tay tôi chạm đến. Em hơi ngẩng đầu lên đưa cái cằm cổ thiên nga sát đến bên bờ môi tôi, nhẹ nhàng cắn nhẹ từng chút từng chút một, em rên lên từng tiếng ư ư nho nhỏ vì thoải mái. L luôn luôn thích được mơn trớn nhẹ nhàng như vậy.

Bàn tay tôi xoa dần lên phía hai bầu ngực em, tách một tiếng nhẹ nhàng, áo ngực của em đã bung ra sau lớp áo ngoài. Mặc kệ cho việc hai đứa đang ở quán café, tôi rúc hẳn đầu vào trong áo em mà hôn lên từng tấc da thịt mịn màng. Có vẻ như quá đê mê trong cơn say tình, em không hề ngăn cản mà còn ôm thật chặt lấy đầu tôi. Vừa thỏa thích hôn hít hai bầu vú căng tròn, tôi vừa xoa nắn mông em bên ngoài chiếc quần bò. Biết thế hôm nay bảo em mặc váy chứ, cái quần chật chội bó sát bờ mông khiến nó như càng cong hơn vậy.

Bất chợt có tiếng bước chân lên cầu thang như trống đập vào lồng ngực tôi vậy, hai đứa giật mình tỉnh lại trong cơn hứng tình. Tôi vừa vội vàng rút đầu ra khỏi áo em thì đã thấy cánh cửa kéo mở ra, một nhóm học sinh 4 5 đứa chỉ tầm lớp 9 lớp 10 đủ cả trai lẫn gái chui vào. Tụi nó trợn mắt lên khi thấy cái áo xộc xệch kéo lên tận eo của em và sau đó là cái áo ngực màu đen tuột ra hơi trễ xuống dưới. L đỏ bừng mặt quay vào trong cài lại khuy áo, mấy ông cu con nhìn theo với ánh mắt tò mò.

Thẹn quá hóa giận, tôi vội lấy cái áo khoác trùm lên vai em rồi trừng mắt nhìn chúng nó rồi cất giọng quát.

- Nhìn cái *** mẹ chúng mày à. Lượn

Cái tướng to xác kèm theo khuôn mặt dữ tợn của tôi làm tụi nó mặt tái mét rồi lục tục đẩy nhau đi lên tầng trên. Chúng nó đi rồi nhưng tôi vẫn nghe thấy tiếng xì xào bàn tán từ mấy đứa con gái.

- Hình như là bà L học 12C trường mình đó bay.

- Ghê nhỉ. Vào quán café ôm ấp với trai cơ.

Nhận ra cả em thì chắc cũng học trường cấp 3 cũ của tôi, đầu má mấy đứa trẻ con, đang vui thì đứt dây đàn. L cài xong cái áo thì cũng mặc luôn áo khoác vào rồi khẽ kéo lấy cánh tay tôi.

- Bỏ đi anh. Mình về nhà.

- Ủ. Đm cút cả hững.

Tôi vừa xô giày vừa lăm bằm chửi mấy đứa trẻ con, em khẽ đập nhẹ vào cánh tay khi nghe thấy tôi nói vậy. Hai đứa có một cái thỏa thuận chung là không bao giờ nói vậy hay chửi tục trước mặt nhau. Đi xuống thanh toán thì thấy thằng An đang cúi húi lau mấy cái cốc thủy tinh phía sau quầy bar, nó vừa cười vừa nói khi tôi hỏi hóa đơn.

- Thôi bữa này để tao mời. Chẳng mấy khi mày với người yêu đến chỗ tao uống nước.

- Ai lại làm thế được anh. Việc nào ra việc đó chứ.

Chưa đợi tôi lên tiếng em đã nhanh nhẩu cướp lời rồi lôi ví ra thanh toán, em cũng biết điều kiện thằng An không được tốt nên mới làm thế. Tôi cười trừ nhìn nó nhưng cũng không ngăn cản em. Nét bối rối xuất hiện trên gương mặt thằng An, biết nó đang khó xử nên tôi vỗ vai nó rồi nói.

- Thiếu gì dịp đâu. Tụi tao còn đến nhiều mà. Về trước nhé.

Nói xong tôi vội vàng kéo cánh tay em ra ngoài cửa vì sợ nó lại dùn đẩy. Vừa dắt được cái xe xuống đường thì gặp một con nhỏ đeo khẩu trang kín mít phóng cái xe đạp điện từ đằng xa tới. Chạm tí nữa thì đã đâm vào cái dĩa xe wave của tôi rồi, *** má đang bức mình sẵn tính chửi vài câu thì nó đã bỏ cái khẩu trang ra nhiệt tình chào hỏi tôi.

- Ủa H đến chỗ A uống nước hă.

- O ừ. Ai thế nhĩ.

- Tui Hương học chung lớp với ông nè.

Giật mình nhìn kĩ khuôn mặt của con nhỏ thì tôi mới nhận ra, tưởng đứa nào, cái con bé bán thịt bụng ở chung khu trọ với thằng A đây mà.

- Ông đi cùng ai vậy, Người yêu hă. Xinh gái ghê ta.

- Ừ đây là L người yêu tôi. Bà đi đâu mà vội thế.

Con nhỏ nhanh nhẩu hỏi khi nhìn thấy em ngồi phía sau yên xe tôi. Cả cái lớp đại học đông như kiến nên tôi chỉ chơi với mỗi mấy thằng con trai, tụi con gái như tôi kể là toàn cá sấu nên hầu như chả bao giờ tôi thêm quan tâm. Như con bé Hương này xếp vào dạng xinh xắn ở lớp mà vẫn chịu lép vế khi ở gần em, nếu nó kiêu năng động cá tính thì L lại đẹp hơi kiêu một chút theo kiểu tiểu thư (cá nhân tôi thấy vậy). Con nhỏ gật đầu chào lại khi thấy em cất tiếng chào rồi nhìn tôi trả lời.

- Tôi mang cơm trưa cho An. Nay về trễ sợ An đói nên hơi vội tí. Hihi

- Ghê nhĩ. Đã góp gạo thổi cơm chung rồi cơ.

- Có đâu. Tại tui thấy ông cũng vất vả nên giúp đỡ tí thôi.

Tôi cười khi thấy vẻ mặt hơi đỏ của con nhỏ, thằng An trông khờ khạo thế mà cũng ra gì đấy. sinh viên mà, kiểu gì năm nhất chả có tí chim chuột với nhau. Chào nó rồi tôi và em lên xe đi, vừa lái xe vừa suy nghĩ đến ngày kỉ niệm hai năm yêu nhau. Tôi khẽ thở dài trong lòng, có thể sẽ chẳng có năm thứ ba đâu nên có lẽ phải cố gắng làm một điều thật khó quên cho cả hai đứa nhĩ.

23. Chương 23: Ngoại Truyện 1: Gương Vỡ Lại Lành

19h Ngày 12-11-2018

- *** má, nãy anh chuyển cho chú quả đẹp thế mà lại sút lên giò.

- Đéo hiểu hôm nay em bị làm sao ấy anh ạ.

Tôi vuốt mái tóc ướt sũng mồ hôi rồi cầm chai nước lên tu ừng ực nhìn ông anh cùng đội bóng trả lời. Cha này làm bên công an thành phố, mấy anh em chung một đội bóng đá với nhau cũng lâu rồi, hơn tôi chục tuổi nhưng chơi với nhau hợp lắm. Lão cười cười rồi kéo cái điều cày ra châm một điếu mà rít, vừa ngược đôi mắt phê pha lên nhìn trời lão vừa trả lời tôi.

- Anh em đi làm cốc bia cho mát chứ nhĩ.

- Hôm nay chị không ở nhà hay sao mà anh được thả thế.

- Kệ nó chứ. Đang mệt thế này ra quán bia làm tí cho mát.

Nói rồi hai anh em đứng dậy đi ra phía tủ đồ lấy đồ đạc linh tinh, tôi vừa mở cánh tủ bằng sắt ra thì bỗng có tiếng chuông điện thoại vang lên. Chắc hẳn bà già gọi sang nhà ăn cơm rồi, lôi con s8 em tặng sinh nhật hồi năm ngoái ra thì bất chợt mồ hôi lạnh chảy dọc sống lưng tôi. Chình ỉnh trên màn hình cong là

cái ảnh một con nhỏ mặc bikini đen đang cong mông kèm theo cái tên không thể đáng yêu hơn “ My World “ is calling.

Cái số này chẳng còn ai khác ngoài em sử dụng nữa, bên nước ngoài thì làm sao gọi được. Rõ ràng em đã bảo là thứ năm mới về, hôm nay mới là thứ hai mà. Khẽ nuốt nước miếng kiểm chút bình tĩnh, tôi nhắc máy với khuôn mặt xám xịt.

- Anh làm cái gì mà em gọi gần chục cuộc rồi không được thể hãaaaa

Tiếng em bực dọc vang lên từ đầu bên kia.

- Ô sao em lại gọi được bằng số này.

- Sao với trăng cái gì. Em đang ở sân bay rồi. Cho anh 10p đi ra đón em.

Nói rồi em cúp máy luôn chẳng kịp để cho tôi kịp ú ớ thêm câu nào nữa. Thôi ăn lờn rồi, this is cú lừa, con nhỏ về bất chợt thế này khẳng định không có gì vui. Bất chợt một bàn tay đập mạnh lên vai kéo tôi khỏi đồng suy nghĩ trong đầu, lão kia đã lấy đồ xong từ bao giờ rồi nhìn tôi với gương mặt khó hiểu.

- Sao mặt mày chú tự nhiên lại tái mét vào thế này. Nhanh lên rồi còn đi. Mẹ, anh khát lắm rồi.

- Thôi em có tí việc đột xuất phải đi ngay rồi anh. Để khi khác nhé.

Tôi vội vàng trả lời rồi chạy đi mặc kệ cái bản mặt ngơ ngác của lão, hên là hôm nay lười mở cổng quá nên vẫn đang đi ô tô. Chẳng kịp thay quần áo, tôi mặc nguyên quần đùi áo số mà mở cửa xe phóng đi. Dòng người trên đường phố không còn quá đông đúc như giờ tan tầm nữa nhưng có lẽ trong lòng đang lo lắng nên tôi ngày càng đạp mạnh chân ga hơn. Nhìn vào cái màn hình điện thoại thì thấy trước đó cả chục cuộc gọi nhỡ, chắc em xuống máy bay lâu rồi mà lúc đó tôi vẫn còn đang trên sân.

Mất gần 20 phút mới đến được sân bay, một bóng hình quen thuộc đang cúi đầu bấm điện thoại v hiện ra trước tầm mắt tôi. Em ngày một xinh đẹp kiêu kì hơn, đôi chân đã dài lại càng dài thêm khi được cái quần bò rách bó sát kèm theo đôi giày cao gót màu đen đơn giản. Cái áo sơ mi kẻ sọc hơi trễ làm lộ xương quai xanh và bộ ngực cao vút khiến vẻ gợi cảm của em lan tỏa ra xung quanh thu hút vô số ánh nhìn. Mái tóc dài màu nâu nhạt được cặp kính mát kéo lên cao làm cho khuôn mặt xinh đẹp của em toát ra một cái thần thái sang chảnh hiếm có. Trái ngược hoàn toàn với em, trong bộ dạng nhếch nhác chua lè của mồ hôi và quần đùi, tôi mở cửa con Mazda 6 chui ra rồi dang rộng hai cánh tay như muốn ôm em vào lòng.

- Welcome to Việt Nam. Chào mừng vợ yêu trở về nhà.

- Lui lui. Anh vừa đi đâu về mà nhếch nhác thế này.

Em hơi nhăn mũi đuổi một ngón tay ấn vào ngực tôi đẩy ra xa, tôi có một cái mùi mồ hôi khá nặng hơn nữa vừa đi đá bóng về nên chắc có hơi ghê thật. Mặc kệ khuôn mặt khó chịu của em, tôi ôm luôn lấy bờ vai bé nhỏ rồi ấn môi mình lên môi em. Hai bàn tay em đập lên ngực tôi chống đối nhưng cũng không thể ngăn cản được. Hai đứa chìm trong nụ hôn say đắm sau thời gian dài gặp lại, tối hôm đó bạn nào gặp một thằng mặc áo MU đang hôn một con nhỏ như người mẫu ở sân bay thì đích thị là tôi và em rồi nhé. Mút mát chán chê đôi môi đẹp một hồi thì cuối cùng tôi cũng buông tha cho em, L đẩy tôi ra rồi gắt.

- Chưa thể không biết. Cái con người gì mà vô duyên dễ sợ.

- Hì hì. Lúc em gọi là anh đang đi đá bóng mà.

- Giải. Thảo nào tôi gọi cả chục cuộc không thấy đâu.

Kéo cánh cửa xe ra rồi hơi cúi người làm động tác mời, em bước lên xe trong khi biết bao ánh nhìn ngưỡng mộ xen lẫn ghen tị chiếu lên người tôi. L vừa cài dây an toàn vừa gọi với ra thấy tôi đang định vòng sang bên kia lên xe.

- Nhớ mang hành lý của em lên đây.

- Ô sao thấy em đi tay không mà.

L lườm tôi một cái rất rạt rồi vươn tay chỉ về phía cái cột cạnh đó, *** má 4 cái valy to tổ chẳng, chật vật lắm tôi mới có thể nhồi vào cốp xe phía sau. Leo lên xe thì thấy em đang soi gương tô lại son trên môi khi này bị tôi hôn tèm lem, tôi nhìn con nhỏ rồi cắn nhằn bằng cái giọng bực bội.

- Em mua gì mà lắm thế. Anh nhớ lúc em đi có mỗi một valy thôi mà.
- Nhiều gì mà nhiều. Đây là em còn để bớt ở bên đây rồi đó.

Toát mồ hôi hột trước câu trả lời tỉnh bơ của con nhỏ, tôi vừa lái xe vừa quay sang nắm lấy bàn tay của em. Những ngón tay thon dài trắng ngần của em nằm gọn trong lòng bàn tay đầy vết chai của tôi. Đôi môi đẹp của em khẽ cong lên cho một nụ cười nhiều hàm ý.

- Nắm tay tí cho đỡ nhớ.
- Tay anh vẫn ấm nhỉ.
- Ủ nhưng anh hết đào hoa rồi.
- Tin được không nhỉ.

Tôi chỉ cười trước câu hỏi của em, mọi thứ nên để thời gian trả lời, dù sao thì người có lỗi cũng là tôi mà. Em biết tôi đang khó xử nên cũng không cố nói thêm điều gì xoay quanh chủ đề này nữa, chống tay còn lại lên cửa xe, em nhìn đường phố tấp nập rồi thản nhiên nói.

- Về nhà anh nhé. Ba má chưa biết em về đâu.
- Sao em về không báo cho ba má.
- Em muốn ở với anh mấy ngày đã. Sao? Anh không thích hả.
- Đâu có hì hì. Thế về nhà đợi anh thay quần áo rồi mình đi ăn nhé.
- Thôi. Em thích ăn cơm anh nấu cơ. Lâu lắm rồi chưa được thấy anh vào bếp.

Tôi cầm bàn tay em lên hôn nhẹ từng ngón tay như ngằm đồng ý. Tuy sống một mình nhưng tôi có thói quen hay tự nấu ăn ở nhà chứ ít khi ăn ở ngoài hay tạm bợ. Buổi trưa bận quá nên tôi phải ăn luôn ở công ty, chiều khoảng 5h về nhà thì tôi tạt qua nhà cấm nồi cơm rồi mới thay đồ đi gym hay đá bóng. Đồ ăn thức uống thì cuối tuần rảnh rồi tôi hay đi siêu thị mua rồi dùng luôn cả tuần sau. Trước sinh viên tôi còn có thời gian để lau dọn nhà cửa chứ giờ đi làm bận rộn thì toàn gọi bộ phận vệ sinh của công ty cử người đến dọn dẹp định kì.

Hai đứa chuyện trò linh tinh một lúc thì đã về đến nhà tôi, mở cốp cất xe rồi vát vả mới vác được hết đồng valy quần áo giày dép của em lên phòng. Có lẽ chuyến bay dài khiến em khá mệt, L nằm hẳn xuống sofa mà cô người lại nhắm mắt thiêu thiêu ngủ. Tôi vội vàng lấy cái khăn đắp ít nước ấm rồi mang ra ngồi cạnh em, nhẹ nhàng lau từ trán xuống cổ rồi cả hai bàn tay. Em chỉ hé đôi mắt đẹp ra nhìn tôi rồi lại nhắm mắt hưởng thụ sự phục vụ dịu dàng của người yêu.

- Mệt lắm hả. Em uống gì không để anh lấy cho nhé.
- Thôi để em nằm nghỉ một lúc đã. Anh nấu xong thì gọi em dậy nhé.

Tôi hôn nhẹ lên vầng trán mịn màng của em đầy cương chiều rồi tranh thủ xuống bếp. Nhờ công sức ông già rèn giũa từ bé nên có thể nói tôi khá tự tin với khả năng nấu ăn của mình. Làm xong vài món ăn mà em thích thì cũng khá muộn rồi, bất chợt một vòng tay bé nhỏ ôm chặt lấy cái thân hình ướt đầm mồ hôi của tôi. Gương mặt em áp lên lưng tôi, vẫn cái giọng nói của cô bé năm đó đã hút lấy hồn tôi từ lần gặp đầu tiên, L thủ thủ nhẹ nhàng.

- Em nhớ anh nhiều lắm.
- Ủ anh cũng vậy.

Quay người lại bám lấy vòng eo bé nhỏ sau chiếc áo sơ mi, em chủ động dâng cặp môi thơm của mình lên sát môi tôi. Một nụ hôn chứa bao nhiêu nhớ mong giãn hờn suốt thời gian qua, hai cái lưỡi quấn lấy nhau

đầy quen thuộc. Sau vài phút đắm chìm trong sự mê mẩn, có vẻ như L hơi khó thở nên cuối cùng cũng rời môi tôi mà cúi xuống tựa mặt vào lồng ngực.

- Thôi được rồi. Ra bàn ngồi đi công chúa nhỏ. Hơi vội nên anh không nấu được nhiều đồ em thích.

Khui nắp một chai vang nhẹ trên tủ, tôi rót một chút vào hai cái ly cao rồi đưa cho em một cái.

- Chúc sức khỏe em yêu.

Cả tôi và em cùng cười rồi chạm nhẹ hai cái ly vào nhau, một tiếng “keng” vang lên như đánh dấu cho ngày gặp lại. Bữa cơm nhanh chóng trôi qua trong không khí vui vẻ, em liên tục kể về những thứ mà mình đã gặp sau hành trình khắp châu Âu, tôi chỉ yên lặng ngắm nhìn khuôn mặt vui vẻ của em.

- Được rồi cô nương. Ăn nhiều một chút, dạo này ốm quá đó.

- Thế mới đẹp chứ. Anh không thích sao.

- Là em thì dù thế nào anh cũng thích.

Em cười híp mắt trước câu nói của tôi, vẫn dễ dãi như trẻ con vậy mà, tôi lắc đầu rồi gấp một miếng thịt đưa lên sát miệng em. Đôi môi em hé mở cắn lấy miếng thịt rồi nhìn tôi mỉm cười.

- Em tưởng chỉ khi em ốm mới được anh chiều chuộng thế này cơ.

- Chiều em cả đời này cũng được.

Nụ cười lại xuất hiện trên môi con nhỏ của tôi, bữa cơm nhanh chóng kết thúc trong không khí hạnh phúc. Em rửa bát còn tôi đứng bên cạnh tráng từng cái một qua dòng nước ấm, cuộc đời chỉ cần một người ở bên thế này thôi nhỉ. Hai đứa nửa ôm nửa kéo nhau lên đến phòng tắm, từng món đồ trên người lần lượt vương vãi xuống sàn gỗ lạnh toát. Chúng tôi khóa môi nhau trong làn nước ấm từ vòi hoa sen đổ xuống, Cánh tay thon dài của em ôm chặt lấy cổ tôi như cố gắng làm cơ thể đẹp tuyệt trần của mình dính sát hơn lên thân hình vạm vỡ đầy đặn của tôi.

Em nằm tựa lưng vào ngực tôi đầy lười biếng trong chiếc bồn tắm đầy nước ấm, Rút điện thoại ra chụp chân hia đứa đang gác lên nhau trong làn nước, em nghiêng đầu quay lại hỏi tôi.

- Caption gì bây giờ nhỉ anh yêu.

Chẳng quan tâm đến con nghiện mạng xã hội như em, tôi thoải mái nắm lấy hai bầu vú từ phía sau mà nắn bóp nhẹ nhàng. Chẳng hiểu em làm thế nào mà bầu vú vẫn hồng rực như ngày nào, không những thế hai cái quả vừa trắng vừa tròn này còn lớn thêm một vòng nữa, có khi giờ phải lên đến chín mấy ấy nhỉ. Tôi hôn nhẹ lên cái cổ mềm mại trắng ngần của em, tay xoa nhẹ lên cái đầu ti bé xíu. Em thoải mái rên lên một tiếng, mắt vẫn không rời điện thoại, những ngón tay em lướt trên cái màn hình rộng của chiếc Iphone đang tấm ảnh lên instagram.

- Xem nào. Máy khi được tắm chung với trai, check in tại số 69 đường abc (địa chỉ nhà tôi)

Em ném chiếc điện thoại ra ngoài rồi xoay người ra phía sau, môi em lại tìm đến môi tôi. Hai cái lưỡi quấn lấy nhau không biết chán. Tôi bóp cặp mông đang cong lên phía sau của em mạnh thật mạnh. L vừa hôn vừa kéo tôi đứng lên khỏi làn nước ấm, khỏi phải nói tôi cũng hiểu ý muốn của em. Mặc kệ cơ thể còn dính đầy nước, tôi bế em ra chiếc giường ngủ bên ngoài.

Nhẹ nhàng vật tôi xuống phía dưới, em ngồi đè lên con cu đang cương cứng như háo hức của tôi. Nở một nụ cười quyến rũ, em vừa hôn vừa cắn khắp cái cổ đang phập phồng vì nứng của tôi. Cái lưỡi mềm mại như con mèo nhỏ rả rừ rừ xuống dưới ngực, em hôn lên cái đầu con dê và cặp sừng dài của nó đầy âu yếm. Tôi trần mình tận hưởng sự phục vụ đầy kích thích của em, con cu dựng lên sừng sừng cứng như đá,

Một tay em cầm lấy con cu dài của tôi mà xóc nhẹ, đôi môi đỏ dụ dề hôn nhẹ lên cái đầu khác. Một cảm giác ấm nóng đầy ắp ứ trệ bao trùm lên thẳng em đang muốn nổ tung của tôi, lưỡi em quấn quanh thân cu như rồng cuốn cột vậy. Bàn tay nhỏ bé xoa nắn hai hòn đá sù sùi phía dưới khiến từng đợt khoái cảm truyền lên não bộ đã tê dại của tôi.

Nhả con cu đã ướt đầm nước miếng ra, lưỡi em liếm dần xuống phía dưới rồi ngậm hẳn một hòn dái vào miệng. Một tay xóc con cu nhanh thiệt nhanh, tay còn lại của em vươn lên xoa nhẹ vào đầu vú dưới hình xăm của tôi. Há miệng thở dốc vì cái miệng tinh quái của em, tôi nắm lấy mái tóc hơi ẩm của em rồi ấn con cu vào miệng. Đôi môi em mút chặt lấy cái đầu khác, cuối cùng tôi cũng thất thủ trước cái lưỡi quá sức điêu luyện của em. Ấn mạnh đầu em xuống khiến con cu chui tận vào cổ họng, tôi gồng mình bắn xối xả từng đợt tinh trùng thẳng xuống cái dạ dày củ em. Vài phút trôi qua tôi mới thấy tiếng nuốt ừng ực dừng lại, em nhả con cu vẫn còn hơi cứng của tôi ra rồi liếm hết chỗ tinh trùng tràn ra bên ngoài khoe miệng trong vẻ mặt đầy gợi tình.

- Tới lượt anh.

Vừa nói xong L đã ngồi hẳn lên mặt tôi, cái khe bướm không lông hồng rực đặt trước miệng tôi đầy mời gọi. Tôi hôn lên hai cái múi thịt đang rỉ nước nhờn mà húp soàn soạt, mùi dâm thủy hơi ngai ngái đầy hương vị đàn bà tràn ngập khắp khứu giác của tôi. Tiếng rên to đầy thỏa mãn của em vang lên trong căn phòng ngủ.

- A...a...Em sướng.

Tôi vươn tay lên nắm lấy hai bầu vú đang rung rinh của em mà bóp thật mạnh như để đỡ cho cái thân thể mềm oặt sắp đổ gục xuống của em. Vừa se hai cái núm vú của em, tôi lại mút cái hạt le bé xíu khiến L ngày càng rên to hơn nữa. Vòng eo em run rẩy trước sự tấn công của tôi, hai tay bám lên cái thành giường bằng gỗ bầu thật chặt. Bất ngờ cái khe bướm trong miệng tôi giật giật, em rên to một tiếng rồi dâm thủy tràn ra ồ ạt xuống khuôn mặt tôi.

- Ngang bọn thủy diện xả lũ. Tí thì dân chết đuối.

Tôi nhắc cơ thể vẫn còn run run của em đè lên ngực mình vỗ nhẹ vào lưng em đầy âu yếm. Tuy đang thở dốc vì vừa lên đỉnh nhưng L cũng không chịu thua, em vươn lên cắn vào cổ tôi khiến hai đầu răng nhỏ xinh in lên đó. Con nhỏ cười trong hơi thở hổn hển khi thấy khuôn mặt đau đớn của tôi.

- Đây thì xả này. Có thích trêu người ta không.

Mỉm cười trước khuôn mặt như mèo nhỏ xù lông tức giận của em, tôi lật người đè em xuống phía dưới, kéo hai chân em sang bên cạnh khiến khe bướm ướt nhẹp lộ ra. L vít cổ tôi xuống mà hôn nồng nhiệt, con cu dễ dàng chui vào bên trong cái lỗ đã ẩm ướt ấm nóng của em. Đặt hai chân em lên vai, tôi gồng mình đóng như giã gạo xuống cái thân hình bé nhỏ bên dưới, con nhỏ chỉ biết rên lên từng tiếng chịu đựng trong sung sướng.

- Mạnh lên anhhhh. Em sướngggg

- Nhìn cái mặt phê pha của đứ đả nào ấy kìa

Chẳng thèm quan tâm đến sự trêu chọc của tôi, L ôm lấy cổ tôi mà cắn mà mút, những ngón tay em bầu chặt lên tấm lưng rộng lấm tấm mồ hôi của tôi. Hơi dừng lại sau gần chục phút nhấp nhồm, tôi vỗ nhẹ lên cặp mông căng tròn của em ra hiệu. Hai đầu gối em run run quỳ xuống tấm nệm, mông cong về phía sau như mời gọi con cu của tôi xâm chiếm.

Bám vào vòng eo thon thả của em làm điểm tựa, hạ bộ tôi đập vào mông em tạo thành những âm thanh xác thịt đầy nhục dục. Vừa nhấp liên tục vào khe bướm khít rịt của em thỉnh thoảng tôi lại vỗ thật mạnh lên bờ mông căng tròn mịn màng. Dần dần những dấu tay đỏ ửng đã xuất hiện trên làn da trắng hồng của em. L rú lên mỗi khi con cu của tôi chạm đến nơi sâu nhất trong cơ thể em.

Cuối cùng cơ thể em run lên đổ ập xuống dưới, cặp mông vẫn cong lên đón nhận sự ra vào của tôi. Khe bướm co bóp dữ dội thắt chặt lấy thằng nhỏ cứng như đá của tôi như bóp cổ vậy. Tôi gầm lên một tiếng thỏa mãn rồi cố gắng đóng thật nhanh vài phát cuối sau đó rút ra bắn xối xả lên tấm lưng nõn nà của em. Đổ ập xuống thân hình bé nhỏ phía dưới, môi và lưỡi lại tìm đến với nhau một lần nữa, cả hai dần chìm vào giấc ngủ sau cơn cực khoái.

24. Chương 24: Ngoại Truyện 2: Úp Sọt

Đang ngủ ngon lành trong lớp chăn thì bỗng nhiên có cái gì đó ấm áp bao trùm lên con cu phía dưới. Mở đôi mắt vẫn còn đang ngái ngủ ra thì thấy cái miệng xinh đẹp của em đang ngậm lấy phân nửa con cu đang cương cứng. Mặc cho em mút mát khúc thịt đó, tôi với tay lấy điện thoại xem thì mới biết mới có 6h sáng.

- Mới sáng ra đã hứng dữ dội vậy.

- Có mà anh hứng ấy. Ai bảo cái thứ này dựng ngược lên chọc vào bụng người ta chứ.

Em nhả con cu đã bóng nhẫy nước miếng ra rồi nói. Bàn tay bé nhỏ của em vẫn sóc đều đều khiến cảm giác thoải mái tràn ngập khắp thân thể của tôi. Miệng em lại một lần nữa bao bọc lấy con cu to dài của tôi, một tay em đưa xuống phía dưới xoa nhẹ nhàng cái khe bướm đỏ hồng ướt nhẹp của mình. Khẽ vươn tay lên cái tủ đầu giường, tôi rút một điếu Marlboro xanh rồi châm lửa rít một hơi dài.

- Em lên đi.

L nhấc mặt khi thấy từng đợt khói trắng bay ra từ miệng của tôi. Nhấc cái eo nhỏ nhắn của mình lên, em nhắm chuẩn xác con cu đang cương cứng mà ngồi từ từ xuống. Nhẹ nhàng nhún từng nhịp thật chậm rãi, những thớ thịt ấm nóng trong cái khe bướm ẩm ướt xoắn lấy thẳng em tôi.

- Nói bao nhiêu lần rồi. Anh không bỏ thuốc được à.

- Thế em nghĩ thời gian vắng em anh sống kiểu gì.

Tôi cười khi thấy gương mặt vừa sướng vừa khó chịu của em. Bộ ngực căng tròn rung rinh theo từng nhịp lên xuống, một bàn tay tôi vươn lên tóm lấy cái đầu nhũ hồng hào mà vân vê. Em rên lên từng tiếng khi con cu đâm vào ngập lút cán. Tốc độ nhún nhảy của em dần nhanh hơn, tôi nằm im hưởng thụ cái thân hình tuyệt vời của em trong ánh sáng âm u của bầu trời tháng 11.

- A...a... Em ra mắt

Tiếng rên thoải mái vì vừa lên đỉnh của em lan tỏa khắp căn phòng ngủ. Con nhỏ gục xuống ngực tôi với cái lưng còn đang giật giật vì sung sướng. Đôi môi đẹp cắn nhẹ lên vùng cổ của tôi như con mèo nhỏ đang đòi sự âu yếm. Bàn tay tôi lần xuống cặp mông to tròn phía dưới của em mà vỗ nhẹ nhẹ. Bất chợt em vươn lên cắn mạnh vào cái cằm lún phún râu của tôi rồi nói bằng cái giọng hơi giận dỗi.

- Ghét anh lắm.

- Ừ. Còn anh thì yêu em lắm.

Thản nhiên cười trước khuôn mặt bực tức của con nhỏ, tôi lật người áp thân hình bé nhỏ trong lồng ngực xuống dưới. Hai tay em chống lên ngực tôi như cố gắng giảm bớt sức nặng, khuôn mặt bé nhỏ đỏ bừng lên vì hứng tình khi con cu dần chuyển động trong cơ thể. Tôi cúi đầu xuống ngậm lấy một cái núm vú hồng hào mà thưởng thức, con cu ra vào như cái pít tông phía dưới. L hơi ưỡn ngực lên mà rên to khi bị cảm giác sung sướng hành hạ.

- Sướng không mèo nhỏ.

- Khôngg... Chả.. Sướng.. Chút nào.. Cả

Miệng thì nói thế nhưng những tiếng rên ngắt quãng đã bán đứng tất cả. Em kéo cổ tôi xuống mà quần lấy đôi môi còn dính đầy mùi thuốc lá, móng tay dài nhọn bám lên bắp vai tôi mà cắn vào da thịt. Khe bướm khít rịt của em mút chặt lấy con cu rồi lại nhả ra, biết đó là dấu hiệu khi sắp lên đỉnh lần thứ hai của em, tôi thả lỏng vùng bụng dưới đang căng cứng của mình ra mà bắn xối xả khắp tử cung em. Rút con cu ra khỏi khe bướm, tinh dịch của tôi tràn ra khỏi cái lỗ bé xíu rớt cả xuống ga giường.

- Lại phải uống thuốc rồi. Anh hư lắm

- Lâu lắm rồi chưa được bắn vào nên anh không ghìem được.

Con nhỏ giận dỗi chồm lên người tôi, những ngón tay thon dài vẽ từng vòng trên phần cơ ngực rắn chắc. Đôi môi mềm mại của em hôn lên cái đầu con dê đầy âu yếm. Em khẽ ngược mắt lên nhìn tôi rồi nói bằng cái giọng như đang giải thích.

- Nể nó lắm em mới về Việt Nam đấy.
- Giờ anh có giống mấy thằng ngoại đạo phản chúa không nhỉ.

Tôi cười cười rồi hôn lên trán em. Con nhỏ xì một tiếng rõ dài trong lồng ngực tôi rồi vươn tay lấy cái điện thoại của tôi. Lần lượt mở messenger, zalo, Instagram, em thần nhiên check từng cái inbox một. Tôi nhìn về mặt sẫm soi của em mà cười nói.

- Làm gì có con nào đâu mà phải check kĩ thế.
- Biết làm sao được. Không cẩn thận nhỡ có ngày tôi lại phải book vé đi du lịch một mình nữa à.
- Rồi rồi anh biết lỗi rồi. Em không thấy dạo này râu ria mọc đầy ra mà anh còn chả thèm cạo à.
- Thế mà lại chăm chỉ đi tập để có múi cơ.

Ấn tay lên phần cơ bụng, em bấu môi ra vẻ không tin trước lời giải thích của tôi. Quay lưng lại rồi kéo tay tôi vòng qua hông của mình. L nói với cái giọng hơi mệt mỏi pha chút ngái ngủ.

- Ngủ thêm chút nữa đi. Tí dậy đi ăn trưa luôn thế.

...

Tỉnh dậy thì đã gần 11 giờ trưa, bên ngoài cửa sổ những hạt mưa lác rác vẫn chưa ngớt. Tôi quơ tay sang bên cạnh thì chẳng thấy bóng dáng em đâu, đang định cất tiếng gọi thì thấy L quần cái khăn bước từ phía phòng tắm ra.

- Em đang định gọi anh dậy. Ngủ như lợn ý
- Lao lực thì chả thế.

Tôi nhăn nhẽ cười rồi tung chăn lên tổng ngồng đi vào nhà vệ sinh. Tắm rửa qua loa một chút ra thì thấy em đang ngồi trước bàn trang điểm, cái bàn này tôi mua từ lúc vẫn còn đang học đại học để thỉnh thoảng em sang còn có lúc cần. Dạ dày tôi cuộn lên trong bụng vì đói, vừa mở tủ lấy quần áo tôi vừa nói với L.

- Ra ngoài ăn nhé. Em muốn ăn gì.
 - Bún đậu mắm tôm nhà cô Ba đi. Lâu lắm rồi em chưa qua đó ăn.
- Kiểm một cái áo phong đơn giản với cái quần lửng, tính tôi ăn mặc xuề xòa lên chẳng bao giờ quan trọng. Mở cổng đi cho xe ra rồi mà đợi mãi vẫn chưa thấy em đâu, hóa ra con nhỏ còn đang bận kiểm đôi giày hợp với cái váy dài. Chọn đi chọn lại mãi mà chẳng được cái gì ưng ý, rõ ràng ngày xưa có bao giờ thế này đâu mà giờ chắc tại mua nhiều quá nên thành ra em mới lựa lâu như vậy.
- Gớm nữa. Ăn bún đậu vỉa hè thôi đi làm đéo gì đôi giày mười mấy triệu.
 - Ăn xong còn qua shop của em xem thế nào nữa. Em đi đôi dép như anh để nhân viên nó cười à.

L cau có khi nghe thấy tôi cần nhàn, đợi thêm gần nửa tiếng nữa thì cuối cùng cũng được đi ăn. Hai đứa đến quán của cô Ba đúng tầm trưa, đông vô kể toàn người là người không. Quán này ngày xưa hai đứa suốt ngày ăn ở đây, có khi tuần 7 ngày thì phải 3 ngày đều có mặt để ăn bún của cô. Thấy tôi và em tay trong tay bước từ trên xe xuống, cô Ba dù đang bận tối mắt nhưng vẫn ngược lên nhìn hai đứa cười hiền hậu.

- L với H hả con. Lâu lắm rồi mới thấy hai đứa qua quán cô ghen.
- Dạ chào cô. Tụi con bận quá trời cô ạ.

Hên cái là lúc đó vừa có một bàn đứng lên, hai đứa chui luôn vào trong đó. Mỗi người một suất bún lớn mà có 25k, tôi từng ăn đủ thể loại món ăn trên đời rồi nhưng cứ phải công nhận cái món mắm tôm của Việt Nam mình đúng là bá thiết. Ăn kèm với thịt heo luộc, đậu rán giòn vỏ và một ít rau thơm thì khỏi phải nói.

Em nhón nhón ăn từng miếng nhỏ một trong khi tôi đã ăn xong từ lúc nào rồi. L đẩy cái mặt còn phân nửa qua phía tôi rồi nói.

- Anh ăn nốt đi. Em no rồi.

- Giữ với chả gìn cái gì. Em không thấy mình gầy à.

- Không phải. Em ngán thật rồi mà.

Cái tánh tôi đi ăn đi uống ít khi để đồ thừa lại lắm, cố ăn nốt phần còn lại của em thì cái dạ dày đã căng lên như muốn nứt ra. Tôi ợ một tiếng thoải mái đầy mùi mắm tôm, dù đã quen với cái tính của tôi nhưng L vẫn nhăn mặt khó chịu vì quán đông người quá. Cười hèn hèn trước vẻ mặt khó chịu của em, tôi thản nhiên đứng lên đi ra thanh toán.

- Bao giờ tụi bay định cưới.

- Chưa biết cô ơi. Tụi con còn trẻ mà.

- Trẻ gì nữa. Yêu nhau cũng 6 7 năm rồi còn gì. Mà không lo nhưng tao lo cho con nhỏ kia kìa.

- Xì. Ai thêm lấy cái mặt ảnh chứ.

Em trẻ môi làm ra vẻ không thêm khi nghe thấy cô Ba nói rồi ngúng nguẩy đi ra xe trước. cái con nhỏ này, lát về nhà tôi phải phạt nặng thiệt nặng mới được. Đang dừng đèn đỏ ở chỗ ngã tư thì bất ngờ tôi có điện thoại, rút ra thì thấy hàng chữ “ ông già vợ” đang gọi. Tôi giờ màn hình điện thoại ra cho em xem, mặt con nhỏ tỉnh bơ như đoán trước được vậy.

- Alo con nghe ạ.

- Ủ. Lát tối hai đứa qua nhà chú ăn cơm nhé. Giờ tụi con đang ở đâu thế.

- Dạ dạ. con đang rước L qua bên cửa hàng ạ

Giọng ông già bình thản như không có chuyện gì xảy ra trong điện thoại. Việc em về nước tránh làm sao được tai mắt của ông mà đòi giấu chứ. Vâng vâng dạ dạ một hồi thì tôi cũng cúp máy, ông già hỏi thăm linh tinh chuyện hai đứa này nọ thôi chứ cũng không có chuyện gì to tát. Vài phút sau thì xe đã đến trước cửa cái shop to đùng của em, bên này chuyên bán quần áo giày dép từ hàng hiệu đến hàng fake, xách tay đến made in . Chắc có báo trước rồi nên thấy em bước xuống bà quản lý đã chạy ra đón đả chào. Bà này nghe bảo là chị họ của em, shop này bà ấy góp ít vốn thôi nhưng thường quản lý cả 3 cái shop của em.

Thời gian em đi nước ngoài thỉnh thoảng tôi cũng có tạt qua mấy cái shop xem thế nào, nói chung là làm ăn cũng ổn lắm. Nghe L kể tháng nào cũng có tiền chuyển vào tài khoản đều đều. Ở đây có mỗi bà kia là biết tôi với em, bọn nhân viên thì ít gặp với thỉnh thoảng lại thay đổi nên hầu như chẳng có đứa nào biết. Giới thiệu ra thì mấy con bé nhân viên mới biết chủ shop thực sự trẻ như em, chẳng học qua trường lớp nào cả nhưng L có cái duyên buôn bán tốt lắm kèm theo nguồn vốn lớn nên như này cũng là điều dễ hiểu.

Trong lúc đợi em kiểm tra sổ sách báo cáo các thứ thì tôi ngồi dài mặt ra ở cái ghế bên ngoài. Giờ là buổi trưa hơn nữa ở giữa tuần nên khách khứa cũng không đông lắm, mấy con nhỏ nhân viên len lén nhìn với ánh mắt tò mò khi biết tôi là người yêu em. Công bằng mà nói thì tôi cũng đẹp trai sáng sủa nhưng mà dạo này hơi đen do toàn đi xe máy với cả râu ria hơi nhiều, kèm theo hiện giờ cái bộ quần áo mà tôi mặc có vẻ hơi kém so với các thứ ở trong shop.

- Ông kia là người yêu chị L thật à. Trông chán đời thế kia mà cũng tán được người như bà ấy nhỉ.

Tôi cười khê khi nghe thấy hai con bé nhân viên nói thầm với nhau, nhưng đầu đó cũng có chút ầm ức. Chẳng có nhẽ mình lại kém thật đấy à, chẳng qua là gần đây bận nên không để ý đến ngoại hình lắm thôi. Đang toan đứng lên kéo áo cho chúng nó xem cái cơ bụng 6 múi thì em đi từ quầy thu ngân ra thản nhiên kéo tay tôi đứng lên đi ra xe. Vừa lái xe tôi vừa hăm hực liếc sang phía em đang ngồi bấm điện thoại.

- Nãy nhân viên của em chê anh không xứng với em đấy.

- Không phải à.

- Cái gì cơ. Em cũng nghĩ thế á.

Ánh mắt con nhỏ ánh lên vẻ hài hước hơi châm biếm khi thấy khuôn mặt âm ỉt của tôi. Chưa dừng lại ở đó, em còn dội thêm cho tôi mấy gáo nước lạnh nữa.

- Chả biết kiếp trước em có tội gì mà giờ dính phải anh nhỉ.

- Xuống xe. Luôn và ngay. Tôi không thể chịu được sự xúc phạm này của cô nữa.

Tôi giả vờ gắt cau mặt lại đỗ xe vào lề đường, em cười khúc khích khi thấy vẻ tức giận của tôi. Chồm sang từ phía ghế phụ, em nắm lấy một cánh tay đang cầm vô lăng của tôi mà ôm lấy. Dụi dụi cái đầu của mình vào bả vai tôi như con mèo nhỏ đang cố lấy lòng chủ, em ngược đôi mắt to tròn và khuôn mặt đáng yêu của mình lên nũng nịu.

- Coi cái mặt giận dỗi ghê chưa.

- Tôi mà thèm dỗi cô á. Còn lâu nhá.

Đùa giỡn chán chê thì cũng đến trước cổng nhà em, cánh cửa mạ vàng cao hai mét vẫn bề thế như ngày đầu. Bấm chuông mấy lần thì cũng thấy con bé giúp việc chạy ra mở cổng, dì ba giúp việc cũ đã xin nghỉ hồi năm ngoái, con nhỏ này nghe đâu là cháu của má em từ miền tây lên.

- Dạ cô cậu mới về.

- Ủ. Ông bà có trong nhà không út.

- Dạ bà đang nấu ăn còn ông thì đang có khách ạ.

Vào nhà thì thấy ba em đang mặc bộ pijama ngồi uống nước với một cha nội mặc comple đen. Có khách nên ông cũng k tiện niềm nở như mọi lần khi thấy tôi và em, hai đứa lễ phép chào ông rồi cả cha nội kia. Giờ mới thấy kĩ mặt ông khách, tưởng ai chứ hóa ra cha này làm ở cục thuế thành phố, mấy lần tôi cũng gặp rồi nhưng toàn đi cùng với ông già ở nhà.

- Giới thiệu với anh T nhé. Đây là L con gái tôi, còn kia là H con rể tôi.

Tôi giật mình thon thót khi nghe ông già giới thiệu thẳng đuột như vậy. Linh tính của tôi biết bữa cơm hôm nay sắp có điều không ổn đến nơi rồi. Cha nội kia còn giật mình hơn cả tôi, lão liếc đôi mắt hơi híp đánh giá tôi từ đầu tới chân. Nói thì rất nhanh nhưng cái ánh mắt đó chỉ xảy ra một giây rồi biến mất, thay vào đó là khuôn mặt vui vẻ nhiệt tình chúc mừng ông già L.

- Nhanh quá ha anh Q. Ngày nào con bé còn nhỏ xíu mà giờ đã có chồng. Ủa mà sao không nghe tin hai đứa làm đám cưới.

- À sắp rồi. Nhất định hôm đó sẽ mời anh đến chung vui với gia đình tôi.

Con nhỏ đã chui vào bếp nấu ăn chung với má rồi, còn cái thằng tôi ngồi đây dù trong lòng đang có mấy đàn hươu chạy nhưng ngoài mặt vẫn phải làm cái vẻ bình thản hết chỗ nói. Cha nội kia lại quay sang tôi hỏi.

- Thế H đang công tác ở đâu rồi nhỉ.

- Dạ. Con làm bên công ty ABC. Công ty nhà thôi chú ạ

Tôi cười tự tin trả lời khi nghe lão hỏi thế, dù sao thì cái công ty của ông già ở đây cũng chả phải dạng vừa. Khuôn mặt ánh lên vẻ ngạc nhiên lần thứ hai, lão hỏi tôi bằng cái giọng như colombus tìm ra châu Mỹ.

- Thế con là thế nào với ông N (tên ba tôi)

- Dạ đây là ba con ạ.

- A. hóa ra toàn người nhà. Chú chơi cũng thân với ba con lắm, cùng hội người yêu chim cảnh thành phố mà.

Nói chuyện linh tinh thêm tầm khoảng nửa tiếng thì lão xin phép ra về, ông già em sai tôi ra tiễn khách như một phần gia đình. Quay lại thì đã thấy một nhà ba người của em đã đợi sẵn trên bàn ăn rồi, ngoài ra còn có con bé giúp việc nữa. Ông già em lôi cái bình rượu ba kích đen sì hơi hắc trên tủ ra rót đầy một cái

bát ô tô to đã để sẵn trên bàn từ bao giờ rồi. Tiếp đó ông lấy hai cái chén uống chè giống ở ngoài bắc thả vô chìm ngâm rồi nhấc ra đưa cho tôi một chén.

- Nào. Coi như hôm nay mừng ngày con L về Việt Nam. Chú với con uống hết nắc luôn (vãi l, đeo hiểu liên quan gì đến nhau)

- Dạ con mời chú. Chúc sức khỏe gia đình mình ạ.

Tôi khó khăn nốc cái thứ rượu nặng cay xè hơi hăng hắc đó vô cổ họng, trái với khuôn mặt nhăn nhó của tôi, ba em chỉ bình thản nâng lên rồi hạ xuống mà không hề biến sắc. Kì lạ là lần này con nhỏ với má nó không hề ngăn cản mà chỉ ngồi ăn uống bình thường như không có chuyện gì xảy ra. Khẽ gắp cho tôi một miếng nem rán, má em nhìn thẳng sắp là con rể mà ầu yếm.

- Ăn nhiều đi con. Dạo này ốm quá đó.

Đúng là so với dạo trước tôi có xuống vài cân, nhưng do tập gym nên người cũng toàn cơ bắp chứ không phải kiểu da bọc xương. Kiểu tâm lý của mấy bà má muốn con cái lúc nào cũng phải trông béo tốt một tí nên mới vậy. Khi bữa cơm trôi quá được phân nửa thì bát rượu cũng đã thấy đáy, tôi uống lúc bụng hơi đói với cả do cái thứ rượu này nặng quá trời nên mặt mũi đỏ gay gắt. Ông già em vỗ vai tôi rồi nâng cái chén lên như muốn tôi uống tiếp, đến cái tầm này rồi thì gần như rượu nó gần giống nước lã.

- Hai đứa sắp xếp rồi sang năm làm đám cưới đi. – Ông già em nói với tôi khi cái chén vừa đặt xuống bàn.

25. Chương 25: Bữa Tối

- Chị lấy cho em tất cả hoa hồng cửa hàng mình đang có nhé

- Em trai làm gì mà mua nhiều thế.

Khuôn mặt bà chị bán hoa ánh lên sự ngạc nhiên trước yêu cầu của tôi. Biết trước là sẽ có câu hỏi này mà, tôi cười mỉm rồi trả lời bằng cái giọng tự hào pha lẫn chút khoe mẽ.

- Hôm nay là ngày kỉ niệm 2 năm em và cô ấy ở bên nhau. Em muốn làm một chút bất ngờ nho nhỏ cho người yêu em thôi.

- Ái chà. Chắc cô bé sẽ hạnh phúc lắm.

Bả vừa nói vừa gói từng bông hoa hồng đỏ rực vào tờ giấy cho tôi. Nhìn tôi chở mấy bó hoa hồng lớn về nhà y hệt mấy cha nội shipper vậy. Xem nào, ngắt cánh hoa hồng ra xếp thành hình trái tim, giữa cái hình đó tôi xếp thành ngày 29-10. Nguyên cái căn phòng được tôi trang trí bằng hoa và nến. Em vốn thích lãng mạn mà, làm thế này chắc chắn con nhỏ sẽ không bao giờ quên luôn.

Tôi bùng luôn cái buổi học triết chiều hôm đấy để có thêm thời gian chuẩn bị. Một bữa tối kiểu tây do chính tay tôi làm, kèm theo chút rượu vang Margaux 1999 (chai này tôi ăn trộm của ông già). Cái phòng của tôi có cái view đẹp thôi rồi, phần cửa kính lớn nhìn ra bên mấy tòa nhà cao tầng trong thành phố, đến tối mà thấp nền thì cứ phải gọi là hết xẩy. Xong xuôi tất cả mọi thứ thì tôi mới nhận ra một cái vấn đề. Nhà tôi không có cái bàn nào phù hợp, tất nhiên cũng đeo có cả khăn trải luôn.

Suy nghĩ mãi thì tôi quyết định chạy sang cái nhà hàng của lão P, kêu mấy thằng nhân viên cho mượn một cái bàn vuông với khăn trải bàn luôn cho tiện. Loay hoay mãi đến tối mới gần xong, tôi đang lúi húi cắm nốt mấy cái nến đỏ lên ban công thì đột nhiên có điện thoại của em.

- Hức...hức...Anh ơi. Em bị ngã xe.

Giọng L thỏn thức ở phía bên kia điện thoại khiến tôi như muốn phát sốt lên vậy. Vội vàng hỏi em có làm sao không, đang ở đoạn đường nào, tôi phồng như điên trên con đường đông đúc giờ tan tầm. Bình thường tôi hay đưa đón em nhưng hôm nay phần vì bận chuẩn bị bữa tối kỉ niệm, xong em lại kêu có lớp học thêm

toán nên tôi mới để cho L tự đi xe. Với cái tốc độ 70km trong đường thành phố, vượt cả đèn đỏ, cuối cùng tôi cũng thấy em ngồi ôm chân ở trên vỉa hè, bên cạnh là mấy người dân đang đứng nhìn xung quanh.

Khuôn mặt con nhỏ méo máo khi thấy tôi dựng vội cái xe ở lề đường. Em ôm lấy bờ vai tôi khóc nức nở trước bao nhiêu con mắt hiếu kì. Cái quần rách toạc chỗ đầu gối kèm theo vết xước kéo dài đang rỉ máu, có lẽ chân em bị trẹo nên phần mắt cá hơi sưng. Vỗ vỗ lên tấm lưng bé nhỏ đang đổ mồ hôi vì đau của em, tôi phần nào đã bớt lo lắng khi thấy vết thương cũng không quá nặng.

- Anh ơi. Em đau lắm. Hức...hức

L bầu lên bờ vai tôi kêu đau khi bàn tay tôi nắn nhẹ mắt cá chân em. Cái trẹo chân này cũng đơn giản thôi chứ không nghiêm trọng quá mức. Canh lúc con nhỏ không để ý, tôi vận mạnh cái cổ chân khiến một tiếng khắc nhẹ nhàng vang lên. Em á lên một tiếng khi cơn đau ập đến bất chợt, nhưng rồi khuôn mặt đang méo máo dừng lại.

- Em thấy thế nào.

- Đỡ đau hơn rồi. Anh làm thế nào vậy.

Tôi chỉ cười cười rồi đỡ em ngồi lên cái ghế đá cạnh đó, mấy cái này đơn giản, để ý một chút là biết thôi. Coi như mọi việc tạm ổn rồi, em chỉ bị vài vết thương ngoài da nên không đáng lo lắm. Vừa phải bớt bụi đất trên quần áo em, tôi hỏi bằng cái giọng thắc mắc.

- Sao đang yên đang lành lại ngã thế này.

- Không sao cả... Do em bất cẩn chút thôi.

Ánh mắt em toát lên vẻ giấu diếm nhìn sang hướng khác để tránh cái nhìn của tôi. Vấn đề không đơn giản như vậy, tôi quay sang hỏi mấy bà bán nước đang đứng hóng hớt xung quanh thì mới biết. Có hai thằng mặc áo học sinh đi qua trêu ghẹo em, chắc tính làm quen nhưng con nhỏ không chịu. Hai thằng kia đi song song với xe em rồi chẳng may thế nào quẹt vào tay lái con bé khiến em ngã ra đường.

- Thế hai thằng đẩy đầu rồi bác.

Tôi nheo mắt nhìn bả hỏi, bàn tay nắm chặt vai L như đang cố kiềm chế máu nóng kèm theo cơn giận dữ xông thẳng lên đại não. Bả hơi hốt hoảng khi thấy vẻ mặt dữ tợn của tôi nhưng cũng run rẩy chỉ về phía hai thằng cu mặt mũi tái mét đang đứng trong đám đông. Tôi gạt cánh tay đang bám lấy của con nhỏ xuống, dẹp tất cả những người xung quanh sang mà lao đến túm lấy hai khuôn mặt sợ hãi.

Một thằng nhanh chân chạy được còn một thằng do đông người quá nên không lách kịp nên đã nằm gọn trong bàn tay tôi. Túm lấy mái tóc lờm chờm kiểu khá bấn (bạn nào không biết có thể lên gg search), tôi đá thật mạnh vô cái đầu gối đang run run khiến nó khuyu xuống.

- *** má mày. Thích trêu người yêu tao này.

Mỗi câu chữ là một lần chân tôi va chạm thân mật với ngực hoặc cầm nó, được gần chục lần thì mấy người dân xung quanh cũng hốt hoảng mà can ra. Bao nhiêu cái điện thoại đang giơ lên quay cảnh bạo lực giữa con phố đông đúc. Tôi vùng ra khỏi tay của một bác già mà chạy đến chỗ cái wave trắng của mình, rút cốp lấy cái baton thừa ở chỗ lão P. Mặc cho mấy người dân ngăn cản, tôi đập tan thành phần yếm và đầu cái xe Future của hai thằng cu kia.

Chỉ dừng lại khi hai bả vai đã rã rời vì vận động, tất cả những người xung quanh xì xào bàn tán nhưng không còn ai dám vào can ngăn nữa. Tôi lao đi về phía L, dìu em ngồi lên xe mình rồi đi luôn, chẳng thêm quan tâm đến điều gì khác kể cả việc cái xe đập điện của em vẫn còn ở đó. Con nhỏ thút thít khóc phía sau lưng, hai cánh tay ôm chặt lấy phần bụng đang còn thở hổn hển của tôi.

- Anh đừng như thế. Em sợ lắm.

- Lần sau khỏi đi một mình nữa. Sẻnh ra một cái là ngã với đau.

Tôi trả lời em bằng cái giọng vẫn còn hơi bức, may cho hai thằng kia là em không có vấn đề gì quá mức chứ nhờ gãy chân gãy tay chắc tôi lột da chúng nó quá. Chở thẳng con nhỏ về nhà mình, tôi bế em đi trên cái

con đường được rải hoa hồng vẫn còn đang dang dở. Đặt em lên trên ghế sofa, tôi cố gắng dịu giọng hết mức có thể.

- Tự em cởi quần hay để anh cởi.

Nét mặt em bối rối khi nghe câu hỏi đó, hàm răng trắng của em hết cắn môi trên rồi lại môi dưới. Cuối cùng em cũng đưa tay tự mình cởi cái cúc quần, giọng nói lí nhí phát ra từ khuôn mặt đỏ bừng.

- Anh nhẹ nhàng thôi đó. Chân người ta còn đau.

Còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì cả quần dài lẫn cái quần lót ren trắng của em đã được tụt đến đầu gối. Khe bướm hồng hồng được đôi chân dài kẹp chặt lấy như cố gắng che chắn bớt hai con mắt như muốn lòi ra của tôi, trời ạ đến chết mất thôi. Tôi tính kêu con nhỏ cởi quần ra để sát trùng vết trầy trên đầu gối mà nó nghĩ đi đường nào vậy không biết. Thấy vẻ mặt như muốn phì cười của tôi, em đỏ mặt đánh nhẹ lên cánh tay rồi nói.

- Anh còn cười được nữa à. Nhanh lên không em đổi ý bây giờ.

- Trời đất, kêu em cởi quần dài để rửa vết thương rồi còn bôi thuốc. Nghĩ đi đâu mà tụt hết thế này cô nương.

Bỏ lại tiếng hét của em và mấy vật thể lạ bay phía sau lưng, tôi vừa cười như được mùa vừa chạy vô nhà tắm lấy chậu nước nóng với cái khăn mặt. Trở lại thì đã thấy khuôn mặt đỏ bừng chẳng biết vì tức tối hay xấu hổ của em. Trên cái ghế dài có mỗi cái áo sơ mi của tôi lúc chiều đi về ném ở đó nên L đành lấy đắp tạm vào phần dưới đang lỏa lồ của mình.

- Sao anh không biến luôn đi cho khuất mắt.

Cố ngăn nụ cười sắp hiện ra ở trên môi, tôi cúi xuống kéo một cái chân dài của em từ trong cái áo ra. Có vẻ như L đang cố gắng lấy lại chút mặt mũi nên nhất quyết khép chặt chân lại. Bực mình vì cái hành động chống đối của con nhỏ, tôi vùng lên ôm lấy cái thân hình của em đặt lên trên hai đầu gối. Cặp mông trần trụi của em rung lên sau mỗi lần được bàn tay tôi va chạm, vỗ liên mấy cái cho đến khi những tiếng thút thít nhỏ nhỏ vang lên mới thôi.

- Hức hức. Anh không thương người ta thì thôi. Biết chân người ta đang đau rồi còn trêu, giờ lại đánh nữa.

Khuôn mặt em tèm lem nước mắt nước mũi, em khóc như một đứa con nít đang dỗi vậy. Đỡ em ngồi vào trong lòng, hai tay con nhỏ vung vẩy khi tôi ôm chặt lấy. Nhẹ nhàng lau bớt nước mắt, tôi dỗ dành em bằng cái giọng dịu dàng nhất có thể.

- Được rồi được rồi. Ai bảo em cứ không chịu nghe lời.

- Không nghe lời lúc nào cơ. Anh kêu cởi người ta chả cởi hết ra còn gì.

Dường như nhận ra mình quá lời, em ngậm chặt miệng rúc vào cổ tôi để che giấu đi cái gương mặt xấu hổ của mình. Lần này tôi đã cố gắng nén cười thành công, đỡ em ngồi xuống cái sofa rồi thông hai chân ra ngoài. Tôi rửa vết trầy trên đầu gối bằng nước ấm một cách nhẹ nhàng, em xuyt xoa mỗi khi cái khăn mặt chạm đến. Dù đã rất cố gắng kiềm chế bản thân nhưng ánh mắt tôi thỉnh thoảng lại liếc lên cái khe bướm khép chặt đang e ấp giữa hai chân em.

L biết ánh mắt dâm ô của tôi nhưng cái áo em lại thuộc dạng kiểu crop top hơi ngắn, em đành dùng hai tay che lấy mắt tôi mỗi khi có ý định liếc ngang liếc dọc. Đây có lẽ là cái lần rửa vết thương chậm nhất cuộc đời tôi, hì hục mãi cũng xong, tôi bê chậu nước vào nhà tắm mà còn tiếc rẻ nhìn hai múi thịt hồng hồng lần cuối.

Quay lại thì đã thấy em đang cố gắng cài từng cái nút áo sơ mi của tôi. Có lẽ do cái quần bó chặt quá mức nên không mặc lại được, em quyết định trưng dụng cái áo sơ mi của tôi làm váy tạm thời. L không quá thấp so với tôi nên cái áo sơ mi chỉ che được hết phần nhạy cảm của em mà xuống tới đùi một chút. Đôi chân trần thon dài trắng mịn khiến máu mũi tôi suýt phun ra khi nhìn thấy. Cái áo sơ mi đàn ông giản đơn khiến em sexy một cách kì lạ.

Thằng em trong quần húng y hết tôi vậy, con nhỏ nhìn thấy nguyên một cục u đội lên sau lớp quần của tôi thì chỉ vênh mặt lên như kiêu đã biết từ trước. Tôi ôm chầm lấy cái thân hình bé nhỏ trước mặt, hai đôi môi tìm thấy nhau như mọi khi. Vừa hôn vừa nhắc bóng cả người em lên, hai tay tôi đỡ lấy cặp mông trần trụi đi thẳng về phía phòng ngủ.

Em nhả môi tôi ra sững sờ khi nhìn thấy căn phòng tràn ngập hoa và nến. Đặt em xuống một trong hai cái ghế, tôi nhắc bó hoa hồng lớn ở trên giường lên rồi từ từ đi về phía em. Hai tay L ôm chặt lấy cái miệng đang há hốc của mình, những giọt nước mắt đã lăn dài trên má em nhưng tôi biết lần này là nước mắt hạnh phúc.

- Chúc mừng ngày kỉ niệm hai năm bên nhau của chúng ta. Cảm ơn em vì đã yêu anh.

- Em...Em yêu anh.

Đưa bàn tay run rẩy đón lấy bó hoa, em lấp bắp nói rồi hôn nhẹ lên má tôi. Vội vàng gạt đi những giọt nước mắt, em đưa bó hoa lên hít một hơi dài rồi nhìn tôi nở nụ cười hạnh phúc. Khui chai vang rồi rót vào hai cái ly đã để sẵn trên bàn, hai đứa vòng tay như đang giao bôi, hơi men khiến cho khung cảnh càng thêm phần lung linh hơn.

- Xin lỗi em. Đồ ăn nguội cả rồi. Để anh hâm lại nhé.

- Không sao. Chỉ cần là anh nấu thì thế nào cũng được.

Khuôn mặt áy náy của tôi giãn ra vì câu nói đó của em. Bữa tối diễn ra trong tiếng nhạc romatic nhẹ nhàng du dương, hai đứa vừa ăn vừa ôn lại những kỉ niệm suốt hai năm vừa qua. Xắt một miếng thịt bò, em đưa lên sát môi tôi rồi dịu dàng nói.

- Anh có biết điều gì ở anh làm em thích nhất không.

Em nở nụ cười trước vẻ ngỡ ngàng đang lấp đầu của tôi rồi thản nhiên nói tiếp.

- Ánh mắt anh nhìn em suốt thời gian qua chưa bao giờ thay đổi. Trong đôi mắt đó em có thể thấy vị trí của mình chưa bao giờ thay đổi kể cả khi em nói câu chia tay.

- Ừ. Ánh mắt này sẽ vĩnh viễn là của riêng em.

Tôi kéo tay em đứng lên, hai đứa ôm nhau trong căn phòng rực sáng ánh nến. Không có những bộ váy dạ hội hay suit đắt tiền, thậm chí con nhỏ còn đang mặc một cái áo sơ mi nam dài chạm mông. Mặc kệ việc trang phục không phù hợp với hoàn cảnh, em vẫn ôm chặt lấy tôi mà lắc lư nhẹ nhàng trong nền nhạc lãng mạn. Đây có lẽ là bữa tối hạnh phúc nhất, đáng nhớ nhất với người mà tôi yêu nhất trong cuộc đời này.

26. Chương 26: Món Quà Đặc Biệt

Cái năm nhất đại học có lẽ là buồn tẻ nhất, tôi không có ham chim chuột như mấy thằng kia mà bu lấy mấy em gái cùng lớp. Đại học thì cũng có hội sinh viên tình nguyện hay câu lạc bộ này nọ nhưng chả hiểu sao tôi ghét tụi tình nguyện vài cả cứt. Đã tốn sức lao động không công rồi mà còn qua xét tuyển này nọ, *** má khổ không khác gì đi xin việc. Cái tánh tôi thì không có thích thể hiện giàu nghèo nên tụi trong lớp hầu như chả thằng nào biết tôi thuộc hàng công tử. Thật ra thì cũng có mấy lần tụi cùng lớp tụ tập ở nhà tôi ăn nhậu các thứ nên cũng đoán được là gia đình tôi có điều kiện. Nguyên cái năm nhất tôi an phận sống ẩn dật.

Đang ngáp ngáp dài với cái môn toán cao cấp trên giảng đường thì thằng An khều khều vô lưng cánh tay tôi. *** má đang mơ mơ ngủ rồi còn bị phá, tính quay ra chửi mấy câu cho bõ tức thì gặp nguyên cái bản mặt đang mơ mộng của nó. Cái vẻ mặt này y hết tôi hồi cấp 3 lúc mới gặp L, nó cúi cúi xuống tránh ông thầy giáo đang nghĩa như cú vọ trên bục giảng rồi hỏi tôi.

- Cảm giác yêu một người như thế nào hả H.

- Đơn giản lắm. Lúc nào trong đầu mày cũng đang nghĩ đến việc chịch nó thì gọi là yêu.

- Bậy nghe mày. Tao đang nói nghiêm túc.

Tôi nhăn nhó cười rồi vỗ lưng thằng bạn ngồi bàn trên, thằng này tên C, chơi cũng được lắm. Có vẻ như nó cũng hóng hớt được ít nhiều câu chuyện của tôi với thằng An đang nói nên cái mặt đầy mụn nhăm nhở cũng quay lại cười trêu trọc.

- Mày biết gì không H. Bạn mày đang yêu rồi đó.

- Ghê nha An. Không phí công mấy tháng nay anh rèn luyện cho chú.

Thằng bé xem chừng có vẻ xấu hổ trước tội tôi. Với những cái thằng như tôi thì chuyện yêu đương bình thường rồi chứ một sách như thằng An thì nó lại ngang tầm vũ trụ. Vừa lúc đó thì có chuông báo hết tiết, tôi quàng tay qua vai nó rồi kéo cả mấy thằng nữa xuống căng tin. Kêu mỗi thằng một chai sting dầu, nguyên gần chục con mắt nhìn chăm chăm vào thằng An đầy tò mò.

- Nói tôi nghe thử. Con nhỏ nào đủ sức làm rung động trái tim sắt đá bé nhỏ của bạn tôi vậy.

- Tất nhiên còn em nào ngoài em L hot girl của lớp mình nữa (con nhỏ bán thịt bụng đó mấy bạn)

Chưa đợi thằng An trả lời câu hỏi của tôi thì một thằng trong nhóm đã vừa cười sặc sụa vừa nói. Tôi nghe cái tin đó thì cũng không có giật mình lắm, nẫu cả cơm mang cho nhau rồi thì chắc là anh chị cũng có ý rồi. Thằng này ở cùng xóm trọ với con nhỏ đó, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén. Cái vẻ ngoài thư sinh đeo kiếng giống mấy thằng Hàn Xêng của nó tính ra cũng khá ổn, tội con gái giờ đang chết mê chết mệt với một này mà.

Cả đám đang rôm rả thì bất chợt thằng C dừng lại rồi chỉ chỉ về phía cái quầy bán hàng. Con nhỏ L đang tíu tít cười nói với một thằng mặc áo xanh tình nguyện. Đang trong tâm trạng vui vẻ khi được tội tôi gán ghép thì khuôn mặt của thằng An bỗng chốc ỉu xìu xuống như bánh đa nhúng nước vậy. Nó thất thểu gật đầu chào lại khi con nhỏ nhận ra cả đám đang ngồi đó mà vậy vậy tay chào.

- Thằng đó làm bên đoàn trường với con L, chắc bạn bè bình thường thôi An.

Tôi ngó cái vẻ mặt nó thấy tội quá sức tội nên cố viện một cái cớ cho thằng bạn đỡ buồn. Ngồi thêm vài phút thì đã đến giờ đón em, mặc xác mấy thằng chúng nó còn ngồi đó, tôi chạy ra cổng lấy xe đi về. Sau cái lần bị ngã đó, tôi nhất quyết đưa đón em trăm phần trăm, hơn nữa là vì cái xe đạp điện của em bị bỏ lại vệ đường từ lần trước nên chả nhẽ lại để cho thằng chết dấm nào đó đưa đón em chắc.

Đám học sinh ủa ra như ong vỡ tổ từ cái cổng trường đang mở toang ra. Vài thằng em quen biết lên tiếng chào, tôi chỉ cười cười rồi gật đầu xã giao lại. Chờ thêm vài phút thì cũng thấy bóng dáng quen thuộc của em xuất hiện, L vừa đi vừa cười nói với mấy đứa con gái cùng lớp. Thấy tôi đứng đợi sẵn ở cổng, chẳng hề ngại ngùng chút nào, em nhào vào giữa hai cánh tay đang dang rộng của tôi mà nép vào lòng. Mấy con nhỏ bạn em thấy thế thì cười nói.

- Anh H đúng giờ quá ha. Ngày nào cũng đưa đón người yêu đi học thế này không mệt hả anh.

- Thử không đưa đón tao xem. Vậy tay một cái chục thằng đứng đợi nhé.

Em héch mặt cười nói với đám bạn nhưng cánh tay vẫn ôm chặt lấy bụng tôi. Chẳng thèm quan tâm đến ánh nhìn ganh tị của những người xung quanh, tôi đỡ lấy cái balo của em rồi chào mấy đứa con gái đi thẳng. Vừa lái xe vừa lần lẩn tay ra sau đặt lên đùi em, con nhỏ cũng không còn lạ lẫm gì nữa nên chỉ áp sát cái thân hình nóng bỏng lên lưng tôi.

- Cũng thích đánh dấu chủ quyền ghê nhỉ.

Tôi cười cười rồi vuốt nhẹ cái đầu gối lộ ra ngoài sau cái quần bò rách của em. Bỗng nhiên thấy nhoi nhói ở bên hông, liếc qua cái gương xe thì thấy em đang nghiêng răng nghiêng lợi mà vận phần thịt mềm của tôi.

- Biết đâu được đàn ông các anh. Người ta cứ phải phòng xa chứ

- Có ai ngoài em đâu mà cứ sợ linh tinh.

Thấy vẻ mặt nhăn nhó vì đau của tôi, bàn tay nhỏ nhắn của em lại chuyển sang xoa nhẹ vào cái phần thịt lúc nãy bị cấu véo. Kéo cái tay của em từ trong áo ra, tôi nửa đùa nửa thật úp lên chỗ thẳng em sau lớp quần bò.

- Xoa đấy thì xoa làm gì. Chỗ này mới cần em xoa ấy

Dám chắc ánh mắt con nhỏ đang lườm tôi rất rát phía sau lưng, may hôm đó mặc cái áo nỉ cũng dài nên người đi đường không ai thấy. Rút tay lại rồi đập mấy cái lên lưng tôi, em thét lên bằng cái giọng vừa xấu hổ vừa giận dữ.

- Có ai bựa như anh không. Đang đi ngoài đường đấy.

- Thế vào chỗ nào kín kín nhé.

- Không được. Nay ba má em ở nhà đấy.

Đùa giỡn một chút thì cũng đến nhà em, mấy hôm nay ba má em có vẻ rảnh rang nên toàn thấy ở nhà. Đỗ xe xuống cái cổng sắt thì thấy ông già L đang cầm cái vòi nước tưới cây. Khác với cái vẻ mặt nghiêm nghị thường ngày, ông cười hiền hậu khi ngó thấy cái dáng vẻ phụng phịu của con nhỏ bước từ trên xe tôi xuống.

- Ảnh lại ăn hiếp con đó ba.

L chạy vô khoác lấy tay ông già mách lẻo, giọng cười ha hả của ông vang lên giữa cái sân bụi chà bá.

- Vậy ba kêu nó mốt khối qua rước con nha. Thăng H có chịu không con.

- Dạ con mới là người bị hại nè chú.

Em che miệng cười hích hích khi thấy vẻ mặt như gà mắc tóc của tôi. Thiệt tình chó ba con nhà này tính bu lại ăn hiếp tôi chắc. Chào ông một tiếng rồi tôi nổ máy chuồn thẳng, về nhà tranh thủ chuẩn bị mấy thứ cho bữa tối rồi thay quần áo đi tập gym. Tôi tự thấy phục mình quá xá, chưa thấy một thằng thanh niên nào như mình cả, ở riêng mà tự nấu ăn, sống cuộc sống lành mạnh yêu đời. Thật ra cũng một phần rất lớn nhờ có em và sự giáo dục khá nghiêm của ông già.

Mọi thứ cứ thế trôi qua cho đến gần sinh nhật tôi. Năm đầu bên nhau thì tôi nhớ lần đó đi ăn đi nhậu với tụi lớp rồi hai đứa về chịch choạc tới tận sáng, không có gì đặc biệt nên cũng tôi cũng không có nhắc đến. Năm thứ hai thì vào khoảng thời gian tôi nói lời chia tay nên năm đó gần như là một sinh nhật buồn nhất trong cuộc đời tôi. Tính tôi thì cũng không có thích phô trương hay ồn ào, hơn nữa lên đại học cũng không có bạn mấy nên năm nay kêu má làm cơm ở nhà rồi gọi vài thằng bạn với mấy anh em ngồi lai rai với nhau thôi.

Căn nhà tôi đang ở thì ngoài tôi ra còn có má cầm chìa khóa, dạo trước em nói muốn thỉnh thoảng rảnh qua mà tôi không có nhà nên cũng có đánh thêm cho em một chìa nữa. Việc này giữ nguyên không hề thay đổi cho đến tận bây giờ. Tôi có một cái tật xấu là đã ngủ thì ngủ say như chết và ngày rất to, mấy bận bà má sang dọn dẹp các thứ cả buổi mà tôi vẫn ngủ chống vó chẳng biết gì trên phòng cả.

Sinh nhật năm đó của tôi đúng vào chủ nhật, tính ngủ nướng vì ngày nào cũng phải dậy sớm đưa rước em đi học nên khi thức dậy thì đã gần 10h trưa. Tôi nằm ườn trên giường vừa hút thuốc vừa xem mấy thứ linh tinh trên điện thoại, bỗng có tiếng lịch kịch vang lên từ nhà dưới kèm theo mùi thơm điếc mũi. Trộm không có khi nào nấu ăn cho chủ nhà đâu nha, chắc hẳn là bà má sang nấu ăn bồi dưỡng cho thằng con trai út. Trong lòng tôi lấy làm lạ vì hôm nay là chủ nhật, thường thì bà kêu tôi về nhà bên kia chứ sang đây chỉ cho tốn công.

Lết cái thân hình trần truồng từ trong đồng chăn dậy, tôi xỏ đại cái quần thể thao dài vô rồi lò dò xách mông đi xuống. Hai con người muốn rút ra khỏi hốc mắt khi tôi thấy cái cảnh tượng trước mặt mình. Em đang chống tay vào hông nấu nướng món gì đó trên bếp. Mọi chuyện sẽ rất bình thường nếu như con nhỏ không xài nguyên cái bộ đồ cosplay thổ sexy. Chả là hôm trước hai đứa có nằm chơi chơi, không biết ma xui quỷ khiến thế nào tôi kéo đến cái ảnh con người mẫu mặc bộ đồ thổ sexy. Vừa chỉ vào cái ảnh tôi vừa nửa đùa nửa thật nói với em.

- Hay anh mua bộ này cho em mặc nhé.

- Không. Xấu hổ lắm. Còn lâu người ta mới mặc.
- Anh nhìn hay mà. Em mặc cái này bao đẹp luôn.

L chỉ ừ hử cho qua rồi nói biết thế. Tưởng chừng như đó chỉ là câu chuyện bông đùa của hai đứa thôi, ai ngờ em chơi thiệt nha. Bộ jumpsuit bó sát làm thân hình chữ S của em nổi bật lên giữa căn phòng. Hai cái tai thỏ màu trắng đang rung rinh trên mái tóc dài hơi nâu của em. Phần trên hơi cúp của bộ jumpsuit làm cho bầu ngực tròn trịa càng thêm phần nổi bật, hai cái dây bé xíu xiêu căng ra như muốn đứt đến nơi trước sức nặng của hai quả đào tiên. Cái đuôi thỏ màu trắng dính trên bờ mông to tròn đang cong lên của em như mời gọi. Phía dưới là đôi tất chân màu đen kèm đôi giày cao gót khiến đôi chân đã dài của em lại càng thêm phần dài hơn.

Tôi đứng ở chân cầu thang mồm há hốc ra vì sự sexy quá đỗi của em. Không ngờ sau cái vẻ hay xấu hổ thường ngày của một cô bé đáng yêu lại ẩn chứa vẻ gợi cảm đến chết người như vậy. Có vẻ như nhận ra sự tồn tại của tôi, em quay lại nhìn gương mặt đang ngạc nhiên pha mấy phần chết sững của tôi mà nở nụ cười quyến rũ.

- Chồng dậy rồi à. Em định nấu xong mới lên gọi anh cơ.
- O à ừ. À em mặc cái gì thế này.

Tôi lắp bắp trả lời em, dường như đã đoán trước được sự ngạc nhiên và câu hỏi của tôi. Em che miệng cười khúc khích, vẫn cái bộ dạng đầy khiêu khích đó, con nhỏ buông cái muỗng lớn ở trên tay xuống rồi từ từ đi về phía tôi. Cái hông to trứ danh lắc lư theo từng nhịp bước chân khiến nước miếng trong miệng tôi tuôn ra quá trời quá đất. Trời đất quỷ thần ơi, không phải con đang nằm mơ đấy chứ.

- Em muốn dành cho anh một điều bất ngờ. Cơ mà bị anh phát hiện mất rồiiiii

Vừa nói một bàn tay em vừa ấn lên ngực tôi khiến cái cơ thể đang cứng đờ ngã ngồi xuống nền đá mát lạnh của cầu thang. Thằng cu em dựng ngược lên sau lớp quần thể thao hóng hớt như sợ mất phần. Bằng một động tác nhẹ nhàng, mông em đã nằm gọn gàng trên hai đùi tôi, đôi chân được bọc trong lớp tất mỏng màu đen gác lên nhau đầy khiêu khích. Cánh tay em vòng qua cổ tôi khiến mùi nước hoa nhẹ nhàng vương vấn khắp hai cơ thể. Giọng nói âu yếm mang theo hơi thở nóng hôi hổi phả lên vành tai tôi.

- Em có đẹp không?
- Có có. Em đẹp nhất thế gian này.

Tôi gật đầu lia lịa như một cái máy, sự quyến rũ bất thường của em đã làm đông cứng cái vẻ bình tĩnh thường thấy của tôi. Cha nào yêu tìm chắc dễ gục trong hoàn cảnh này lắm, đừng một cái con ghê hay bên lên ngày thường biến thành một con nhỏ trần ngập vẻ sexy hơn cả tụi người mẫu chuyên nghiệp. L kéo tay tôi đứng lên khỏi nền đá lạnh ngắt, cái cơ thể cứng đờ này mặc kệ cho mọi sự sắp đặt của em.

- Đợi một chút em sắp xong rồi.

Phải cố gắng lắm tôi mới dứt mắt ra khỏi cặp mông trắng phau đang lắc lư trước mặt. Tôi hỏi em bằng cái giọng vẫn còn hơi bàng hoàng.

- Ai bày em trò này vậy.
- Chị Q đó bày em đó. Ai biểu hôm trước có người kêu muốn xem tui mặc bộ đồ này. (nếu bạn nào không nhớ thì chị Q là HLV gym cũ của mình và em)

Quả không hổ danh đàn bà từng trải mà, công nhận lần này phải cảm ơn chị Q đã giúp tôi có một phen no mắt thế này. Vài phút sau thì một đĩa mỳ ý kèm bò viên kẹp phô mai đã được bày ra trước mặt tôi, bộ ngực no tròn của em nửa kín nửa hở đầy khiêu khích khi mỗi khi cúi người xuống. Khẽ hất mái tóc dài sang một phía, khuôn mặt kiêu hãnh đầy vẻ hưởng thụ của em được cánh tay bé nhỏ đỡ lấy phần cằm đang chăm chăm từng biểu cảm ngây ngất của tôi.

Có lẽ đây là cái lần ăn uống khổ sở nhất trong cuộc đời tôi, con nhỏ nhất quyết bắt tôi ăn hết đĩa mỳ đầy ắp cho bằng được. Vừa cuộn từng miếng tôi vừa liếc nhìn cái khe sâu hun hút trước ngực em đầy thèm thuồng.

Rốt cuộc thì khi cái đĩa mỳ trôi vào dạ dày thì cả mắt lẫn bụng tôi đều đã no căng. Nhẹ nhàng với lấy một tờ giấy ăn, em âu yếm lau đi chút sốt vẫn còn dính trên khóe miệng tôi,

- Anh lên phòng khách đợi em chút. Em có quà sinh nhật cho chồng yêu đây.

Tôi ngồi vật xuống cái sofa dài mà thở dốc, con cu vẫn đang đội ngược cái quần lên như muốn chui ra ngoài. Tiếng em vọng lên từ phía phòng bếp.

- Anh nhắm mắt vào đi.

Trong khi cái phần nhìn đóng chặt một mảng tối đen thì những tiếng cộp cộp của giày cao gót va chạm xuống sàn nhà vang vào trong phần nghe của tôi. Hương thơm quen thuộc của em dần dần tiến lại gần, một tiếng bộp nhẹ nhàng như da thịt chạm vào phần thủy tinh vang lên. Cả thằng anh lẫn thằng em đều háo hức mong chờ điều gì đó bất ngờ từ em.

- Anh mở mắt được rồi đó.

Đập vào mắt tôi là thân hình quyến rũ của em đang nghiêng người nằm dài trên cái bàn uống nước thủy tinh trước mặt. Đôi chân dài hơi co lên như mời gọi, mái tóc dài rũ xuống cánh tay đang chống lên của em đầy quyến rũ. Khẽ cắn cắn môi dưới, khuôn mặt em ửng đỏ không biết vì xấu hổ hay hứng tình.

- Chúc mừng sinh nhật chồng yêu. Anh có muốn mở quà ra xem không.

Nói rồi một bàn tay của em nhẹ nhàng tuột nhẹ dây áo bé xíu trên vai xuống như muốn khiêu khích tôi. Ật chúa, đây có lẽ là món quà sinh nhật tuyệt vời nhất trong mấy chục năm cuộc đời của tôi mất. Không đợi thêm bất cứ một giây phút nào nữa, tôi vồ lấy món quà sinh nhật trước mặt mà ngấu nghiến.

Thân thể to lớn của tôi đè lên người em trên cái bàn thủy tinh, hai cái lưỡi quấn lấy nhau trong khi những bàn tay đang chạy dọc khắp thân thể đối phương. Em mút chặt lấy lưỡi tôi như đang mời gọi tôi chiếm lấy. Lén hừ hừ khi đôi môi tôi gặm cắn khắp phần cổ non mềm của em. Bàn tay bé nhỏ đập nhẹ lên lưng tôi như cố ngăn cái dánh về hừng hực như muốn ăn thịt người lại.

- Từ từ đã anh. Hôm nay để em phục vụ anh nha.

Con nhỏ đẩy tôi vật lên ghế sofa, đôi chân còn dính lấy giày cao gót bước qua bụng tôi rồi ngồi xuống. Cái mu láng ó của em đè lên thằng nhỏ đang dựng ngược trong quần khiến nó như muốn tắt thở vì khó chịu. Lén kéo từng chút từng chút cái dây áo xuống trong ánh mắt mong đợi của tôi, bộ ngực căng tròn và hai cái núm vú hồng hào dần lộ ra ngoài không khí. Khẽ cúi xuống hôn lên phần cổ của tôi, bầu ngực mềm mại nhẹ nhàng ma sát với cơ ngực rắn chắc của tôi.

Há miệng hớp từng ngụm không khí trước sự kích thích của em, một tay tôi nắm lấy bầu vú đang rung rinh đó bóp liên hồi. Đôi môi con nhỏ trượt dần xuống phía dưới, lướt qua từng múi cơ trên bụng tôi, ánh mắt em tràn đầy sự ham muốn gợi tình. Kéo thằng nhỏ đã cứng như thép dài ngoằng ra khỏi lớp quần thể thao, một tay em sóc nhẹ nhàng còn ánh mắt chăm chú âu yếm nhìn lấy nó.

- Đợi chờ gì nữa. Nó đang đòi hôn em đấy.

Khẽ lườm tôi bằng ánh mắt quyến rũ, đôi môi em hé mở bao bọc lấy cái đầu khắc đã trướng lên hết cỡ. Từng chút từng chút một, con cu biến mất dần trong khoang miệng em. Những tiếng chùn chụt như mút kem vang lên khắp căn phòng khách của tôi, chẳng mấy chốc mà con cu đã ướt sũng bởi nước miếng. Em nhả con cu ra khẽ ngẩng đầu lên cười nham hiểm, *** má lại có trò gì mới à. Tôi đang định hỏi thì thấy thằng em đã được hai khối thịt mềm mại trắng bóc kẹp chặt lấy.

- Vụ này lại bà Q chỉ em đúng không.

Em hôn lên cái đầu khắc đỏ tím tím rồi liếc nhìn tôi bằng ánh mắt thừa nhận. Dưới sự kèm cặp giao lưu của bà Q, con nhỏ hay xấu hổ của tôi đã biến đi đâu mất mà thay vào đó là một con mèo cái à không thỏ cái khát tình mới đúng. Khoái cảm từ bên dưới thằng em truyền lên não bộ khiến cả cơ thể tôi tê dại đầy thoải mái.

Mút mát hành hạ con cu chán chê một hồi thì bất chợt em đứng hẳn lên. Những ngón tay nhẹ nhàng vạch cái dây của bộ jumpsuit sang một bên. Con nhỏ không có mặc quần lót nên cái khe bướm hồng hào ướt

nhẹp nước nhờn đã hiện ra trước mặt tôi. Một tay nắm lấy con cu đang cương cứng, nhắm một cái thật chuẩn xác, sụt một tiếng nhẹ nhàng, khe bướm xinh đẹp của em đã nuốt trọn lấy nó.

- Em thốn quá. Sao lần này cứ như là nó to hơn thế.

L rên lên hằm hạp mỗi khi nhún lên nhún xuống. Bình thường con cu dài ngoằng của tôi đã khiến em nhăn mặt mỗi khi lút cán, có vẻ như hôm nay chịu sự kích thích quá độ nên thằng nhỏ có phần bành trướng hơn mọi ngày thì phải. Từng thớ thịt ấm nóng trong khe bướm của em quấn chặt lấy thằng em như muốn vắt kiệt nó. Tôi nắm lấy vòng eo thon thả của em làm điểm tựa, hông cũng động từng nhịp từng nhịp cùng với em ở phía dưới. Mông em đập lên đùi tôi tạo thành những âm thanh bạch bạch của da thịt khi giao hoan.

Sau gần chục phút nhấp nhô, cảm giác từng tức căng phồng nơi hai hòn dái khiến tôi nhận ra điều gì sắp đến. Cũng phải thôi, thằng em chịu sự kích thích khủng khiếp từ đầu đến giờ, may mà chưa out ngay từ lúc chui vào khe bướm ấy chứ. Thấy cơ bắp toàn thân tôi gồng lên cứng ngắc, phía dưới là con cu đang trương lên hết cỡ, em cũng biết sắp đến lúc tôi xả đám đàn em ra trận.

Cổ nhấp thêm vài nhịp với vắt, em dứt khoát nhấc khe bướm lên khỏi con cu, chẳng quản ngại việc nó đang dính đầy dâm thủy của mình, đôi môi em lại một lần nữa bao bọc lấy nó. Bàn tay tôi ôm lấy mái tóc dài của em, con cu phía trong khoang miệng run lên phóng từng đợt tinh trùng nóng hôi hổi vào thẳng cuống họng em. Mũi em hơi chun lại, đôi mắt nhắm nghiền hứng chịu cơn lũ của tôi. Cổ họng em phập phồng lên xuống vài lần, sau khi những tiếng nuốt nhẹ vang lên thì con cu mới chịu ngừng lại. Em liếm láp chút tinh dịch còn dính trên cái thân vẫn hơi cứng của nó rồi ngược lên nhìn tôi nở một nụ cười thỏa mãn hơi đàn bà.

- Hôm nay ngọt hơn mọi lần nha.

27. Chương 27: Sinh Nhật Kiểu Vụng Trộm

Vẫn nguyên cái bộ đồ cosplay sexy đó, hai đứa nằm ôm nhau trên ghế sofa sau cuộc mây mưa. Tôi né cái hôn từ đôi môi còn vương mùi tinh dịch của em, con nhỏ cười hắc hắc gắng sức rướn lên chạm vào mặt tôi.

- Tanh thế. Thôi tha cho anh.

- Sợ cái gì. Anh còn bắt em uống thì sao.

Một tay tôi che kín miệng còn tay kia cố gắng đẩy đầu em ra. Hai bầu vú không được nâng đỡ hơi rung rinh mỗi khi L kéo tay tôi.

- Được rồi được rồi. Không giỡn nữa.

Tôi nắm lấy bầu vú đẹp tuyệt trần đó mà xoa nắn nhẹ nhàng. Núm vú bé xíu mềm mại đã dần vểnh lên trước sự khiêu khích của hai bàn tay. Em ngửa người ra ghế mặc cho tôi dày vò bộ ngực của mình. Đôi môi được tô son đỏ phát ra những âm thanh bé nhỏ đầy khiêu khích. Tôi rúc mặt vào giữa hai quả cầu thịt, miệng khẽ ngậm lấy một cái núm hồng hào mà mút nhẹ nhàng. Mỗi khi hàm răng cắn nhẹ cái đầu vú là con nhỏ lại ôm lấy mái tóc ngắn của tôi mà ghì chặt vào.

- Anh có một niềm đam mê với bầu vú này đấy.

- Xì. Cái đồ dê già.

Tuy nói như vậy nhưng em cũng nhẹ nhàng luồn tay xuống dưới nắm lấy thằng em đã cứng trở lại. Bàn tay to của tôi lướt trên da thịt mịn màng, vuốt nhẹ cặp đùi thon thả trắng bóc. Hai chân em hơi hé ra khi thấy những ngón tay tôi đi dần lên trên. Cái bộ jumpsuit này như kiểu áo bơi một mảnh vậy, muốn cởi là phải cởi hẳn ra. Vạch cái dây quần nhỏ như quần lót sang một bên, con bướm không lông ướt nhờn đã hiện ra bên ngoài.

Ngón tay tôi xoa nhẹ hai múi thịt mềm mại, thân hình em cong lên mỗi khi tôi chạm đến cái hột le bé nhỏ. Chẳng thèm quan tâm đến mùi tinh dịch hơi ngai ngái khi này nữa, hai cái lưỡi quấn lấy nhau nhiệt

tình khi em kéo cổ tôi lên. Đút cả hai ngón tay vào trong cái lỗ ẩm ướt, tôi khuấy đảo trong cơ thể em khiến những tiếng ư ư phát ra trong cổ họng em ngày một lớn.

- Anh.... Em sướng...

Con nhỏ nhả môi tôi ra rồi nói ngất quăng trong tiếng rên. Kéo hai chân của em ra rộng thiệt rộng, mỗi tay tôi nắm một cái cổ chân giương lên cao. Con bướm ướt đầm nước nhờn hồng rực như mời gọi thằng em đến xâm chiếm. Tôi đập đập con cu đã cứng ngắc lên cái mu mềm mại, em rên lên hằm hạp như người phát sốt trước sự trêu chọc của tôi.

- *** em diiii

Em van nài trong cơn nứng cùng cực. Bàn tay em nắm lấy con cu ấn vào trong cái lỗ ẩm nóng đầy nước, mộng hơi hấy lên như muốn con cu đi sâu vào trong. Gác hai chân của em lên vai, tôi chống tay xuống cái ghế sofa mà đập từng nhịp thật mạnh xuống dưới. Đôi giày cao gót đen chạm vào tai tôi mỗi khi con cu vào sâu hết nấc. Khe bướm co bóp dữ dội sau gần chục phút được tôi chăm sóc nhiệt tình. Móng tay em bấm sâu vào cánh tay tôi trong khi bên dưới khe bướm tuôn ra từng đợt nước nhờn trắng đục.

- A....a.... Em ra mất rồi.

- Chồng mộng lên coi.

Tôi lạnh lùng ra lệnh mặc kệ cho cái thân hình vẫn còn run rẩy khi vừa mới lên đỉnh của em. Con nhỏ run run hai đầu gối quỳ xuống đệm ghế, mộng nhổng lên đầy trông đợi. Tôi vỗ bôm bốp vào bộ mộng tròn trịa, lỗ đít hồng hào nhún nhúm phía trên cái khe bướm còn đang rỉ nước thu hút sự chú ý của tôi. Kê con cu vào lỗ đít thỉnh thoảng hơi nhăn nhó đó, tôi cười cười rồi trêu em.

- Đút thử vô đây nhé.

- Không. Anh hâm à.

- Anh thấy tội diễn viên vẫn chơi bình thường mà.

- Không. Đau lắm. Em nghỉ chơi với anh đây

Thấy em phản đối ghê quá nên thôi bỏ vụ này, tôi trêu thế chứ cái khe dưới này hấp dẫn hơn. Ôm lấy bờ mộng làm điểm tựa, con cu tôi bất ngờ đâm lút cán chạm tới tận nơi mềm mại nhất của cơ thể em. Con nhỏ hự lên một tiếng khi bị tấn công từ phía sau, đầu cúi nhủi về phía trước suýt ngã. Quay lại lườm tôi bằng ánh mắt giận dữ trên khuôn mặt đỏ hồng, em cắn môi nói.

- Tí nữa thì ngã đấy. Anh không nhẹ nhàng hơn được à.

- Tưởng em là thích mạnh mà.

Tôi nhăn nhó cười trước vẻ giận dữ của em, hơi rút con cu ra rồi lại thúc thật mạnh vào khe bướm. Trước sự tra tấn hơi thô bạo nhưng đầy sung sướng của tôi, em chỉ biết bám tay vào thành ghế rên hừ hừ đầy oán giận. Một tay tôi nắm lấy mái tóc dài, tay kia nắm lấy một bầu vú làm điểm tựa, con cu ra vào liên tục trong cái khe bướm đầy nước nhờn. Hai cái tai thỏ trên đầu ngửa ra phía sau khi mái tóc bị tôi nắm lấy.

- Đừng có cho vào trong. Nay không phải ngày an toàn đâu đấy.

Em vội vàng cất giọng nhắc nhở khi thấy con cu ngày một to hơn ở trong khe bướm. Tôi rùng mình nhấp thêm vài cái nữa rồi rút con cu ướt sũng ra bắn đầy đám tinh trùng lên lưng áo em. Dù đã ra một lần nhưng có vẻ hôm nay công suất của thằng em tôi hơi lớn. Mái tóc dài của em lổm đổm đầy những vệt trắng đục, vài giọt vương vãi rơi xuống lớp đệm ghế.

- Dính đầy tóc em rồi. Sáng vừa đi gội đầu xong.

- Thì giờ đi gội tiếp. Có sao đâu.

Tôi vật người xuống sofa uể oải trả lời em. *** má bao nhiêu tinh hoa trong người ngày nào cũng bị vắt kiệt thể này, mấy mà xuống gặp các cụ. Con nhỏ tức giận càu lù lên đùi tôi, từng câu nói rít qua kẽ răng.

- Anh điên à. Ra tiệm người ta cười thối mặt em thì sao.

- Rồi rồi. Nghỉ tí rồi vào nhà tắm tôi gọi cho.

L lột luôn đôi giày cao gót và bộ jumpsuit ra trước mặt tôi, vừa ra xong nên tôi chỉ nằm xụi lơ xuống ghế mà thở. Con nhỏ kéo tay tôi lôi vào phòng tắm, nhất quyết bắt tôi thực hiện cái điều vừa nói. Vật vả thêm nửa tiếng đồng hồ nữa thì tôi mới được đổ gục xuống cái giường ấm áp mà ngủ vui. Hai đứa ôm nhau ngủ đến gần tối thì có điện thoại của bà má gọi.

- Đang ở đâu thế con. Bạn bè, anh chị đợi đến đông đủ cả rồi đây này.

- Đợi con tí. Con đang đón L ở lớp rồi về ngay.

- Nhanh lên đây.

Cuống cuống dậy mặc quần áo, khuôn mặt em còn hơi ngái ngủ khi bị tôi đánh thức. Khổ thân, chắc em cũng mệt lắm. Hai đứa sửa soạn một hồi thì cũng lên được xe về nhà bên kia của tôi. Cũng chỉ có vài thằng bạn thân, nhà lão anh với ba má tôi thôi, chị N còn đang công tác ở ngoài bắc. Đến nơi thì thấy mọi người đã đông đủ cả rồi, thiếu mỗi nhân vật chính của bữa cơm hôm nay là tôi nữa thôi.

- Mọi người đợi mày hơi lâu rồi đấy H.

- Dạ em đợi L đi học về nên hơi muộn.

Tôi cười chống chế trước câu trách móc của lão P, chả nhẽ lại bảo bọn em phịch nhau từ sáng mệt quá nên ngủ quên à. Con bé cháu gái mới 4 tuổi chạy xỏ ra ôm lấy chân tôi đòi bế.

- A, chú về.

- Xem Su yêu dạo này lớn thế nào rồi nào.

Đây là con gái thứ hai của thằng anh tôi, thỉnh thoảng tôi cũng hay sang nhà lão chơi nên con bé con quán lắm. Bé bồng nó lên thơm vào hai cái má bầu bĩnh, con bé con cười khúc khích rồi vươn tay ra ôm lấy cổ tôi. Chỉ sang L đang đứng bên cạnh, tôi vừa bế nó vừa hỏi.

- Thế Su có nhớ cô nào đây không.

- A, chị L. bế em với.

Sự chú ý của con bé con chuyển luôn sang bên phía em, đã dặn bao nhiêu lần rồi là phải gọi bằng cô mà nó vẫn quên. Em đỡ lấy con bé trên tay tôi rồi nựng mấy cái liềm vào má. Bây giờ thì cả thằng cu lớn nhà ông anh tôi cũng chạy ra bám lấy chân em đòi bế.

- Chị L bế em nữa.

- To như con trâu thế này còn cứ đòi cô bế là thế nào.

Tôi nạt thằng nhỏ khiến nó xị mặt ra khó chịu, dù mới lớp 1 thôi nhưng so với những đứa cùng trang lứa thì thằng cu này có vẻ hơi thừa cân. Em cười rồi cúi xuống ôm cả lấy nó, thằng nhóc nghe chừng cũng mê gái y hệt chú nó, cái đầu đỉnh tròn tròn rúc vào ngực L mà dụi dụi. Tôi trợn mắt lên cổ đầu nó đau điếng.

- Cái này là của tao. Đừng có linh tinh.

- Anh này, nó trẻ con biết gì đâu.

Em gắt trước sự chiếm hữu hơi vô lí của tôi. Mọi người cười ầm cả lên khi thấy tôi tranh giành với hai đứa nhỏ. Suốt cả buổi nhậu tôi liên tục được mọi người mời rượu, hôm nay là sinh nhật tôi hơn nữa lại ở nhà nên cũng không ai ngăn cấm gì cả. Một trong những cái tôi tự thấy mình giỏi nhất đó là cái khoản uống rượu dù đã có lần tai nạn tí chết. Ăn uống xong xuôi cũng chỉ thấy hơi sượng sượng chứ không đến nỗi nào. Đến lúc này lão anh tôi mới gạ lên bar quẩy để giải rượu chứ về nhà thì còn sớm quá. Mấy thằng bạn tôi có tí men vào nên cũng không có phản đối, thế là nguyên bấy kéo lên cái bar của lão P.

Hai đứa hôn nhau say đắm giữa tiếng nhạc xập xình của mà chẳng một chút ngại ngùng. Suốt thời gian ở bên nhau, cả tôi và em vẫn luôn luôn say đắm người còn lại. Hai cánh tay em bám chặt lấy cổ tôi, mùi rượu thoang thoang thơm toát ra từ bờ môi em. Tiếng thì thầm của em sát bên tai như tiêm một liều thuốc kích dục cho tôi vậy.

- Em thèm quá. Về nhà đi,

Có lẽ do rượu khơi dậy những ham muốn nguyên thủy của con người. Với riêng tôi, có lẽ rượu còn làm bộ não đen tối nảy ra thêm nhiều ý tưởng xấu xa hơn. Khẽ ngậm vành tai đã đỡ ửng của em, tôi mút nhẹ nhẹ rồi cười nham hiểm trả lời.

- Về nhà làm chi. ĐI theo anh.

Không phải lần đầu tới cái bar này nên mọi thứ vô cùng quen thuộc với tôi. Nhà vệ sinh chia thành hai bên cho nam và nữ, với cái tách chiếm hữu cao như tôi thì khỏi nghĩ đi, hai đứa chui luôn vào một buồng vệ sinh bên khu dành cho nữ. Ông anh tôi khá chú trọng việc vệ sinh nên thuê nhiều nhân viên dọn dẹp lắm, hơn nữa bao giờ nhà vệ sinh nữ cũng sạch sẽ hơn khu dành cho nam,

- Liệu có ổn không anh.

- Khỏi lo đi. Anh tính cả rồi.

Tôi trấn an khuôn mặt hơi do dự của em bằng một câu nói đầy tự tin. Em còn chưa kịp trả lời thì đã bị tôi lấp kín môi bằng một nụ hôn. Hai thân thể nóng rực vì rượu dính chặt lấy nhau trong cái buồng vệ sinh chật hẹp. Âm thanh ồn ào phía bên ngoài át đi tiếng sột soạt của quần áo và tiếng môi lưỡi quấn lấy nhau. Tôi nấn nhẹ bầu vú em bên ngoài cái váy mỏng trong khi bàn tay em đã nhẹ nhàng cởi cái khóa quần bò của tôi xuống mà tìm kiếm con cu.

Hai đứa nín thở cố gắng nhẹ nhàng hơn mỗi khi có tiếng bước chân người ra vào. Giờ mà bị phát hiện có mà bách nhục mất. Em ngồi xuống cái nắp bồn cầu mà ngậm lấy con cu dài của tôi mút chùn chụt. Lưỡi em quấn lấy cái thân đầy gân guốc của nó mà liếm như một que kem vậy. Tôi vừa xoa đầu em tận hưởng cái khoái cảm khi vụng trộm mà vừa phải cố hế đôi mắt đã phê pha ra liếc nhìn trên đầu và dưới chân cảnh giác một cái điện thoại nào đó quay trộm.

- *** má, Em làm anh sướng chết mất.

Con nhỏ thấy cái vẻ vật vã trong sung sướng của tôi nghe chừng hứng tợn, bàn tay luồn xuống xoa nhẹ cái mu múp rụp sau lớp quần lót. Chịu hết nổi, tôi rút con cu ra khỏi cái miệng xinh đẹp vẫn đang mút chặt, đẩy em xoay lưng vào tường rồi kéo cả tất chân lẫn quần lót xuống. Hên là em đang mặc váy nên mọi thứ trở nên đơn giản hơn bao giờ hết. Tôi úp mặt vào con bướm đã ướt đầm liếm vội vàng rồi đút luôn thẳng em đang háo hức vào cái khe bé nhỏ đó.

- Nhẹ thôi anh. Nhỡ có ai nghe thấy. Ừ ừ

Một tay L bịt lên mồm ngăn tiếng rên sắp thoát ra mỗi khi con cu trượt dài vào trong. Bám lấy cái hông của em, tôi cố gắng nháp thật nhẹ nhàng nhưng vẫn không thể nào làm cho những tiếng bạch bạch khi va chạm với bờ mông tròn trịa. L chống tay vào tường cố uốn cặp mông căng tròn ra phía sau như hưởng ứng cho sự xâm chiếm của tôi.

- Có tiếng gì ấy mà ư nhỉ.

Tiếng thắc mắc của một con bé nào đó bên ngoài làm cho cả tôi lẫn em đều hoảng sợ dừng nhịp nháp lại. Khuôn mặt em hơi tái vì lo sợ có người phát hiện khi đang làm tình nơi công cộng nhưng đầu đó trong ánh mắt lại có một chút hưng phấn lạ kì. Cảm giác sợ hãi xen lẫn phần khích tạo ra những khoái cảm thật tuyệt vời. Đợi cho đến khi hai con bé ở ngoài đi hẳn tôi mới dám động đây, lật người em lại rồi đặt một chân gác lên cái bồn cầu khiến cái khe bướm hồng hồng ướt đầm nước nhờn hiện ra trong ánh sáng hơi vàng của nhà vệ sinh.

Tôi ôm lấy mông em liên tục thúc từng cú mạnh thiệt mạnh khiến khuôn mặt con nhỏ vừa sung sướng vừa khổ sở khi phải kìm nén tiếng rên. Tuột hẳn cái dây áo xuống làm lộ bầu vú được bao bọc trong lớp áo ngực, tôi cúi xuống cắn nhẹ nhẹ lên phần thịt vú trắng bóc. Không hiểu do em xúc nước hoa hay mùi da thịt vốn có mà bầu ngực bao giờ cũng có một cái hương thơm quyến rũ. Tôi úp mặt vào cái khe sâu hút mà tham lam hít hà, bên dưới con bướm chặt chội của em cũng xiết chặt lấy thẳng cu mà co bóp từng nhịp.

Có lẽ cảm giác vụng trộm khiến tôi đầu hàng sớm hơn bình thường, hơn nữa trong tình huống này cũng chẳng nên ghì lại làm gì. Vội vàng rút con cu sắp khóc nhè đến nơi ra, tôi ấn đầu em xuống ngang mặt

tầm nó. Những dòng tinh dịch trắng đục bắn tung tóe lên khuôn mặt đang đỏ ửng của em rớt cả xuống đất. Khi L giật mình tỉnh lại sau cơn sung sướng thì trên mặt em đã dính đầy từng vệt tinh trùng đặc sệt.

- Anh tính giết em à. Giờ ra ngoài kiểu gì.

- Xin lỗi. Anh quên. Hi hi.

Tôi cười giảng hòa khi thấy vẻ mặt giận dữ tanh lờm của em. Bút tạm ít giấy vệ sinh ở trong buồng, L cố gắng làm sạch khuôn mặt tèm lem của mình. Với sự thoải mái sau khi phóng xuất, tôi vừa kéo quần vừa mở cửa bước ra mà quên mất mình đang ở trong nhà vệ sinh nữ. Hai con nhỏ đang đứng trước bồn rửa tay trợn mắt lên nhìn cái khóa quần còn chưa kéo của tôi và bộ dạng xộc xệch của em phía sau. “thôi ăn *** rồi”, đây là cái suy nghĩ cuối cùng của tôi trước khi kéo tay con nhỏ đang xấu hổ chạy như bay ra khỏi đó. Đúng là trong cái sướng lờ ra cái ngu mà, phút chót rồi còn bị phát hiện mới nhục.

28. Chương 28: Người Cha Già

Em ngồi sau cốc cappuchino vẫn còn nghi ngút khói, đôi mắt đã hoe đỏ rưng rưng nhìn tôi phía đối diện. Từng làn khói trắng lượn lờ trong không trung càng làm tăng thêm vẻ ảm đạm của cái quán café cổ kính này. Vài người khách liếc nhìn chúng tôi đầy ái ngại rồi thì thầm.

- Khổ thân con nhỏ. Chắc bị thằng kia phụ bạc nên mới đáng thương như thế.

- Nhìn thằng đó là biết không đứng đắn rồi. Xăm trổ thế kia cơ mà.

Tiếng bàn bần bẻ nhỏ của hai con bé mặc quần áo công sở phía sau lọt vào tai tôi khiến gương mặt vốn đã cau có càng thêm khó chịu hơn. Tôi quay lại trợn mắt lên nhìn rồi gầm gừ bằng cái giọng trầm thấp dữ tợn.

- Chuyện của chúng mày à. Lắm mồm.

Trái với cái vẻ hào hoa phong nhã thường thấy trước đây, khuôn mặt tôi bây giờ có mấy phần già hơn tuổi với cái bộ râu lởm chồm chưa cạo. Áo sơ mi bị em dứt dứt mấy hàng cúc vì khi nãy giằng co nhau ngoài đường lộ ra những vết mực màu đen phía trong. Nhìn vẻ bề ngoài chắc chắn ai cũng nghĩ tôi là một thằng đầu đường xó chợ chứ không phải sinh viên năm thứ hai của một trường đại học. Em gạt đi dòng nước mắt đã chảy dài trên gò má xinh đẹp, chất vấn tôi bằng cái giọng khàn đặc.

- Anh còn muốn nói gì không.

- Xin lỗi em.

...

Suốt khoảng thời gian yên ả đầy mặn nồng, dường như cả tôi và em đã đều quên đi một số việc quan trọng thì phải. Giật mình nhận ra thì trời đã chuyển từ xuân sang hạ mất rồi. Có lẽ thời gian để bên nhau không còn dài nữa. Tôi thẫn thờ ngồi bên cửa sổ phòng ngủ nhìn những ánh sáng lung linh phát ra từ những ngôi nhà cao tầng. Bất chợt một vòng tay bé nhỏ ôm lấy lưng tôi từ phía sau, khuôn mặt em áp lên lưng tôi thì thầm trong đêm tối.

- Anh sao thế. Nửa đêm rồi không ngủ đi còn hút thuốc. Hại lắm.

Tôi tưởng em đã ngủ say sau cuộc mây mưa rồi cơ, có lẽ khói thuốc trên tay tôi làm em tỉnh giấc chẳng. Dụi điều thuốc xuống cái thành cửa sổ rồi ném ra ngoài, tôi lấy lại vẻ mặt bình thản rồi xoay người lại ôm lấy thân hình trần trụi của em.

- Có gì đâu. Anh làm em tỉnh giấc à.

- Dạ. Anh đừng hút thuốc nữa nha. Không thương em hả.

Đặt cảm lên những sợi tóc óng ả trên đỉnh đầu của em, tôi ôm chặt lấy tấm thân bé nhỏ trong vòng tay của mình. Dường như em cũng nhận ra điều gì đó hơi khác thì phải, bàn tay vỗ nhẹ lên lưng tôi như đang cố an ủi một đứa trẻ to xác.

- Ngoan nào. Có chuyện gì với anh thế.
- Anh sợ một ngày nào đó không còn được ôm em như thế này nữa.
- Không đâu. Mình sẽ mãi ở bên nhau mà.

Giọng em hơi run run vang lên trong bóng tối của căn phòng ngủ. Lần nào cũng thế, em luôn muốn trốn tránh khi tôi chạm đến việc này. Cố kìm nén tiếng thở dài phát ra, tôi ôm em nằm xuống giường rồi hôn nhẹ lên trán. Chiếc đồng hồ điện tử nơi đầu giường đã điểm 2h sáng, tôi xoa nhẹ tấm lưng thon thả của em đầy âu yếm.

- Thôi ngủ đi. Muộn lắm rồi. Mai em còn đi bé giăng đúng không.
- Vâng. Mai có tiệc chia tay khối 12 nữa. Anh sang sớm đón em nhé.
- Ừ. Ngủ ngon. Yêu em.

Người ta vẫn hay nói thời học trò là tuyệt vời nhất mà, nhìn vài con bé học sinh đang ôm lấy nhau khóc nức nở trong tà áo dài làm tôi chợt thấy bồi hồi. Em kéo tay tôi đứng ra trước gã thợ ảnh, ngày bé giăng năm học mà, sự xuất hiện của học sinh cũ như tôi cũng là chuyện bình thường. Cô giáo chủ nhiệm lớp em trước là giáo viên dạy lý lớp tôi, bà nhận ra ngay khuôn mặt trắng trẻo nhưng hơi ngổ ngáo của tôi giữa đám đông học trò.

- H phải không em. Đang học trường nào rồi.
- Dạ em chào cô. Em đang học xây dựng cô ạ.

Bà hơi ngạc nhiên trước câu trả lời đó của tôi, cũng dễ hiểu thôi. ngày xưa lực học của tôi cũng thuộc dạng bình thường nếu không muốn nói là kém, đã thế hạnh kiểm thì thuộc vào hàng cá biệt. Đạo đó tôi yêu em nhiều giáo viên cũng không thích vì em thuộc dạng con ngoan trò giỏi, người ta thường nói gái ngoan thì hay đi cùng với bad boy mà. Rồi chẳng hiểu sao đợt kì 2 năm lớp 12, tự dưng tôi chăm chỉ học hành, đi hết lớp này lò kia để ôn thi đại học. Đùng cái thăng học sinh cá biệt thi đỗ đại học nên nhiều thầy cô thấy lạ lắm.

- Hai đứa yêu nhau cũng lâu quá rồi ha. Mấy năm rồi còn gì.
- Dạ vâng. Hơn hai năm rồi cô ạ.

Em nép vào lòng tôi cười ngại ngùng, con nhỏ luôn thích thể hiện tình cảm nơi đông người như một cách đánh dấu chủ quyền của mình vậy. Bà giáo cũng làm ngơ mặc cho hai đứa ôm nhau trước mặt rồi khẽ lảng sang chuyện khác,

- Thế L tính thi trường nào chưa em.
- Dạ chưa cô. Em tính ở nhà lấy chồng.

Về tính bơ trên khuôn mặt em khiến bà giáo nghĩ rằng đó chỉ là câu nói đùa cho qua chuyện. Đúng lúc đó thì có người gọi nên bà cũng đi luôn. Cha nội chụp ảnh chụp luôn được cái khoảnh khắc hai đứa đang ôm nhau tình tứ giữa sân trường nên vỗ vai giờ mấy ra cho tôi xem. Tà áo dài trắng thướt tha ôm lấy những đường cong tình tứ trên cơ thể em, một bàn tay tôi ôm lấy vòng eo thon thả mà kéo sát vào bên mình. Mọi thứ như bình yên đến lạ trong cái bức ảnh, ước gì thời gian sẽ dừng lại mãi mãi ở cái khoảnh khắc ấy.

Nhưng chuyện gì đến rồi cuối cùng cũng phải đến thôi, con người ta chẳng thể nào trốn tránh mãi được. Tôi quyết định sẽ nói chuyện nghiêm túc với em về việc du học, cho dù L có quyết định thế nào đi nữa, tôi cũng sẽ tôn trọng ý kiến của em. Bẵng đi vài hôm yên ả, tôi đang đau đầu vì chưa biết phải mở lời với em thế nào thì bỗng nhiên có điện thoại của ba em. Hơi đắn đo một hồi vì không biết tự nhiên ông gọi làm gì nhưng tôi cũng nhắc máy.

- Dạ con nghe chú.

- H hả con. Đang ở đâu mà ồn thế con.
- Dạ con đang trên giảng đường ạ. Chú gọi con có việc gì thế ạ.
- À nay rảnh nên tính kiểm con đi café chút.
- Vâng. Thế chú đợi con mấy phút, cũng sắp tan rồi ạ.
- Ủ. Quán X chỗ đường Y nhé.

Chẳng thèm màng đến bà giáo già còn đang thao thao giảng mấy cái khái niệm triết khó hiểu kia nữa, tôi cúi người chuẩn luôn ra khỏi lớp. Đến được chỗ ông già ngồi thì mồ hôi mồ kê đã nhễ nhại đầy lưng áo tôi. Chào ông rồi kéo cái ghế đối diện ra ngồi, tôi bưng luôn ly nước con nhỏ phục vụ mới mang ra làm một hơi cạn sạch. Vẫn bộ comple nghiêm nghị thường ngày, nhưng tôi thấy dạo này có vẻ ông già gầy hơn trước, mái tóc đen cũng đã xuất hiện những điểm lốm đốm bạc.

- Dạo này học hành sao rồi H.
- Dạ cũng ổn ổn chú.

Tôi dè dặt trả lời câu hỏi của ông, khuôn mặt hơi mệt mỏi giãn ra khi thấy vẻ lễ phép của tôi. Mới có khoảng 1 tháng không gặp mà nhìn ba em như già đi cả chục tuổi vậy.

- Con sẽ không đi du học phải không.

Chẳng đợi tôi thắc mắc mục đích của cuộc gặp ngày hôm nay, ông quăng luôn một câu hỏi vào thẳng chủ đề chính.

- Dạ L nói với chú rồi ạ.
- Không. Nhưng có điều gì có thể làm con bé tự dừng từ bỏ ý định đi du học ngoài con chứ.

Hóa ra em đã nói với ba mình rồi, qua lời kể của ông tôi mới biết, con nhỏ nhất quyết không chịu đi nước ngoài nữa mà đòi ở lại Việt Nam. Hai người đã cãi nhau cả buổi tối hôm qua, mặc cho ông gắng hỏi thế nào đi nữa cũng không biết được lý do. Cực chẳng đã, ông mới quyết định gặp thẳng tôi để nói chuyện cho ra nhẽ. Hơi dừng một chút như để xem phản ứng bối rối trên gương mặt của tôi, ba em nhấp một ngụm cafe rồi nói tiếp.

- Ta nhớ ban đầu khi nói đến việc ta muốn hai đứa cùng đi du học, con cũng rất thích mà.
- Vâng đúng thế. Con cũng rất muốn đi du học với L.
- Vậy thì lý do gì làm con thay đổi ý định? Với điều kiện gia đình của con, đó hoàn toàn là một việc đơn giản, thậm chí nếu muốn chú sẽ lo chu tất cho hai đứa ở bên kia.

Liên tiếp những câu hỏi chất vấn tôi, với tính cách của ba em thì việc mất bình tĩnh như bây giờ rất hiếm thấy. Tôi móc bao thuốc trong túi quần ra châm một điếu rồi thở dài nhìn ông đáp.

- Chú cũng như ba con đều là một người cha cả. Chắc chú tính cho hai đứa con định cư luôn bên đó phải không ạ? Con xin lỗi, con không thể để gia đình lại sau lưng mà đi được, xa hơn nữa là cơ nghiệp mấy chục năm của ba con cần một người thay thế.

Từ từ hút hết điếu thuốc này sang điếu thuốc khác, ông im lặng nhìn tôi nói hết nỗi khổ của mình bằng vẻ mặt kiên nhẫn. Điếu thuốc thứ 3 cháy được quá nửa thì câu chuyện mới kết thúc. Tôi khó xử nhìn ba em đầy hối lỗi.

- Con xin lỗi chú. Mong chú hiểu và thông cảm cho con.
- Ra vậy. Lý do của ba con cũng hoàn toàn dễ hiểu thôi. Thậm chí đến chú còn như vậy.
- Vâng.
- Chắc con cũng biết, công việc của chú liên quan đến chính trị phải không.

Nếu các bạn chưa biết thì ông già em thuộc ban lãnh đạo thành phố, trên đó có một ông nữa làm cực to ở trong bộ chính trị chống lưng. Thường thì các quan chức hay đưa con cháu ra nước ngoài, với tính chất

công việc nhạy cảm tôi xin phép không bình luận gì thêm nhưng chắc bạn nào cũng hiểu lí do vì sao. Với một đứa con gái, rất có thể sẽ trở thành điểm yếu để những đối thủ của ông nhắm vào. Hơn nữa ra nước ngoài, ngộ nhỡ sau này ông có mệnh hệ gì thì mọi tài sản sẽ chuyển hết sang tên em.

Nhìn ở ngoài có thể nghĩ nhưng người như ông quyền cao chức trọng không ai dám động vào, nhưng ở bên trong mới biết, ai cũng có những nỗi khổ riêng cả. Ông muốn cho em đi càng sớm càng tốt vì đợt đó sắp có một đợt chuyển giao quyền lực, rất có thể việc ông rơi đài sẽ xảy ra. Qua lời kể của ông tôi cũng chỉ biết đại khái như vậy. Chia sẻ thêm với các bạn thì sau đợt đó rất nhiều người bị phanh phui vụ này vụ kia nhưng có vẻ là phía ông già em giành phần thắng.

Sau cùng, ông nắm lấy tay tôi, vẻ mặt khản khoản của một người cha hiện ra trước mặt tôi.

- Chú chưa bao giờ phản đối chuyện gì của hai đứa cả nhưng có những việc xin con hãy hiểu cho chú. Nếu như con yêu con bé thì hãy khuyên nó đi giùm chú.

Đúng là tấm lòng cha mẹ mà, có ai mà không hết lòng vì con cái đâu cơ chứ, tôi hiểu tất cả những điều ông vừa nói. Tôi coi ông y như ba tôi vậy, mặc dù chẳng muốn nhưng một lần nữa có vẻ như trong lòng tôi đã có quyết định. Hơn nữa nếu không đi nước ngoài, thậm chí vấn đề an toàn của em còn có thể xảy ra. Tôi cắn răng trả lời ông bằng cái giọng chắc nịch.

- Dạ con hiểu. L sẽ đi du học. chú yên tâm

Có lẽ tất cả là ý trời rồi nhỉ...

29. Chương 29: Bê Tắc

Công nhận ông giờ biết trêu ngươi con người ta thiệt chứ, tình cảnh hiện tại của tôi đúng là chẳng biết phải làm thế nào nữa. Một bên là trách nhiệm với gia đình, bên kia lại là tình cảm của cái cục đập bèm bẹp trong lồng ngực. Ông già em đẩy tôi vào cái thế không thể nào khó hơn được. Bất một thằng thuyết phục người yêu đi du học còn nó thì phải ở lại Việt Nam mới đau chứ.

Cảm giác như lúc nào cũng có một thứ đặt nặng lên tâm trí tôi vậy, chẳng hiểu sao rõ ràng đang mùa hè mà tôi nhìn nắng thành màu xám mới ghê chứ. Với cái tâm trạng buồn hơn chó cắn, tôi chán ngán xách xe ra đường cho khuây khỏa, muốn gặp em nhưng đầu óc có một chút sợ rất khó hiểu. Lượn lờ một hồi rồi chẳng hiểu sao lại xông vào phòng thằng An. Tính kêu nó đi nhậu cho đỡ buồn mà gọi mãi không thấy ai nhắc máy, thằng này có cái tật đi ngủ hay tắt chuông nên tôi định ninh là nó đang ở phòng thôi. Buổi sáng đi làm, chiều đi học về nên chắc cu cậu mệt nên ngủ luôn đây mà.

Như đã kể với các bạn trong mấy chap trước, khu trọ của nó toàn gái là gái. Gần chục con nhỏ mà có mỗi hai thằng tính cả thằng An là đực. Đúng là số hưởng, chuột sa chĩnh gạo mà. Phóng con wave trắng vào cái ngõ nhỏ xíu, đám con gái ở trong khu trọ thò đầu ra nhìn tôi đầy hiếu kì, chắc tụi nó nghĩ tôi là kếp của con nhỏ nào trong đó. Đỗ xích cái trước cửa phòng nó, không có khóa ngoài nên chắc thằng bé đang ngủ trong phòng. Tôi đá vô cái cửa gỗ mỏng tèo màu xanh khiến nó rung lên tạo ra những âm thanh rầm rầm.

- An. Dậy mở cửa cho tao. Ngủ ghê đéo gì sớm thế.

Nguyên gần chục cặp mắt của đám con gái chuyển thành sợ hãi, từ một thằng đi tán gái như trong suy nghĩ của chúng nó chuyển sang mấy thằng đi thơ nộ. Đá liên mấy cái mà không thấy hồi đáp, tôi bực bội tính húc vô cái cửa cho nó bay ra thì bỗng nhiên cái chốt trong mở ra cái bụp. Đang tính chửi vô cái bản mặt dễ ghét của thằng An mấy câu cho đỡ bực thì tôi bỗng giật mình cứng họng. Đập vô mặt tôi là cái khuôn mặt hơi ngái ngủ của...con nhỏ Hương thật bụng kèm theo bộ dạng xộc xệch lộ cả áo con màu đen bên trong.

- Ố ơ. Tôi nhầm phòng à.

Giờ thì đến ánh mắt tôi chuyển thành sợ hãi, vừa sợ hãi vừa nhục luôn chứ. Cái thằng chết tiệt này, sao tự nhiên lại đổi phòng mà chẳng báo gì tôi. Tiếp đến một khuôn mặt thứ hai xuất hiện nhân đôi tỷ lệ sợ hãi

của tôi lên kèm bonus thêm mấy chục phần trăm ngạc nhiên nữa. Thăng An ló đầu ra phía sau lưng con nhỏ, khuôn mặt đỏ bừng nhìn tôi ngại ngùng.

- Tìm...tìm tao có việc gì đấy.

What the fuck??? thăng này cũng có ngày sống thử được với gái. Chuyện đéo gì đang xảy ra trước mặt tôi thế này. Từ bé đến giờ ngoài thuốc lá ra thì rượu là cái thứ chất kích thích duy nhất tôi sử dụng à nha, không có đập đá ke kẹo gì đâu mà giờ lại thành ra ngáo hoa cả mắt thế này. Tất cả cũng sẽ không nói thành lời, mấy con bé phòng bên cạnh có lẽ im lặng đợi một trận đánh ghen hoành tráng, tôi im lặng vì nhục quá đỗi nhục, có ngu cũng biết chúng nó vừa làm gì xong. Con nhỏ Hương có lẽ không chịu nổi những ánh mắt soi mói của tụi kia nữa lên kéo tay tôi đi vào phòng. *** má tính chơi some hả mà đóng cửa chặt dữ vậy bà nội, tính gào lên như thế nhưng cái dây thanh quản của tôi rung không có nổi.

Ba đứa ngồi im lặng nhìn nhau, cuối cùng thăng An có vẻ không nhịn được nữa, nó nhìn tôi bằng ánh mắt hơi bối rối rồi cất giọng hỏi.

- Sao mày sang mà không báo trước.

- *** má có lần nào tao sang phòng mày mà báo trước không.

Tôi gắt lên trước câu hỏi của nó, lấy cơn giận để giảm bớt cái phần xấu hổ của mình. Chuyện nó với con Hương yêu nhau tôi cũng biết phong phanh rồi nhưng cũng chẳng để ý lắm. Ai ngờ được khi biết chuyện lại ở trong cái tình cảnh thế này cơ chứ.

- Vậy kiếm tao có vụ gì thế?

- Tính rủ mày đi nhậu thôi. Điện thoại mày tao gọi không được nên mới qua phòng kiếm. Ai dè...

Tí nữa thì buột miệng, tôi ngậm luôn mồm rồi chuyển sang nụ cười cầu hòa trứ danh.

- Thôi tối tụi mày khỏi nấu cơm, hôm nay đi nhậu tao mời.

Thăng An liếc quan khuôn mặt vẫn hơi đỏ bừng của con nhỏ kia như dò hỏi, thấy nó hơi hơi gật đầu mới dám đồng ý với tôi. Đúng là cái thăng có tướng sợ vợ mà, không có tương lai gì hết trơn. Tôi biết ý đi ra ngoài cho chúng nó còn sửa soạn, châm một điếu thuốc rít một hơi để kiểm sự bình tĩnh. Tôi làm ngơ trước cái nhìn cười nhạo của tụi con gái xung quanh, coi như là chúng nó đang ái mộ vẻ đẹp trai của mình vậy.

Hai đứa kia đèo nhau trên cái xe đạp điện còn tôi tất nhiên là một mình một ngựa trên con xe wave quen thuộc rồi. Tấp vô một cái quán lẩu vỉa hè cho sinh viên, tôi vẫy vẫy thăng phục vụ hỏi cái menu. Ở đây có mỗi Hương là con gái nên thôi thì lady first vậy, tôi đưa cái menu cho nó kêu.

- Hương thích ăn gì gọi đi.

- Ông mời khách mà. Đưa tui chỉ.

- Thôi bà gọi đi. Tôi sao cũng được.

Thấy tôi nói thế nên nó cũng không dùn dẩy nữa, con nhỏ kêu một nồi lẩu thái chua cay kèm ít đồ linh tinh. Rót đầy rượu ra mấy cái ly nhỏ, ba đứa cùng luôn một chén đồng khởi. Đang tâm chiều tối dúi nên rượu đi đến đâu biết đến đó ngay, tôi đặt chén rượu xuống khà một tiếng thoải mái. Hai đứa kia chắc không phải dạng rượu chè be bét như tôi nên mặt mũi nhăn nhó khi hít phải hơi rượu. Tôi vừa nhúng nhúng miếng mực vô nồi lẩu vừa cười nhìn chúng nó.

- Đôi bạn trẻ hạnh phúc quá ha.

Hương hơi đỏ mặt khi thấy tôi nói thế, thăng An thì cười trừ trước cái sự trêu chọc của tôi. Phải nói thật là đến cái việc hai đứa nó yêu nhau đã làm tôi ngạc nhiên lắm rồi chứ chưa nói đến chuyện hai đứa nó sống thử. Nghe đâu điều kiện nhà con nhỏ kia cũng bình thường thôi, nhưng so với nhà thăng An thì khác nhau một trời một vực. Giờ kiếm được đứa con gái như nó hiếm lắm, mong là hai đứa được bền lâu chút chút.

- Bọn tao cũng mới thôi.

Thăng An vừa gắp cho con nhỏ miếng thịt bò vừa trả lời tôi, *** má tình cảm dữ nghe mày. Tự nhiên trong lòng tôi nổi lên một cái cảm giác khó tả, có lẽ tôi và em sắp tới sẽ chẳng còn được tình cảm như chúng nó

nữa nhĩ. Nâng chén rượu lên làm một hơi cạn sạch, tôi cố lấy cái cảm giác cay xè của thứ rượu đầy cồn này đè nén cảm giác khó chịu trong lòng.

- Sao hôm nay trông m chán đời thế H?

Thấy cái vẻ như muốn mượn rượu tiêu sầu của tôi, thằng An thắc mắc hỏi. Ban đầu tính kêu nó đi uống rồi tâm sự chút chuyện nhưng có thêm con nhỏ Hương thành ra mấy lời ra đến cổ họng rồi lại thôi. Tôi bỏ qua câu hỏi của nó, rót tiếp một chén nâng lên.

- Có gì đâu mà buồn. Nào, chén này coi như chúc mừng hai bạn về một phòng.

Thoáng chốc hai cái chai rượu nửa lít đã nằm gọn dưới gầm bàn, tất nhiên là chỉ còn vỏ. Tôi vẫy thằng phục vụ mang ra chai thứ ba trong ánh mắt lo lắng của hai đứa ngồi đối diện. Nãy giờ đa phần toàn là tôi uống chứ bọn nó chỉ được vài chén rồi thôi. Thằng An không biết uống nên khỏi nói, con nhỏ kia thì là con gái nên cũng không dám uống nhiều. Thôi kệ đi, rượu ép là rượu không vui, mình tôi uống là được rồi.

- Ông có chuyện gì buồn hả H?

Hương lên tiếng hỏi tôi khi thấy chai rượu thứ 3 đã gần hết, nhìn cái bộ dạng nốc tỳ tỳ thế này ai chả đoán được. Thằng cu An thấy tôi chỉ cười trừ im lặng nên chắc biết ý không muốn chia sẻ của tôi nên vội vàng nói lấp đi pha trò.

- Nó thì có chuyện gì buồn được chứ. Nhà có, xe có, chỉ việc ăn chơi hưởng thụ thôi, đã thế còn có người yêu xinh như hoa. Ủa mà Linh đâu sao không gọi đi cùng hả H?

Cái thằng mắc dịch này, nói đúng vào cái vấn đề đang đau đầu của tôi. Rượu vào lời ra, tôi không kiềm chế được nữa, thôi thì nói ra cho nhẹ lòng vậy.

- Tao bảo. Giờ chúng mày đang yêu nhau mặn nồng mà tự nhiên có người bắt chúng mày phải chia tay. Hai đứa bây nghĩ sao?

- Trời đất, chịu sao được. Ai độc ác vậy mày.

- Ông già nó đó.

Thằng An im bật sau khi nghe câu trả lời của tôi. Nhận ra được vấn đề không đơn giản, con nhỏ Hương e dè lên tiếng hỏi tôi.

- Sao tự nhiên lại bắt ông với Linh chia tay vậy. Không phải gia đình bên đó biết hai người qua lại cũng lâu rồi sao.

Chắc thằng An kể mấy việc tôi hay qua nhà con nhỏ rồi thế này thế kia nên việc Hương biết cũng không có gì lạ. Nốc cạn cái chén rượu trên tay, tôi nhếch mép nở nụ cười chẳng biết là đau khổ hay đang châm biếm cho cái số phận trớ trêu của mình. Dù biết mọi thứ chẳng vui vẻ gì nhưng con người ta vẫn phải chấp nhận đấy thôi. Tôi ngó lơ trước câu hỏi của Hương, quay qua thằng An nói.

- Mày đi xe tao về đi. Có rượu nên tao gọi taxi.

- Ủ thế cũng được. Mày đi taxi cho an toàn.

Đến lúc thanh toán hóa đơn hai đứa nó cứ đòi campuchia mặc cho việc tôi đã kêu là hôm nay mời. Giật lấy cái bill từ tay thằng phục vụ, tôi rút ví nhét luôn hai tờ 500k vào rồi đẩy nó đi.

- Tao nói là hôm nay tao mời rồi. Bữa sau vợ chồng mày mời lại. Kì kèo nhiều.

- Ông làm tụi tôi áy náy quá à.

- Có gì đâu. Về trước đi. Tao ngồi nghỉ chút đợi taxi rồi về.

Đợi hai đứa chúng nó đi khỏi, tôi rút điện thoại ra gọi em. Giọng nói dịu dàng quen thuộc của em vang lên bên kia điện thoại.

- Alo. Gọi em muộn thế.

- Ủ. Nhớ em nên gọi nghe giọng một chút. Đang ở đâu thế vợ?

- Dạ em đang ở bên nhà bà ngoại. Anh ở đâu mà ồn thế.
- Vừa nhập với thằng An xong. Em qua đón anh được không. Say quá

Em dạ nhẹ một tiếng trong điện thoại rồi hỏi tôi đang ở đâu bằng cái giọng lo lắng. Vẫn luôn chu đáo lo lắng cho người yêu như thế, thà ông già giết luôn tôi đi còn hơn là phải chia tay với em. Mấy đứa nhân viên nhìn cái bộ dạng say ngất ngứ của tôi hơi ái ngại, chắc sợ trúng gió vật ra quán chúng nó. Một con nhỏ đáng bé bé chạy ra vỗ vai tôi.

- Anh ơi để em gọi taxi cho anh về nhé.
- Khỏi cần. anh đang đợi người đón rồi.

Tôi rút điều thuốc ra châm lửa thản nhiên trả lời nó bằng cái giọng lạnh lùng. Cái kiểu của tôi khi uống rượu là mặt mũi chân tay hay đỏ từng bừng lên nhưng thật ra vẫn tỉnh lắm. Mới có tí rượu thế này ăn thua gì, hơi lâng lâng chút thôi chứ chưa đến mức xỉn quá. Vừa nói xong thì một con Mèo đen xì trượt tới phanh trước mặt, em hét hải mở cửa xe đi xuống khi thấy tôi ngồi gập gù ở cửa quán.

- Anh. Anh có say lắm không. Sao lại uống nhiều thế này.
- Ha Ha. Chả mấy khi mà.

Hôm nay em mặc bộ váy đến đầu gối hơi xòe màu trắng nhẹ, nhìn là biết là mắc tiền rồi, trái ngược hoàn toàn cái vẻ lúc nào cũng bình thường đến tầm thường của tôi. Mấy đứa phục vụ tròn xoe mắt vì không ngờ cái thằng nhìn hơi bê tha này lại có con nhỏ xinh xòe như thế đến rước. Điều kế tiếp xảy ra còn làm sụp đổ hết thế giới quan của chúng nó, tôi kéo lấy cổ em hôn ngẫu nhiên ngay trước bao nhiêu con mắt đang nhìn chăm chăm xung quanh.

- Anh. Đang ở ngoài đường mà. Say lắm rồi.

Em đẩy đầu tôi ra xấu hổ trước những cái nhìn xăm xoi. Chẳng thèm quan tâm đến những điều đó, tôi ôm lấy vai em loạng choạng đứng dậy. Tuy nói là không say nhưng men rượu kích thích rất nhiều những tật xấu của con người ta. Bàn tay tôi trượt dài xuống sống lưng em rồi thản nhiên ôm lấy cái hông gợi cảm, có lẽ đang chặt vật vì sức nặng của tôi nên L không còn sự chú ý nào đến điều đó nữa. Vài người lăm bằm nhìn về ồn ào của em và tôi đầy khó chịu. Quắc mắt nhìn lại, tôi gào lên đầy khiêu khích bằng cái giọng lè nhè.

- Thích nhìn không. Muốn đánh nhau à.
- Thôi nào anh. Say rồi đi về nhà đi.

Phải rất vất vả tôi mới yên vị ngồi lên hàng ghế sau của con Mèo. Vật ra trên cái nệm xe cứng ngắc, tôi nhắm mắt thở dốc nồng nặc hơi rượu. Có vẻ như bây giờ mới ngấm hần thì phải, bụng tôi quặn lên từng cơn như muốn tống khứ tất cả những gì vừa ăn ra ngoài. Cổ nín một hồi không chịu nổi, một tay tôi bịt lấy miệng, tay kia vỗ vỗ lên vai em ra hiệu. Thấy cái bộ dạng sắp chó của tôi, em hiểu ý tấp liền vào lề đường.

Tôi mở cửa xe vọt ra ngoài như tên bắn, bám lấy cái máy bán nước tự động bên cạnh rồi nôn thốc nôn tháo. Lần này là nôn thiệt sự chứ không có như cái lần giả vờ say hồi Noel, mặt xanh mặt vàng như muốn chui hết ra ngoài theo đường miệng. Khuôn mặt tôi tái nhợt đứng dậy sau khi để lại một cái bãi nôn hổ lốn nồng nặc mùi rượu.

- Má. Chết mất. Kiểm anh chai nước.
- Đây đây. Đợi em chút.

Chui vào trong xe nhấc một chai Lavie ra, em vội vội vàng vàng bóc vỏ rồi đưa lên tận miệng tôi. Chẳng thèm quan tâm đến sạch hay bẩn nữa, tôi ngồi bệt xuống cái vỉa hè mà thở dốc uống từng ngụm nước. Đầu đau như muốn nổ tung ra vì men rượu, tôi gục vào cái bờ vai bé nhỏ của em mệt mỏi.

- Còn khó chịu không anh.
- Đỡ hơn rồi. Nôn được ra là nhẹ người.
- Sao hôm nay anh lại uống nhiều thế? Anh hứa với em là không bao giờ uống say nữa mà.

Từ đột bị tai nạn ngã xe đó em bắt tôi hứa bằng được về cái vụ tiết chế rượu chè, nhưng hôm nay thì có lẽ là một ngoại lệ. Khi không biết giải quyết những vấn đề đang bế tắc trong cuộc sống, rượu là một thứ không hề tồi để giải tỏa. Tôi rúc đầu vào hôm cổ em hít hà cái mùi thơm dịu nhẹ của da thịt, chắc sắp tới mình sẽ rất nhớ nó đây. Một bàn tay nhỏ bé vòng sang ôm lấy vai tôi kéo sát lại cơ thể mềm mại của em. Cứ như thế, một người tỉnh, một người say lặng lẽ ngồi bên vệ đường im lặng nhìn dòng người đông đúc.

30. Chương 30: Lời Hứa

- Anh... Anh ngủ đấy à.

Em vỗ nhẹ vào má khi thấy tôi im lặng nhắm mắt hồi lâu. Hai cánh tay tôi ôm quàng lấy hông em thật chặt, đầu hơi dụi vào người em như đang làm nũng vậy.

- Không. Để yên anh ôm em một chút.

- Hay là mình về nhà đi. Ngoài đường gió lắm. Anh lại đang xin nữa.

- Không sao. Một lát thôi.

Chẳng phải là một cái kịch bản Hàn Quốc hay phim truyện nào cả, tôi không thể xài mấy cái cách như mấy thằng cha đạo diễn đó được. Đã có một bài học khi nói câu chia tay, em sẽ đau khổ, sẽ lại tự hành hạ mình, tôi làm sao có thể để em làm thế được. Cách tốt nhất là nói hết mọi thứ ra, tôi tin một người thông minh và tình cảm như em có thể hiểu được mọi thứ. Thậm chí trong thâm tâm của em có khi cũng đã hiểu nỗi khổ của người làm cha như ba mình nhưng vẫn còn day dứt vì tình cảm với tôi cũng nên.

Người đi đường nhìn hai đứa dờ hơi ngồi trên vệ đường ôm nhau bằng ánh mắt hiểu kì. Giờ đang là khoảng thời gian mọi người ra đường nên khá đông đúc. Sau vài phút im lặng, cố hết sức để tỉnh táo, tôi mở mắt ra nhìn em.

- Linh này, em có yêu anh không?

Em đẩy tôi ra, mở to mắt nhìn thẳng vào tôi đầy ngạc nhiên, hai bàn tay ôm lấy má tôi cố kéo hai ánh mắt chạm với nhau.

- Tất nhiên là có rồi. Anh làm sao vậy.

Bỏ qua câu hỏi của em, tôi ghì lấy cái cần cổ mềm mại mà hôn ngấu ngiến lấy bờ môi xinh đẹp. Vài giây đầu kháng cự trôi qua, cuối cùng thì em cũng để yên cho hai cái lưỡi quấn lấy nhau trong khoang miệng. Bàn tay em chuyển sang ôm hờ xuống bụng tôi, cả hai đắm chìm vào trong nụ hôn như mọi khi. Chỉ đến khi hơi thở đã đứt quãng, em mới khẽ đẩy nhẹ ngực tôi ra. Son môi lem luốc khắp đôi môi đỏ bừng vì bị ngấu ngiến của em.

- Anh. Có chuyện gì thế.

- Em hãy đi du học đi nhé.

Khuôn mặt em hiện lên vẻ sững sờ khi nghe thấy câu trả lời của tôi. Đôi mắt em bỗng chốc hoe đỏ, hai hàng lệ chảy dài trên gò má xinh đẹp. Em nắm lấy bàn tay tôi vội vàng nói trong nước mắt.

- Anh nói gì vậy. Anh không muốn ở bên em nữa sao. Anh có biết vì để ở lại Việt Nam mà lần đầu tiên em dám cãi lời ba không. Hức...hức...

Lần này thì đến lượt tôi khóc, rượu và quá nhiều thứ khác khiến cảm xúc bị đè nén bấy lâu nay bỗng chốc được thoát hết ra bên ngoài. Tôi ôm lấy bờ vai đang run lên theo nhịp nấc của em, cố gắng nói bằng cái giọng bình tĩnh nhất có thể.

- Anh biết chứ. Nhưng xin em, coi như đây là lần duy nhất anh xin em. Hãy nghe lời ba em được không.

- Anh nói đi. Ba em đã làm gì anh chứ? Ông ấy đã đe dọa hay bắt anh phải làm như thế chứ.

Tôi nhìn em qua hàng nước mắt, khoe môi khẽ nhếch lên nở một nụ cười đau đớn. Ước gì ông ấy đã làm vậy, tôi ước gì ông ấy đe dọa hay ngăn cấm tình cảm của hai đứa. Bởi vì nếu ông ấy làm thế, chắc chắn tôi sẽ không bao giờ lùi bước, ngăn cấm sao, tôi có thể làm cho con nhỏ có thai thì không phải mọi chuyện sẽ được giải quyết sao. Nhưng không, ông biết tôi là người thế nào, một kẻ trọng tình cảm và lí lẽ như tôi sẽ hoàn toàn đầu hàng trước những lí do thuyết phục đó của ông. Nếu như em ở lại Việt Nam, rất có thể sẽ bị những mối nguy hiểm rình rập xung quanh và ông biết tôi sẽ không đời nào để cho điều đó xảy ra.

- Ba em không làm gì cả. Ông có nỗi khổ riêng, vì ba em và cả vì anh nữa, anh xin em hãy nghe lời ông ấy.
- Còn tình cảm của chúng mình thì sao...Em...em không sợ những điều đó. Nếu em ở lại, chỉ có thể bị nguy hiểm nhưng lại được ở cạnh anh... Còn nếu sang đó, chẳng phải sẽ mất nhau mãi mãi sao.

Em trả lời bằng cái giọng khàn đặc, thỉnh thoảng lại bị ngắt quãng bởi tiếng nấc nghẹn trong cổ họng. Sao tôi lại không biết điều đó chứ, nhưng có những thứ lý trí buộc phải quyết định thay cho con tim đang gào thét. Đúng lúc này bộ não chết tiệt của tôi cũng nảy ra được một ý tưởng hay.

- Được. Nếu em đã nói thế. Anh có cách này.

Im lặng một chút trước cái nhìn mong chờ của em, tôi cố gắng suy đi tính lại thật chắc chắn cho những điều mình sắp nói.

- Tạm thời em cứ qua đó đi đã. Ít nhất cũng qua thời gian khó khăn của ba em rồi tính.
- Tạm thời là bao lâu mới được chứ.

Tôi nở nụ cười cố gắng vẽ mặt đang ngờ vực của em. Biểu hiện thế này là tôi biết em cũng đã bắt đầu thỏa hiệp với những gì tôi nói rồi.

- Một năm. Đúng một năm. Coi như đây là khoảng thời gian thử thách tình cảm của tụi mình đi.
- Liệu có ổn không anh?
- Rất ổn. Nếu như một năm sau, em còn yêu anh, thì hãy nhớ ở Việt Nam vẫn còn một người luôn luôn đợi em.

Tôi thở hắt ra sau câu nói cuối cùng, xa mặt thì cách lòng, mặc dù tự tin như thế nhưng điều gì có thể đảm bảo rằng tình cảm em dành cho tôi chứ, đến tôi còn không dám khẳng định nữa mà. Đa số những du học sinh đã đi du học thường sẽ ở luôn bên đó chứ ít khi quay trở lại Việt Nam nữa. Bên nước ngoài điều kiện sống tốt hơn, văn minh hơn, hơn nữa may mắn gặp đúng người, dựng vợ gả chồng luôn bên đó sẽ ổn hơn quay lại Việt Nam rất nhiều. Nói thật là tôi chẳng có chút hi vọng nào về cái lời hứa mình vừa nói ra cả.

- Cũng được. Em nghe anh. Nếu đã thử thách, vậy thì chơi lớn luôn đi. Trong thời gian đó, không được gọi điện hay nhắn tin cho người còn lại. Nếu như em gọi điện hay nhắn tin cho anh, nhất định anh phải bay qua với em luôn và ngược lại.

Ngạc nhiên vì vẻ mặt đang méo mào nhưng lại mang mấy phần quyết tâm của em. Nhưng dù sao thì ý kiến của em không hề tồi, thà không nói gì còn hơn là cứ nhắn tin gọi điện nhiều rồi lại xa nhau dần. Em dùng cách này quả là ác mà, em biết tôi còn trách nhiệm trên lưng nên không đời nào dám gọi trước cho tôi, điều này cá gì tôi cũng chịu. Còn tôi thì ngại đến an nguy rồi lời dặn dò của bố em nên cũng nhất định sẽ không dám liên lạc với em. Đây có vẻ là một trò chơi thi sức chịu đựng của mỗi người trong chúng tôi vậy.

- Được. Anh chấp nhận. Ngoắc tay với em, đứa nào mà chủ động liên lạc sẽ phải chịu một hình phạt của người còn lại.

Hai ngón tay út ngoắc vào nhau như khẳng định cho lời hứa giữa tôi và em vậy. Hai đứa cùng nhìn nhau cười trong khi nước mắt còn chưa khô. Thôi thì ý trời đã định, phó mặc cho số phận vậy, nếu có duyên, ắt sẽ trở về bên nhau thôi. Giữa cái con phố đông đúc nhộn nhịp của một thành phố lớn nhất nhì Việt Nam, có hai con người đang cố gắng níu giữ tình cảm.

Em dìu tôi đứng dậy ngồi lên xe, này giờ đậu xe trái phép cản trở giao thông lâu quá rồi. Ngồi lên cái ghế phụ của con Meca, tôi cố gắng làm như không có chuyện gì xảy ra vậy, nhìn sáng phía em đang thắt dây an toàn rồi hỏi bằng giọng ái ngại.

- Lái được không đó tiểu thư?
- Thế anh nghĩ bây giờ nó tự đi à.
- Ha ha. Anh không tin tưởng tay lái phụ nữ lắm. hay mình đổi chỗ đi.

L lườm tôi bằng ánh mắt sắc lẹm, nguýt dài.

- Bình thường thì không sao. Nhưng giờ người anh đang có mấy trăm ml còn đấy.

Cứng họng trước câu trả lời của em vì nó quá đúng, tôi vội vàng lảng sang chuyện khác.

- Thế bao giờ về đến nhà anh thì gọi nhé. Một quá

Nói rồi tôi nhắm mắt gục sang một bên, bàn tay nhẹ nhàng len lén đặt lên đùi non trắng mịn của em mà nắn nhè nhẹ. Cái váy được kéo lên quá cỡ khi em ngồi lái xe nên phân nửa cái đùi lộ ra bên ngoài. Đôi chân thon dài của em vẫn luôn là thứ khiến tôi mê mẩn, xoa chần chê hết bên này đến bên kia, những ngón tay lại nhẹ nhàng đi dần lên trên cao hơn. Bất chợt xe phanh đến kít một tiếng dài, tôi vừa giật mình mở mắt ra thì đã bị một bàn tay nắm lấy cái lỗ tai mà nhéo.

- Xuống mở cổng đi dê già.
- Ô em không về à.
- Thích ở đây hơn. Có ý kiến gì hông?

Em vênh mặt lên kênh kiệu nhìn tôi. Tất nhiên là giờ này thì mong còn chả được nữa rồi, cứ tưởng em đi ô tô thì tí phải mang về cho ông già chứ. Cái tính tôi mỗi lần uống rượu vào là y như rằng phải xả ra bằng cách vận động kiểu đưa đẩy, đúng là buồn ngủ thì gặp chiếu manh mà. Vội vàng xuống mở cái cổng sắt ra, em lái xe đưa con Mọc chui gọn ghê vào cái gara nhà tôi.

Nửa tiếng sau đó, hai thân hình vẫn còn ướt nhẹp nước tắm đã trần truồng trên giường vật lộn với nhau. Môi em mút chặt lấy lưỡi tôi trong khoang miệng, hai cánh tay ngọc ngà níu chặt lấy cổ và bờ vai rộng. Bầu vú to tròn rung rinh mỗi khi cơ thể em uốn éo phía bên dưới tấm thân vạm vỡ của tôi. Khi hai bờ môi rời khỏi nhau, em kéo đầu tôi xuống ấn cả cái bầu vú vào miệng, L nói trong hơi thở gấp gáp.

- Anh. Yêu em đi.

Tôi ngậm lấy cái núm vú hồng hào đã hơi vểnh lên của em mà mút chùn chụt, bàn tay bóp nắn liên hồi hai cái bầu ngực đang ưỡn lên mời gọi. L rên lên từng tiếng mỗi khi đầu vú bé xíu của em bị hàm răng của tôi cắn nhẹ, mặc dù biết đến tình dục đã lâu nhưng núm vú của em vẫn đẹp như ngày đầu tiên vậy. Cả em và cơ thể của em luôn làm tôi say đắm mỗi khi gần gũi.

Con cu đã cương cứng của tôi cạ liên tục vào đùi non của em, bất chợt một bàn tay bé nhỏ nắm lấy nó, tuốt lên tuốt xuống nhẹ nhàng. Em nhìn tôi bằng cái ánh mắt mong chờ khát tình của người yêu, biết ý nàng đang muốn nói gì rồi nên vội vàng nhả hai bầu vú ra. Tôi ngồi hờ hờ lên ngực em, con cu kề sát đến bờ môi xinh đẹp đây về chờ đợi được chăm sóc.

- Liếm nó đi.
- Cái thứ hư đốn gì đâu.

Nhếch mép cười nhìn em khiêu khích, thằng nhỏ của tôi vung vẩy đập lên khuôn mặt trắng hồng của em. Một tay L vội nắm lấy nó như để ngăn sự lộn xộn. Từng chút từng chút một, con cu dài thông đã biến mất dần sau đôi môi của em, mặt em đỏ bừng lên vì khó thở khi thằng nhỏ chui vào tận cổ họng. L nhả thẳng em đã ướt đầm nước miếng ra mà ho khù khụ.

- Anh tính giết em à. Tí thì chết ghen đến nơi rồi.
- Có chết thì chết vì sướng ấy chứ.

Tôi cười nói rồi xoay người nằm ngược lại, cái khe bướm múp rụp đã hiện ra trước tầm mắt. Liếm quanh cái bắp vế rồi cả vùng mu bướm mịn màng không lông, em run lên mỗi khi cái lưỡi nham nhám của tôi chạm

vào da thịt. Mùi đàn bà tràn ngập khắp căn phòng điều hòa càng làm tôi kích thích hơn. Con cu phình to ra hết cỡ trong khoang miệng em là một minh chứng không thể chối bỏ.

Lưỡi tôi liếm khắp cái khe hồng hồng đầy nước đó, thỉnh thoảng lại cắn nhẹ lên cái hạt le nho nhỏ khiến nước nhờn của em tràn ra ngoài ngày một nhiều hơn. Em rên lên hừ hừ như người phát sốt khi cái lưỡi tôi thụt ra thụt vào trong cái khe bé xíu. Oằn mình theo từng bước di chuyển của cái lưỡi ma mị, hai chân con nhỏ run lên từng nhịp, mu bướm trắng phau ẩn vô miệng tôi dụi dụi. Cái thứ dâm thủy mặn mặn chảy ào ạt ướt đầm ga giường.

- Quả nước này có khi dìm chết nửa thành phố ấy nhỉ.

Tôi ngẩng mặt lên rút con cu ra khỏi miệng em khẽ trêu chọc như mọi khi. Chẳng còn hơi sức đâu để phản kháng lấy lời tôi nói nữa, L nằm lim dim thở hổn hển, hai chân vẫn dang rộng ra hai phía cứng đờ vì cơn sướng. Em kéo cổ tôi xuống, hôn sạch sẽ đám nước nhờn còn vương trên mặt trên cằm, một tay nắm con cu kê sát vô cái mép bướm ướt đầm.

- *** em đi anh.

Như vừa được tiêm thêm một liều thuốc kích thích cực mạnh, hai tay tôi nắm lấy bầu vú của em làm điểm tựa, thẳng em đâm vô con bướm đang sưng lên mạnh thiết mạnh. Mồ hôi của cả hai túa ra mặc dù cho cái máy lạnh đang phả từng đợt gió mười mấy độ xuống. Em rên từng tiếng mỗi khi con cu chui vào sâu hết cỡ, đầu ngửa ra sau trần mình chịu đựng sự ra vào của tôi.

Tôi nhấp như điên như dại vô cái lỗ bé xíu ướt nhẹp nước nhờn của em. Từng cái thố thịt trong khe bướm quần chặt lấy cái con cu như muốn làm nó ná thở vậy. Tiếng ọp ẹp của da thịt va chạm lên nhau vang lên khắp căn phòng ngủ. Tôi nhắm nghiền mắt cúi xuống cắn lấy cổ em, con cu vẫn miệt mài đóng từng nhịp từng nhịp. Được chừng năm phút như vậy, tôi dừng lại rút vội vàng con cu ra khỏi khe bướm vì cái cảm giác tê dại phía hai hõn dái đã sắp tới.

Em hiểu ý đẩy tôi nằm vật xuống giường, cơ thể mềm mại như một con rắn trèo lên phía trên. Hôn nhẹ nhàng lên cái ngực rắn chắc của tôi, mái tóc dài rũ rượi che lấy nửa phần thân trên khi em nắm lấy con cu ngồi xuống. Lại một lần nữa thẳng em chui vào cái khe bướm đang co bóp như muốn giết người của em.

- Em...sướng...aa

Chống tay lên ngực tôi, L thỏa sức mà nhún nhảy trên con cu đang cương cứng. Hồng em vắn vẹo theo từng nhịp nhấp nháy làm con cu ma sát với toàn bộ cái vách thịt bên trong. Khuôn mặt em đỏ ửng vì những khoái cảm dồn dập, miệng há ra như hớp lấy từng ngụm không khí. Dưới sự phục vụ của em, cuối cùng thì tôi cũng phải chịu thua, thẳng em như muốn khóc tới nơi sau mỗi lần bị móng em nuốt trọn.

- Dừng rút ra anh. Em muốn anh bắn vào bên trong.

Câu nói của em phá bỏ hoàn toàn cái rào cản mà tôi đang cố kiềm chế. Con cu giật giật từng đợt xả ào ạt đám tinh trùng vào tận tử cung của con nhỏ. Gương mặt em đỏ au khê cắn lấy môi như chịu đựng, thẳng nhỏ nấc lên nghẹn ngào rồi phóng hết đám tinh trùng còn sót lại ra ngoài. Em đổ ập lên cơ thể tôi, đôi môi tìm đến nhau trong bóng tối, hai cái lưỡi lại quấn lấy nhau như mọi lần.

Một mỗi xoa lấy tấm lưng thon thả lấm tấm mồ hôi của em, L áp mặt lên má tôi mà thở dốc. Tôi hỏi em bằng cái giọng bình thản có chút mệt mỏi sau cuộc truy hoan.

- Bao giờ em bay.

- Theo như lời ba em thì hai tuần nữa.

- Ủ. Vậy mình yêu nhau thêm hai tuần nữa.

...

Cả thời gian sau đó, một ngày có 24 giờ thì phải cả 24 giờ chúng tôi đều ở bên nhau không rời. Thời gian chẳng còn nhiều nữa, hai đứa đều trân trọng từng khoảnh khắc còn được ở bên nhau. Những ánh mắt ái ngại của gia đình đều đặt lên cả tôi và em, nhưng tất cả đều biết chẳng thể làm gì cả. Mỗi lần gặp ba em là ông đều nhìn xuống đất tránh ánh mắt của tôi, miệng hấp hê nói câu xin lỗi không ra tiếng. Tôi biết ông

làm thế vì cả tôi và em, tôi không trách gì ông cả, ông cũng là một người cha như ba tôi, tôi hiểu ông có nỗi khổ riêng của mình.

- Anh sẽ đi tiễn em chứ.

- Ừ

Em hỏi tôi khi hai đứa đang ngồi ăn kem trên cái ghế đá công viên quen thuộc. Cố gắng dùng nụ cười vui vẻ để che đi đôi mắt sưng húp vì khóc mỗi đêm của mình, em mạnh mẽ làm tôi càng phải mạnh mẽ hơn.

Ngày 23-7-2015, Sân bay Tân Sơn Nhất, TPHCM

- Con muốn đợi thêm một chút nữa. Nhất định anh ấy sẽ đến mà.

Em cố gắng nán lại sân bay chờ đợi sự xuất hiện của tôi mặc cho lời khuyên bảo của mọi người. Tiếng thông báo chuyển bay sắp khởi hành đi Úc vang vọng khắp sân bay náo nhiệt như giục giã những người cuối cùng còn sót lại.

- Xin lỗi em. Anh không đủ can đảm

Tôi thẫn thờ đứng phía xa nhìn khuôn mặt đầm nước mắt của em đang ngoái lại phía sau như mong chờ một bóng hình quen thuộc nào đấy. Lúc em khuất sau hàng lang chờ đợi cũng là khi hai dòng nước mắt của tôi đã lăn dài trên khuôn mặt đờ đẫn. Hai chân như nhũn ra chẳng còn tí sức lực nào nữa, tôi gục xuống hàng ghế chờ ôm lấy mặt mà khóc nức nở.

Tạm biệt em, tạm biệt nửa phần hồn của anh!!!

Hết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-gai-cua-nhung-nam-thang-ay>